FVSTIS DÆMONVM ADIVRATIONES FORMIDABILES,

ET POTENTISSIMAS AD MALIGNOS SPIRITVS EFFVGANDOS de oppressis corporibus humanis:

Ex sacræ Apocalypsis fonte, variisque sanctorum Patrum auctoritatibus haustas, complectens:

AVCTORE R.P.F. HIERONYMO MENGO
VITELLIANENSI, ORDINIS
Minorum Regularis Obseruantiæ.

Opus sanè ad maximam Exorcistarum commoditatem, nunc in lucem editum:

TOMVS TERTIVS.

LVGDVNI,
SVMPTIBVS PETRI LANDRY.

M. DC IIII.

REVERENDISSIMO, ILLVSTRISSIMOQ. P. F. FRANCISCO GONZAGÆ totius Ordinis Minorum Ministro Generali digniss.

F. HIERONYMVS MENGVS Vitellianensis Ord. Min. Reg. Obser.

S. D.

PERTISSIMVM est (Reuerendissime pater) omnibus, qui ratione vtuntur: & illis præsertim, qui diuinarum literarum studiis inuigilant, homines eò perfectiores euadere, quo in eorum operibus diuinæ legis limitibus, naturæque præceptis adhærere totis viribus conatur. Et quanto à minus perfecto ad magis perfectum in suis rebus gerendis accedunt, tantò inter homines præstantiores, & excellentiores existimantur, atque à Deo Opt. Max. qui bona omnia largitur, præmiis iustis donantur. Quis enim est perfectè literarum studiis vacans, qui in hoc sapientum albo reponi ac describi non contendat? ad quem scopum cùm ego quoque omnium minimus semper collimarim, qua potui ingenij mei mediocritate, prædicta instituta sectans, nec ab eis ne latum quidem vnguem recedere volens (sola charitate æmula, quæ opera humana ad perfectum ducit) diuino munitus auxilio, libellos quosdam ad effugandos è corporibus obsessorum spiritus malignos composui, illósque precibus ami-

corum deuictus, ac suadente etiam temporum illorum necessitate, cui tunc non potui non compati: qua de re libellos ipsos, quale nostrum erat desiderium recognoscere plene non potui, typis excudendos tradidi. Quos cum maturitate pleniori perlegrim, ac diligẽter cõsiderauerim, variaque mihi sese quotidie occasiones obtulerint, librum, qui Fustis dæmonum inscribitur, illis addidi, in quo neruis omnibus meis adhibitis ad cohibendas, opprimendásque vires Satanæ, arma fortiora Exorcistis paraui. Et tantò maiora, & efficaciora remedia in eo descripsi, quantò ipsa infirmitas grauior, & periculosa magis semper extitit. Aduersus quæ (tanquam arma ad confringendam dæmonum audaciam potentissima) cùm ignorarem non defuturos aduersarios, qui Luciferi machinationibus, quibus nunquam hæc, & alia huiusmodi opera oppugnare non desinet, excitati, opus ipsum viperino dente mordere tentarent, & mecum considerarem, cui patrono tutelam ipsius operis commendarem, qui à morsibus pestiferis oblatrantium illud defenderet: tu, Reuerendiss. Generalis, inter alios, non sine maximis laudibus semper nominande, occurristi, sub cuius clypeo liber hic protegendus in lucem prodiret, téque statim delegi. Nec immeritò, cùm tu hoc opus tueri, ac defendere facillimè possis, quippè qui consilio, prudentique animi tui æquitate sic te geris, vt omnes, qui ad te confugiunt, summa cum admiratione consolati recedant, & iustitia constanti subditos tuos quotidie reformando regis, vt peccatorum laqueis irretiti non maneant, à quibus fortassis ad instar spirituum infernorum opprimerentur, nisi cura, ac ingenti sollicitudine tua liberarentur. Nec tu aliqua admiratione affici debes, quod librum hunc tibi dicare ausus fuerim, quoniam cùm mente peruoluerẽ ea, quæ ab ipsis auctoribus fieri consueuerunt, dum libros suos aliis sacrant, tum in explicandis rationibus, quibus ad id faciendum moti fuerint: tum in extollenda illorum magnitudine, quibus ipsa opera

ra

ra commendantur, nullam earum mihi relinqui ſatis apertè perſpexi. Etenim rationibus inſpectis, cùm te ſummo cum honore, innumeriſq́; meritis tuis, ad ſupremum Religionis noſtræ faſtigium breui tempore euectum eſſe, & Fratrum noſtrorum Miniſtrum Generalem creatum fuiſſe cunctis notiſſimum ſit: ratio potius reddenda eſſet, cur tuorum ſubditorum aliquis opera ſua, cùm tu caput & Princeps illorum exiſtas, aliis te poſthabito, dedicet. Dotibus verò tuis, ac magnitudine, literatis manifeſtum eſt omnibus, quanta auctoritate, doctrina, prudentia, & generis claritate præſtes, de quibus, ſi aliquod verbum facere vellem, eſſet (vt aiunt) facibus ſolem adiuuare. Quare his ex induſtria omiſſis, hilari, ac ſerena fronte munus hoc meum, qualecunque ſit, accipe. Leue quidem eſt, ſed tanta eſt bonitas, & candor animi tui, vt illud æqui, bonique conſulas: ob quæ illud nomini tuo dicatum, edere non erubui, fretus fidiſſima, ac tutiſſima tutela tua, & vt meam erga te obſeruantiam, amorem, beneuolentiam, animúmque meum tibi perpetuò deuotè teſtificarer. Vale, Reuerendiſſime Pater, Ordinis noſtri decus, diúque felix viue. Datum Vitellianæ in æde Diui Franciſci, Kalendis Octob. 1584.

IOANNES ANNIBALIS
Bedulli I. C. Vitellianensis.
ad Exorcistas.

EDocuit Mengus mira vos arte Flagellum,
Quo cæsus dæmon cedat,& ima petat.
Nunc sacræ pandens scripturæ arcana dolauit
Fustem,quo Satanas territus arma dabit:
Quare hostem contra Mengi pugnate Flagello,
Sistat:cogetur Fuste referre pedem.

INDEX PRIMVS OMNIVM CAPITVLORVM, QVÆ CONTINENTVR IN HOC FVSTE DAEMONVM.

FINIS INDICIS CAPITVLORVM.

INDEX SECVNDVS OMNIVM RERVM NOTABILIVM, QVÆ CONTINENTVR IN SEQVENTIBVS Capitulis huius Fustis.

Filios

Per

Sco

T

V

X

FINIS INDICIS SECVNDI.

INDEX TERTIVS OMNIVM RERVM NOTABILIVM, QVÆ CONTINENTVR IN Exorcismis huius Fustis.

Impro

FINIS.

FVSTIS DAEMONVM AD MALIGNOS SPIRITVS EFFVGANDOS DE OPpressis corporibus, doctrinam pulcherrimam, & valdè necessariam Exorcistis, continens.

AVCTORE R.P.F. HIERONYMO Mengo Vitellianensi, Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ.

CAP. PRIMVM.

Dæmonibus corpora humana obsidentibus, animásque hominum sceleratorum se esse asserentibus, minimè credendum fore demonstratur: vbi etiam quædam hæresis prosternitur.

DEBET Exorcista præcauere, ne credat spiritui immundo, dicenti se esse animam alicuius scelerati hominis (quod sæpe solent asserere) vt inducant homines in illam hæresim, quæ asserit, animas sceleratorum hominum post mortem in dæmones, & in quæcunque animalia bruta, suis meritis congrua, conuerti: quam Augustinus libro de hæresibus, cap. 86. Tertulliano impingit. Quid autem Tertullianum mouere potuerit, vt in hunc errorem laberetur, certè non video, nisi fortè illud, quod Dominus apud Ioannem Iudæis pessimis loquens, ait: Vos ex pa-

Cauenda ab Exorcistis in coniuratione.

Error Tertulliani circa dæmones.

tre diabolo eſtis. Et de tranſmutatione in pecudes, qui qui eam tutantur, fortè mouentur ex eo, quòd Ioannes Baptiſta ait: Progenies viperarum, quis demonſtrauit vobis fugere à ventura ira? Quæ parùm mouere deberent virum mediocriter doctum: præcipuè ſi conſideraret, non omnia ſacræ Scripturæ verba ſumenda eſſe iuxta ſolam Grammaticæ nudam ſignificationem.

Verba diuina quomodo ſint accipienda.

Sacra enim Scriptura plena eſt metaphoris, aliiſque figuratis locutionibus: in quibus propter aliquarum rerum inter ſe conuenientiam, nomen vnius pro nomine alterius ponitur: vt cùm Chriſtus vocatur Leo, aut Agnus: non quòd vtrumque horum ſit, immò cùm neutrum eorum ſit, vtrúmque tamen dicitur ex quadam ſimilitudine: eò quòd vtríque eorum aliquid ſimile habet. Sic etiam homines aliquando vocantur iumenta, propter eorum mores, quos iumentis ſimiles habent. Progenies ergo viperarum vocantur Iudæi à Ioanne Baptiſta: eò quod ſicut illæ (vt fertur) occidentes matres ſuas naſcuntur: ſic illi, poſtquam patres, hoc eſt, magiſtros, & prophetas occiderunt, tunc pœnitentiam agentes ſpiritualiter naſcuntur. Hoc etiam modo accipiendum eſt verbum Chriſti. Vos ex patre diabolo eſtis: vt non iuxta naturam, eſſe diaboli filios intelligantur, ſed iuxta mores, in quibus filij parentes imitantur: Nam cuius opera quiſque facit, eius & filius vocatur. Quod ex eo conuincitur, quòd Iudæis dicentibus patrem ſuum Abraham, Chriſtus reſpondit: Si filij Abrahæ eſtis, opera Abrahæ facite.

Iudæos quare Chriſtus vocet filios diaboli.

Ad hunc autem errorem conuincendum ſatis eſt efficax illud teſtimonium, Matth. 25. vbi Chriſtus hominibus parùm miſericordibus minatur ſe dicturum in die Iudicij: Ite maledicti in ignem æternum, qui paratus eſt diabolo, & angelis eius. Ex quibus verbis oſtenditur, diſcremen eſſe inter animas malorum hominum, & dæmones. Et in libro Sapientiæ dicitur. Quomodo poſſet aliquid permanere, niſi tu voluiſſes? aut quod à te vocatum non eſt, conſeruaretur? Parcis autem omnibus, quia tua ſunt: quia amas, animas conſeruas. Sed quomodo conſeruaret animas, ſi in dæmones aliquando conuerterentur? Nam id, quod vertitur in aliud, perire neceſſe eſt,

Dæmones non eſſe animas defunctorum oſtenditur.

vt

vt vertatur in illud. Sequeretur etiam aliud maximum inconueniens, quòd anima esset mortalis: quod tamen Tertullianus simul cum fide Catholica negat. Nam id, quod in aliud conuertitur, tunc corrumpitur, cùm vertitur in illud: vt cùm vinum vertitur in acetum, desinit esse vinum: aut aër cùm conuertitur in aquam, desinit esse aër. Si ergo anima in dæmonem conuertitur, aut in pecudem, necesse est, vt in hac versione anima desinat esse: & per consequens erit mortalis: quod esse erroneum, nulli dubium est. Conuincitur etiam euidentissimè ex præmio bonorum, & malorum, hanc sententiam esse falsam: de quibus loquitur Christus, dicens: Ibunt hi, scilicet iusti, in vitam æternam: illi autem, id est peccatores, in ignem æternum. Æternum autem esse non potest, quod aliquando finietur. Ex his omnibus patet, quid respondendum sit dæmonibus hæc asserentibus: quòd scilicet hoc sit falsum, & hæreticum, & contra determinationem S. R. E. Et prædicare debet Exorcista circunstantibus, hoc omnino non esse credendum: quinimò fugiendum, & ab omnibus Christi fidelibus damnandum, vt hæreticum, & quid inuentum à diabolo. Et nota, quòd hoc dictum: Ego sum spiritus talis, vel talis hominis, potest habere duplicem sensum: quòd scilicet spiritus immundus, qui loquitur in corpore vexato, sit spiritus talis hominis, id est, quòd sit anima ipsius: & hoc sine dubio est erroneum: quia quotiescunque anima per mortem ab aliquo corpore discedit, ad aliquem illorum locorum pergit, de quibus locuti sumus libro 2. nostri Compendij, capit. 12. Alio modo potest intelligi, quòd scilicet sit spiritus malus datus in exercitium illi homini, de quo fit sermo, & hoc potest esse verum: quia relicto illo corpore, potest ingredi aliquod corpus, causa vexandi illud, & loqui ista verba per os patientis.

Perit quod in aliud conuertitur.

Inconueniens maximum ex opinione Tertulliani.

Pulchra doctrina sciend. ab exorcistis

Vbi loca animabus post mortem deputata, describuntur.

CAP. II.

Conditiones, & naturas dæmonum Exorcista cognoscere debet, vt remedia illis opposita applicare valeat: vbi nonnulla dæmonum nomina à sacra Scriptura exemplariter posita declarantur.

Cognoscere naturas, & cōditiones dæmonum Exorcista debet.

EXorcista conari pro posse debet, vt in applicando remedia spiritualia cuicunque spiritui immundo, cognoscat naturas, seu conditiones cuiuslibet dæmonis existentis in corporibus vexatis, quantùm poterit, vt cum Dei adiutorio faciliùs Energumenum liberare possit. Pro cuius faciliori declaratione est sciendum, vt diximus in nostro vulgari Compendio, lib. primo, cap. 5. quòd sicut multæ sunt species dæmonum, sic etiam diuersæ sunt conditiones, seu proprietates eorum: quia aliqui præsident, seu assistunt peccato superbiæ, quidam peccato gulæ, alij peccato auaritiæ, nonnulli peccato luxuriæ, & sic de singulis peccatis mortalibus. Et, ne hoc tibi videatur voluntariè dictum, afferam in medium aliqua nomina dæmonum, quæ continentur in sacra Scriptura: Nam licèt vnum, & idem nomen, scilicet diabolus, multipliciter in Scripturis exprimatur, tamen propter eorum diuersas proprietates his immundis operibus vnus præsidere dicitur vni vitio, & alius alteri. Diuinæ autem Scripturæ vsus consueuit quemlibet immundum spiritum nominare diabolum, à dia, quod est duo, & bolus, quod est morsellus: quia duo occidit, corpus scilicet & animam. Nominatur etiam dæmon, id est sanguinem sitiens, scilicet super peccata, quæ sitit, & procurat. Quandóque nominatur Belial, quod interpretatur, absque iugo, vel absque domino: quia pro posse pugnat contra eum, cui deberet esse subiectus. Aliquando vocatur Beelzebub, quod interpretatur, vir muscarum, id est animarum peccantium, quæ reliquerunt verum sponsum Christum. Vocatur etiam Satanas, id est aduersarius: quia semper aduersatur nostræ saluti. Aliquando nominatur Behemot, id est bestia: quia homines bestiales facit. Vocatur quoque dæmon fornicationis,

Proprietates dæmonum enarrantur.

Nomina dæmonum à diuina Scriptura prolata.

Beelzebub & Satanas declaratur.

tionis, & princeps illius ſpurcitiæ Aſmodeus, quod interpretatur, factura iudicij: quia propter huiuſmodi vitium factum fuit terribile iudicium ſuper Sodomam, & quatuor alias ciuitates. Sic dęmō ſuperbię dicitur Leuiatam: quia tentauit primos parentes de ſuperbia: promittens eis additamentum diuinitatis, & ideò interpretatur, additamentum. Denique dæmon auaritiæ dicitur. Mammona, ſicut expreſſit Chriſtus Matt. 6. quādo dixit: Non poteſtis Deo ſeruire, & Mammonæ. Sed quia pauca nomina, & proprietates hîc ſunt expreſſa, ideò Exorciſta poterit quærere à quolibet dæmone nomen proprium, & proprietatem ſuam, & cui peccato præſideat, & ſi inuenerit ipſum regnantem ſuper ſuperbiam, opponat illi humilitatem, & orationem, quæ ſpiritum Deo humiliat. Si ſuper auaritiam, opponat eleemoſynam, & liberalitatem. Si ſuper luxuriam, opponat caſtitatem. Si ſuper gulam, opponat abſtinentiam. Si ſuper iram, opponat manſuetudinem: & ſic ſingulis aliis peccatis apponat ſingula, & propria remedia, quæ prudens Exorciſta per ſe inuenire poterit, ſecundùm diuerſas conditiones, & proprietates exiſtentes in dæmonibus obſidentibus, quas enarrare difficile foret, cùm tot ſint proprietates, quot dæmones. De remediis autem eorum, qui varia maleficia patiuntur, locuti ſumus in Compendio noſtro vulgari, libr. 3. ideò hîc ſuperſedebo. Poterit etiam prudens Exorciſta legere totum illud cap. 5. ſupra allegatum, vbi inueniet illa genera dæmonum cum ſuis proprietatibus: & ſingulis ſingula remedia apponere, quoties inuenerit aliquem dæmonem obſidentem eſſe ex illis generibus: quia de ſingularibus non poteſt dari regula vniuerſalis.

Leuiatam nomē exponitur.

Mammona princes Auaritiæ.

Genera dæmonum ab auctore poſita.

CAP. III.

Dæmones, corpora humana vexantes non eſſe animas hominum defunctorum: nec illas tranſire de corpore in corpus, optimè demonſtratur. Vbi quædam hæreſis exterminatur.

QVia dæmones in huius vitæ noſtræ curſu, omnibus modis, nobis aduerſantur, ideò conantur quo-

Saluti humana laquei à

dæmonibus parantur.

quo modo humanæ saluti laqueos præparare: quod præcipuè, disseminando errores contra immaculatam fidem Catholicam faciunt, vt illis irretiti homines, cadant in immane præcipitium damnationis æternæ. Ideò ne Exorcistæ decipiantur verbis dæmonum obsidentium corpora humana, præcauere debent, ne vllo pacto credant illis, quando ex se loquuntur, & maximè quando affirmant se esse animam alicuius hominis defuncti, quod sæpe asserere consueuerunt, vt homines in illam hæresim inducant, quæ asserit, animas transire de corpore in corpus, ita vt post vnius hominis mortem, anima illius ad aliud corpus vegetandum, atque fouendum transeat. Et hæc fuit sententia Pythagoræ: cui impij Albanenses adhæserunt. Eandem etiam hæresim postea amplexati sunt Albigenses hæretici: sic dicti, quoniam ex Comitatu Albigensi propè Tholosam orti sunt tempore Innocentij Papæ huius nominis tertij. Quàm sententiam, seclusa adhuc fide, & sola naturali ratione ductus facilè quisque deseret, si consideret illam asserere, animas nihil omninò eorum, quæ antè fuerunt, meminisse. Oportebat siquidem eos meminisse eorum, quæ antè facta sunt. Neque verisimile est, vt hoc imputetur corpori, ita vt corporis admixtio vniuersam ipsorum, quæ antè habita erant, in totum extinguat memoriam. Sicut enim, insoporato, & quiescente corpore, quæcunque anima apud se sola videt, horum plura reminiscitur, atque sæpe post multum temporis, ea, quæ per somnium viderat, vigilans annuntiat, sic etiam reminisceretur illorum, quæ antequàm in hoc corpus veniret, in alio corpore egerat. Quod si quis fortè Platonem imitatus, dicat, cùm in aliud corpus animæ transfunduntur, eas obliuionis quoddam poculum à nescio quo dæmone oblatum bibere, quo euenit (vt ait Plato) vt præteritorum non recordentur. Hoc certè magis videtur Poetarum figmentum, quàm Philosophorum, & multò minus Theologorum doctrina. Si enim obliuionis poculum anima bibit, quod in ea omnium rerum deleat memoriam: vnde ergo scit Plato animam suam à dæmone potatam fuisse: cùm anima eius nunc sit in secundo corpore, & per hoc ex illo obliuionis poculo potasse, oportet.

Hæresis Albanensium enarratur.

Confutatur hæresis Albigensium.

Poculum animabus propinatum, reiicitur ab auctore.

oportet, vt etiam illius poculi perdiderit memoriam, & per consequens se potatam fuisse non recordetur. Quod si poculi illius obliuiscitur, vnde ergo nunc scit se olim fuisse potatam? Si enim dæmonem, & poculum, & introitum in corpus reminiscitur, cur non etiam reliquorum commemoratur? Ex quo apertè conuincitur, hanc doctrinam non solùm à fide Catholica, sed etiam à vera philosophia esse alienam. Quod manifestè ostendit B. Athanasius in lib. quem edidit de filio Dei, lib. sexto, dicens: Si quis confitetur animas hominum in reuolutione rursus in mundo, aut in hominibus, aut in pecudibus, aut in serpentibus, verti, anathema sit. Propterea Exorcistæ sint cauti, hæc à dæmonibus audientes, ne nimis credentes, in hunc errorem labantur: quinimò omnibus viribus conentur, omnia ista auferre à cordibus fidelium, tanquàm falsa, hæretica, & ab Ecclesia Catholica, ac sanctis Patribus damnata.

Censura dicti Athanasij.

CAP. IIII.

Animas ante infusionem corporum non peccasse, & in corpora, vt in carcerem, in pœnam peccati inclusas minimè fuisse, ostenditur.

NEc minus debet Exorcista percauere ab illa hæresi, quæ solet disseminari ab ipsis immundis spiritibus existentibus in corporibus obsessis, quæ asserit, animas ante infusionem corporis peccasse, & in pœnam peccati in corpora, tanquam in carcerem, fuisse inclusas. Huius erroris auctor fuit Origenes, vt illi impingit Epiphanius in epistola ad Ioannem Episcopum Hierosolymitanum, quæ reperitur inter opera Diui Hieronymi, tomo quarto, & Theophylus Alexandrinus. Hanc hæresim posteà tutatus est Priscillianus hæreticus, qui ex omnium hæreticorum sentina hæreses hausit, vt dicit Leo Papa in Epistola ad Astoricensem Episcopum. Quæ hæresis multis rationibus prosternitur. Primò ostenditur falsitas illius de anima Christi, quæ nunquam peccauit, nec per consequens dicendum

Error. Origenis de peccat. animarum.

Exterminatur hæresis Origenis.

est, eam propter peccatum, in corpus, velut in carcerem, fuisse detrusam. Qualiter enim ipse liberare omnes à peccato poterat, si anima eius peccato obnoxia, in pœnam peccati, carceri fuisset mancipata? Preterea cùm iuxta Apostolum, in resurrectione, mortale hoc corpus induat immortalitatem, vt corpus, sicut & anima, congruum suis meritis præmium accipiat: quæ est hæc dementia, dicere, corpus esse animæ carcerem, datum illi in pœnam? Tunc enim resurrectio non esset animæ beatæ in requiem, sed in pœnam, cùm per illam cogeretur iterum redire ad carcerem, vnde semel liberata fuerat: & ita frustrà esset corporum resurrectio si expediret animabus absque grauitate corporum ad Cœlum leuiùs subuolare. Rursus si corpus esset animæ in carcerem, & in pœnam, nullo pacto illud anima diligeret, nec ab eo separari doleret, vel vllo modo ad illud redire vellet: quæ omnia experimento probantur esse falsa: & horum vltimum improbat Paulus, dicens: Nolumus expoliari: sed superuestiri. Vbi corpus magis Paulus appellat vestem, quàm carcerem. Et naturalem animæ ad illud inclinationem docet, cùm dicit: Nolumus expoliari: sed superuestiri. Hoc est, refugimus, & horremus corporis miseram conditionem, non autem ipsum corpus: quapropter nolumus simpliciter corpore carere, sed corporis miseriis, & calamitatibus: vellemus autem corpore renouato vestiri, quale erit in resurrectione. Præterea si animæ peccauerunt extra corpora, & in illa, velut in carcerem, fuerunt inclusæ, oportebat, vt Saluator ipse, qui pro hominibus liberādis venerat, corpus non assumpsisset, cùm animæ sine corpore peccauerint. Oporteret etiam, vt animas de corporibus liberaret eo tempore, quando in baptismate peccata dimittit, statímque baptizatū de carcere corporis liberaret, cùm dicat, corpus solum in peccati pœnam fuisse productum, animæque datum. Iniustum est enim, vt anima à peccato liberata, nihilominùs adhuc carceri mancipetur. Hæ rationes, & aliæ multæ, quæ possent adduci, quas breuitatis causa omitto, istum, vt perniciosissimum errorem, non solùm ab Exorcistis, sed etiam ab omnibus Christianis esse detestandum ostendunt: sic docet

Dementia Priscillianistarum.

Pulcherrima confutatio erroris Priscillianistarum.

Inconueniens maximum de incarnatione Christi ex ista positione oritur.

Conci

Concilium primum Bracarense,c.6.suorum decretorum, dicens:Si quis animas humanas dicit priùs in cœlesti habitatione peccasse, & pro hoc in corpora humana in terras deiectas,sicut Priscillianus dixit,anathema sit.]

Censura Concilij Bracarensis.

CAP. V.

Licitum an sit aliquo modo pro sanitate acquirenda,ad sortilegos recurrere,& quomodo facturæ,seu instrumenta maleficialia destrui possint.

QVia sæpe contingit Exorcistis habere præ manibus aliquos Energumenos,& maleficiatos,quos (Diuina iubente,seu permittente voluntate) non possunt liberare: aliquis posset quærere, quid in hoc sit agendum, quando per Exorcismos non potest haberi sanitas: ideò ne Exorcistæ cæcutientes incidant in errorem, aduertere debent ad illa impedimenta posita in nostro Flagello c. 17.& remouere illa, tam ex parte sua, quàm ex parte patientis.Et si his omnibus remotis,adhuc sanitas non possit haberi, adhibeant omnia illa remedia, quæ posuimus in tertio lib.nostri Compendij,cap.5. An autem post applicationem horum omnium, licitum sit recurrere ad sortilegos pro sanitate habenda: diuersi diuersa dixere. Quidam dixerunt,quòd sic,dùm modò infirmus non inducat sortilegum ad aliquod maleficium peragendum: quia (vt ipsi dicunt) licet mihi vti malo alterius ad bonum meum:& exemplificant de vsurario, qui semper est paratus fœnerari.Hæc opinio, etsi fulciatur aliquibus rationibus,quæ videntur habere aliquam apparẽtiam:quia tamen à multis impugnatur,& videtur causa, seu occasio errandi,ideò tanquam periculosa fugienda est, ne sit aliquibus in ruinam. Alij dicunt sine aliqua distinctione, quòd nullo modo possumus habere recursum ad sortilegos pro sanitate habenda, & quod potius omnia mala, etiam mortem, sustinere debemus, quàm vti eorum suffragio,cùm nullo modo sint facienda mala,id est, peccata,vt eueniant bona.Quæ opinio,etsi sit ardua,tamen est securior:quia ponit suos sequaces in parte tutiori, ne sci-

Energumeni quidam liberari non possunt.

Recurrere ad ad sortilegos an sit licitum.

licet exponantur periculo mortalis peccati, & propriæ damnationis. Alia est opinio, & videtur Scotistarum, quæ tenet medium inter prænominatas opiniones, & dicit, quòd licet aliquomodo recurrere ad sortilegos, seu maleficos pro sanitate recuperanda. Pro cuius ampliori declaratione est sciendum, quòd malefici in fabricãdis suis maleficiis, vt plurimùm vtuntur aliquo signo maleficiali extrinseco, quod semper est res vilis, & nullius valoris, & vocatur instrumentum maleficiale, eò quòd fabricando maleficia interuenit istud signum. Nam malefici habent dæmones ad malum sibi paratos: & quoties volunt fabricare aliquod maleficium, vocant illos, & habentes pacta, & conuentiones, assignant illis talia in pacto, vt quandiu durabit tale signũ, tamdiu talis, vel talis persona cruciecietur, tali, seu tali loco: & quod amoto signo, seu instrumẽto maleficiali, amoueatur etiam lęsio facta ab illo dæmone. Consueuerunt etiam malefici abscõdere tale signum, ne de facili possit inueniri, & amoueri ab aliquo. Ad propositum nostrum, quis dubitat, maleficum absque nouo pacto cum dæmone, posse destruere illud signum & remouere læsionem ex pacto à dæmone inflictam? Dico ergo, quòd hoc modo recurrere ad illos, vt scilicet destruãt illud signum sine nouo pacto, non esse illicitum. Et hoc est, quod dicit Scotus in 4. distin. 34. quæst. vnica, & hæc sunt verba formalia eius. Secunda impotentia fit per malignos spiritus, qui habentes pactiones cum hominibus seruant promissa, non quia veraces: sed vt alij eis adhæreant: quia si nulla pacta seruarent, nulli eis seruirent: & vt illi, quibus seruant promissa, eos colant. Nam ex superbia sua præcipuè appetunt honores diuinos. Deus etiam permittit eos exercere potestatem suam ad impediendum aliquos ab aliquibus actibus, quos perficere possent, si non essent impediti: & hoc vel propter peccata eorum, vel propter aliquam aliam causam occultam: & hoc modo Maga habens pactum cum dæmone, procurat ab eo, vt istum impediat à tali actu, cum tali muliere, quandiu tale maleficium perseuerat, puta acus curuata ab aliqua, & huiusmodi. Et post pauca dicit. Si per orationes Sanctorum impediatur virtus dæmonis, benè fit: si tamen Deus illos non exaudiat, tunc si sciretur maleficium, & destrue

Scoti. opinio circa recursum ad sortilegos.

Instrumentis maleficialibus vtuntur malefici.

Pacta maleficorum cũ dæmonibus.

Doctrina Scotica resolutissima.

Dæmones quare honores appetant.

Remedium verũ contra maleficia.

destrueretur,dæmon non fatigaret eum ampliùs:quia ex pacto non assistit,nisi dum durat aliquod signum.Ex hoc patet,quod trufatica est illa quæstio, an licet tollere maleficium intentione curandi maleficiatum:non enim solùm licet, sed etiam est meritorium destruere opera diaboli.Nec in hoc est aliqua infidelitas:quia destruens non acquiescit operibus malignis,sed credit dęmonem posse, & velle fatigare, dum tale signum durat;& destructio talis signi imponet finem tali vexationi. Ex quibus verbis patet,quòd ire ad maleficos,vt destruant talia signa causa recuperandi perditam sanitatem , non est illicitum, dummodò non fiat aliqua alia superstitio, aut vana obseruatio,quando destruuntur.

Intentio destruendi maleficium qualis esse debet.

CAP. VI.

Exorcistæ an possint, & debeant in nomine Christi aliquem dæmonem in aliorum principem constituere,qui alios excruciet: vbi de eorum naturali potentia pulchrè tractatur.

QVia ars, seu exercitium adiurandi dæmones obsidentes corpora humana,supra modum displicet illis,ideò modis omnibus, quibus possunt, conantur illam subuertere,ne illa mediante, obsessi liberentur tam à spirituali,quàm à corporali eorũ vexatione. Et propter hoc quærunt diffamare Exorcistas, vt tædio, ac tribulationibus affecti,dimittãt hoc spirituale exercitium. Quod sæpe euenit propter pusillanimitatem eorum, qui nesciẽtes fraudes dæmonum, destituuntur animo exorcizandi, videntes aliquos despicere, & deridere omnia, quæ agunt circa hoc exercitium. Consueuerunt enim ista (vt ita dicam)instrumenta diaboli impugnare, quod Exorcistæ in nomine Christi constituant aliquem dæmonem Principem in corpore vexato , qui ad imperium eorum eiiciat dæmones vexantes illud corpus : & ad instar Iudæorum blasphemantium opera Christi Iesu, dicunt Exorcistam in Belzebum virtute eiicere dæmonia : addentes, quòd vnus dęmon non potest eiicere aliũ,cùm non habeat imperium

Dæmones quærunt subuertere artem Exorcizandi , & quare.

Detractores artis exorcizandi.

perium super eum. Pro cuius responsione est notandum, secundum D. Bonauenturam in 2. distinctione 6. quæstione vltima, & Ricardum de Mediauilla, vbi supra, distinctione 9. articulo 3. quæstione prima, quod inter dæmones est prælatio, sicut dicit Magister Sententiarũ lib. 2. dist. 6. qua mediante, alij imperant, & alij obediunt: & hoc satis videtur probabile, tum quia filij tenebrarum quodammodo imitari conãtur (licèt falsò, & imperfectè) filios lucis. Vnde sicut vident angelos bonos ordinatè sua officia exequi secundum imperia sapientiorum, & maiorum, similiter ipsi sua maleficia faciunt. Tum etiam filij tenebrarum prudentissimi sunt in generatione sua; & quia habent colluctationem aduersus genus humanum, & regimen, ceu regnum eorum: & exercitus, si esset diuisus, & sine capite non posset stare, ideò sicut homines prælantes in eodem exercitu, quantuncunque sint adinuicem inimici, tamen propter odium inimicorum libenter subiacent duci imperanti, & habent multos proprios, & vnum principalem ducem, sic credendum est esse in dæmonibus. Et hæc prælatio non est electione, nec violentia: sed credo, quòd naturã, & diuina institutione. Sua enim conditione data est eis vis ministratiua, & potentior vni, quàm alteri. Vnde & Deus ordinauit vt minus potentes, & sapientes, magis potentibus, & sapientibus subessent in ministrando. Et Hugo dicit, quod id in malum ministerium exercent, quod perficiendum acceperunt, & ita sibi inuicem præsunt, sicut preæssent, si essent boni: & cùm cessabit status ministerij, cessabit status prælationis. Sed ista prælatio non est de iure, quia cùm ipsi dæmones suis subditis nihil præcipiant, nisi contra ius, eò quòd ruperunt ius, & dissipauerunt fœdus, ideò nulla manet ibi iuris obligatio, sed solùm maleuola confœderatio, qua mediante, quicquid præcipiunt, contra Dei voluntatem præcipere intendunt, & ad malum finem. Est etiam ibi prælatio de facto: quia illis, quos vident nobiliores in natura, strenuiores in potentia, & subtiliores in malitia, alij obediunt: sed ex odio (vt dixi) quod habent contra genus humanum, vt sic obedientes, ipsi ómnes simul fortiorem exercitum constituant contra virtutes, & genus humanum. Et quia in vno eorum, scilicet Lucife-

Dæmones contra genus hum. colluctationem habent.

Prælatio dæmonũ est à Deo.

Prælatio in dæmonibus non est iuridicè exercita.

ro, no

ſo, nobilior eſt natura, ſtrenuior potentia, & ſubtilior malitia, quàm in aliquo alio, ideò alij omnes illi obediunt. Et ideò gloſſa ſuper illud 1. Cor. 15. Cùm euacuauerit omnem principatum, dicit: Dum durat mundus, angeli angelis, dæmones dæmonibus, homines hominibus; præſunt. Habent tamen priuatas inimicitias inter ſe, quibus adinuicem pugnant, ita quòd vnus conatur aduerſus alterum, & ſemper præeſſe alij deſiderat. De hac autem maioritate, & ſuperioritate dæmonum, vide Compendium noſtrum, lib. 1. c. 4. per totum. Stante ergo inter eos iſta diſcordia, & ambitione, quis audet aſſerere illos reſpuere principatum ſibi datum ab Exorciſtis ſuper alios dæmones cauſa eiiciendi eos è corporibus obſeſſis? Quin imò illum affectant maximo deſiderio. Ideò taceant, qui detrahunt Exorciſtis, ne verbis ſuis malignis impediant hanc charitatem, quæ inter omnia miſericordiæ opera, vt ſingularis, neceſſaria eſt. Cur enim, ſi in Chriſti nomine Sacerdos, ſeu Exorciſta præcipit dæmonibus exiſtentibus in corporibus humanis omnia pertinentia ad eorum expulſionem, non poterit etiam imperare alicui, vt excruciet ſpiritus ſibi inobedientes? Licet igitur Exorciſtis hoc facere, non curioſitatis cauſa, ſed deſiderio liberandi vexatum à dæmone.

Lucifer quare dicatur princeps dæmonũ.

Detractio artis Exorciſticæ, mala.

CAP. VII.

Dæmones ad preces maleficorum, corpora huma vexare poſſe oſtenditur: & rationes detrahentium de hac arte ſoluuntur: vbi etiam agitur de ſcientia bonorum, & malorum Angelorum.

Conſueuerunt aliqui admirari, videntes quoſdam homines bonæ, ac ſanctæ vitæ corporaliter à ſpiritibus immundis vexari: quod illis euenit ex eorum ignorantia: quia neſciunt, qua de cauſa hoc Deus permittat. Et cùm audiunt hoc fieri ad preces maleficorum, nullo pacto credere, nec audire volunt: quinimò omnibus viribus ſuis huic poſitioni contradicunt, atque aduerſantur, negantes hac noſtra tempeſtate inueniri Energumenos. Quod

Admiratio quorundã cõtradicentium arti Exorciſticæ.

Quod etiam multis rationibus conantur probare: quarum prima est ista. Si verè hic, aut ille homo vexaretur à spiritibus immundis (cùm spiritus, à quibus vexantur, sint sapientes) loqueretur Latinè, Græcè, Hebraicè, Germanicè, Gallicè, & multis aliis linguis etiam si vexatus esset idiota: & facerent alia quamplura opera hominibus impossibilia. Secundò scirent propalare peccata occulta, & reuelare tam ea, quæ in partibus longinquis fiant, quàm quæ in locis propinquis, quod non faciunt. Præterea, si verè esset spiritus immundus, qui obsideret hoc, vel illud corpus, in suo recessu faceret signa vera suæ præsentiæ, extinguendo luminaria magna, & alia similia, quæ omnia cùm non videantur fieri ab his, qui dicuntur vexari temporibus nostris, sequitur, quòd etiam verè non sunt spiritus, qui vexent illa corpora. Quod manifestè ostenditur per hoc: quia illi, qui nunc dicuntur vexari, sunt quædam mulieres, & puellæ subiectæ humoribus matricalibus, quæ ex leuitate cerebri consueuerunt facere actus similes actibus vexati. Hæ sunt rationes allegatæ ab illis, qui negant spiritus vexare corpora humana. Pro maiori declaratione huius difficultatis est notandum quòd angeli, tam mali, quàm boni, omnes in sua conditione receperunt à Deo scientiam conuenientem propriæ naturæ, ita quòd naturaliter aliqui fuerunt creati doctissimi in omni sciẽtia. Alij tenent medium in ipsa scientia, & quidam eorum tenent infimum locum in eadem scientia. Quę taliter remansit in angelis bonis, quòd illa possunt vti, cùm illis placuerit, ad honorem sui Creatoris, gloriam suam, & ad nostram salutem. Dæmones autem recedentes à diuina voluntate, & beneplacito, sua scelerata, ac deprauata voluntate, non ipsam scientiam, sed possibilitatem vtendi illa perdiderunt: ita quòd nullo modo possunt illa vti, nisi quantùm sibi permittitur à Deo: cùm ex eorum mala voluntate ita sint obcæcati, quòd si Deus non permittat illis hanc facultatem, auferendo velamen cæcitatis, & ignorantiæ ab eorum intellectu, nullo modo illa scientia possunt vti. Facto hoc fundamento, respondendo ad rationes, ad primam dicitur, quòd dæmones non loquuntur Latinè, Græcè, & aliis linguis extraneis: quia hoc sibi aliquando non concedi

Rationes contradicentium huic arti.

Detegere peccata an possint dæmones.

Scientiam acceperunt Angeli in sua creatione.

Dæmones possibilitatem vtẽdi sua scientia perdiderunt.

ceditur à Deo, vt humana curiositas confundatur, quæ potiùs delectatur audire dæmones curiosè loquentes in obsessis corporibus, quàm verba Dei prolata à suo ministro. Quod si aliquando loquuntur de mysteriis altissimis sacræ Theologiæ, (vt iam audiui) nunquam, vel rarò intersunt isti curiosi, vt eorum curiositas confundatur. Hoc etiam non faciunt, quando à Deo illis permittitur alia ex causa: quia quando ingrediuntur corpora humana, ordinariò propter aliquem malum finem hoc faciunt, puta causa damnationis: & ideò quasi semper se cælant, ne ibi deprehendantur adesse, cùm sciant Exorcistas se insectaturos, quoties nouerint ipsos obsidere illa corpora. Et etiam quia multa mala possunt peragere ibi, quæ sibi non imputabuntur, neque quis poterit scire, vnde talia mala proueniant, & quis illa fecerit. Circa peccata secreta detegenda, dico, quòd si hoc illis concederetur à Deo, scirent, possentque illa detegere, vt diximus in nostro Compendio, libr. 1. cap. 7. quod non faciunt vt plurimùm, ratione supradicta. Hoc etiam non faciunt, quando ibi deprehenduntur adesse, vt homines peccatores in peccatis suis perseuerent, & ne illa confiteantur ex verecundia illis à dæmonibus illata, quod sæpius factum est, vt quidam homines impœnitentes hac occasione compuncti ad verba, & iniurias sibi à dæmonibus illatas, recurrendo ad pœnitentiam, è manibus eorum, diuina interueniente gratia, euaserint. Quantùm autem ad signa manifesta dico, quod propter hoc non potest quis certitudinaliter scire, an talis persona sit vexata à diabolo: Et ratio est: quia multi sunt dæmones per aërem vagantes, qui si vocarentur ab illis, qui obsident illud corpus, in adiutorium, possent facere illamet signa, & tamen infirmus non liberaretur. Nec valet dicere, quòd Exorcista interdicat illis tale adiutorium in Dei nomine: quia dæmones solummodò obediunt, quando à Deo coarctantur: quod Deus non semper facit ad velle Exorcistæ: sed solum, quando ipse iudicat expedire. Ad quartam obiectionē dico, quòd dæmones faciliùs occupant homines, & mulieres leuis cerebri, quàm prudentes, ne (vt sæpe diximus) deprehendantur ibi adesse,

Astutia dæmonum obsidentium corpora humana.

Fructus coniurationis.

Deceptio quorundam curiosorum.

Dæmones obediunt, quando à Deo coguntur.

& ne culpa facinorum super eos flectatur. Eadem ratione etiam consueuerunt vexare lunaticos, vt etiam diffametur Luna, quæ, vt creatura Dei, influat talem infirmitatem in homines. Vltimò dico, quòd vexant potiùs mulieres, & puellas, quàm homines, pro eo, quòd ipsi quærunt se occultare sub nomine humorum matricalium, qui plus regnant in mulieribus, quàm in viris: etiam hoc faciunt: quia mulieres faciliùs subiiciuntur terroribus: quo modo vt plurimum dæmones ingrediuntur corpora humana, vbi posteà talia corpora diu detinent subiecta sibi hoc modo, taliter, vt nullum remedium naturale possit illis suffragari. Desinant igitur (obsecro) aduersarij detrahere Exorcistis, etsi non propter rationes supradictas, saltem propter experientias positas in nostro Compendio, libr. 2. cap. 11. quas si quis negauerit, secundum Philosophum indiget vapulare. Et aduertant ad illa præsupposita, super quæ fundatur ædificium illius operis, quæ sunt, voluntas Dei permissiua, scientia, & potentia dæmonum, & potestas liberi arbitrij, quibus dæmones possunt mirabilia operari tam per se, quàm per maleficos: quia tunc in eis cessabit admiratio. Possunt igitur dæmones ad instantiam maleficorum inhabitare, & obsidere corpora humana. Et si quis fuerit curiosus scire, quo modo, & quibus ex causis hoc eueniat, legat totum illud supra allegatum, vbi diffusiùs tractatur hæc materia.

Experimentis credēdum est.

CAP. VIII.

De apparitionibus, quibus dæmones in variis speciebus, obsessis apparere consueuerunt: & quomodò à bonis discerni possint.

Astutiæ dæmonum innumerabiles.

ET si dæmones habeant mille modos nocendi generi humano, vt habetur 16. q. 2. capite, *Visis*: tamen consueuere vti illis modis plus ignotis ad decipiendos homines, quibus illi faciliter decipiuntur, inter quos est apparitio dæmonum facta hominibus vexatis, quibus diabolus aliquando apparet in specie Christi, vt ab eis adoretur vt Deus, quod maximè affectat. Ideò ne obsessi incidant

cidant in laqueum diaboli,decreui hîc inserere modum, quem tenere debent ad euitandum peccatum idololatriæ in istis apparitionibus: quid etiam poterit esse proficuum his, quibus solent fieri apparitiones, ad cognoscendum, si fiant à bonis, vel malis spiritibus. Quatuor ergo signis potest cognosci, si apparitio fiat à bono, vel malo spiritu. Primum est,quòd etsi dæmon appareat in specie Crucifixi B.Mariæ Virginis, vel alicuius Sancti,si tamen diligenter quis consideret has apparitiones, perpendet,quòd semper diabolus secum defert aliquam notabilem deformitatem,vt putà,caudam, cornua, vel aliquid simile. Secundum est,quòd in principio apparitionis, diabolus reddit hominem lætum, & in suo recessu relinquit eum mæstum: cuius contrarium facit Angelus bonus,qui in principio turbat, vt habetur Danielis cap. 10.de Gabriele: qui apparuit Danieli, & Lucæ cap. 1.de eodemmet Gabriele apparente Beatissimæ virgini Mariæ,quę turbata fuit in sermone eius:& posteà in suo recessu reliquit hominem gaudio, & alacritate plenum. Tertium signum est, quòd diabolus inducat hominem in malum, quod ipse persuadet: habemus exemplum in Chronicis ordinis beati patris nostri Francisci de quodam Fratre Ruffino,socio prædicti patris,cui similes apparitiones à diabolo fiebant. Contrarium cuius facit angelus bonus, qui in sua apparitione non solùm non indurat hominem in malum: sed etiam diuertit illum à malo: & mollificando cor eius, ipsum inclinat,& inducit ad bonum. Quartum signum est,quòd si ille,cui apparet, responderit ei aliquo verbo sordido, in sui dedecus, & opprobrium prolato, subitò disparet, vt habetur in prædicta Chronica, vbi legitur, quod cum B. Franciscus vellet liberare prædictum Fratrem Ruffinum ab illa diabolica tentatione, inter alia illi dixit: Vt verè scias cognoscere, quòd ille, qui tibi apparet in forma Crucifixi,non est Christus,sed diabolus:cùm tibi iterùm apparuerit, dicendo, ego sum Christus,respondeas illi: Aperi os tuum,& implebo illud stercore. Quod cùm fecisset Frater Ruffinus, indignatus dæmon, cum maximo tumultu inde recessit, dirumpendo lapides, & rupes illius montis Subasij, vbi vsque in hodiernum diem (vt

Dæmon relinquit hominem mæstum in suæ apparitionis recessu.

Dæmon irascitur in opprobriis.

Fratris Ruffini ordinis Minorum exemplum.

fertur) videtur illa magna ruina à dæmone illo facta. Apparent etiam dæmones, exeuntes è corporibus ipsis obsessis cum maximo, ac terribili aspectu diuersarum bestiarum, vel aliarum rerum, licèt non videantur à circunstantibus. Et si aliquis curiosus quæreret, quomodò hoc sit possibile: Respondetur, quòd id faciliter potest fieri, & hoc duobus modis. Primò quia istæ apparitiones possunt esse imaginariæ: formant enim dæmones, mouendo humores, & sanguinem, aliquas imagines repræsentantes eos: quod autem imaginariè videtur, non apparet nisi illis, quibus fit visio, vt patet in Prophetis: & sic potest esse in dæmonum apparitionibus. Dicitur secundò, quòd quia similem potestatem habent dæmones, & boni angeli super corpora, ab eis assumpta, quam habebunt super corpora propria glorificata animæ beatorum, in quarum potestate (secundum diuum Bon.in 4.distinct. 49.art. 2.quæst. 2. Thom. in 4.distinct. 44.quæst. 2.art.vltimo)erit, quòd corpora eorum videantur: vel non: & ab vno, vel à pluribus: in parua, vel magna distantia, ita quòd omnis actio corporis erit in potestate animæ: sic dicimus de dæmonibus, & angelis bonis: quòd in eorum potestate est apparere, vel non: vni, vel pluribus: à longè, vel propè. Hoc etiam patet exemplo de angelo, qui apparuit Danieli, qui ab ipso solo videbatur, Danielis cap. 10. Et de Christo glorificato apparente Paulo, quem Paulus videbat, Actor. 9. Viri autem qui comitabantur cum illo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes. Ex his omnibus patet, quomodò se tueri debeant homines ad euitandos errores in apparitionibus dæmonum.

Potestas dæmonum super corpora assumpta, qualis.

CAP. IX.

Cur dæmones iniuriis, & opprobriis irritati, aliquando è corporibus obsessis abscedant, cùm corpora non habeant, in quibus pati possint.

DIximus in nostro Flagello cap. 3. quòd Exorcista debet irritare dæmones obsidétes corpora humana oppro

Irritare debet Exorcista dæ-

opprobriis, iniuriis, ac omnibus modis, quibus honestè potest: quæ omnia illi iniquo animo perferũt, tanquàm in sui dedecus, & contemptus exercita. Quod à multis aduersatur tanquam falsum, & derisorium. Dicunt enim, quòd dæmones non patiuntur ab istis, cùm habeant corpora sibi vnita, in quibus istæ operationes recipiantur, & quòd ista potiùs fiunt obsessis corporibus in iniuriam, quàm in eorum liberationem. Quid enim obest spiritui immundo tractatus capillorum, aurium, seu colophizare, aut alia similia exercere circa illud corpus? nihil penitùs, imò ista deridet, cùm videat illud corpus his omnibus affici, & cruciari: & ideò (aiunt isti) debent Exorcistæ hæc omnia dimittere, tanquàm vana, superflua, & nullius vtilitatis. Sed, salua pace istorum, dico quòd errat eorum iudicium, propter hoc: quia non considerant, nec aduertere volunt: qua ex causa ista dæmonibus sint grauissima. Pro cuius maiori declaratione est sciendum, secundùm Alexandrum de Ales, part. 3. q. à membro, 13. quòd Lucifer à principio suæ conditionis cœpit aduersari Christo sibi ostenso à Deo, cuius gloriam cùm vidisset, inuidit, inuidia, & odio maximo: ita quòd ex hoc cœpit cum illo habere bellum maximũ, & inexorabile, nec vnquam destitit ab hac sua nequitia, donec illum affixum Cruci, & morti traditum vidisset. Sed illi accidit, quod contingere solet duobus potentissimis principibus ad inuicẽ pugnantibus de Monarchia, seu dominio totius mundi. Ponatur enim casus, quòd sint duo principes potentissimi huius vniuersi, & quòd ad alterum illorũ de iure pertineat dominium: alter verò vsurpato sibi titulo, ac dominio tyrannicè illud possideat, & quòd iste tyrannus videns principem verum, & legitimum sibi inferre bellum iustum, incipiat contra illum pugnare omnibus viribus suis, & persequi illum, donec vltimo supplicio, scilicet morti, illũ tradat: deinde ponatur, quod ex morte ipsius legitimi principis, qui ab illo tyranno reputabatur vilis, abiectus, despectus, & nullius auctoritatis, seu valoris, ipse perdat dominiũ totius vniuersi, & non solùm hoc, sed quod etiam ipse tyrannus efficiatur captiuus, seruus, & mancipium non solùm illius à se despecti principis, sed & seruorum eius,

mones, & quare.

Bellum Luciferi contra Christum.

Exemplum efficax contra aduersantes.

qui in virtute, & potestate principis priùs à tyranno ita despecti, illi illudant opprobriis, iniuriis, & modis omnibus, quibus possunt. Dicito mihi (quæso) quæ esset eius vita? qualis dolor? qualis tristitia? videre se obiurgari in virtute illius tam à se despecti, & à seruis eius? Reuera duco illum nullam posse habere maiorem miseriam, atque calamitatem: quia nulla maior tristitia inuenitur, quàm meminisse se fuisse fœlicem. Sic respondendo ad propositum dico ita euenisse Lucifero, & angelis eius. Nam (vt diximus in Compendio nostro lib. 1. cap. 3.) ipse cognouit Incarnationem Verbi, cui etiam contradixit omnibus viribus suis, propter quod factum fuit prœlium illud magnum in cœlo inter angelos, in quo superatus eiectus est è cœlo ad terram. Quod cernens ille maledictus, denuò cœpit pugnare, iam proiectus, contra ipsum Christum: & vt impediret ipsammet Incarnationem, sua tentatione decepit primos patres nostros, & totam eorum posteritatem, quam peccato intrusit, pro qua erigenda, Christus multa sustinuit, decertando contra Luciferum, & angelos eius, quos tandem pugnando, sua morte superauit, & in carcerem detrusit, & auferens ab illis dominium huius mundi, dedit auctoritatem seruis suis calcandi super eos. Quis ergo, stante hac auctoritate, dicere audebit, dæmones æquo animo sustinere irrisiones, contumelias, & opprobria sibi ab Exorcistis illata? quin potiùs, vt à ministris Christi intentata, quem iam, vt sibi inimicum, morti tradiderant, iniquo animo illa perferre. Nec valet dicere, quòd ipsi dæmones non habeant corpora, in quibus istæ operationes recipiantur: quia cùm istæ sint passiones respectiuæ, quæ recipiuntur in animo, etiam dæmonibus possunt conuenire, & de facto illis conueniunt, ita quòd illis cruciantur dæmones, sicut homines verberibus. Et hæc est causa, quare diabolus abhorret super omnia memoriam passionis Christi, & figuram Crucis eius: quia per virtutem eorum à potestate eius sumus liberati: omnes quidem quantùm ad sufficientiam: sed illi soli, qui sunt de eius corpore (hoc est Ecclesia) quantùm ad efficaciam. Diabolus enim, teste diuo Bonauentura in 3. distinctione 19. quæst. 3. art. 1. ante passionem Christi habebat duplicem

Tristitia dæmonũ de victoria Christi.

Lucifer cognouit incarnationem Verbi.

Christus pugnando Luciferum captiuauit.

Spiritualiter dæmones cruciantur.

Dæmones valde abhorrent memoriã passionis Christi.

duplicem manum, vidilicet attrahentem, & impellentem. Manus attrahens erat illi potestas trahendi ad Limbum etiam iustos, & sanctos. Manus impellens erat potestas præcipitandi in malum per fallaciam, vel quasi per violentiam: quia tentabat vt leo, & draco. Et prima manus, scilicet attractiua erat tantæ potentiæ, vt nullus posset ei resistere: & hæc illi abscissa fuit per prædictam passionem. Iam enim nullum iustum potest ad Limbum trahere: quia per passionem Christi deletum est chirographum peccati Adæ. Manum autem impellentem habebat ita fortem, vt cum magna difficultate posset quis ei resistere. Et ideò ipse in multis regnabat, imò ferè in omnibus: omnes enim vel superabat per fraudulentiam, vel quasi per violentiam: & hæc potestas debilitata est per passionem Christi: per quam lumen veritatis aperitur contra diabolicam fraudulentiam, & adiutorium virtutis tribuitur contra diabolicam violentiam. Apparuit autem lumen veritatis, & interiùs per inspirationem, & exteriùs per humanam instructionem. Iam enim ferè est omnibus veritas propalata, & ideò est destructa idololatria, quæ priùs regnabat. Adiutorium etiam virtutis tribuitur per gratiæ infusionem, quæ reprimit concupiscentiam, & per angelicam protectionem, quæ comprimit, & reprimit potestates aduersas, & hoc idem virtute passionis, merito cuius mittitur nobis Spiritus sanctus: mittuntur etiam, & ipsi angelici spiritus, vt superetur aduersarius. Hæc est prima ratio: & potissima quare dæmones perferant iniurias, & opprobria ab Exorcistis sibi illata, iniquo animo. Aliam rationem assignat Michael Psellus libello, quem de dæmonibus edidit, qui de hoc loquens, ponit quoddam prodigiosum factum sibi accidisse, in hæc verba: Senex quidam, (inquit ille) qui hoc idem pallium induebatur, frater meus natu maior habebat vxorem, alioquin modestam, morbísque frequenter vexatam. Hæc aliquando puerpera vehementer iam laborabat, vestémque constringens, barbarè loquebatur, sermone præsentibus incognito: ita quòd ambigebant omnes, quid in re ardua faciedum foret. Fœminæ verò quædam adducunt quendam peregrinum, nomine Anaphalangium, valde se-

Manus attrahens diaboli, ante Christi aduentum.

Manus impellens diaboli qualis.

Adiutorium à Christo datum hominibus.

Mirabilis casus hic enarratur.

Minatur quidam spiritui immundo.

nem, rugosumque, & exustum, atque nigrum, qui nudato ense propè lectum adstans, ira quadam apprenhendit ægrotam, linguáque sibi patria, id est Armenica, acriter conuitiatus est. Illa huic vicissim respondit Armenicè, ac primò quiddam audax è lecto prorupit, cum eo protinus certatura. At barbarus ille tum maximè adiurationibus vtebatur, & quasi furens minabatur illam se percussurum: Tunc fœmina se recepit, compressit, contremuítque, & humiliùs iam locuta, in somnum mox incidit. Nos autem obstupuimus, ambigentes, quónam pacto locuta sit Armenicè fœmina, quæ nec Armenios quidem vnquam vidit, neque domesticis laribus egressa est. Deinde, quo modo ad Magi illius minas seipsum dæmon compresserit, strictúmque ensem timuerit: quid enim patiatur ab ense dæmon indiuiduus, & immortalis? Et ad primum dubium respondens, ait: Arbitror autem hinc fore hoc manifestum: quoniam cùm non possit lingua dæmonum propria inueniri, hinc est, quòd Hebraicam linguam, siue Græcam, aut Syriam, aliámve barbaram seruare possunt. Quid enim opus est voce dæmonibus, qui inter se absq; voce cõuiuunt? cùm verò sint angeli posteriores posterioribus, alij aliis gẽtibus pręsũt; sicut dæmones alij aliis assistũt, sanè singuli singularum gentium linguas exercent: quamobrem dæmones, qui inter Græcos habitant, heroïco stilo oracula ediderunt. Apud Chaldæos verò Chaldaica vtebantur lingua, quemadmodum apud Ægyptios, Ægyptia voce colloquia faciebant: quinetiam dæmones incolentes Armeniam, si aliò fortè se conferant, indigenarum voce vtuntur. Ad secundum verò dubium respondens prædictus auctor, dicit omnia dæmonum genera esse audacia, rursúsque timiditate plena, præsertim coniunctiora materiæ. Et si quis hæc obiurgauerit, discernere nesciunt obiurgantem, vel honorantem: neque aliter ab obsessis discedunt, nisi obtestator erga Deum sanctimonia polleat, noménque Dei, sermonémque horribili vtatur potestate diuina. Hæc profectò sunt dæmonia materiæ proxima, formidantia, ne in loca profundiora, abyssúmque demittantur. Item angelos timent, qui illuc eos præcipitant, quoties, videlicet quispiam eis præcipitium minatur,

Linguam propriam non habent dæmones.

Linguis omnium nationum vtuntur dæmones.

Ignorantia quorundam dæmonum.

natūr: adducítque inuocationes Angelorum ad hoc institutorum: valdè enim timent. Nam propter ignorantiam non discernunt minitantem. Iam verò si anicula quædam, vel superbior senum aliquis, minas eiusmodi rusticè intentauerit, sæpè discedūt: quia minitantem discernere nequeunt: ideò superfluis etiam quibusdam facilè mancipantur, scilicet, vnguibus, & capillis, polluto Magorum genere. Item plumbo, cera, tenuique filo deuinciuntur, atque nefariis adiurationibus conturbantur, & nefandis dæmonia hæc mansuefiunt. Quorum proprietas est: præter id, quod terrores incutiunt: etiam lapides, & saxa iacere consueuerunt in occurrentes, sed ictibus irritis. Hæc Psellus, vbi suprà. Ex quibus omnibus patet incongruum non esse: imò quandóque necessarium est Exorcistis inferre dæmonibus obsidentibus corpora humana, opprobria, & verba irrisiua, & ipsis sub excommunicationis pœna præcipere, vt ab illis corporibus, quæ iniustè obsident, discedant, quibus omnibus prouocatur superbus dæmon, vt ab eo loco discedat, vbi adeò exorcismis percutitur, & ab hominibus iniuriis irridetur: licèt quidam sint quibusdam duriores ad expellendum: quia sunt ad sustinenda opprobria, & verba diuina contemnenda fortiores. Sed hìc aduertendum est, quòd vbicunque in exorcismis ista verba contra dæmones inueniuntur: Vos anathematizo: sub pœna excommunicationis vobis præcipio: vos excommunico, & similia, tūnc intelligenda sunt vnum esse cum exorcismis, & in hunc sensum accipienda esse, vt patet per auctores mallei Malleficarum, parte secunda, quæst. 2. cap. primo: & in nostro Compendio libro tertio, cap. tertio, & ratio est: quia cùm dæmones sint extra gremium sanctæ, Ecclesiæ contra eos nihil valet excommunicatio propriè dicta.

Rebus materialibus quidam dæmones mancipantur.

Irrisiones quare irrogantur dæmonibus.

Dæmones an excommunicari possint, & quid operetur cōtra illos excōmunicatio.

CAP. X.

Dæmones miracula facere non possunt, licèt miranda opera aliquando operentur.

NVlli dubium est, dæmones esse potentissimos, & in istis rebus inferioribus sua naturali potentia effe-

Mirabiles effectus operari

possunt dæmones.

ctus mirabiles posse operari, si sibi permittatur à Deo, seu ab angelis sanctis, qui ordinariè reprimunt illos, ne nobis noceant, quantùm nocere vellent. Et tam subtiliter sua opera in his inferioribus rebus operari consueuerunt, quòd reddunt homines in stuporem: quorum aliqui modum operationum diabolicarum ignorantes, ausi fuerunt asserere dæmones habere potestatem faciendi miracula: quod etiam rationibus, & exemplis probare conati sunt, quæ causa breuitatis hîc prætermittuntur: legat eas, qui vult, in nostro Compendio, cum suis responsionibus, lib. 1. capit. 8. quia ad alia hîc tendimus.

Dæmones miracula facere quidam asseruerunt.

Pro maiori autem declaratione est aduertendum, secundum D. Thomam in quæstionibus disputatis, titulo de Miraculis, quòd miraculum dicitur à mirando. Ad veram autem admirationem duo requiruntur: quorum vnum est, quòd causa illius, quod miratur, sit occulta. Secundum est, quòd in eo, quod miramur, appareat aliquid, per quod videatur contrarium eius debere esse, quod miramur. Sicut aliquis posset mirari, si videret ferrum ascendere ad calamitam, ignorans calamitæ virtutem, cùm videatur, quòd ferrum naturali motu debeat tendere deorsum. Hoc autē cōtingit dupliciter: vno modo secundum se, alio modo quo ad nos. Quò ad nos quidem, quando causa illius effectus, quam miramur, non est occulta simpliciter, sed occulta huic, vel illi: Nec in re, quam miramur, est dispositio repugnans effectui, quem miramur, secundum rei veritatem: sed solùm secundum opinionem. Et ex hoc contingit, quod id, quod vni est mirum, vel admirabile, non est mirum, vel admirabile alteri. Sicut sciens virtutem prędictæ calamitæ per doctrinam, vel per experimentum, non miratur prædictum effectum, ignorans autem miratur. Secūdum se autem aliquid est mirum, vel admirabile, cuius causa simpliciter est occulta, & quando in re est contraria dispositio secundum naturam, effectui, qui apparet. Et ista non solùm possunt dici mira in actu, & potentia: sed etiā miracula, quasi habentia in se admirationis causam. Causa autē occultissima à nostris sensibus est virtus diuina, quę in omnibus rebus occultissimè operatur. Et ideò, quæ sola virtute diuina fiunt in rebus illis, in quibus est naturalis

Admiratio vera qualis esse debeat.

Causæ admirationis quales sunt.

Mirabile secundum se, quid sit.

Miracula vera, quæ dici possint.

lis ordo ad contrarium effectum, vel ad contrafaciendi, dicuntur propriè miracula. Ea verò, quæ natura facit, nobis tamen, vel alicui nostrum occulta, miracula dici non possunt, sed solum mira, vel mirabilia. Et ideò in definitione miraculi ponitur aliquid, quod excedit ordinem naturæ, in hoc, quod dicit, supra facultatem naturæ, cui ex parte rei mirabilis respondet, quod dicitur arduum. Et ponitur etiam aliquid, quod excedit nostram cognitionem in hoc: quod dicitur præter spem admirantis apparens, cui ex parte rei mirabilis respondet; quod dicitur insolitum. Et circa ea, quæ Deus miraculosè facit, talis solet adhiberi distinctio, quòd quædam dicuntur fieri suprà naturam, quædam contra naturam, & quædã præter naturam. Supra naturam quidem, in quantum in illum effectum, quem Deus facit, natura nullo modo potest. Quæ quidem contingit dupliciter, vel quia ipsa forma inducta à Deo, omnino à natura induci non potest, sicut forma gloriæ, quam inducet Deus in corporibus electorum: & sicut est Incarnatio verbi. Vel quia, etsi talem formam possit in aliquam materiam inducere, non tamen in istam, vel illam: sicut ad causandum vitam, natura potens est, sed quòd in hoc mortuo natura vitam causet, hoc facere non potest. Contra naturam esse dicitur, quando in natura remanet contraria dispositio ad effectum, quem Deus facit, sicut fecit, quando conseruauit pueros illæsos in camino, remanente virtute comburendi in igne: & quando aqua Iordanis stetit, remanente grauitate in illa, & simile est, quòd virgo peperit. Præter naturam autem dicitur Deus facere, quando producit effectum, quem natura producere potest, illo tamen modo, quo natura producere non potest: vel quia deficiunt instrumenta, quibus natura operatur, sicut cum Christus conuertit aquam in vinum, quod tamen natura aliquo modo facere potest, dum aqua in nutrimentum vitis assumpta, suo tempore in succum vuæ per digesta producitur; hoc autem inde euenit, quia Deus benedictus plures modos operandi habet, quàm natura: vel quantum ad tempus, sicut cùm statim ad inuocationem alicuius sancti, aliquis curatur, quem natura non statim, sed successiuè, & in alio tempore, non in isto curare posset. Dæmo-

Conditiones miraculi declarantur.

Miraculum supra naturã quale dicatur.

Miraculum contra naturam quale sit.

Miracula præter naturam quæ sint, & quomodo fiãt.

Mirabilia dæmones facere possunt, sed nõ miracula.

nes igitur secundũ D. Bon. in 2. dist.7.art.2.q.3. possunt facere illa, quæ apparent, & verè sunt mirabilia, sed non miracula: quia miracula non possunt fieri per vim naturæ, sed per virtutem supra naturam, quæ est agentis primi: sunt enim supra facultatem, & ideò attestantur omnipotentiam facientis: sed opera, quæ faciunt dæmones, etsi miracula videantur, quia fiunt in tempore, quasi imperceptibili, non tamen sunt vera miracula: quia fiunt vi naturæ. Et si obiicias, quòd natura non potest ita citò operari. Dico, quod verũ est de hac natura per se, sed taliter potest esse adiuta, & confortata rebus naturalibus conuenientibus, vt quasi repentè prorumpat in effectum, sicut patet de generatione ranarum, quæ in modico tempore consueuerunt nasci tempore maximi caloris, per antiperistasin. Et si aliquis quæreret, quomodo discerni possint huiusmodi miracula: respondetur, quòd etsi conueniant in materia, differunt tamen ex parte principalis agentis, ex parte ministri, ex parte finis, & ex parte facti. Ex parte principalis agentis differunt. Nam in miraculis diuinis operatur agens infinitæ potentiæ, & supra naturam. In miraculis verò dæmonum operatur virtus naturæ, multipliciter adiuta per naturas alias. Ex parte ministri, etiam differunt. Nam Dei miracula fiunt per publicam iustitiam, secundum veritatem, & apparẽtiam: sed miracula dæmonum fiunt per priuatos contractus, & quædam arcana. Et hoc est quod dicit diuus Aug. quòd boni faciunt miracula per publicam iustitiam, hoc est per fidem veram, quam veritas omnibus prædicat. Mali Christiani per signa publicæ iustitiæ, quia fidem habent, & videntur habere opera: sed Magi per priuatos contractus: & hoc est, quod dicitur in Exod. per incantationes, & arcana quædam. Huius signum est, quod ibi sunt opera tenebrarum, quia qui malè agit, odit lucem. Ex parte finis similiter differunt, quia miracula Dei fiunt ad vtilitatem, & diuinam gloriam: sed miracula Magorum fiunt ad deceptionem, ad vanam gloriam, & ad extollentiam: vnde sunt quasi semper inutilia. Differunt etiam ex parte facti: quia dæmones faciunt huiusmodi miracula vilia, & inutilia: miracula verò diuina sunt valdè vtilia, & necessaria. Vnde dæmones maximè faciunt ranas, & serpentes: quia

Miracula vera quomodo possint discerni, & in quo differant à falsis.

Miracula Dei per publicam iustitiam fiũt.

Miracula vera fiunt ad gloriam Dei, & proximi vtilitatem.

quia hæc de facili producuntur naturali operatione, quæ diuino iudicio magis permittuntur ad prioris facti memoriam: vnde sicut Deus temperat potentiam, & astutiam diabolicam, vt sic patiatur eum peruersè imitari: vt in ipsa imitatione diabolus possit seducere malos iuxta eorum demerita, ita etiam illa permittit, vt possint deprehendi à bonis: & vt fides simul cum miraculis habeat locum. Si enim solus Deus, & eius serui miracula facerent, quis non crederet in Deum, miraculis compulsus? nunc autem cùm mali, & boni faciunt miracula, qui diuinitus illustrantur, vt inter hæc possint discernere vera miracula, adiuuantur, & per dæmonum miracula exercentur, & probantur.

Miracula dæmonum quare Deus permittat.

CAP. XI.

De causis, & modis, quibus dæmones corpora humana ingrediuntur, & de signis, effectibusq́ue, quibus quis cognoscitur esse dæmoniacus.

SVpra c. 8. & alibi sæpe diximus, dæmones mille modos, & artes habere nocendi generi humano, quos etsi omnes homines scire deberent, ad euitanda peccata, & ad repellendas eorum insidias, illi tamen præcipuè ab Exorcistis sciri debent, per quos dæmones magis animã, & corpus offendunt, quod præcisè fit, quando domones corpora humana vexãt: ideò peritus Exorcista debet scire omnia pertinentia ad coniurationem, vt (iuuante Deo) possit vexatos ab illa atroci, ac terribili vexatione liberare, vt minister Domini nostri Iesu Christi. Pro cuius maiori declaratione est sciendum, quòd non defuerunt, nec desunt homines, qui omni suo conatu negent hodie obsessos, maleficia, maleficiatosq; inueniri: insuper asserentes, omnes maleficiales infirmitates esse naturales, eorumque signa, non maleficialia, sed naturalia esse, quod variis rationibus probare nituntur, vt suprà patuit c. 7. quas breuitatis causa hîc omitto. Aduertendum est igitur, quòd etsi aliqua signa, quibus cognoscitur quis esse dæmoniacus, aut maleficiatus, possint esse communia tàm ad infirmitates naturales, quàm maleficiales, & dæ

Innumerabiles artes cõtra genus humanum habent dæmones.

Detractores coniurationis non desunt.

Signa maleficialia possunt esse communia.

& dæmoniacas, & per consequens ab aduersariis calumniari, signa tamen vera, & realia cognosci, & discerni à naturalibus poterunt, & præcipuè quando medici tales infirmitates non cognoscunt, nec remedia proficua ad sanandum infirmum applicare sciunt, & quando medicinæ applicatæ infirmo nihil prosunt. Sciendum est etiam, quòd dæmones variis ex causis corpora humana ingrediuntur, vt diximus in nostro Compendio lib. 2. c. 11. Aliquando enim quis à diabolo vexatur ad maiorem cumulum meritorum: quãdoque quis vexatur propter peccatum veniale alterius: nonnunquam propter peccatum veniale proprium: quandoque verò propter peccatum mortale alterius: aliquãdo tandem propter peccatum mortale proprium: & de his quinque causis sigillatim ibi propria exempla dantur: vbi pro nunc remitto lectorem. Priùs igitur, quàm dæmones corpora humana ingrediantur, consueuerunt eis in aliqua terribili, deformi, aut horribili forma tam hominum, quàm iumentorum apparere: qui licèt subitò eis euanescere videantur, in eorum tamen corpora ingrediuntur. Hoc autem in nocte, & in locis opacis, & obscuris, ac sine luce contingere consueuit. Ingrediuntur autem in obsessum per os, aut aures, seu nares in modum venti: aut alicuius muris: aut somnia terribilia dormientibus immittunt, illos terrendo in somnis: qui posteà euigilando, cum talibus signis dæmoniaci inueniuntur. Quandoque verò dæmones ingrediendo corpora humana, terribiliter membra illorum lacerant. Aliquando autem ingrediendo, vident ipsis vexatis, quòd vas aquæ frigidissimæ in dorsis eorum versetur, quæ per totum corpus, à capite vsque ad pedes hinc inde discurrat. Effectus autem, qui à spiritibus immundis in vexatis hominibus fieri consueuerunt, etsi sint quasi innumerabiles, aliquos tamen hîc enumerabo, vt Exorcistæ cautè circa coniurationem incedere possint. Incipiendo igitur ab his, qui à sacra Scriptura narrantur, dico, quòd dæmones corpora humana vexantes, aliquando homines obstinatos reddunt, atque inobedientes, quod patet primi Regum, c. 18. de Saule, qui cùm à spiritu immundo vexaretur, obstinato animo, tam acriter vsque ad mortem persecutus est Dauid, nulla in eo existen

Quibus ex causis dæmones corpora humana ingrediantur.

Apparent sub diuersis formis dæmones.

Diuersimodè dæmones corpora humana ingrediuntur.

Diuersos effectus operantur dæmones in corporibus obsessis.

Obstinato animo Saul persequitur Dauid.

existente causa. Aliquando verò homines lunaticos faciunt, vt patet Matth. 17. de filio illius, qui prouolutis genibus, Domino nostro Iesu Christo dicebat: Domine, miserere filio meo, quia lunaticus est, qui & ab ipso Saluatore liberatus fuit. Aliqui dæmoniaci, muti à dæmonibus efficiuntur, quod patet Matth.c.8. de illo, qui respondens de turba, dixit Christo: Magister attuli filiū meum ad te, habentem spiritum mutum: & Lucæ 11. Erat Iesus eiiciens dæmonium, & illud erat mutum. Quidam in ipsa coniuratione à dęmonibus cæci efficiuntur: quia dęmones ipsos obsidentes vocantur Lucifugi, id est summoperè odientes lucem: hoc patet Matth. 12. Aliqui dæmones Energumenos allidunt, hoc manifestum est in Marc.cap. 9. vbi pater illius pueri Christo dicebat: Vbicunque spiritus eum apprehenderit, allidit illum. Quandoque verò tales vexati strident dentibus: hoc idem patet de supradicto puero, vbi suprà. Aliquando autem dæmoniaci arescūt, quod patuit in prædicto puero, ibidem. Sæpe etiam dæmones cōturbant vexatos ad præsentiam Exorcistæ, vt patuit de spiritu illius pueri, qui ad potentiam Saluatoris nostri conturbauit illum, ibidem. Nonnunquam verò tales à dæmonibus vexati elisi in terra volutantur, hoc clarum est de eodem puero, qui elisus, in terram volutabatur, vt ibi patet. Sæpissimè, & quasi semper dæmones in corporibus humanis existentes, ex ore vexati spumant: patet de prædicto puero, de quo dicit textus, quòd erat spumans. Quidam verò Arreptitij à dęmonibus in ignem, & aquam proiiciuntur ad necem inferendam: quod clarè, & sæpè euenit puero supradicto, vt ibidem dicit textus. Aliquando dæmones reddunt homines surdos, quòd manifestè patet de puero supradicto, cui Christus dixit: Surde, & mute spiritus, exi ab eo, ibidem. Aliquando tales vexati, ad tempus à dæmonibus efficiuntur furiosi: qui quandoque in homines insilientes, ipsos atrociter vulnerant, vt patet Actor.cap. 19. de spiritu illo, qui quosdam homines atrociter vulnerauit, eò quòd officium exorcizandi temerè exercere præsumpsissent. Quidam dæmones in maximas, & incurabiles infirmitates immittunt homines: adeò vt nullo remedio naturali liberari possint, qui tales infirmitates patiuntur: nec nimi

Muti quandoq́; efficiuntur homines à dæmonibus.

Strident dentibus sæpe à dæmonibus vexati.

Furiosi efficiūtur Energumeni à dæmonibus quādoq́.

Diuersas infirmitates causant dæmones in hominibus.

nimirum, cùm ipsi dæmones latendo, tales læsiones per seipsos faciant; hac autem infirmitate tenebatur illa mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem, & octo, quæ à Domino nostro Iesu Christo sanata fuit, vt habetur Luc. 13. Sunt & alia signa, quibus quis cognoscitur esse dæmoniacus, excerpta ex Sacerdotali, quorum primum est, quando quis per tringinta dies non potest cõtinuare esum carnis hædinæ. Aliqui dęmoniaci habent oculos terribiles, & dæmones membra eorum, & corpus miserabiliter destruunt, & interficiunt, nisi citò eis subueniatur. Aliqui fingunt se esse fatuos, & sæpè nugantur. Aliqui sermonem alienum à patria sua loquuntur, etsi nunquam à laribus paternis recesserint. Quidàm Latinè, & congruenter loquuntur; cantant musicaliter; & aliqui reuelant, quod ipsi vexati nunquam dicere naturaliter sciuissent. Aliqui dęmoniaci efficiuntur stupidi, & insensati. Aliquando eis subiti terrores superueniunt. Potissimum autem signum est; si, quando leguntur Exorcismi, vexatus cõturbatur, & hoc est signum præsentiæ diaboli.

Signa certissima dæmoniaci hîc describuntur.

Signum euidens dæmoniaci hîc datur.

CAP. XII.

De maleficijs, & signis, quibus quis cognoscitur esse dæmoniacus, & maleficiatus.

NVlli dubium est, quòd homines maleficijs possunt affici, experientia teste, vt diximus in nostro Compendio, lib. 2. & 3. ideò hoc iacto fundamento est sciendum, quòd in omnibus maleficiis, quæ tam ad amorem, quàm ad læsionem fiunt, semper pactum manifestum, aut secretum, tacitum, vel expressum interuenit, quod inter maleficum, & dæmonem habetur, quod semper est quid vanum. Quo peracto, statim dæmon, aut præsentialiter, vt in Energumenos, aut potestatiuè, vt in maleficiatos, ingreditur, & ad illam solùm personam, contra quam dictum maleficium fabricatum fuit. Quid autem agendum sit de illis instrumentis maleficialibus, quæ in lectis, vel alijs locis inueniuntur, vt sunt ossa, plumæ, capilli, grana, ferrum, lapides, claui, sulphur, acus, & similia à dæmonibus delata, dico quòd omnia igne benedicto

Pactum in omni maleficio cõcurrit inter dæmonẽ, & maleficiatum.

Documentum perutile Exorcistis hîc describitur.

comburen

comburenda sunt, vt in nostro Flagello ordinauimus, relicta omni alia superstitione. Quibus autem signis quis cognoscatur esse maleficiatus, & dæmoniacus simul, dico, quòd etsi sint plura, tamen ad præsens hîc inseram illa, quæ in sacerdotali posita inueniuntur. Et primò dico, quod maleficiati colorem cedrinum in facie habere consueuerunt. Alij autem oculos constrictos, & humores desiccatos habent, omniaque eorum membra ligata videntur. Potissima autem signa demonstrantia hominem esse maleficiatum simul, & dæmoniacum, sunt cordis, & oris stomachalis constrictio, & cùm eis videtur se bolum super stomachum habere. Aliqui puncturas in corde, ac si acubus esset punctum, sentiunt. Quibusdam cor eis corrodi videtur. Alij verò in collo, & renibus magnum dolorem sentiunt, ita quòd talia membra à canibus lacerari eis videtur. Quibusdam bolum in gutture ascendentem, & descendentem se habere videtur. Aliquibus autem ligata est vena generationis. Quidam verò ex indispositione stomachi quicquid ad sustentationem comedunt, vel bibunt, per vomitum emittunt. Aliquibus ventus frigidissimus tanquàm flamma, per ventrem discurrit. Quibusdam impeditur digestio cibi. Et potissimum signum est, quando medicinæ applicatæ nihil prosunt infirmo, vt suprà diximus capite præcedenti. Aliquibus circa collum est vna continua pulsatio, quæ tremorem inferre videtur. Signa autem, quæ accidere consueuerunt in coniuratione maleficiatis simul, & dæmoniacis, capite sequenti describuntur.

Quibus signis cognoscatur maleficiatus.

Potissima signa maleficiati, quæ sint.

Nota quanta patiantur dæmoniaci.

Potissimum signum dæmoniaci quale.

CAP. XIII.

De signis, quæ apparere consueuerunt, quando aliquis dæmoniacus, & maleficiatus coniuratur: & de modo, quem tenet diabolus egrediendo è corporibus obsessis.

ETsi dæmones pro posse conentur in coniuratione se inuictos ostendere: tamen diuina potestate coacti, signa suæ præsentiæ in corporibus obsessis ostēdunt. Primum igitur signū, quod in coniuratione obsessi apparet,

Signa præsentia diabolicæ quæ sint. *Diuersa signa, quæ apparent in coniuratione.*

est, quòd quando sacerdos ponit manum super caput vexati, rem frigidissimam, tanquam glaciem, sub manu sentit. Aliquibus ventus frigidissimus per humeros, & renes descendit. Quibusdam caput in immensum aggrauatur. Aliquibus cerebrum constringitur, & perforatur, ac si gladio percuteretur. Aliquibus inflammatur caput, & facies, & aliquando tota persona, ac si esset vapor ignis. Aliquibus febris immensa cum dolore capitis euenit, & totum corpus extenuatur, & frangitur. Sed omnia ista accidentia parùm durant: quia coniuratio tollit vigorem dæmoni. Quibusdam constringitur guttur, adeò quòd strangulari videntur. Aliquibus ad orificium stomachi quædam res ad modum pilæ mouentur, ac si essent vermes, aut formicæ, aut ranæ. Quibusdam vomitus magnus stomachi accidit. Aliqui maximam torturam in visceribus sentiunt. Nonnullis venter vehementer inflatur. Aliquibus constringitur cor, ac si intolerabiliter pungeretur. Ostenditur etiam dæmon in aliqua parte corporis palpitando, sicut piscis, aut in modum formicarum. Quidam tam in coniuratione, quàm extra, in totum corpus sentiunt dæmones inter carnem, & pellem, ac si essent formicæ discurrentes: & aliquibus videtur, quòd tota caro eorum acubus pungatur. Aliquando dæmon petransit à capite vsque ad pedes: sicut ventus, & è contra. Quamplura alia signa faciunt dæmones in corporibus obsessis, quæ practicando videbis: quia diuersi dæmones, diuersa signa faciunt. Denique quidam dæmones inueniuntur, qui in corporibus obsessis loquuntur, tractantes (vt sæpiùs diximus) de mysteriis altissimis sacræ Scripturæ, sic coacti à Deo, & aliquando voluntariè, vt animos Exorcistarum, & assistentium ad curiositates protrahant, & inducant. His Exorcista, quantùm potest, imponat silentium, & illis præcipiat, quòd exeundo è corporibus obsessis, illa sana, & libera, ac expedita, vt inuenerunt, relinquant. Et cogat eos, vt præbeant aliquod signum reale, & efficax sui recessus, & quòd exeant realiter, & effectualiter, ducendo secum totam suam damnatam societatem. Quidam dæmones quandoque exeunt per os, in modum flammæ ignis. Quidam verò in modum venti congelati. Aliqui autem eorum in forma apum, seu formicarum. Alij

Guttur à dæmonibus in coniuratione constringitur. *Ostēditur diabolus diuersimodè in corpore vexato.*

Loquuntur quandoque in corporibus obsessis mirabilia dæmones.

Signa sui recessus à dæmone quærat Exorcista.

exeunt

exeunt per aures, discedentes à stomacho, à corde, & ab omnibus partibus corporis obsessi. Quidam egrediuntur per secessum in similitudinem pilæ, quæ semper gyro voluitur, donec è corpore exeat. Alioqui in similitudinem ranæ, quæ serpit, donec egrediatur. Aliqui in similitudinem venti frigidissimi. Quidam denique per nates in similitudinem guttæ sanguinis, in terram defluentis, exeunt. Aliísque variis modis dæmones exeunt, vt practicando videbis.

Diuersimodè egrediuntur dæmones è corporibus obsessis.

CAP. XIIII.

Dæmones in corporibus humanis latere, grauissimásque infirmitates in homines introducere & illos morte afficere posse, probatur: vbi etiam remedium Exorcistis necessarium describitur.

SVpra cap. 7. dictum fuit, dæmones ad maleficorum instantiam, homines, maleficiis mediantibus, posse vexare, quod multis rationibus, & exemplis probauimus in Compendio nostro, cap. 11. Quibus addendum est, quòd aliquando dæmones (diuina permittente voluntate) homines vsque ad mortem protrahunt, nisi citò illis remediis opportunis subueniatur. Et hoc aliquando fit diabolo præsente, quandóque autem sine eius præsentia: ipso tamen potestatiuè assistente, & operante ad imperium maleficorum, hæc procurantium. Quod non latuit beatum Isydorum, vt patet, libro 8. Etymologiarum, cap. nono: qui describens naturam maleficorum loquitur in hæc verba. Malefici (inquit) dicuntur ob facinorum magnitudinem. Hi elementa concutiunt, mentes hominum turbant, & sine vllo veneni haustu, violentia tantùm carminis animas interimunt. Et si quis quæreret, quid sit dæmones præsentialiter, vel potestatiuè hominem vexare: Respondetur, quòd ille à dæmonio præsentialiter vexari, & possideri dicitur, cùm dæmon pro libito suo, omnibus membris illius, interiùs, & exteriùs vtitur. Potestatiuè autem quis à dæmonio vexari dicitur, qui maleficio mediante,

Graue dispendiũ hominum hic notatur.

Diuinæ permissionis mirabilis effectus.

Grauis maleficorũ malitia.

cui dæmon, ex pacto cum malefico inito, assistit, affligitur, & cruciatur, licèt dæmon non sit ibi præsentialiter, inferendo læsionem. Quod quàm crebrò, ac sæpissimè contingat, quotidiè homines experiuntur, qui cateruatim tam diræ, & acriter hæc maleficia patiuntur, vt sæpè hac infirmitate affecti, & ad vltimum vitæ suæ dispendium deducti, vitam cum morte permutent, nisi (vt diximus) citò subueniatur. De variis infirmitatibus hominum extant experientiæ quasi innumeræ, quæ non solùm ab auctoribus Mallei narrantur, parte 2. cap. 12. sed etiam, quæ in dies ad aures Exorcistarum peruenire dignoscuntur: ex quibus duas in medium afferam, ne ista voluntariè dicta videantur, quæ mihi acciderunt pluribus in locis. Nam cùm anno Domini 1575. in ciuitate Regij moras traherem, cuidam nobilissimæ mulieri viduæ maleficium à Maleficis ita pessimum illatum fuit, vt in maximam, & incurabilem infirmitatem inciderit: quæ cùm medicum suum excellentissimum (cui nomen Hieronymus Arlotus erat) euocasset, totam suam infirmitatem enarrauit. At ille omne genus medicinæ adhibendo, cernens se pro sanitate acquirenda nihil in ea proficere posse, & magis mulierem ad vitæ interitum appropinquare: timénsque prædictam mulierem aliquo maleficio affici, sermone super hac re mecum habito, tandem ad dictæ mulieris domum (ipso duce) peruenimus. Et licèt ille medicus aliquando alterius opinionis (vt mos Medicorum est) extitisset, tamen lectos consilio meo iussit expurgari: vbi inter alia instrumenta maleficialia, quædam imago ex plumis miro modo ad instar hominis fabricata, caput, brachia, manus, crura, pedes, & omnia alia membra habens, inuenta fuit, quæ maximæ admirationis omnibus illam intuentibus causa extitit. Interim quoddam mirabile accidit: quia dum circa prædictam mulierem, non de remediis corporis, sed de extrema vnctione ageretur, maleficialibus instrumentis combustis, remediísque spiritualibus adhibitis, quasi repentè mulier illa ad sanitatem rediit, medicis, ac tota eius domo spectantibus, & admirantibus. Hæc de infirmitatibus à dæmonibus introductis dicta sunto. De morte verò, præter illa, quæ à prædictis Au-

Maleficia interimunt homines.

Casus miserabilis in ciuitate Regij.

Testimonium Auctoris in hoc casu.

Quod timet, illi aduenit.

Imago maleficialis inuenitur.

Sanitas repentè hic introducitur.

ctoribus narrantur in ſupra citato cap. Mallei, hic caſus mihi accidit. Cùm enim anno Domini 1582.in ciuitate Bononia morarer,quidam nobiliſſimus,ac illæſæ dignitatis vir,filium puerum ſeptem annorum habebat,quem tenerè, ac ynicè diligebat. Hic enim puer dirè ægrotare cœpit: quod perpendens eius pater, paternóque affectu illi compatiens, vocauit medicos, & illis infirmitatem filij ſui detexit: qui omni ſua induſtria, & arte adhibita, variiſque remediis applicatis, nihil ad ſanitatem obtinendam perficere potuerunt, admirantes ſe non ſolùm incaſſum omnia agere,ſed nec infirmitatem ipſam poſſe cognoſcere. At pater pueri, ne puer aliqua maleficiali infirmitate laboraret, diligenti inquiſitione circa lectos adhibita, varia, ac diuerſa inſtrumēta maleficialia ad inuenit, qui territus, inuiſendi puerum cauſa, vocauit me. Cui ego compatiens, cùm prædictum puerum inuiſiſſem, omnibus viribus deſtitutum inueni, & licèt medici omnia efficaciora, & ſpiritualia remedia,ſimilibus infirmitatibus ordinata, applicaſſent, tamen paucis diebus elapſis (Chriſto ipſi aliam vitam præparante) ad cœlum migrauit, omnibus de inuentis maleficialibus inſtrumentis admirantibus. Conſueuerunt etiam dęmones in corporibus humanis ſub ſpecie diuerſarum infirmitatum ſe abſcondere, & per multos annos latere, ne (vt ſuprà diximus cap. 7.) ibi adeſſe deprehendantur; vbi poſteà inæſtimabiles expenſæ fiunt,quæ nihil proſunt infirmis: Nec mirum, cùm res ſenſibiles, & corporeæ directè, & principaliter non poſſint agere in ſpiritum. Et adeò ibi teguntur, vt vix, & maxima cum difficultate, omni etiam diligentia adhibita, detegi poſſint. Et quaſi in omnibus obſeſſis, quos præ manibus habui, hoc accidit, circa quos expertus ſum miranda. Remedia autem contra hoc applicanda, etſi ſint multa, potiſſimum tamen eſt confeſſio ſacramentalis, quæ ſpiritibus latentibus vires reſiſtendi coniurationibus aufert. Et, ne hoc tibi videatur ſine ratione, & veritate dictum, aliqua exempla in medium afferam, quæ noſtro propoſito fauent. Cùm enim anno Domini 1574. in ſupradicta ciuitate Regij manerem, quandam puellam viginti annorum à dæmonibus obſeſ-

Caſus mirabilis in Ciuitate Bononia.

In vanum laborant medici circa maleficia.

Timor cum effectu huic aduenit.

Latet hic diuinum iudicium.

Latēt hic dæmones infirmitatibus tecti.

Senſibilia directè non agūt in ſpiritum.

Remediū contra ſpiritus latentes in humanis corporibus.

Obſeſſa à dæmone in Ciuitate Regij.

ſam præ manibus habui, quæ per multos menſes in le-cto decubit, hac incognita infirmitate affecta. Et licèt ſuprà nominatus medicus, omni ſtudio, diuerſis medicamẽtis eam mederetur, tamen in illam tempus, & operam ſe perdere cognouit: qui intra ſe de hac muliere dubitare cœpit, ne ibi ſpiritus malignus adeſſet, maximè quia in ea ſigna ſuprà naturam cernebat: quam dubitationem cum Superiore illius puellæ cõferens (erat enim monialis illa iuuenis) ipſo iubente, exorcizare eam cœpi. Et licèt per multos dies ipſam exorcizando, interrogaſſem, ac ſigna interiora vexationis quæſiuiſſem, nunquam tamen veritatem extorquere potui. Cernens autem me omnia incaſſum agere, & in eam operam perdere, conſilio intra me habito, ipſam in confeſſione audiui. Qua peracta (mirabile dictu) illud, quod in tot dies perquirendo, omnibus ferè remediis adhibitis, ſcire non potui, ſola confeſſione ſacramentali obtinui, adeò quòd dæmon illo ſacramento victus, & debilitatus, ſe manifeſtè propalauit. Quod ſimile in illis puellis Mirandulæ accidit, de quibus locuti ſumus in noſtro Compendio, lib. 2. cap. 11. quæ à dæmonibus vexatæ, ſub ſpecie grauiſſimæ infirmitatis diu in lecto iacuerunt, quæ, cùm multis modis (licet in vanum) interrogatæ fuiſſent circa vexationem, & maleficia ſibi illata, ac omnia negaſſent, ſacramento tamen confeſſionis adhibito, omnia faſſæ ſunt. Alia quàmplura exempla extant, quæ tanquàm ſuperflua relinquuntur, cùm quotidiè oculis hominum ratione vtentium pateant.

Dubitatio non fruſtra huic accidit.

Malitia dæmonum latentium.

Gratia ſacramenti confeſſionis quãtum valeat contra dæmones.

Grauiſſimas infirmitates introducit diabolus in corpora humana.

CAP. XV.

De quadam aſtutia, qua dæmones è corporibus obſeſſis egredientes vtuntur, cùm in Exorciſtas præualere non poſſunt, & de remedio contra illam apponendo.

SVpra cap. 8. diximus, dæmones mille modos nocendi generi humano habere, omnibúſque aſtutiis vti ad decipiendum Exorciſtam, inter quas non immeritò ponenda eſt illa, qua dæmones vtuntur cùm in Sacer-dotem

Aſtutia quorundam dæmonum è cor-

dotem præualere non poſſunt. Quandóque enim vi Exorciſmorum victi, & è corporibus humanis eiecti, vt faciliùs reingredi poſſint, in exitu ſuo in capillis patientis ſe abſcondunt: vbi, obſeſſis ab omni interiori, exterioríque vexatione liberatis, diu latent, nullum dolorem interiorem, atque exteriorem illis immittendo. Circa quod cautus eſſe debet Exorciſta, quia hoc ſæpiſſimè contingere conſueuit. Et ad hoc probandum, extat exemplum de quadam puella, de qua locuti ſumus in Compendio noſtro, libro 1. capit. 12. quæ cùm ſemel à quodam Exorciſta exorcizaretur, dæmon Exorciſmis deuictus, ab illa recedens, in eius capillis ſe abſcondit, vbi ſpretis Exorciſmis, tamdiu latuit, vt Exorciſta illam liberam proclamaret: aſtantéſque ad gratias Deo reddendas de victoria habita contra dæmonem, ac liberatione obſeſſæ, acquiſita, verbis incitaret. Timens tamen prædictus Exorciſta, ne à dæmone illuderetur, me in auxilium ſuum euocauit. At ego, cùm ad locum coniurationis perueniſſem, intuens in obſeſſam, atque per ſigna dubitans, ne hoc ad aliquam dæmonis deceptionem pertineret, exorciſmis, duríſque comminationibus contra dæmones inuehere cœpi. Et cùm ille maledictus intrepidus, atque impauidus ante me ita perſiſteret, vt in opinionem prioris Exorciſtæ quaſi inciderem, tamen conſilio intra me habito, ambabus manibus capillos illius mulieris collegi, atque manibus ſacratis ſuppoſui. Quo expleto, cùm in faciem vexatæ reſpexiſſem, dæmon, quaſi interceptibili modo, faciem illius mulieris ab intuitu meo ſubtraxit, aliùnde illam vertens, & cùm eum duriſſimis præceptis cogerem, dæmon in hæc verba prorupit: *Vedi che diabolo è questo. Io me ne ſtaua naſcoſto ne i capilli di queſta puttana, & tu ſei ſtato tanto triſto, che con la tua aſtutia mi hai fatto ſcoprire.* Quæ ſententia omnes aſtantes in clamorem, & riſum conuertit.

poribus egredientium.

Latere quærũt dæmones in capillis.

Caſus, qui auctori accidit.

Succurrit auctor cuidam Exorciſtæ.

Remediũ contra dæmones in capillis latentes.

Reſponſio dæmonis ad quãdam Exorciſtam.

CAP. XVI.

Dæmones post liberationem obsessi, ad maleficia destruanda, quandóque in corpora iam vexata reingrediuntur, vbi de remedio illis applicando agitur.

Opera dæmonum admirãda quare appareant.

ET si omnia dæmonum opera, vt plurimùm admiranda appareant, vtpotè quia præter naturam operari videantur: quædam tamen ex ipsis mirabiliora nobis videntur, eò quòd causam illarum ignoramus. Et quis non admiretur, dæmones, potestatiuè è corporibus obsessis, diuino auxilio assistente, ab Exorcistis expulsos, ad facturas, atque maleficia destruenda in eadem corpora, in quibus nullum ius vexandi habent, iterùm reingredi? quod tamen, quandóque me præsente factum fuit, vt patet de quadam puella à dæmone arrepta, de qua locuti sumus in Compendio nostro, lib. 2. cap. 11. nomen illius, ac loci tacere expedit: quæ licèt post multos labores à quodam Exorcista consumptos, ab ipso potestatiuè, in die stigmatum beatissimi patris nostri Francisci, derelicta fuisset: tamen qualibet nocte vsque ad solennitatem præfati patris nostri, in ipsam ingrediebatur, vbi etiam per quatuor, vel sex horas manebat. Et adueniente hora excitandi moniales, cum quibus illa moram trahebat ad matutinum, (erat enim, & ipsa monialis) tunc dæmon, velut sagitta ab ipsa fugiebat solutis maleficiis in ipsa existentibus, quæ in dies illa ex ore euomebat. Tandem diuino sibi assistente, & adiuuante præsidio, illa totaliter à dæmone derelicta, liberata fuit, mediante tamen præcepto dæmoni ab Exorcista facto, ne ad illam deinceps causa vexandi rediret, interueniente pariter maledictione, contra ipsum ab Exorcista prolata, si ad illam vexandam ampliùs rediret. Quod remedium Exorcistis deseruire poterit, vt scilicet per excommunicationem (quæ cum exorcismis quò ad dæmones vnum existit) & præceptum dæmones à vexatione hominum impediantur.

Dæmones à corporibus egressis reingrediuntur, & quare.

Mirabilis casus hic annotatur.

Monialis à dæmonio totaliter liberatur.

Remedium aduersus dæmones.

CAP.

CAP. XVII.

De remediis contra dæmones incubos, & succubos applicandis.

DÆmones incubos infeſtos eſſe mulieribus, diuo Auguſtino teſtante, cognouimus. Et quandóque in actibus libidinoſis mulieribus ſe voluntariè ſubiicientibus vtuntur, quandóque etiam ipſis inuitis: & hoc in ſacratioribus feſtis exercere conſueuerunt. Cur autem dæmones in ſacratioribus anni temporibus, vt in Natalis Domini noſtri Ieſu Chriſti, Paſcharis, Pentecoſtes ſolennitatibus, & aliis feſtiuis diebus id exerceant, rationes poſſunt reddi: quia hoc peragunt non libidinis, & delectationis cauſa, quæ conſiſtit in carne, & oſſibus: cùm ſpiritus carnem, & oſſa non habeat, ſed potiùs vt hi, qui has ſpurcitias voluntariè exercent, non ſolùm perfidi per apoſtaſiam à fide, verùm etiam & ſacrilegij vitium incurrant. Secundò, vt Deus ſic grauiùs offenſus maiorem poteſtatem ſæuiendi in homines, & illos puniendi dæmonibus relinquat. Tertiò, vt ipſos in corpore, & anima in maiorem damnationem ex iſtis enormiſſimis peccatis impellant, ac ruere faciant. Et de his, ſe voluntariè talibus ſpurcitiis ſubiicientibus, extant quàmplura exempla, quæ ab Auctoribus Mallei Maleficarum ponuntur in ſecunda parte, quæſt. prima, cap. quarto. De inuitis autem multa exempla à prædictis Auctoribus ibidem quæſt. ſecunda cap. primo, conſcribuntur, ex quibus aliqua in noſtro Compendio, libro primo, cap. 15. ponuntur. Extat denique exemplum de quadam virgine in habitu religioſo à quodam dæmone ſtuprata, qua in ſacratioribus anni ſolennitatibus incredibili libidinis vſu abutebatur, ipſa, ſola voluntate retinente, cùm in tali actu nullus ſenſus, præter tactus, ſibi à dæmone relinqueretur: quia illam in actibus libidinoſis immobilem reddebat. Et licèt omnia remedia ſpiritualia tam in noſtro Compendio, libr. 3. cap. 3. quàm in noſtro Flagello poſita, illi applicaſſem, diuina tamen permiſſione nunquam liberari potuit. Remedia

Inuitis mulieribus dæmones vtuntur.

Rationes notabiles hic aſſignantur.

Malitia dæmonum contra genus humanum.

Exempla poſita in Malleo aſſignantur.

Monialis ab incubo ſtuprata.

Dæmones incubi quomodo inuitis mulieribus vtātur.

Remedia potiſſima contra incubos.

autem potissima cõtra has diabolicas incubationes sunt dolorosa, ac lachrymabilis contritio suorum peccatorum: confessio sacramentalis: oratio Dominica deuotè prolata: communio sacratissima corporis Christi: deuota exercitatio in Crucis consignatione: Exorcismorum applicatio: loci mutatio, & excommunicatio, quæ fortassis quò ad hoc, vnum cum Exorcismo existit, de quibus ad plenum locuti sumus in nostro Compendio, lib. 3. capit. 3. Ad hoc etiam malum propulsandum multum valet aquæ benedictæ aspersio: deuota passionis Christi meditatio, eleemosynarum in pauperes pia largitio: Angelica salutatio: ieiunium cum deuotione factum: & pia peregrinatio ad loca Deo, & Sanctis eius dicata inuisenda: ac denique applicatio illarum rerum benedictarum, quæ in sequenti capit. descripta sunt: hoc tamen adiuncto, quòd ex supradictis rebus benedictis breue sibi facere debet, & illud ad collum, cum aliis sacratis rebus, cum maxima deuotione secum deferre. Et licèt hæc remedia supradictæ moniali, forsan ad maius animæ ipsius meritum, & augmentum, non profuerint: non tamen propter hoc circa alios omittenda sunt. Quod enim vni non prodest, causa aliqua subsistente, non propter hoc sequitur, quòd alteri non proderit: ideò hæc remedia aliis non sunt subtrahenda, maximè cùm res illæ contra dæmones ab Ecclesia Catholica benedictæ maximam obtineant virtutem.

Breue ex reb. benedictis fieri iubetur.

Quod vni non prodest, alij subtrahi non debes.

CAP. XVIII.

Instrumenta maleficialia à dæmonibus, & maleficis renouari, probatur: vbi etiam de remedio agitur.

DÆmones ad maleficorum instantiam, maleficialia instrumẽta ab ipsis fabricata, & aliquibus creaturis ex odio, vel malignitate illata, vt plurimùm in domos maleficia patientiũ deferunt, atque in lectis abscondunt. Quod quàm sæpissimè accidere consueuerit, multæ Italiæ ciuitates testantur, quarum homines his infirmitatibus afficiuntur. Et quia malefici, mala, quæ professi sunt,

Maleficia à dæmonibus deferuntur.

ſunt, & in dies incipiunt perficere, & ad finem, quo tendunt, perducere nituntur: ideò ne maleficia in his, quibus applicantur, careant ſuo effectu, ipſi dæmones, ſeu malefici ſæpiſſimè omni menſe ipſa inſtrumenta maleficialia renouare procurant. Et ad hoc probandum quàm plures experientiæ extant, quæ noſtris temporibus acciderunt, quorum vnam ſolummodò enarrabo. In Ciuitate Bononia anno Domini 1582. cuidam presbytero (nomen taceam, expedit) cuiuſdam parochialis eccleſiæ Rectori hic caſus accidit. Nam cùm maleficium ita peſſimum ſibi illatum fuiſſet, vt per multos menſes lecto decumberet, & ad medicos pro ſanitate acquirenda recurreret, incaſſaque omnia remedia naturalia fore cerneret: timens ſe aliqua maleficiali infirmitate laborare, & affici, conſilio Exorciſtarum habito, lectos expurgare, atque perquirere fecit, in quibus multa inſtrumenta maleficialia adinuenta fuerunt, quæ in ignem iniecta, conſumpta fuere. Sequenti verò menſe, Luna reuoluta, iterùm prædictos lectos aperiri, atque perquirere fecit, vbi denuò alia inſtrumenta maleficialia in ipſis lectis inuenta, exurere iuſſit, quæ ſimiliter igne benedicto combuſta ſunt. Hæcque iterùm, atque iterùm exequendo, poſt reuolutionem cuiuſlibet Lunæ ſuper cum maxima intuentium admiratione, diuerſæ ſpecies inſtrumentorúm maleficialium repertæ fuerunt. Hinc enim presbyter, poſt longam, & diuturnam infirmitatem, remediis contra maleficas infirmitates adhibitis, ad ſanitatem conuolauit. Qui & ſi ſit aliqualiter ſenex, tamen adhuc viuit. Et hic caſus vſque ad aures Illuſtriſſimi, & Reuerendiſſimi Domini Cardinalis & Archiepiſcopi prædictæ ciuitatis peruenit: cum quo etiam ſermonem ſuper hac re (ab ipſo euocatus) habui. Remedium autem contra hoc applicandum, erit, vt accipiatur aurum, thus, myrrha, ſal exorcizatus, oliua, cera benedicta, vt putà cerei Paſchalis, vel alia, & ruta: omnibus, propriis benedictionibus reſpectiuè, & ſigillatim benedictis, & ex eis fiant breuia, ac ponantur in quatuor angulos lecti, prius ab inſtrumentis maleficialibus expurgati, ac ſigno ſanctæ Crucis ter ad honorem ſanctiſſimæ Trinitatis, ex omni parte conſignati,

Perficere nitũtur malefici, quæ profeſſi ſunt.

Renouant malefici inſtrumenta maleficialia.

Presbyter maleficiatus in Ciuitate Bononia.

Obſeruantur lunæ reuolutiones in fabricandis maleficiis.

Non fabula, ſed verũ narratur.

Remediũ contra inſultus dæmonum.

Charitas Auctoris circa proximum.

Subiicit se Auctor, suaq; opera pedibus S. Catholicæ Ecclesiæ.

atque muniti. Et hæc pauca, quæ pro modulo ingenij mei colligere potui, Exorcistis sufficiant. Quæ autem tàm in nostro Flagello, quàm in hoc Fuste dæmonum tractata, & explicata fuere, nulla alia de causa edita sunt, quàm vt hominum saluti (quantùm exiguæ ingenij mei vires postulant) consulerem. In quibus si quid erroris inuenietur: sicut errandi intentione non est factum, ita illud mecum humiliter iudicio, & correctioni sanctæ Catholicæ, & Romanæ Ecclesiæ, atque sapientum subiicio. At si quid vtilitatis ex his sumpserit, sacrosanctæ, indiuiduæ, atque sapientissimæ Trinitati, à qua omne datum, & donum perfectum prouenire dignosco, referatur. Cui est omnis honor, & gloria, nunc, & in æuum. Amen.

Alia capitula, ad hanc materiam pertinentia, quære in nostro Flagello, vbi pulcherrimè describitur doctrina perutilis, ac necessaria Exorcistis.

FVSTIS DÆMONVM,

Exorcismos formidabiles, potentissimos, & efficaces, ad malignos spiritus expellendos, maleficiaque fuganda ex obsessis corporibus, complectens:

AVCTORE R. P. F. HIERONYMO MENGO VITELLIANENSI, Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ.

EXORCISMVS PRIMVS.

RVBRICA.

Ex antiq. Exorcis.

EXorcista quicunque sit ille, volens expellere dæmones è corporibus obsessis: præmissa sacra

ſacramentali confeßione, & trium dierum ieiunio, nulla leuitate, aut curioſitate ductus: ſed ſola neceßitatis, vel charitatis cauſa, diſponens hanc rem aſſumere arduam, corde humiliato, fidéque firma, ſtans ante altare, vel aliquam imaginem, vna cum infirmo à dæmone vexato, ibi genuflexus, deuotè, conſtanter, & intrepidè, indutus ſacris veſtibus pro ſui ordinis qualitate faciens ſibi ſignum Crucis in fronte, ore, & pectore, dicat:

SIGNVM Crucis † ſit in fronte mea. Verba Chriſti † ſint in ore meo. Arma Chriſti † ſint in pectore meo. Potentia Patris † conforta me. Sapientia Filij † doce me. Amor Spiritus † ſancti illumina me. Benedicta ſit illa dies, & hora, in qua Dominus noſter Ieſus Chriſtus natus eſt de beatiſſima Virgine Maria. Amen. In nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus † ſancti. Amen. Confiteor Deo omnipotenti, &c. *totum.*

Deinde fac abſolutionem ſuper infirmum, & ſuper aſſiſtentes, dicendo:

Miſereatur veſtri omnipotens Deus: &c. Indulgentiam, & abſolutionem, &c.

Poſtea lege ſequentia præcepta alta voce contra dæmones fauentes, & obſidentes.

PRæcipio vobis dæmones, qui veniſtis in adiutorium iſtorum dæmonum, vexantium hanc creaturam Dei N. ex parte ſanctiſſimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti: & ſub pœna immerſionis in ſtagnum ignis, & ſulphuris per manus inimicorum veſtrorum, & ſub *Ex Prierij tractatu in malignos ſpiritus.*

pœna

pœna tradendi vos in poteſtatem inimicorum veſtrorum, ac condemnandi vos in ſtagnum ignis, & ſulphuris per annos mille, quatenus nullum adiutorium, vel fauorem detis iſtis dæmonibus, qui vexant hoc corpus iſtius creaturæ Dei N. ſed diſcedatis ſtatim, & eatis ad loca vobis deputata à Deo. Ecce crux Domini † fugite partes aduerſæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Præcipio etiam vobis dæmones, qui vexatis hanc creaturam Dei N. quòd exeuntes ab ea, dimittatis, & relinquatis eam liberam, & ſanam, abſque vlla læſione animæ, & corporis, vt poſſit ſeruire Deo creatori ſuo. Etiam præcipio omnibus inimicis veſtris in nomine ſanctiſsimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, vt cogant vos obedire mandatis, & præceptis meis. Et ſub eiſdem pœnis præcipio vobis, vt nihil dicatis, vel faciatis, quod præſentibus, vel abſentibus diſpliceat, niſi quantùm fuerit interrogatum à me. In nomine Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † ſancti. Amen.

Hic Exorciſta ponat manus ſuper caput vexati, & ligando ſtolam ad collum eius cum tribus nodis, dicat.

Ex antiq. Exorciſ. VOs ſpiritus abominabiles, ac rebelles Dei, coniuro, adiuro, voco, coſtringo, euoco, contendo, & conteſtor, vbicunque ſitis in homine iſto per Pa † trem, & Fi † lium, & Spiritum † ſanctum, & per potentiſſimum nomen Dei Heloym forte, & admirabile exorcizo, & adiuro vos ſpiritus, ac impero vobis auctoritate, qua fungor, *Gen. 1.* per virtutem Dei, & ſapientiſſimi Creatoris, qui cuncta creauit, tenens vos in ſuâ poteſtate, à quâ fugere non poteſtis, vt incontinenti verba coniurationis meæ intelligatis, & virtutem: & ſentiatis vos victos ex præcepto vobis facto, nunc ab iſta creatura Dei N. & imagine Chriſti non audeatis recedere abſque licentia mei præcepti, & ſic ſitis ligati, & incatenati, ſicut Sancti Dei ligauerunt dæmones cum catenis, ita cum iſta ſtola iucunditatis ego vos ligo. In nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus † Sancti. Amen.

Dein

Deinde positis manibus super caput vexati, dicat:

EXtinguatur in te N. omnis virtus diaboli, per impositionem manuum mearum, immò per inuocationem omnium Sanctorum, Angelorum, Archangelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, atque Virginum, & omnium simul Sanctorum. In nomine Patris † & Filij † & Spiritus † sancti. Amen.

Posteà lege sequens Euangelium: tenens manum super caput vexati.

Initium Sancti Euangelij secundùm Ioannem.

IN principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, & vita erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eum non comprehenderunt. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes. Hic venit in testimonium, vt testimonium perhiberet de lumine, vt omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, & mũdus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. In propria venit, & sui eũ non receperunt. Quotquot autem receperunt eũ, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine eius. qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Et verbum caro factum est, & habitauit in nobis, & vidimus gloriam eius gloriam quasi vnigeniti à patre, plenum gratiæ, & veritatis. ℟. Laus tibi Christe. *Ioan. c. 1.*

Deinde subiungat Exorcista:

Per Euangelica dicta extinguatur in te N. omnis virtus diabolica, & infundatur virtus diuina.

Quod

Quod seruandum est in fine cuiuslibet Euangelij.

Posteà Exorcista ostendat Crucem dæmoniaco, dicens:

Ecce Crucem † Domini, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Extra. de Trin. & fide Catholica, c. firmiter.

DOmine Deus omnipotens, qui es æternus, immensus, incommutabilis, & incomprehensibilis, atque ineffabilis, trinus in personis, & vnus in essentia, & substantia, Pater quidem à nullo: Filius à patre solo: & Spiritus sanctus ab vtroque, absque initio, & fine procedens. Qui licèt verè existas Deus in tribus personis, quæ sunt consubstantiales, coæquales, omnipotentes, & coæternæ, tamen vniuersorum principium, creator omnium visibilium, & inuisibilium, spiritualium, & corporalium permanes. Qui tua omnipotenti virtute simul ab initio temporis vtramque de nihilo creaturam condidisti, spiritualem, & corporalem, Angelicam videlicet, & mundanam, deinde humanam quasi communem ex spiritu, & corpore constitutam: Pro cuius salute vnigenitum filium tuum Iesum Christũ, à tota simul Trinitate è cœlo demissum, incarnari voluisti: qui ex Maria semper virgine, Spiritus sancti cooperatione conceptus, verusque homo factus ex humana carne, vna in duabus naturis persona, viam vitæ manifestè demonstrauit. Qui cùm esset secundum diuinitatem immortalis, & impassibilis, pro nostra tamen salute secundum humanitatem effectus est mortalis, & passibilis. Qui etiam pro salute humani generis in ligno Crucis passus, & mortuus descendit ad inferos, resurrexit à mortuis, & ascendit in cœlum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos in fine sæculi, & redditurus singulis secundum opera sua, tam malis, quàm electis. Per hæc omnia sanctissima fidei mysteria, & nostræ redemptionis sacramenta te deprecamur, ac petimus, vt suscipias preces, quas tibi offerimus pro famulo tuo N. & expellas

Luc. 1.

Ecclesia Romana in præfatione S. Crucis.

omnes

omnes dæmones ex hoc corpore, & proiicias eos, vt inimicos tuos, in profundum inferni, vt non habeant potestatem ſuper hunc famulum tuum N. moleſtandi, fatigandi, ſeu vexandi eum; quia in te ſperauit, & credidit, vt non confundatur in æternum, ſed in tua iuſtitia, & fortitudine brachij tui liberatus exiſtat. Per eundem Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum, Amen.

Hic Exorciſta aſpergat benedicta ſuper obſeſſum: Deinde incipiat adiurare dæmones obſidentes.

Sed cauere debet, ne ſine graui neceſſitate veniat ad colloquium familiare cum illis, quod ſæpe dæmones facere quærunt, vt Exorciſta perdat deuotionem, & ipſi reaſſumant vires: ſed cum magna fide, & forti animo intrepidè illos aggrediendo, dicat.

CONIVRATIO.

O Rebelles Dei, & inimici triumphatoris Domini noſtri Ieſu Chriſti Nazareni: ecce venio ad vos in virtute Dei omnipotentis, qui vos ex nihilo creauit, qui tam iniuſtè, atque impiè hunc famulum Dei N. veſtra temeraria, atque obſtinata voluntate inquietare, & moleſtare præſumpſiſtis. In virtute igitur Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus ſancti: ego coniuro vos † dæmones infernales, ſpiritus malignos: & per illam ſanctiſſimam veram, & immaculatam fidem Domini noſtri Ieſu Chriſti, quam beatus Ioannes Apoſtolus ardentiſſimo charitatis amore prædicauit, pro cuius defenſione in Inſulam Pathmos relegatus fuit: cui Dominus per angelos ſuos reuelare ſanctiſſima myſteria noſtræ fidei dignatus eſt, vt illa propalaret ſeruis ſuis fidelibus, qui teſtimonium perhibuit verbo Dei, & Ieſu Chriſti, quæcunque vidit, cuius gratia, & pace nullo modo vti poteſtis, eò quòd dediſtis terga conditori veſtro. Audi igitur, iniquiſſime dæmon, audi,

Gen. 1.

Apoc. c. 1

audi,& time,victus,& proſtratus abſcede in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti, quia tibi interdicitur figura Dei.

Oratio.

OMnipotens, & miſericors Deus, qui fideles tuos in te verè credentes, omni tempore clementer ab erroribus conſeruare non deſinis:& famulis tuis in tua fide perſeuerantibus, non ſolùm firmitatem illius præbes, ſed etiam ſacratiſsima eiuſdem fidei noſtræ myſteria reuelare non dedignaris:te Domine ſancte pater,humiliter deprecor, ac poſco, vt per virtutem eiuſdem fidei, & interceſſionem beati Ioannis Euangeliſtæ, & per omnia noſtræ fidei myſteria, illi per Angelum tuum reuelata, mihi poteſtatem præbeas expellendi hos dæmones ab hoc famulo tuo N. quẽ tua pietate creare, & ad tuã imaginem formare dignatus es, vt liberatus ab hac peſſima vexatione, & in tua fide confirmatus, & corroboratus, te adiuuante æternæ beatitudinis præmium aſſequi mereatur.Per Chriſtum Dominum noſtrum.Amen.

Apoc.per totũ.

CONIVRATIO.

COniuro te,† maledicte dæmon, per virtutem ſacratiſſimi nominis Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui reuelauit ſeruo ſuo Ioanni ſacratiſsima myſteria Apocalypſis, qui teſtimonium perhibuit verbo Dei, cùm de diuinitate ſua diſſerens,dixit. In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum,& Deus erat verbum. Quique de eius humanitate, qua verbum caro factum eſt, prædicando,& ſcribendo:deque venturo eius iudicio,& ſignis præcedentibus eius aduentum teſtificabatur: qui à Chriſto ſapientiam audiuit: ipſum vidit, vitamque eius imitatus eſt, vt dignè teſtimonium perhiberet quæcunque vidit. Eradicare igitur,& effugare, ô maledicte dæmon, ab hoc plaſmate Dei N.per illum, qui te de ſupernis cœlorum ad inferiora terræ demergi præcepit.Coniuro te,† malignisſime dæmon, per gatiam, & pacem, quam beatus Ioannes optat omnibus fidelibus Chriſti, cùm dicit: Gratia vobis,& pax. Gratia, (inquam) ô miſerrime dæmon, quæ nos ſuſcitat à peccatis, quæ tuis maledictis

Apoc.c.1. *Ioan.c.1.* *Apoc.c.1.*

persuasionibus commisimus. Pax, quæ reddit nos Deo, & beatis Angelis confœderatos. Gratia, quæ(te inuito) conuertit voluntatem nostram ad Deum, vt grati simus. Pax, quæ quietat animum nostrum in Deo, vt ipse gratissimus sit nobis. Coniuro te, ✠ maledicte dæmon, per Iesum Christum filium Dei, qui erat, dum omnia crearet: qui est, dum omnia reconciliat, & qui venturus est, quando nos per gloriam beatificabit; quia tunc dabitur nobis gratia, & pax à Iesu Christo, qui in sanguine suo gratiam, & pacem nobis meruit, quam ob malitiam suam perdiderunt primi patres nostri, & nos per ipsos ex peccato originali. Coniuro te, ✠ nequissime spiritus, per illum, qui est testis fidelis, id est Christus: qui sicut in hunc mundum veniens testimonium perhibuit veritati: ita etiam est primogenitus mortuorum: quia primus fuit, qui in alio sæculo à morte resurgens, vixit vt ipse in æternum viueret, & filios suos in æternum victuros, non solùm meritis, & gratia generaret: sed etiam à mortuis resuscitando immortales faceret. Cóiuro te, ✠ dæmon, per illum, qui est princeps regum terræ, qui est Dominus noster Iesus Christus, quem Dominus Deus pater primatem omnium iustorum, quos in tui dedecus, ô miserrime dæmon, prædestinauit conformes fieri imagini filij eius, vt sit primogenitus in multis fratribus, quos acquisiuit sanguine suo. Coniuro te, ✠ dæmon, per illum, qui fecit nos Deo nostro regnum, & sacerdotes: regnum, in quo Deus per iustitiam regnaret: sacerdotes, à quibus oblationem laudis, & gratiarum actiones reciperet; regnum, per quod Christi capitis nostri in Deo membra sumus: sacerdotes, qui capiti nostro Christo, tanquàm membra vera, in mysteriis sibi debitis seruiamus: qui non solùm in sanguine suo meruit regnum iustitiæ, verùm etiam & reproborum iudex esse: vt sicut nos obedientes regno suo dignos per finale iudicium ostendet, sic & vos reprobos vestris malignis operibus, & factis, & contemptores tantæ gratiæ, & tam pretiosi sanguinis decernet damnatione æterna esse dignissimos. Audi ergo, creatura damnata spiritus immunde, victus, & prostratus discede ab hac creatura Dei N. in nomine Domini nostri Iesu Christi, & vade ad lo-

Apoc.10.

Ioan.cap.18.

Rom.cap.8.

Ioan.cap.5.

ca deserta, vbi nullam creaturam lædere possis per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Matth.25. DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui es principium omnis creaturæ, à quo omnia procedunt, & per quem omnes beatificantur, qui pro salute humani generis incarnari, nasci, & mori voluisti, quique resurrectionem mortuorum, & formidabilem diem extremi Iudicij ordinasti, in quo venturus es cum Angelis, & Sanctis omnibus, vt Iudex vniuersalis iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem: vbi reddes vnicuique secundum opera sua: te humiliter deprecamur, ac petimus, vt per tuam ineffabilem misericordiam, qua iustos saluas, mihi concedere digneris virtutem tuam aduersus hunc iniquissimum dæmonem, famulum tuum N. vexantem, vt illum tua gratia ab eo expellere valeam. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

Apoc.cap.1. COniuro te, † spurcissime dęmon, per illum, qui cùm venerit ad iudicium in nubibus, tunc plangent super eum omnes tribus terræ, quæ tua deceptione, magis terrena dilexerunt, quàm Christum: tribus verò cœlestes iustorum, qui Deo obedierunt, tunc in iudicio super eum gaudebunt. Plangent (inquam) tecum, ô miserrima creatura, tribus terræ suam miseriam super eum, cuius gloriam tunc videbunt non in Deitate: cuius visione indigni erunt: sed in humanitate, quam pupugerunt: & eius vulnera videbunt, quorum ipsi causa extiterunt, & ideò vt mortis eius rei deputabũtur, quasi ei hęc vulnera impressissent. Coniuro te, † nefandissime dæmon, per Iesum Christum Dominum nostrum, qui est Alpha, &
Apoc.cap.1. Omega, principium, & finis: principium, (inquam) in quo creatæ sunt omnes creaturæ in natura, & gratia: finis, in quo glorificabimur in gloria: omnipotens, qui

seruat

ſeruat in æternitate, vt ſint omnia in omnibus intermi-nabili perpetuitate. Coniuro te, † maligne dæmon, per illum, qui dicit: Ego ſum primus, à quo omnia proce-dunt: & nouiſſimus, ad quem omnia ordinantur: pri-mus, vt principium, in quo datur omnibus vita: nouiſſi-mus per mortis tolerantiam, per quam meruit omnibus vitam: qui fuit mortuus ex infirmitate humanitatis: vi-uit verò æternaliter ex virtute diuinitatis, vt nos moria-mur peccato, vt mortificati vitiis, & concupiſcentiis, per innocentiam poſteà viuamus Deo, per immortalis iu-ſtitiæ vitam, quam tu, ô proditor nefandiſſime, ob ſuper-biam tuam perdidiſti. Tu ergo, nequiſſime dæmon, ini-micus fidei, hoſtis generis humani, mortis adductor, vi-tæ raptor, iuſtitiæ declinator, malorum radix, fomes vi-tiorum, ſeductor hominum, proditor gentium, incita-tor inuidiæ, origo auaritiæ, cauſa diſcordiæ, excitator malorum, magiſter dæmonum, quid ſtas, & reſiſtis tan-tæ potentiæ Chriſti, cùm ſcias eum tuas perdere vires? Exi ergo ab hac creatura Dei N. quam Dominus noſter Ieſus Chriſtus ad baptiſmi gratiam euocare dignatus eſt, & vade ad locum tibi à Chriſto aſſignatum, vbi nulli creaturæ nocere poſſis, alioquin mittam te in ſtagnum ignis, vbi fumus tormentorum tuorum aſcendet in ſæ-cula ſæculorum. Amen.

Apoc. cap. 1.

1. Pet. 1.

Ex diui Ambroſij Exorciſmo.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, qui pro noſtra ſalute in Cruce moriens, ianuam regni cœleſtis aperuiſti, & tuis fidelibus finaliter in via tuorum præceptorum ambulan-tibus, portas mortis claudere meruiſti: qui famulis tuis in te verè credentibus poteſtatem eiiciendi dæmones è corporibus obſeſſis dediſti, propter nomen ſanctum tuum, cui omne genu flectititur cœleſtium, terreſtrium, & infernorum, te inuocamus ſuper hunc famulum tuum N. quem diabolica ſæuitia vexat, vt per virtutem tuam diabolum conteras, & ab eo expellas hunc nequiſſimum draconem, vt ab eo liberatus, per te ad regna cœlorum peruenire poſſit. Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Matth. cap. 16.

CONIVRATIO.

Apoc.cap.1. COniuro vos, ✠ angeli tartarei, per illum, qui in cruce moriens, nobis à Deo patre meruit, vt claudat nobis portas mortis, & portas vitæ aperiat: qui habet claues mortis, quæ est damnatio æterna, qua vos, Christi inimici, & omnes vobis adhærentes, æterna vita, & æternis bonis illius vitæ priuamini: & inferni, qui est locus miseriæ, & pœnæ, quæ peccatorum, & scelerum de merito, vobis, & omnibus damnatis infligitur. Et quæ sunt claues damnationis, & pœnæ æternæ, ò miseri dæmones, nisi iustitia, & misericordia Christi, qui per virtutem, & misericordiam suorum meritorum, suis amatoribus, & famulis æternam damnationem claudit, *Ibidem.* & portas vitæ æternæ aperit. Et per iustitiam vobis, & aliis indignis, & à suo merito alienis portas vitæ claudit, & portam æternæ damnationis aperit. Adiuro te, ✠ pessime dæmon, per filium hominis, stantem inter septem candelabra aurea, id est Christum, qui semper præ*Matt.cap.28.* sens est, & in medio Ecclesiæ suæ permanet. Ero (inquit) *Apoc.cap.1.* vobiscum vsque ad consummationem sæculi. Coniuro te, ✠ maligne dæmon, per illam spiritualem, & magnam vocem, quam Beatus Ioannes Apostolus post se clamantem audiuit, per quam de rebus cœlestibus, & diuinis mysteriis locutura erat diuina sapientia: quæ sicut tibi, & omnibus reprobis magna mala minatur, ita ingentia bona pollicetur Dei electis, vt omnes iusti ad bellum contra vos, & membra vestra, quæ sunt praui, atque peruersi, inanimentur. Per hæc, & omnia alia mysteria, quibus tu, maledicte dæmon, potes constringi in nomine Domini Iesu Christi, te adiuro, & constringo, vt exeas de vase isto, & plasmate Christi, qui suo sanguine pretiosissimo ipsum à peccatis lauit. Illum metue, qui in Isaac immolari, in Ioseph venundari, in agno occidi, & in homine crucifigi voluit, deinde inferni extitit triumphator magnificus, & gloriosus. Recede ergo adiuratus per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Hîc Exorcista interrogare poterit dæmonem, quo nomine vocetur, quot socios habeat: quæ sint nomina eorum: qua de causa sint ingressi, per quem Sanctum exire debeant, qui magis sint eorum inimici in cœlo: & qui in inferno: quod signum dabunt in exitu suo, qua die, & hora sint exituri, demùm si non exierint, prosequatur hoc modo.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, qui pro salute humana in hunc mundum veniens, carne nostra indutus, contra Luciferum decertando, triumphare voluisti, & ipsum cum omni suo exercitu, & regno destruxisti, vt nos è sua potestate liberares, qui ad cœlos ascendens, & ad dexteram Dei sedens, maxima charitate præcinctus, igne spiritus tui, sanctos Apostolos & fideles tuos illustrare voluisti: tuam clementiam supplex deposco, vt auxilium tuum mihi concedas aduersus hunc nequissimum spiritum, vt audito nomine tuo, velociter exeat ab hac creatura tua N. vt ab eo erepta, ad tuam misericordiam peruenire mereamur. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. *Symbolum Nicænum.*

CONIVRATIO.

ITerùm coniuro te, † miserrime, atque scelerate dæmon, per septem candelabra aurea, & per eorum mysteria, quibus sancta Ecclesia, septemplici Spiritus sancti dono illustrata designatur, quæ per charitatis ardorem, & sapientiæ salutaris fulgorem, martyrúmque sanguinem, atque fidelium quotidianam persecutionem, tribulationem, atque mortificationem perficitur, quę per Scripturarum notitiã lucida, per charitatem, & gratiam pretiosa, per patientiam solida, & firma, per obedientiam ductibilis, per prædicationem sonora, per perseuerantiam longa, per spem erecta, & per fidem in Deo fundata: candelabro aureo assimilatur, cùm super se Christum, lumen clarissimum, deferat, qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Coniuro te, *Dionysius Carthusianus.* *Ioan. cap. I.*

Ioan.cap.1. ✠ dæmon, prædo infernalis, deiectus è cæli fastigio, per illum, quē similem filio hominis B. Ioannes vidit, id est
Apoc.1. Christum filium Dei, qui tūnc propriè non erat filius hominis per carnem passibilem, sicut apparuit in incarnatione, sed similis: quia deuicto tuo Lucifero, cum omni suo exercitu, & vestro regno destructo per mor-
Rom. cap. 6. tem suam, à mortuis resurgens iam non moritur: qui vestitus erat podere talari: scilicet veste sacerdotali, qua ipse fuit indutus, cùm pro nobis ex maxima charitate in cruce se Deo patri suo obtulit. Et qui induit se podere, etiam præcinctus erat zona aurea: virtute scilicet charitatis: quia totus pro nostra salute ardebat: Vsque ad mammillas, ô inique dæmon, erat præcinctus, vt lac suæ doctrinæ nobis suis fidelibus emanaret. Coniuro te, ✠ maledicte dæmon, qui artibus tuis hanc creaturam Dei N. peruertere à suo Creatore niteris, per illum, qui habet capillos candidos, sicut nix, cuius oculi erant velut flamma ignis, qui est Christus Dominus noster, cuius capilli tunc candidi apparuerunt quando in sua resurrectione membra sua, sanctos scilicet Apostólos, & omnes electos candidatos per mortem suam reddidit, quorum omnia peccata deleuit, qui licèt trepidarent, tamen in die sancto Pentecostes, sancti Apostoli, tanquam magni effecti, & alij fideles minùs perfecti igne Spiritus
Act. cap.1. sancti illustrati fuerunt: hi sunt oculi Christi, ô scelerate dæmon, qui erant velut flamma ignis: quia illo igne inflammati prædicarunt pœnitentiam in remissionem peccatorum hominibus, quos tua deceptione damnare cognatus es. Per hæc omnia te constringo, & cogo, maledicta creatura, vt statim exeas, & recedas ab hoc famulo Christi N. quem iniquè, atque impiè tantum molestasti: durum est tibi Christo velle resistere, & contra ipsum calcitrare: quid igitur stas, & resistis cruenta bestia, cùm scias illum tuas perdere vires? Exi ergo, draco nequissime, & vade ad loca inhabitabilia, vbi non sit accessus hominum, & vbi nulli creaturæ nocere possis. In nomine Patris † & Filij, † & Spiritus † sancti. Amen.

Domine Iesu Christe, fili Dei viui, qui semper tuis fidelibus assistens, gratiam perseuerandi in præceptis

ceptis tuis offerre non desinis, qui hominem, tua potentia creatum, per mortem tuam restaurare voluisti, & ex maxima pietate tua, viam perueniendi ad cœlestem patriam nobis ostendisti: adesto supplicationibus nostris, piissime redemptor, vt in nomine tuo eiicere possim omnes istos dæmones ab hac creatura tua N. vt sic nomen tuum sanctificetur, & tandem regnum tuum, te concedente, semper laudando possidere mereatur. Qui cum patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

COoniuro te, ✠ nequissime dæmon, per Iesum Christum, qui tenet septem stellas in dextera sua, & qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum, qui in medio Ecclesiæ stat per defensionem, qui promisit omnibus pugnãtibus contra te, & contra vitia, & perseuerantibus in bonis operibus, dare de ligno vitæ, quod est in Paradiso Dei, quod nihi aliud est, quàm ipse Christus, cuius visione intellectuali in Paradiso, & eius corpore hîc in præsenti Ecclesia animæ iustorum reficiuntur. Coniuro te, † nefandissime spiritus, per illum, qui est primus, & nouissimus, qui est Dominus noster Iesus Christus, qui fuit mortuus, & viuit primus omnia creando: & nouissimus, per mortem omnia restaurando: fuit mortuus, verum hominem se esse demonstrando: & viuit tanquam Deus, potenter resurgendo. Coniuro te, † refugam, apostatam, tyrannum, per illum, qui promisit nobis patienter sustinentibus aduersa, & fidem seruantibus vsque ad mortem, dare vitam æternã, quando dixit: Esto fidelis vsque ad mortẽ, & dabo tibi coronam gloriæ: & qui vicerit, non lædetur à morte secunda: quia qui fidelis permanserit vsque ad mortem corporis, mortem æternã animæ non timebit. Væ igitur tibi, proditor nequissime, & tuis complicibus: qui perdidistis perseuerantiam, eò quòd gratiã vobis oblatam in creatione, per quam operari vos oportebat, neglexistis. Væ etiam illis, qui incœptum bonum non conseruauerunt. Vide miser dæmon, quàm magna sit largitas Dei, vt tam exiguo termino perseuerãtiæ, scilicet vsque ad mortem,

Apoc. cap. 2. *Ibidem.* *Ibidem.* *Iacob. cap. 1.*

Deus donaturus ſit præmium tale, vt coronam vitæ polliceatur. Per hæc, & omnia alia, quibus in Chriſti nomine potes cogi, & arctari, tibi præcipio vt exiens, & recedens ab hoc famulo Dei N. diſſoluas omnia vincula, quibus teneris hîc, cum omnibus maleficiis, incantationibus, ligaturis, & ſignaturis, & facturis tuis illi arte diabolica factis, & tibi præcipio, maledicte ſpiritus, vt exeundo educas tecum totam ſocietatem tuam damnatam, & per virtutem Domini noſtri Ieſu Chriſti te conſtringo, vt de quacunque re te interrogauero, dicas mihi veritatem, alioquin mittã te in ſtagnum ignis, & ſulphuris, vbi te condemnabo in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hîc Exorciſta interrogare poterit, ſi ſpiritus malignus detineatur aliquo maleficio in corpore, & vbi ſit illud, & quomodo poſſit diſſolui: & ſi ſit in corpore, vel extra, ſed cauere debet ne illud deſtruat alio maleficio, ne peccatum addat peccato: quibus præmiſſis, ſine intermiſſione proſequatur hoc modo.

Oratio.

Ioan. cap. 1. DOmine Deus omnipotens, qui per vnigenitum filium tuum Ieſum Chriſtum Dominum noſtrum illuminare dignaris omnem hominem venientem in hunc mundum: qui cùm venerit ad iudicium vniuerſale, vt ſcrutator renum, & cordium occulta cogitationum diſcernens, vnicuique pœnas, & præmia ſecundum opera eorum daturus eſt: quíque ſeruis ſuis gratiam ſuppeditandi vitia præbet: te, Domine ſancte pater, ſuppliciter exoramus, vt meritis, & paſſione eiuſdem dilectiſſimi filij tui Ieſu Chriſti Domini noſtri, gratiam liberationis huic famulo tuo N. tribuas: quatenùs à dæmone liberatus, nomen ſanctum tuum benedicat in ſæcula ſæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † maledicte dæmon creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum ob ſuperbiam, & nequitiam tuam, ſpiritus immũde, per illum, *Apoc. cap. 2.* qui tenet gladiũ ex vtráque parte acutum, qui eſt Chriſtus Ieſus, Dominus noſter, qui habens iudiciariã poteſtatem,

ſtatem, promittit bonis præmia, & finaliter errantibus pœnam reddere: & pugnantibus, ac vincentibus dare manna abſconditum, id eſt æternam vitam, quam nec oculus vidit, nec auris audiuit: & nomen nouum, vt ſcilicet filij Dei nominemur, & ſimus. Coniuro te, † ſpiritus ingrate, per filium Dei, qui habet oculos, vt flamma ignis, qui omnes in eo credentes ſua charitate illuminat, & inflammat, in quem per gratiam humanitas noſtra aſſumpta eſt, vt quodammodo etiam ipſe Chriſtus ſecundùm humanitatem ſit filius Dei per gratiam. In cuius benedicti hominis gratia, multi filij Dei facti ſunt, ſicut ipſe Ioannes in exordio ſui Euangelij dicit. Quotquot autem receperũt eum, dedit eis poteſtatem filios Dei fieri. Coniuro te, † ſpiritus ingratiſſime, per illum, qui dicit: Ego ſum ſcrutans renes, & corda, qui eſt Chriſtus: qui quantùm ad iudicium diſcretionis perſpicaciſſimè diſcernit occulta cogitationum, & delectationem cordis, & mentis: qui vnicuique dat ſecundum opera ſua, quantùm ad executionem iudicij, qua præmia, vel pœnas pro meritis, & demeritis vnicuique diſpenſat. Coniuro te, † immundiſſime ſpiritus, per illum, qui promiſit pugnanti, perſeuerando contra tuas perſuaſiones, & vitia: & vincenti, cuſtodiendo præcepta eius vſque in finem, qui per operum itinera, quæ Chriſtus docuit, ambulat, dare poteſtatem ſuper gentes: quia præbet illi gratiam ſuperandi omnia peccata, quæ per gentes deſignantur: quę peccata per gratiam Chriſti Ieſu ſic homo contemnit, vt ſine difficultate omnes vitiorum incurſus repellere poſſit: ita quòd illa reget in virga ferrea: quia illa ſuppeditando, gratia Chriſti calcabit, quam ipſe Chriſtus, vt homo, accepit à Patre ſuo, non ſolùm pro ſe, ſed etiam pro omnibus ſibi fide, & dilectione adhærentibus, in qua eos victores vitiorum facit, qui carnis rebellione plus, minuſque concutiuntur. Per hæc, & omnia alia Chriſti opera, quibus potes adiurari, & conſtringi, & ad pœnas, tormentaque mitti, te coniuro, † ingratiſſime ſpiritus damnate, atque damnande, & omnes tibi fauentes, atque adhærentes, vt quam citiùs exeatis ab homine iſto quem Dominus noſter Ieſus Chriſtus ad ſuam ſanctam gratiam vocare dignatus eſt, & hoc ſignum ſanctæ Crucis, † quod ei in fronte damus,

1. Ioan. c. 3.

Ioan. c. 1.

Apoc. 3. & 20.

Ibidem.

tu maledicte, nunquam audes violare, sed recede adiuratus per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Isa.c.9. DOmine Iesu Christe, qui vt Sol iustitiæ hominibus ambulantibus in tenebris huius mundi, & vmbra mortis, lumen iustitiæ, & veritatis ostendis, qui in illo æternitatis die omnibus electis tuis per beatificam visionem apparebis: te humiliter inuoco, vt hanc creaturam tuam N. à spiritibus immundis liberare, & ad pristinam sanitatem, & libertatem perducere digneris. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

Apoc.c.2. COniuro te, † nefandissime spiritus, per illum, qui se nobis daturum, vt stella matutina, pollicetur, dices: Et dabo illi stellam matutinam, quæ sicut ortum diei nuntiat, ita Christus à mortuis resurgens, fidei lucem, immortalitatisque mundo intulit. Stellam (inquam) matutinam dabit nobis Christus Dominus noster, id est seipsum, & gloriam resurrectionis. Stellam matutinam dat Christus suis fidelibus, qui ducatum idoneum ad ambulandum in huius mundi tenebris præbet, in quantùm cor mundum in affectu, & veritatis, ac iustitiæ lumen in intellectu eis subministrat. Stellam matutinam dabit nobis Christus, ô miser dæmon, quando ipse Sol iustitiæ in illo æternitatis die per visionem beatificam orietur, qui stella matutina per immortalitatis gloriam, & manifestam Dei contemplationem suis electis erit, non tibi, neque tuis complicibus, qui ab initio vestræ creationis semper Deo conditori vestro restitistis. Coniuro te, † scelerate dæmõ, per illum, qui habet septem spiritus Dei, qui est Dominus noster Iesus Christus, super quem requiescit spiritus sapientiæ, & intellectus: spiritus consilij, & fortitudinis: spiritus scientiæ, & pietatis: & spiritus timoris Domini, quorum ipse tantam plenitudinem habet, vt etiam omnes alios exuberet. Coniuro te, † spurcissime spiritus,

illum, qui hortatur nos ad perſeuerãtiam bonorum operum, dicens: In mente habe, quomodò acceperis, & quæ audieris, ſerua. Vide, vide, miſerrime ſpiritus, maximam miſericordiam Dei erga nos ſuos fideles, qui eandẽ perfectionem iuſtitiæ: in qua Chriſtus ſeruat iuſtos, etiam eos in melius proficere facit. Coniuro te, † iniquiſſime ſpiritus, per illum, qui neminem iuſtificat, niſi per merita paſſionis Chriſti, & qui exhortatur nos ad gratiã in nobis reſuſcitandam, dicens: Eſto vigilans, & confirma cætera, quæ moritura erant: quia licèt gratia, quæ ſpiritum viuificat, qui, te inſtigante, antea per culpam mortuus erat, tota ſimul, & ſubitò, auertente ſe homine à Deo, auferatur, gratiæ tamen, & dona gratis data paulatim decreſcunt: & hoc fit ex diſpenſatione diuinæ miſericordiæ: vt per illa dona nondum ablata, homines conſiderantes magnam, & ineffabilem Dei pietatem, ad veram pœnitentiam perficiendam, his donis, & gratiis inuitentur. Sed tu, ô ſcelerate dæmon, quare non deſinis ſubuertere animas illas, quas Chriſtus Ieſus ſuo pretioſo ſanguine redemit, & tanta prouidentia ad innocentiam quærit reducere? cede, beſtia teterrima, & ſcabioſa, cede Chriſto, qui ſua paſſione à faucibus tuis nos eripuit, & exi ab hac creatura Dei N. per virtutem eius, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Ibidem.

1. Petri. 1.
1. Iac. cap. 3.

Oratio.

DEus innocentiæ reſtitutor, & amator, qui æternæ vitæ, & immortalitatis gloriam ſeruantibus mandata tua miſericorditer donas: & peccatoribus per pœnitentiam veniam præbes, & pro Chriſto certantibus præmium regni cœleſtis largiris, qui ex ſola bonitate clementiæ tuæ hominem ad imaginem, & ſimilitudinem tuam creatum, multiplicibus donis, & ſpiritualibus gratiis decoraſti, te ſuppliciter exoramus, vt per merita ſacratiſſimæ paſſionis Ieſu Chriſti filij tui, hanc creaturam tuam N. ab hac peſſima, & diabolica vexatione, tua poteſtate eripere digneris. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Eccleſia Romana.

CON

CONIVRATIO.

Apoc.c.1. COniuro te,†iniquissime spiritus,per illum,qui promisit vincentem vestire vestimentis albis, & nomen eius non delere de libro vitæ,sed illum confiteri coram Patre suo,& Angelis eius. Vestietur(inquam)Christi *1.Cor.13.* seruuus vestibus albis(in tui dedecus,ô miser dęmon)cùm sanctitatis gloriam in immortali vita cum Christo participabit: quando facie ad faciem habebit in illo futuro sæculo diuinam fruitionem, te remanente in tua obstinatione, & pœnis æternis. Et coram patre suo Christus nos confitetur, quando nos tales efficit vt Christo tantò conformiores simus in gloria: quantò & conformiores fuerimus in patiẽtia. Non enim,ô miserrime spiritus,dignus minister regis est, qui probatus est in aula, sed qui cum in bello per vulnera confitetur:quod ipse asserit,di- *Ioan.1.c.12.* cens: Vbi sum ego,illic, & minister meus erit: qui etiam inter Angelos coronabitur, & hoc est nomen eius confiteri coram Angelis in gloria Patris sui, id est ostendere hunc sibi dignum militem esse. Vide ergo,ô impiissime spiritus,& considera, quàm impiè egeris in illo paruo tẽpore, quando in tuæ creationis exordio dedisti terga Conditori tuo, qui in signum maximæ ingratitudinis, vice illius voluisti adorari,& beatitudinem illam,quæ tibi à Deo parabatur,ex propriis naturæ tuę viribus,& sine meritis nisus es obtinere, & ideò cum tuis complicibus ad infernum detractus illo igne inextinguibili in æter- *Apoc.c.3.* num cruciaberis. Iterùm coniuro te, †maledicte dæmon, per illum,qui est sanctus,& verus, qui habẽs clauem Dauid aperit,& nemo claudit,qui est Christus,qui suis fidelibus portam iustitiæ per gratiam aperit,vt possint opera iustitiæ adimplere: quos nemo ab hac gratia excludere potest, claudit, & nemo aperit: quia quos ipse tanquam gratiæ indignos abiicit, iis nemo gratiæ aditum aperire potest. Hoc enim tibi,scelerate dæmon,conuenit, quia *Heb.c.11.* tua nequitia perdidisti illam cælestem, & diuinam contemplationem,nolẽs obedire Deo,& adorare Dei sapientiam,vnitam illi sacratissimo homini: sed elatus, vt insipiens, & stolidus cœpisti prœliari aduersus illam: ô miser,&

ſer, & venenoſe ſerpens infernalis, qua temeritate audes occupare hoc templum Chriſti? Exi ergo ab hac creatura Dei N. ſigno ſanctiſſimæ Crucis † conſignata, & vnda baptiſmatis regenerata, per illum, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic interroga, ſi ſpiritus velit exire: & ſi annuat, præcipe illi, ne aliquam creaturam lædat, & quod educat ſecum totam ſuam damnatam ſocietatem. Si autem exire noluerit, ſuppone ignem cum ſulphure ardentem, priùs benedictum, ante patientem, & fac illum profumigari, poſteà ſic ſequere:

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte fili Dei viui, qui ſeruos tuos per humilitatis viam incedere docuiſti, & humiles diſcipulos tuos per apicem virtutum, ad ſapientiæ diuinæ theſaurum, per gratiam tuam perducere dignatus es: & ſicut ad humilitatem, & perſeuerantiam ſectandam exhortans, dixiſti: Diſcite à me, quia mitis ſum, & humilis corde. Et tene, quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam: ita, clementiſſime Deus, tua miſericordia huic creaturæ tuæ N. per miniſterium noſtrum ſubuenire digneris, vt ab oppreſsionibus dæmonum liberata, nomen ſanctum tuum laudare, & glorificare valeat in ſæcula ſæculorum. Amen. *Marc. c. 11.*

CONIVRATIO.

COniuro te, † maligne dæmon, per illum, qui dicit: Ecce dedi coram te oſtium apertum, id eſt ſecretorum cœleſtium intelligentiam. Tu enim ſcelerate dæmon, de theſauro tibi naturaliter per creationem indito ſuperbiens, claue diuinæ ſapiẽtiæ excluſus niteris vnumquemque è theſauro cœleſti excludere, ſuperbiam ſuggerens, per quam vera ſapientia fiat indignus, quicunque tibi conſenſerit. Oſtium apertum Chriſtus humilibus diſcipulis dedit, cùm per apicem virtutum eos ad ſapien- *Apoc. c. 3.*

tiæ

tiæ ſuæ theſaurum per gratiam ſuam introducere diſpoſuit. Quod quidem oſtium, te, beſtia teterrima, tunc claudere voluiſti, quando de virtutum gratia eis gloriam vanam obieciſti: quibus cùm Dominus noſter Ieſus Chriſtus poteſtatem calcandi ſuper te, & tuos complices in nomine ſuo dediſſet, illi accedentes ad eum, dixerunt:
Luc.c.10. Domine, etiam dæmonia ſubiiciuntur nobis. Ecce, maledicte dæmon, quo modo obieciſti illis gloriam vanam, vt clauderes oſtium, ſed non potuiſti; quia humilis magiſter ſtatim doctrina ſua ad humilitatem reduxit, dicens:
Ibidem. Videbam Satanam, ſicut fulgur, de cœlo cadentem: ac ſi diceret. Si Satanas in tanta nobilitate naturæ conſtitutus per vanam gloriam ſubitò cecidit, quomodò vos, natura infirmiores, de virtutibus, quas non ex vobis: ſed ex gratia habetis, gloriantes ad cœleſtia conſurgere poteritis? Sicut igitur ſuperbia tua oſtiũ cœleſtis contemplationis tibi ſuperbienti claudit, ſic vera humilitas terreno homini oſtium contemplationis cœleſtium pandit. Coniuro te, †maligniſsime ſpiritus, per illum, qui in donis gratiæ
Apoc.c.3. ad perſeuerantiam ſectandam hortatur nos, dicens: Tene quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam: quod, tu ſcelerate, facere noluiſti: debueras enim taliter gratiam tenere, vt, vnde eam habueras, recognoſceres: ſic attendere, quid ex te eras, vt tamen non negligeres: quod per Chriſtum factus fueras: ſic tandem ad propriam affici dignitatem, vt tamen Dei, & Chriſti non poſtponeres adorationem. Et quia Dei gratiam neglexiſti, dignum erat, vt coronam prœmij neglectæ gratiæ amitteres, quam dignus eras recipere, ſi lucrum cæterorum de eadem gra-
Iſaiæ 14. tia quærere voluiſſes. Tu enim, peſsime proditor, ex naturæ tuæ nobilitate, quæ ad honorem ſummi creatoris tui effecta fuerat, illus honorem deſpiciens, & ad propriam excellentiam conuerſus, amiſiſti illam digniſsimam Angelorum ſocietatem, & ex Angelo effectus es beſtia teterrima, & ſcabioſa. Propterea damnate, atque damnande, recede ab hoc plaſmate Dei N. & vade ad locum tibi à Deo deputatum. Per virtutem eius, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Ora

Oratio.

DOmine Iesu Christe, rex æternæ gloriæ, verus Deus, & homo, qui in tuis promissionibus semper verax existis, qui superbis semper resistis, & humilibus seruis tuis, tibi fideliter seruientibus, gratiam, & gloriam misericorditer præbes: quique pro defensione tui sanctissimi nominis pugnantibus, in templo sancto tuo cœlesti, vt columnas collocare, & statuere promisisti: qui es alpha, & omega, per quod omnia ad Deum, vt ad suum principium, & finem rediguntur, per inuocationem tui sanctissimi nominis te humiliter deprecamur vt per sancta beneficia tua, humano generi exhibita, hanc creaturam tuam N. à miserabili oppressione Satanæ, & ministrorum eius eripias, & fractis omnibus vinculis malignorum spirituum ad pristinam sanitatem perducere digneris. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. *1. Pet. 5.* *Apoc. 3.*

CONIVRATIO.

COniuro te, † scelestissime dæmon, per illum, qui promittit nobis vincentibus columnas facere in templo Dei, dicens: Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei, quia humiles in templo sanctæ Ecclesiæ iustitiam operantes, columnæ efficiuntur, cùm per Christi gratiam, in sancta vita sic confirmantur: vt qui totam vitam suam ad Dei gloriam consumpserint, amplius à sanctitate vitæ per apostasiam non excidant, ideò foras ampliùs non egredientur à templo Dei: nõ recedit, qui à sanctitate vitę nunquàm finaliter excidit in hoc seculo: qui etiam à Do in templo cœlestis Hierusalem, vt columna collocabitur: à quo, tu malignissime spiritus, propter superbiam tuam lapsus es, qui dicebas in corde tuo: In cœlum ascendam, & ero similis altissimo. Cõiuro te, † nefandissime dæmon, per Iesum Christum Saluatorem nostrũ, qui est testis fidelis, & verus: qui veraciter, & sine aliqua iniustitia discutiet in illo nouissimo iudicio omnia opera nostra: & vt iudex verus reddet vnicuique iuxta opera sua, cùm ipse sit veritas, quæ venit in hunc mundum, vt testimonium veritati perhiberet, quem tu maledicte spiritus, crucifigere fecisti. Coniuro te, † miser dæmon per illum, qui est principium omnis creaturæ *Apoc. 3.* *Matth. c. 11.* *Isaia c. 14.* *Apoc. c. 3.* *Ioan. c. 18.* *Apoc. c. 3.*

turæ Dei,id eſt Chriſtus, qui eſt principium, per quod omnia facta ſunt, & ſine quo factum eſt nihil, per quem omnia ad Deum,vt ad ſuum principium,redigũtur: quia ipſe eſt imago Dei inuiſibilis,in quo ſunt omnia, quæ in cœlis, & quæ in terris ſunt, per illum ego te coniuro, & conſtringo,vt exeas ab hoc famulo Dei N.& vadas ad ſedes infernales, vbi fumus tormentorum tuorum aſcendet in ſæcula ſæculorum.Amen.

Coloſſ. 1.

Oratio.

DEus refugium,& vnica ſpes miſerorum, qui nos ardentiſſima charitate,& amore tuo ſic dilexiſti,vt filium tuum vnigenitum pro noſtra ſalute morti traderes,qui cum iniquis reputatus,vulneratus eſt propter iniquitates noſtras, attritus eſt propter ſcelera noſtra, qui lauit nos à peccatis noſtris in ſanguine ſuo, cuius liuore ſanati ſumus.Per hanc piiſsimam, & ineffabilem miſericordiam tuam,obſecro te, domine Deus omnipotens, vt cordi meo ſuperinfundas gratiæ tuæ inextinguibile lumen,quo ſimul in me incendium tuæ ſanctiſsimæ charitatis ardeat,operetur,& creſcat,vt ex eo toto corde meo, in omnibus, & ſuper omnia te diligam, & per eandem charitatem mihi tribue virtutem expellendi hos ſpiritus immundos ab hoc famulo tuo N. vt ab eis liberatus de tua miſericordia ſemper lætetur. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum.Amen.

Ioan.c. 3. *Apoc.c.* 1.

CONIVRATIO.

COniuro te,†ſpurciſſime dęmõ,per illum,qui exhortatur nos ad charitatem habendam,dicens: Suadeo tibi emere à me aurum ignitum, diuinam ſcilicet dilectionem,quæ eſt valor,& pretium omnium aliarum virtutum,quæ cùm ſit vinculum perfectionis,eſt pretioſiſsima inter omnes virtutes, quam qui habet, omnia ſua opera bona Deo,& non ſibiipſi tribuit:quod tu, maledicte dæmon,facere recuſaſti,cùm diceres Chriſto:Hęc omnia tibi dabo, ſi cadens adoraueris, me, & qui verè diues eſſe cupit, neceſſe habet hoc aurum à Chriſto emere per humilem confeſsionem,vt recognoſcat,& confiteatur omnia

Apoc. 3.

nia mala sua ex seipso esse, omnia verò bona esse à Deo, quod est pretium diuinæ dilectionis, quod non tantùm pretiosum esse debet, sed etiam ignitum, & probatum: quia amor dilectionis debet esse deuotionis feruore plenum. Hic est ignis ille, ô maledicte dæmon, qui in te fuit extinctus in exordio tuæ creationis, quando relinquendo tuum creatorem, Lucifero tuo adhæsisti. Hic est (inquam) ignis ille, de quo ipse Christus ait: *Luc. cap. 12.* Ignem veni mittere in terram: & quid volo, nisi vt ardeat: quem qui habet, verè locuples sit: quia omnia quæcunque operatur, in cœlesti thesauro apud Deū reponit. Cõiuro te, ✠ inquissime spiritus, per illum, qui tam amicabiliter loquitur nobis, dicens: Ego sto ad ostium, & pulso. *Apoc. cap. 3.* Ad ostium scilicet mentis nostræ, qui est consensus, Christus pulsat, cùm gratia sua, suísque sanctissimis monitis voluntatem nostram ad amorem suum præueniendo allicit. Quod ostium tandiu clausum est Christo, quandiu voluntas nostra peccato consentit, quando aliquid plus Deo diligit. Ad ostium enim tuæ mentis, ô nefandissime spiritus, Deus benedictus pulsauit, cùm variis modis à principio tuæ cõditionis voluntatem tuam sua gratia ad bonum consensum alliceret, & excitaret. Sed huic pulsationi Dei omnipotentis noluisti acquiescere, cùm omnibus Angelis fuit dictum. *Hebr. cap. 1.* Cùm introducit primogenitum in orbem terræ, dicit: & adorent eum omnes Angeli Dei, quem in præuisione cognoscens inuidisti. Per illius igitur charitatem te coniuro, vt statim exeas ab hac creatura Dei N. quam tantum molestasti, illam dimittendo sanam, & liberam, vt possit seruire Deo creatori suo, in sæcula sæculorum. Amen.

Hîc interroga de exitu, vrgendo dæmones duris præceptis, & comminationibus: & si non recesserint, suppone naribus obsessi rutam benedictam propria benedictione: postea sic sequere.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, pastor bone, qui peccatoribus gratia tuæ sãctissimæ vocationis tam interitùs,

quàm exteriùs offere non desinis, qui in conuersione peccatorum tantùm lætaris, vt illos tua gratia semper præuenias, ad pœnitentiam eos vocando, quíque pœnitentibus gratia tuæ piissimæ misericordiæ, & pietatis semper assistis: adesto, quæsumus, huic creaturæ tuæ N. & per inuocationem tui sanctissimi nominis infestationem huius dæmonis ab ea repelle, & ei desideratam sanitatem concede. Qui viuis, &c. Amen.

CONIVRATIO.

Apoc. cap. 3. Coniuro te, † vilissime spiritus, per illam suauissimam cœnam Domini nostri Iesu Christi, quam ipse promittit fidelibus suis consentientibus suæ vocationi, dicens: Si quis audierit vocem meam, & ianuam aperuerit, ad illum intrabo, & cum illo cœnabo, & ipse mecum. Hanc enim vocem Dei, ô inique spiritus, qua omnes Angelos ad Verbi incarnati adorationem vocauerat, quæ ad aurem tuæ mentis per internam, & externam vocationem insonuit, despexit, quando Deo omnipotenti, ad ianuam tuæ voluntatis pulsanti, aditum præbere noluisti, & sicut tu, pessime dæmon, clausam nostræ voluntatis ianuam infringere non potes, sic & Deus per iustitam suam, per voluntatis tuæ cõfractam ianuam introire noluit. Et sicut, cùm quia Christo pulsanti se voluntariè subiugauerit, & aditum illi præbuerit, tunc ipse frequenter non solum, cum donorum, & charismatum suorum diuitiis, quas sui serui nec æstimare sciunt, nedum desiderare queant, sed etiam cum dono gratiæ, quæ animæ datur ad perficiendam Dei voluntatem in declinando à malo, & faciendo bonum, quæ est gratia gratum faciens: quæ rationalem spiritum roborat ad hoc, vt in Deum conuertat, & ad illum ingreditur: sic & tibi suæ gratiæ non consentienti, & introitum non præbenti, im- *Ioan. cap. 3.* mò vt ingratissimo rebellanti, aditum vitæ æternæ præclusit. Coniuro te, † immundissime spiritus, per illum, qui suos fideles, gratiæ suæ consentientes, pane illo cœlestis vitæ, & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris reficere promittit, dicẽs: Si quis mihi aperuerit, cænabo cum illo, & ipse mecum. Parum enim est Christo, ad prandium suos inuitari, si cœna, quæ est nouissimum Dei

pran

prandium, non ſequitur: quia quos Chriſtus diligere cœperit, in fine vult diligere, & eos in illa æterna beatitudine, quæ finem non habet beatificare. O miſerrime dæmon, quàm ingens eſt miſeria, & calamitas tua: tu enim creatus fuiſti à ſummo Deo, vt hanc beatiſſimam cænam guſtares, & in ſummo bono fruereris; ſed auerſus ab illo, proiectus es ad infernum: ideò, ſcelerate, tremens, geménſque diſcede ab hoc famulo Chriſti N. & ne diu præſumas captiuum tenere hominem: quem ipſe ad imaginem, & ſimilitudinem ſuam creauit. Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen. *Geneſ. 1.*

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui ex tua maxima, & infinita bonitate, creaturam rationalem mirabiliter condidiſti: & per filium tuum vnigenitum mirabiliùs reparaſti, qui eam ita tua diſpoſitione ordinaſti, vt te ſummum bonum cognoſceret, amaret, & frueretur, ſedendo cum Chriſto in throno illius æternæ beatitudinis, quam ipſe fideliter certantibus, & pro eius amore viriliter vincentibus promiſit, præſta mihi, quæſo, famulo tuo, licèt indigno, vt in tuo nomine, & dilecti Filij tui, & Spiritus ſancti, expellere poſſim dæmones infeſtantes hunc famulum tuum N. vt ab eis liberatus, peruenire poſſit ad gloriam tuam. Qui in Trinitate perfecta viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen. *Apoc.cap.3.*

CONIVRATIO.

COniuro te, † maligne dæmon, per illum, qui promittit fideliter certanti, & vincenti maximum præmium, ſcilicet vitam æternam, dicens: Qui vicerit, dabo ei ſedere mecum in throno meo, qui eſt pax, quæ exuperat omnem ſenſum, quã Chriſtus, victis omnibus tentationibus tuis, habuit: de quo dicit Dauid: Thronus tuus Deus in ſæculũ ſęculi. In quo throno cum Chriſto ſedet, qui deuictis tentationibus tuis: ô nefandiſſime ſpiritus, quas in hac vita laboranti ex inuidia tua infligis, per amoroſam cõtemplationem quieſcit in Chriſto tota ſpe, *Ibidem.*

de quo dicit Apoſtolus, Conſedere nos fecit cum Chriſto in cœleſtibus. Hanc enim mentis,& carnis quietem propter victoriam tentationum meremur, quam tu, ſerpens antique,in cœlo obtinere non potuiſti, quia noluiſti pugnare aduerſus iſtam maximam tentationem Luciferi:immò illi adhærens,deſideraſti beatitudinem abſque meritis. Cùm enim Chriſtus ſine tentationibus victor eſſe noluerit, quomodò tu, beſtia teterrima, volebas ſine meritis beatificari? Oportuit (inquit Lucas) Chriſtum pati, & ita intrare in gloriam ſuam. In throno patris Chriſti (in tui dedecus) reſidet, ô miſer dæmon, qui carnis, & ſpiritus pace obtenta, in clara diuinitatis eius contemplatione, quam tu ob ſuperbiam tuā amiſiſti,gaudet.Chriſtus in Deo in illa vita quieſcit, & nos in Chriſto in hac vita quieſcimus. Chriſtus diuinitatem Patris in æterna vita contemplatur, nos diuinitatem, & humanitatem Chriſti in illa vita ſpeculabimur,quia tunc finis erit,cùm Chriſtus tradiderit regnum Deo Patri, & quando omnia in Chriſto, & Chriſtus in Deo conſummatus fuerit in capite & corpore ſuo,quod eſt Eccleſia electorum. Quæ tunc, ô ſerpens venenoſe, erit gloria tua, niſi infernus, in quo cruciaberis in æternum? deſine igitur occupare hanc creaturam Dei N. per virtutem Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos: & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte fili Dei viui, piiſſime redemptor, qui pro ſalute mundi in Cruce pendens, tua acerbiſſima paſſione, & morte oſtium regni cœleſtis, propter peccatum primorum parentum diu clauſum, miſericorditer aperuiſti, & fidelibus tuis gratiam perueniendi ad æternam illam beatitudinem meruiſti: te ſuppliciter deprecor, vt mihi auxilium præbeas aduerſus hunc nequiſſimum ſpiritum vexantem hanc creaturam tuam N. vt in tuo nomine illum ex hoc corpore fugare poſſim. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

CONiuro te, † maledicte dæmon, per illud sacratissimum ostium apertum, quod beatus Ioannes Euangelista vidit, quod est Christus, qui est ostium, vnde ad æternam vitam intramus: est ostium apertum, quia tempore suæ passionis, vnus militum lancea latus eius aperuit, vt illic quodammodo vitæ ostium panderetur, quod tua operatione clausum fuerat, & vnde sacramenta sanctæ Ecclesiæ emanauerunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intramus: quia antequam ipse pro salute nostra incarnaretur, & pateretur, clausum erat ostium æternæ vitæ, quod passione, & morte eius suis fidelibus panditur, de quo ipse dicit. Ego sum ostium, per me si quis intrauerit, saluabitur, & ingredietur, & egredietur, & pascua inueniet. Coniuro te, † scelerate spiritus, per illam mirabilem sedem, quam sanctus Euangelista in cœlo vidit, & per illum, qui super eam sedebat, qui est Christus Iesus Dominus noster, de quo dicitur: Cœlum mihi sedes est, quæ posita erat in cœlo, sicut dicitur: Dominus in cœlo parauit sedem suam. Coniuro te, † spiritus ingratissime, per vigintiquatuor seniores sedentes circa sedem diuinæ maiestatis Christi, qui cum Christo vos impios in iudicio iudicabunt, assistentes ei, eò quòd tam Prophetæ, quàm Apostoli, qui per vigintiquatuor seniores intelliguntur, pro Christi, & eius Ecclesiæ defensione multa passi sunt à membris tuis, ideò omnes illos iudicabunt cum Christo, qui est caput omniũ. A quibus tu, nefandissime dæmon, condẽnaberis ad infernum: quia in tanta dignitate creatus, vt ingratissimus rebellis fuisti Creatori tuo. Exi ergo ab hac creatura Dei N. per illum, qui in die nouissimo te cum tuis complicibus in lacum ignis, & sulphuris, in tenebris perpetuis relegabit. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Apoc. cap. 4.
Ioan. cap. 19.
Ioan. cap. 10.
Apoc. 4.
Isaiæ cap. 66.
Ioan. cap. 4.
Matt. cap. 19.

Hic interrogā, vt supra, quare non recedat spiritus immundus: & si dixerit se non posse exire, eò quòd aliquo vinculo sit ligatus, dissolue illum his verbis, & coniurationibus ad cautelam, dicens.

MODVS SOLVENDI MALEFICIATVM.

SI aliquis per sua maleficia, incantationes, signaturas, aut ligaturas suas, verbo, nutu, aut pacto, arte diabolica inito, vel aliquo alio maleficio huic creaturæ Dei N. facto, te, dæmon, spiritus immunde, ligauit super eam, ego auctoritate Dei omnipotentis Patris, † & Filij, † & Spiritus † sancti, mihi tradita à sancta Catholica, & Romana Ecclesia, dissoluo omnia illa maleficia, quibus hic teneris, & dissoluta esse decerno: & tibi præcipio, (vt illis nō obstantibus) exeas, destruendo omnia vincula, & maleficia intus, vel extra huic creaturæ facta, per virtutem Domini nostri Iesu Christi, qui propter magnam misericordiam suam venit in hunc mundum, & incarnatus est in vtero beatissimæ virginis Mariæ, vt homines perditos ad cœlestia reuocaret, quos tua peruersitate damnaueras: & causa expellendi te, dæmon, & omnem malignum spiritum ab hominibus, & eiiciendi vos in profundum inferni, & abyssi. Ecce signum sanctæ Crucis † Domini nostri Iesu Christi, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid.

Luc. 9. *Symbolum Nycænum.* *Apoc. cap. 9.*

DOmine Deus omnipotens, quia tua immensa benignitate, per verbum tuum omnes creaturas rationales ad honorem, & gloriam tuæ omnipotentissimæ maiestatis ab æterno producere decreuisti: qui rebelles Angelos æternis ignibus propter suam obstinationem perpetuò deputasti, & hominem diabolica fraude à tua gratia de lapsum, vnigeniti filij tui morte restaurare voluisti: humiliter maiestatem tuam supplico, vt per eundem Christi mortem, hunc famulum tuum N. ab immundis spiritibus tua pietate liberare digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Matth. 25.

CONIV

CONIVRATIO.

COniuro te,† miserrime spiritus, creatura damnata à Deo, per septem dona Spiritus sancti, quos beatus Ioannes lampades ardentes nominat, eò quòd, vt lampades ardentes per amoris incendium, quos replent, illuminent, & accendant. Coniuro te, † scelerate dæmon, per quatuor animalia in circuitu sedis Dei existentia, plena oculis antè, & retrò, per quæ nobis significatur Christus Iesus in quatuor Euangeliis: qui erat homo per incarnationem, vitulus per passionem, per resurrectionem leo, per ascensionem verò aquila. Quia ipse vnigenitus Dei filius veraciter factus est homo propter nostrã salutem: ipse etiam in sacrificio nostrę redemptionis dignatus est mori, vt vitulus: ipse etiam per virtutem suæ fortitudinis surrexit vt leo, qui apertis oculis dormire perhibetur, quia in ipsa morte, in qua ex humanitate dormire potuit Redemptor noster, ex diuinitate sua immortalis permanendo, vigilauit. Ipse denique post resurrectionem suam ascendens ad cœlos, in superioribus est eleuatus vt aquila: quibus omnibus Christus Dominus noster contra tuam voluntatem, nos per virtutem suę sacratissimę passionis à manibus tuis eripuit, te prosternẽdo cum omnibus tuis complicibus: per illum ergo te coniuro, & per omnia alia, quibus in nomine eius potes constringi, ligari, fugari, & ad pœnã mitti, vt statim, & sine mora recedas ab hac creatura Dei, & imagine Christi N. quam Dominus Iesus Christus ad suam gratiam vocare dignatus est, & vadas ad loca tibi ab illo deputata, vbi nulli creaturæ nocere possis. Coniuro te, † immundissime spiritus, per illam excelsam laudem, quam sancta quatuor animalia æternaliter vnam dominationem, deitatis omnipotẽtiam, & sanctæ Trinitatis æternitatẽ affirmãt voce perpetua in cœlestibus, dicẽtia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus omnipotens, qui est, qui erat, & qui venturus est, ad quarum voces vigintiquatuor seniores procidentes ante sedentẽ in throno, adorabant virtutem in sæcula sæculorum, & quia quicquid habebãt, attribuebant Deo, ideò mittebant coronas ante thronũ, dicentes: Dignus es, Domine Deus noster, accipere gloriam, à nobis scilicet, quia nos creasti: & honorem, quia donis,

Apoc. cap. 4.
Ibidem.
Symbolum Nycænum.
Act. cap. 1.
Apoc. cap. 4.
Ibidem.

& gratiis tuis nos illuſtraſti:& honorem,quia de magna poteſtate dæmonum inimicorum noſtrorum nos liberaſti:& non ſolùm nos, immò omnia tu creaſti, & propter voluntatem tuam erant,& creata ſunt, in arte,& Dei ſapientia erant, antequàm formarentur in effectu, vel in opere,quando creata ſunt.Coniuro te, † ſpurciſſime dæmō,per librum illum diuinæ,& æternæ ſapientiæ,quem beatus Ioānes vidit in dextera ſedentis ſuper thronum, ſcriptum intus,& foris,in quo deſcripti ſunt omnes prædeſtinati, & per illam æternam diſpoſitionem Dei omnipotentis,qui omnia ad gloriam ſuorum electorum diſpenſat,quæ eſt dextera Dei,in qua liber æternæ ſapientiæ continetur,cùm in æterna eius diſpoſitione ſine initio fuerit, qui homines, Chriſti meritis in ſe credentes, per ipſum ſaluare, & glorificare decreuit, qui propterea diuinæ ſapientiæ liber intus, & foris ſcriptus perhibetur,quia in hac ſapientia eſt duplex myſterium, creationis ſcilicet, & reconciliationis humanæ: quod licèt ab initio intus occultum fuerit,foris tamē,& in patulo quodammodo eſt in cōparatione ad ſecreta æternæ gloriæ, quæ intus dici poſſunt:quia ad ea cōtemplanda nondum pertingimus.Vide ergo, ô miſerabilis creatura, ad quantam calamitatem deueniſti ob ſuperbiam tuam,qua derelicto domicilio omnipotētis Dei,& beatorū ſpirituum cœleſtium,delapſus es in hunc aërem caliginoſum, poſt vltimum Iudicium detrudendus in infernum, & in ſtagnum ignis,& ſulphuris:vide(inquam)quale præmium recepiſti ex tua rebellione,qua ſemper cōtra Deum peſſimè egiſti, qui vſque in præſens non deſinis ſubuertere hanc creaturam N.recede igitur ab ea, ô prædo infernalis,& noli ampliùs hîc morari,quia quantò tardiùs exis, tantò maiora ſupplicia tibi adueniunt à Deo, cuius ſtatutum tranſgreſſus es. Per hæc,& omnia alia verba adiurationis,quibus tu,nefandiſſime dæmon,in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti potes adiurari, fugari,& expelli ex hoc corpore, & mitti ad inferni pœnas, te conſtringo, vt exeas, & ne diutiùs præſumas captiuum tenere hominem,quem Chriſtus ad imaginem ſuam creare dignatus eſt. Qui cum patre, & Spiritu ſancto viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Apoc.cap.5.

Iudæ cap. vnico.

Hic

Hic exorcista ponat manus suas super caput vexati, & dicat.

Oratio.

EXpelle, Domine, diabolum ab hac creatura tua N. de capite, de capillis, de vertice, de fronte, de oculis, de lingua, de sublingua, de auribus, de naribus, de collo, de maxillis, de dentibus, de gutture, de gingiuis, de ore, de palato, de cerebro, de paniculis cerebri, de ciliis, de superciliis, de pilis, de pedibus, de tibiis, de genibus, de cruribus, de partibus verecundis, de renibus, de lateribus, de intestinis superioribus, & inferioribus, de fæmore, de ventre, de stomacho, de corde, de spatulis, de humeris, de pectore, de vberibus, de brachiis, de manibus, de vnguibus, de ossibus, de neruis, de venis, de medullis, de pulmone, de compaginibus membrorum suorum, de omnibus iuncturis, de toto corpore suo intus, & extra, de quinque sensibus corporis & animæ: nullumque locum habeat in ipsa intus, & foris amplius, vt sana, & salua fiat per inuocationem filij tui vnigeniti, & per inuocationem Spiritus sancti coæterni. Tu ergo, Deus omnipotens, qui dignatus es corpus, & animam huius creaturæ tuæ N. creare, digneris etiam totum corpus, & animam ipsius saluare, & saluam facere. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum. Qui tecum viuit, & regnat in vnitate eiusdem Spiritus sancti Deus: per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Ex antiq. Exorcis.

Gen. c. 18.

Explicit Exorcismus primus.

EXORCISMVS SECVNDVS.

MAGNVS, ET MIRABILIS efficaciæ aduersus dæmones obsidentes corpora humana.

Exorcista accedens ad coniurandum dæmones in corporibus humanis existentes, puro corde, & animo deuoto genuflexus ante Deum, muniens se signo sanctæ Crucis in fronte: submissa voce, dicat.

Psal. 123. IN nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti. Amen. ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum: & terram. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine, ad adiuuandum me festina. ℣. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis. ℟. A facie istorum dæmonum. ℣. Exurge Christe, adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen sanctum tuum. ℣. Deus meus pone illos vt rotam. ℟. Et sicut stipulam ante faciem venti. ℣. Exurgat Deus, & discutientur inimici eius. ℟. Et fugiant, qui oderunt eum, à facie eius. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Philip. 2. DOmine Deus omnipotens, qui es mirabilis, & inæstimabilis maiestatis, quem contremiscunt in cœlo angelicæ potestates, quem adorant omnes dominationes, & virtutes: qui illum leonem in cœlo rugientem æternis ignibus deputasti, qui inimici rugientis sæuitiam superas: exaudi nos indignos famulos tuos, quòd ad officium sacerdotale non nostris meritis, sed sola clementia tuæ diuinæ maiestatis vocare dignatus es, pro fa-

mulo tuo N. vt verbis tuis, in tua virtute ipſum inimicum tuum euellere poſſimus, vt famuli tui in tè credentes, in Eccleſia tua gratiarum tibi referant actiones. Da mihi, Domine, virtutem tuam, vt olim Iudith ſeruæ tuæ tribuere dignatus es contra inimicum populi tui, vt in infernales virtutes irrumpere valeam per inuocationem tui ſanctiſſimi nominis, quod eſt terribile malignis ſpiritibus, ſuaue autem ſanctis Angelis, & ſeruis. Te, Domine, tremens deprecor, ac toto corde peto, vt mentem meam illuſtres, fortifices, & ſanctifices per inuocationem admirabilis tui nominis Tetragrammaton, contra diabolicas poteſtates hunc famulum tum N. comprimentes. Extende, Domine, brachium tuum ſuper beſtiam iſtam, quæ exterminat vineam tuam, & corrobora vires meas, vt, te adiuuante, omnis terror venenoſi ſerpentis procul pellatur, & præſentia ſancti Spiritus mihi, & omnibus aſtantibus, & miſericordiam tuam poſcentibus, vbique adeſſe dignetur, & per gratiam Spiritus ſancti paraclyti, inimici tui iſti coram me corruant, & mihi obediant. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum, qui tecum, & cum Spiritu ſancto viuit, & regnat Deus, per omnia ſecula ſæculorum. Amen.

Iudith. 13. *Pſal.* 79.

Hic Exorciſta ſurgat ab oratione, & ponens manum ſuper caput vexati, dicat.

Sequentia ſancti Euangelij ſecundum Marcum.
℟. Gloria tibi Domine.

IN illo tempore. Recumbentibus vndecim diſcipulis, apparuit illis Ieſus, & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis, quia iis, qui viderant illum reſurrexiſſe à mortuis, non crediderunt. Et dixit eis: Euntes in mundum vniuerſum prædicate Euangelium omni creaturæ. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, ſaluus erit. Qui verò non crediderit, condẽnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc ſequentur. In nomine meo dæmonia eiicient, linguis loquentur nouis, ſerpẽtes tollent. Et ſi mortiferum quid biberint, non eis nocebit. Super ægros manus imponent, & bene habebũt. Et Dominus quidem

Cap. 16.

dem Iesus, postquàm locutus est eis, assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. Illi autem profecti, prædicauerunt, vbique Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis. ℟. Laus tibi, Christe.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui in hunc mundum venisti, vt dissolueres opera Satanæ, & genus humanum è tyrannicâ eius seruitute liberares, inuocamus clementiam tuam, vt per inuocationem sancti nominis tui, quod datum est nobis sub cœlo, in quo nos saluos fieri oportet, in cuius nomine omne genu flectitur,
Act.c.4. cœlestium, terrestrium, & infernorum, dissoluere digneris omnia maleficia Satanæ, & sortilegas machinationes super hunc famulum tuum N. factas, vt liberatus ab eis, cum bono, & sano animo sciat seipsum regere, & gubernare ad honorem nominis tui, vt ex hac præsenti consolatione, nos omnes famuli tui in tuo amore crescamus. Qui viuis, & regnas cum Deo patre, in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

Gen.c.1. DEus, qui omnia ex nihilo tua immẽsa virtute creasti, & hominem diabolica fraude deceptum, tuâ piissima misericordia saluare decreuisti, & ne desperationi subderetur, firmissimam de vero mediatore Christo fi-
Galat.c.4. dem, & spem illi præbuisti, qui adueniente temporis plenitudine ex intacta Virgine nascens, & propter nostram salutem in Cruce moriens, de antiquo hoste triumphauit. Te, Domine sancte Pater, suppliciter deprecamur, vt expellas ab hoc famulo tuo N. omnem diabolicam vexationem, & eum ab omni impugnatione dæmonis liberatum, custodire digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Hic Exorcista aspergat aquam benedictam super obsessum. Posteà incipiat adiurare dæmones cum omni fiducia, dicens.

CONIVRATIO.

AD honorem Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & omnium Sanctorum totius curiæ cœlestis: & ad confusionem totius Synagogæ infernalis, coniuro te † immundissime spiritus, per omnia mysteria diuinæ sapientiæ contenta in libro illo, quem nemo poterat, neque in terra, neque subtus terram, aperire, neque respicere eum: quia nullæ rationales creaturæ in cœlo, Sancti, & beati: in terra, homines iusti: subtus terram, vt in purgatorio existentes: ac vos dæmones, & damnati homines ad hoc sufficientes erant. Coniuro te, † iniquissime spiritus, per illud maximum desiderium, quo omnes de Ecclesia, præsertim homines, qui detinebantur sub peccati seruitute, mediatorem anxiè desiderabant, quorum desiderium, & propriarum virium desperationem beatus Ioannes in se transformans, multùm flebat: quoniam nemo dignus inuentus est aperire librum, intelligentiam scilicet secretorum diuinæ sapientiæ comprehendere, aut rimari, neque signacula eius soluere, iudiciorum scilicet iustissimas causas discernere: neque illum respicere, id est simplici fide, veritatem Dei approbare: cùm hoc totum pertineat ad vnius mediatoris meritum, quia diuinæ sapientiæ secreta, altitudo iudiciorum Dei, & fides in Deum non intelliguntur sine meritis Christi. Coniuro te, † pessime dæmon, per Iesum Christum Dominum nostrum, qui solus inuctus est dignus aperire librum: cuius meritis diuina sapientia decreuit sibi reconciliare creaturam rationalem, tàm angelicam, quàm humanam, & illam glorificare: cuius desiderio, etsi ipsa creatura longo tempore langueret, triplex tamen solatium de ipso mediatore Dei illi est impensum, scilicet fides mediatoris, præsentia eius in carne, & sapientia ipsius per præsentiam suam, humano generi prædicata. Coniuro te, † iniquissime dæmon, per fidem mediatoris Iesu Christi Domini nostri, per quam ab initio mundi vsque ad aduentum eius, hoc solatium generi humano fuit impensum, vt in mundo non deessent viri iusti, qui de diuina bonitate sic præsumerent, quòd eis Deus missurus esset libe

Apoc. c. 5.

Ibidem.

Ibidem.

liberatorem, cui se omni desiderio deuouerent: de quo Moyses ad Dominum clamabat: Obsecro, Domine, mitte quem missurus es; quo solatio consolabatur beatus Ioannes ab vno de senioribus, his verbis: Ne fleueris, quia promissio facta de mediatore sanctis patribus, & mundo, non deficiet: consolatur (inquam) ab vno de senioribus, ab illo scilicet spiritu, quo sancti Prophetæ de Christo vaticinantes, locuti sunt: quia Spiritu sancto afflati, locuti sunt sancti Dei homines. Coniuro te, † miser dæmon, per illum, qui venit in hunc mundum, vt te, & tuos complices expugnaret. Tu enim ante eius aduentum eras ille fortis armatus: qui custodiebat atrium huius mundi: ideò necesse erat, vt fortior te ille superueniens, vinceret tuum principem, & spolia eius, captiuas scilicet animas nostras, distribueret. Coniuro te, † nefandissime dæmon, per illum, qui gerens officium veri mediatoris, fideles suos de manibus tuis, ô pessime dæmon, lupe rapacissime, liberauit, qui ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem. Cœpit enim Christus, ô inique spiritus, vinculis dilectionis suæ absoluere, quos seruitute peccati, tu scelerate, captiuaueras, ideò Christus ortus de tribu Iuda venit, vt se Christum confitentes per veram fidem, à tua oppressione liberaret. Quid enim tibi profuit malitia tua, nefandissime spiritus, contra genus humanum, quod peccato tam miserabiliter intrusisti? nihil profectò: immò ex illo peccato manifestata est maxima Dei pietas, & misericordia, qua redemptor noster mori voluit, vt è manibus tuis eriperemur, ideò, scelerate, recede per virtutem passionis eius ab hac creatura Dei N. ad eam ampliùs non rediturus: quia Dominus noster Iesus Christus ad suam gratiam, & misericordiam vocare dignatus est, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Exod. c. 4. — *2. Pet. 2.* — *Luca 11.* — *Psal. 76.* — *Rom. 1.* — *1. Cor. 15.*

Oratio.

Symbolum Apostol.

DOmine Iesu Christe, verbum, & sapientia æterni patris, qui maximo amore ardentissimæ charitatis tuæ, cùm in maiestate æterno patri coæqualis existeres, pro salute humani generis in hunc mundum veniens,

piens, secreta æternæ sapietiæ in Scripturis sanctis clausa, tuis fidelibus dignatus es aperire, qui solus viam humanæ reparationis inuenire potuisti, te humiliter deprecamur, vt hunc famulum tuum N. diabolica virtute oppressum, tua pietate misericorditer liberes. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

ITerùm coniuro te, † iniquissime spiritus, per illum, qui in mundum venit, vt fideles suos ad bona opera informaret: quod exemplo fecit, quia cœpit priùs facere, vt doctrina eius faciliùs administraretur illis, qui ad sancta opera eius quotidiano conuictu afficiebantur. Coniuro te † refugam tyrannum apostatam, per illum, qui veniens in hunc mundum, vobis superbientibus, Dei sapientiam clausit, & humilibus fidelibus suis dignatus est diuinæ sapientiæ secreta reuelare, aperiendo librum, & soluendo signacula eius. Coniuro te, † creatura damnata, spiritus ingratissime, per illum mansuetissimum agnum, stantem in medio throni, & seniorum, & quatuor animalium, qui verè solus pacem agnouit, & illam attulit mundo, ab illo auferens peccata: de quo dicebat Ioannes Baptista: Ecce agnus Dei, qui tollit peccata mundi. Qui cùm Deo Patri in maiestate sit æqualis, stat in medio throni: stat etiam in medio seniorum, id est Sanctorum omnium, vt princeps, & caput eorũ: quia per assumptam carnem apparuit hominibus occisus. Non enim Christus simpliciter occisus dici poterat, quia quantùm ad ipsam diuinitatem immortalis semper vixit. Cõiuro te, † maledicte spiritus, per illum, qui accepit dextera sedentis in throno librum, qui est Christus Dominus noster, qui cùm sit naturalis filius Dei, etiàm solus dignus inuentus est aperire librum diuinæ sapientiæ, id est naturaliter cognoscere, & videre Deum, sicuti est, quem omnes sancti vident per gratiam. Qui sicut ab æterno dignum adiudicauit, restaurare naturam angelicam, & humanam saluare, & vtranque glorificare: ita dispofuit, per nullum alium hoc reuelare, quàm vnigenitum filium suum, qui

Actor.1. *Apoc.5.* *Ibidem.*

Col.c.1. qui est verbum, & sapientia Dei, patris, in quo omnia condita sunt, vt per eandem sapientiam omnium creaturarum ad Deum reconciliatio fieret, per quam omnia *Ioan.c.1.* facta sunt,& sine qua factũ est nihil. Vide igitur,ô scelerate dæmon, quomodo fraudes tuæ per Christum ad nihilum *Apoc.c.10.* redigantur. In cœlo existens,intulisti bellum naturæ angelicæ, ex qua (tua scelerata persuasione) aliqui ceciderũt, cui Christus compatiens, quotidie eandem naturam à suis sedibus reparare non desinit: cadens autem in terrã,primos patres nostros decepisti, quos Christus sanguine suo à tyrannica tua seruitute liberauit. Per hæc omnia te coniuro † spiritus malignissime,vt desinas occupare hoc templum Christi, & ne tardes exire ab hac creatura Dei N. per virtutem eius, qui te gloriosum creauit, & te superbientem à consortio iustorum eiecit, pœnisque igneis, & sulphureis addixit, à quibus cruciaberis in sæcula sæculorum.Amen.

Oratio.

1.Tim.2. DOmine Iesu Christe, mediator Dei, & hominum, qui solus æterno patri tuo pro peccatis humani generis teipsum in holocaustum,& placationem præbuisti, vt per sanguinem tuum nos à diabolica seruitute liberares:cui omnes Sancti, & electi collaudantes, gratias immensas indesinenter offerre non desinunt: te humiliter inuoco, vt hunc famulum tuum N. à pessima hac vexatione dæmonis eruas, & liberatum, ad gloriam regni tui perducas. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † maledicte dæmon, per illummet agnum mediatorem Dei, & hominum, cuius gratia omnes glorificantur, sine qua nullus angelorum, vel ho- *Apoc.c.5.* minum Deo vnquam placere potuit. Ante cuius conspectum quatuor animalia, & vigintiquatuor seniores ceciderunt, ipsum adorantes, tanquam suum mediatorem, nihil dignum in operibus propriis æternæ vitæ reputantes:sed sibi ab illo omne meritum suum vindicantes, qui

solus

ſolus plenè apud Deum patrem pro cunctis dilectoribus ſuis efficaciter meruit. Coniuro te, †miſerrime ſpiritus, per illud mirabile canticum, quod cantabant illi Sancti ante conſpectum agni, dicentes: Dignus es Domine Deus noſter aperire librum: & ſoluere ſignacula eius. Solus enim Chriſtus dignus eſt aperire librum Diuinæ viſionis, & ſignacula ſecretorũ Diuini iudicij detegere, quia Dominus eſt per datam ſibi à Deo patre in cœlo, & in terra poteſtatem: qui etiam Deus eſt, eãdem cum patre habens naturam: vt quæ per diuinitatem à patre accepit, nobis per humanitatem communicare poſſit. Coniuro te, †nefandiſſime ſpiritus, per illum, qui nos à tyrannica tua ſeruitute, ſanguine ſuo redemit, quo diuinam iuſtitiam, & iram placauit. Quæ requirebat, ne homo ſine morte liberaretur, qui potiùs debuiſſet mortem ſubire, quàm Deum per culpam offendere. Coniuro te, † immundiſſime ſpiritus, per illum, qui ſolus æqualem placationem iræ Dei opponere potuit, qui eſt Chriſtus filius Dei, qui vt mediator Dei, & hominum, meritum præmio æquale pro nobis Deo patri oppoſuit, qui homo eſt vt pro hominibus moreretur. Coniuro te, † ſcelerate dæmon, per Chriſtum Ieſum, qui in ſanguine ſuo nos Deo patri ſuo à culpa redemit ad gratiam, vt qui fueramus Deo inimici per culpam, per dilectionem Deo reconciliaremur, & fecit nos Deo noſtro regnum: quia ipſe iuſtos Deo regnum facit, quos ſpontanea charitate Deo ſeruire conſtituit, non ſeruitute huius mundi, quę eſt ſeruitus corruptionis, à qua Chriſtus rationalem creaturam liberauit, vt regnaret ſuper terram. Ille enim verè per Chriſtum ſuper terram regnat, ô inique ſpiritus, qui omnia corporis ſui miniſteria ſic diſpenſat, ne Deum, vel proximum, aut ſeipſum cogitatione, verbo, vel opere offendat. Hoc enim non eſt regnum, ô peſſime dæmon, quod tu in hominibus quæris, ſcilicet peccati, quia Chriſtus illud deſtruxit, & vaſa tua dirupit, quando te proiecit in tenebras exteriores, vbi fumus tormentorum tuorum aſcendit in ſæcula ſæculorum: per illum ergo te adiuro, vt dicas mihi veritatem de quacunque re te interrogauero: alioquin mittam te ad infernum inferiorem, vbi cruciaberis in ſæcula ſæculorum. Amen.

Ibidem.
Matth.23.
1.Petr.c.1.
1.Tim.2.
1.Petr.c.1.
Rom.c.8.
Gal.c.4.
Apoc.14.

Hic quærere poteris de nomine, de causa ingressus, de numero dæmonum: quare opprimant, & quare non recedant, & de omnibus aliis pertinentibus ad liberationem obsessi: posteà sic sequere.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui, vt Ecclesiam tuam ab omni labe peccati immunem redderes, vnigenitum filium tuum incarnari, & mortem pati voluisti, qui à mortuis resurgens, diuinitatem, sapientiam, & gloriam suam ostendit, quem omnes Angeli maximo charitatis feruore laudāt de parta victoria: te, pater piissime, supplico, vt liberes hunc famulum tuum N. ab hac dæmonis sæua oppressione, & eum in virtute tui sanctissimi nominis ad pristinā sanitatem perducere digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † spurcissime spiritus, per illum magnum feruorem charitatis sanctorum Angelorum, per quem voce magna clamabant, dicentes. Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem; qui est fauor magnus mediatoris Christi in mentibus eorum, & aperta recognitio magnæ dignitatis, charitatis, & sapientiæ Christi. Qui cùm sit patri coæternus, patrem per amorosam visionem semper agnouerat. Solus verus agnus patris est, qui semper patrem agnouit, sicut ipse dicit. Sicut nouit me Pater, & ego agnosco Patrem: scilicet æternaliter. Pro cuius honore voluit fieri temporalis vt pro nobis moreretur: Christus enim Iesus, ô bestia teterrima, etsi æternaliter vnum cum Patre essentialiter extiterit: & tua peruersa, atque scelerata, persuasione, apud corda infidelium, solam formam serui intuentium, & lingua blaphemantium, vt purus homo, & non Deus habens Dei virtu

Apoc. cap. 5. 12.

Ioan. 10.

virtutem, Dei ſapientiam, Dei fortudinem, & ſplendorem, plenus gloriæ, & honore, atque benedictione habitus ſit, tamen ab Angelis, & hominibus ſanctis agnitus, vt dignus, & plenus virtute, diuinitate, ſapientia, fortitudine, gloria, & honore, atque benedictione laudatur, Qui in hunc mundum veniens, caro factus: vt agnus voluntate Patris infirmari, ligari, verberari, deludi: & alia quamplura pati, atque mori noluit creator Angelorum, & hominum, homo factus, vt hæc omnia per fidem ipſius mediatoris à principio conditionis veſtræ vobis reuelata contemplando, diſceretis, quàm humiliter vos mediatori Chriſto ſubdere debueratis, quando vos ſuperbientes, humilitatis naturam contemnere non erubuiſtis, cùm vobis reuelatum eſſet primùm in cœlis myſterium Incarnationis. Coniuro te, † ſcelerate dæmon, per viuentem in ſæcula ſæculorum, quem quatuor animalia, & viginti quatuor ſeniores proſtrati adorauerunt, cui etiam omne genu flectitur, cœleſtium, terreſtrium, & infernorum, & omnis lingua confitetur, dicendo; Sedenti in throno benedictio, & honor, & gloria, & poteſtas in ſæcula ſæculorum. Amen. Coniuro te, † ſpurciſſime dæmon, per illum, qui ſedet ſuper equum album, id eſt Chriſtum, qui ſedet ſuper Eccleſiam tuam dealbatam in baptiſmo, qui tenet arcum ſacræ Scripturæ, qua ſuos illuminat fideles, & inimicos occidit, ſcilicet peccata: cui à Deo patre ſuo ſecundùm humanitatem, vel in membris ſuis data eſt corona victoriæ: & meritò, quia ad hoc exiuit æternaliter à patre, & temporalibus à matre, vt vincens in ſe vinceret etiam in ſuis fidelibus, & peccatoribus credentibus in eum: quibus datur arcus diuinarum Scripturarum, quarum verbis ſuos auditores vincunt. Per hæc, & omnia alia verba, & adiurationes, quibus, tu maledicte, & nefandiſſime dæmon, adiurari, cogi, & conſtringi potes, ego te conſtringo, vt remota omni mora, ac impedimento poſtpoſito, exeas ab hoc famulo Dei N. quem ipſe ad imaginem ſuam creauit, Cede, beſtia infernalis, cede Chriſto, & vade ad loca tibi à Deo deputata, per virtutem eius, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Ioan. cap. 1.

Apoc. cap. 5.

Philip. cap. 2.

Apoc. cap. 6.

Ibidem.

Geneſ. 1.

Oratio.

OMniptens sempiterne Deus, qui tua immensa sapientia omnia ordinatè disponis, & eadem sapientia, sceleratos contra iustos sæuire permittis, vt eorum patientia verè probetur & coronetur, qui sæueritatem tuæ iustitiæ tandem in persecutores tuorum seruorum ostendere non desinis, præsta nobis famulis tuis de tua misericordia sperantibus, per intercessionem illorum interfectorum, qui pro tui nominis defensione, mortem subire non timuerunt, vt omnem infestationem dæmonum repellere possim ab hoc famulo tuo N. vt suæ pristinæ sanitati redditus, gratiarum tuæ clementiæ reddat actiones. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

D. August. in Psal. 60.

CONIVRATIO.

AVdi igitur, malignissime spiritus, qui tua scelerata, & nefanda voluntate totum genus humanum peruertisti, & qui Ecclesiam Dei semper persecutus es. Tu enim cernẽs Ecclesiam institui, & ad locum splendidum, vnde cecidisti, posse ascendere, nisus es eam subuertere persecutione, & sæuitia tyrannorum: quod manifestatur per apertionem secundi sigilli, vbi apparuit equus rufus, cuius sessori datum est sumere pacem de terra, & datus est illi gladius magnus. Equus enim rufus sunt tui sequaces, manifestique, & sanguinolenti tyranni, & persecutores membrorum Christi. Iste enim equus rufus exiuit contra victricem, vincentemque Ecclesiam, quando populus sanguinolentus paganorum cœpit persequi illam sacratissimam pacem, quam Christus illi reliquit. Gladius magnus datus est illi, quando persecutio magna paganorum surrexit contra sanctos Apostolos, Martyres, Confessores, & Virgines Dei. Magnus equidem, & diuturnus gladius fuit datus illis Imperatoribus paganorum ad bellandam totam Ecclesiam Dei diffusam per totum terrarum orbem & ad turbandam pacem seruorum Christi, cuius assiduè illi sanguinolenti tyranni sanguinem effuderũt. Sed nihil profecisti, ô bestia infernalis, quia magna Dei misericordia affuit, quæ martyres, & Sanctos de tyrãnis triumphare fecit, ita vt illi omnia propter Deum despi

Apoc. c. 6.

Ibidem.

despicerent. Cernens autem ille maledictus draco Lucifer princeps tuus, se per apertos persecutores nihil profecisse, immisit hæreticos, qui suis fallaciis, & prauis rationibus contenderent, vt facilius fideles Christi decipere possent, qui per equum nigrum designantur. Qui veram intelligentiam Scripturarum (te persuadente) se habere putant: in quorum pugna sicut maximum periculum inuenitur, ita etiam Deus magnum auxilium præbet Ecclesiæ suę, per Angelos illam illuminando. Sed, ô miser, quare sic conteris tempus contra Christum, & eius Ecclesiam, quem semper persecutus es, sciens illum destruere fallacias tuæ sceleratæ & peruersæ voluntatis? Desine, ô scelerate, desine: quia ipse Ecclesiam suam proprio sanguine emit, desine (inquam) quia tibi præcipitur, ne lædas vinum, & oleum, eius scilicet fidem, & operationem, quia ipsam Christus sanguine suo inebriatam, oleo Spiritus sancti vnxit. Tu igitur es sessor, & caput omnium hæreticorum, qui stateram tenes in manu, non vt doceas, sed ad decipiendũ, cùm sis pater mendacij. Sed quia perpendis, te, nec per apertas tribulationes, nec per manifestas hæreses posse proficere, immittis falsos Christianos, qui sub habitu Christianæ Religionis peruertunt fidem, qui propriè sunt hypocritæ, qui se vltra modum affligentes propter honorem huius mundi, pallidi sunt, qui significantur per equum pallidum, super quem sedebat mors, quem sequebatur infernus. Quæ enim merces, vel quale præmium dabitur tibi, & tuis hypocritis tempore vltimi Iudicij, nisi sola mors æterna, & infernus? quæ verè sunt præmia illorum, qui sub nomine ficto Religionis decipiunt homines, in Christo credentes.

Ibidem.

Apop.c.5.

Apoc.c.6.

Hic Exorcista interrogare poterit dæmones, quare non recedant: & si sit aliquod impedimentum in corpore, vel extra, illud amoueat. Deinde cogat dæmones præceptis, & comminationibus, vt recedant: postea sic sequatur.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui es principium omnis creaturæ, à quo omnia bona proce-

dunt,& per quem omnes beatificantur:qui pro salute humani generis incarnari,nasci, & mori voluisti, sub cuius tutela animæ iustorum existentes, & de perpetua illa fruitione gaudentes,maximo desiderio tuæ charitatis affecti, glorificationem suorum corporum obnixè desiderant, & resurrectionem mortuorum, ac formidabilem diem extremi Iudicij à te ordinatum cupiunt, in quo venturus es cum Angelis, & Sanctis omnibus, vt Iudex vniuersalis iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem, vbi reddes vnicuique secundum opera sua:te humiliter deprecamur, ac petimus, vt per tuam ineffabilem misericordiam,qua iustos saluas,mihi concedere digneris virtutem tuam aduersus hunc nequissimum dæmonem famulum tuum N. vexantem, vt illum tua gratia ab eo expellere valeam. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis & regnas in sæcula sæculorum.Amen.

Apoc.c.6.

CONIVRATIO.

Ibidem. CONiuro te, † immundissime spiritus, per animas interfectorum, quas beatus Ioannes Euangelista sub altare Dei, qui est Christus, vidit, sub cuius defensione omnes animæ iustorum manent, clamantes ad Deum voce magna, & dicentes: Vsquequò sanctus, & verus non iudicas sanguinem nostrum de his, qui habitant in terra? Coniuro te, † iniquissime dæmon, per illud magnum desiderium, quo sancti afficiuntur ad Dei voluntatem implendam in his, quæ Deum velle norunt, qui nihil contra beneplacitum,& Dei voluntatem cupere possunt,cùm eorum desideria in eius pendeant voluntate. Clamant enim, non desiderio vindictæ, sed vt regnum peccati, quo Deus offenditur, destruatur: & resurrectionem suorum corporum precantur: vt in cœlesti visione, & fruitione coniungantur corporibus suis: quia licèt, durante hoc mundo, animæ Sanctorum stolas habeant, de beata immortalitate gaudentes, resurgentibus tamen corporibus, habebunt gaudium de glorificatione corporum,quibus nunc carent, & lætitiam de gloria omnium saluandorum, quam tunc videbunt adimpleri. Coniuro te, † maledicte, & excommunicate

Ibidem.

cate dæmon, per illud mirabile responsum, quod habuerunt illi Sancti à Deo omnipotenti, cùm dictum illis fuit, vt modicum quiescerent, donec impleatur numerus fratrum suorum, illorum scilicet, qui saluandi sunt: quia hoc tempus præsentis sæculi modicum, immò nihil est, respectu infinitæ æternitatis. Tu enim, scelerate dæmon, nisus es occidere seruos Christi per manus tyrannorum, quia putabas Deum damnare omnes homines, quos tua peruersitate peccato originali intruseras, & morti iniustè tradebas, sed decipiebaris, ô miser, decipiebaris (inquam) quia mors Sanctorum pretiosa est coram Deo, & Angelis eius. Nec ista fuit mors, quam molitus es inferre hominibus: sed illa, quæ est impiorum, atque iniquorum, quorum caput Lucifer princeps tuus iam detrusus est in infernum, vbi etiam & tu cruciaberis in sæcula sæculorum, Amen. Coniuro te, † scelestissime dæmon, per illud formidabile, ac terribile Iudicium, quod faciet Dominus noster Iesus Christus, ante quod præibunt terræmotus, obscuratio Solis, conuersio Lunæ in sanguinem, & cætera omnia, quæ ventura sunt ante vltimam sententiam tuæ iustissimæ damnationis, in quo ipse reddet vnicuique iuxta opera sua. Quo vultu, aut qua facie audebis comparere ante tribunal Christi, quando audies illam formidabilem vocem clamantem: Surgite mortui, venite ad Iudicium. O miserrime, quo nulla creatura miserior, vel impudentior est, vtinam liceret tibi abscondere cum regibus, principibus, diuitibus, & omnibus seruis tuis in speluncis petrarum, & dicere montibus: cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super throno, & ab ira agni, quoniam superueniet dies magnus iræ illius. Sed tu, ô maledicte dæmon, crede mihi, quod non erit tempus differendi: quia tunc detruderis in stagnum ignis, & sulphuris, vbi recipies vicem omnium malorum, quæ pessimè egisti contra creatorem tuum, quia ibi cruciaberis in sæcula sæculorum. Amen.

Psal. 119. *Apoc. c. 6.* *Diuus Hieronymus.* *Apoc. 6.*

Hic interroga de exitu, & quare non recedant, & de omnibus, quæ pertinent ad liberationem obsessi. Et si noluerint exire, scribe eorum nomina in schedula, & illam combure, quia ista sunt illis grauissima: deinde sic sequere.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui pro salute nostra de cœlo descendens, & in hunc mundum veniens, per signum sanctæ Crucis nos redimere voluisti, & eodem signo fideles tuos contra dæmonum insidias muniri fecisti, qui Ecclesiam tuam ex omnibus gentibus, & populis tua gratia coadunatam, sanguine tuo pretiosissimo abluere dignatus es. Te, amabilissime redemptor, supplex exposco, vt per virtutem sanctæ Crucis hunc famulum tuum N. ab hac vexatione dæmonum, tua pietate liberare digneris. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. *Apoc.c.5.*

CONIVRATIO.

COniuro te, † miser dæmon, per illum Angelum, quem beatus Ioannes vidit ascendentem ab ortu Solis, qui est Christus Dominus noster, qui dignè Angelus dicitur, cùm Dei patris nuncius fuerit, ad salutem humanam missus in mundum: qui ab ortu Solis tunc ascendit, quando per Diuinæ sapiẽtiæ prædicationem ipse per se, & suos nuncios mundum illustrans, cognitus est esse Dei filius, patri consubstantialis in natura, habentem signum Dei viui, scilicet Crucem, per quam Christus apud Deum patrem pro nobis meruit: quod signum afferens ex alto, frontes suorum electorum signauit: qui per suam prædicationem clamauit voce magna, quando dixit: Pœnitentiam agite, appropinquabit in vos regnum Dei, prohibens Angelis, ne nocerent, quia ex quo passus est Christus, non solùm hostem principalem, scilicet Luciferum principem tuum, & omnium iniquorum prostrauit, sed etiam mundi principatus, & imperium destru- *Marc.c.3.*

ſtructum eſt. Nam ad hoc gentium ita confirmatum eſt imperium, vt ſigno fidei, cui ipſi reſtiterant, frontes ſuas liberè ſignarent. Ipſum namque Crucis ſignum delatum, vbique ſignificat Chriſti regnum. Per hoc igitur ſignum ſanctæ Cru † cis Domini noſtri Ieſu Chriſti te coniuro, cogo, & conſtringo, maledicte dæmon, vt exeas ab hoc ſeruo eius N. quem ipſe ſuo ſanguine dignatus eſt ab omni peccato liberare, pro quo non dubitauit crucis ſubire tormentum. Coniuro te, † nefandiſſime ſpiritus, per ſanctam illam Chriſti vniuerſam Eccleſiæ congregationem, quę per illa centum quadraginta quatuor millia ſignata ſignificatur, quam beatus Ioannes in ſua extatica reuelatione vidit, quæ ex Patriarchis, vel proſapia carnis, vel fidei imitatione propagata eſt. Coniuro te, † ſpurciſſime ſpiritus, per illam maximam multitudinem, viſam à beato Euangeliſta, quam præ multitudine numerare nemo poterat: quia licèt numerus ſaluandorum ſit certus Deo, hominibus tamen eſt incognitus: quia ex gentibus Paganorum, tribubus Iudæorum, & populis Chriſtianorum, & linguis diuerſarum nationum cœleſtis Hieruſalem ædificanda eſt, qui omnes erant amicti ſtolis albis, trophæum ſcilicet Crucis deferentes, & palmæ in manibus eorũ, victoria ſcilicet, qua ſæculum per Chriſtum vicerunt: voce magna verò clamabant, quia grandi deuotione, & indeſinenti laude Sãcti profitentur in throno, id eſt Eccleſia, Patrem, Filiumque regnare cum Spiritu ſancto. Coniuro te, † maledicte dæmon, per illum, circa cuius conſpectum adſtant Angeli, ſeniores, & quatuor animalia, quem proſtrati adorant, dicentes: Benedictio, & claritas, & ſapientia, & gratiarum actio, honor, virtus, & fortitudo Deo noſtro in ſæcula ſæculorum. Amen. Quia enim primus eſt, & quia habet prouidentiam magnam, datur illi benedictio: ſapientia, quia prouidus: gratiarum actio, quia bonorum largitor: honor, quia Dominus; & ſolus potens eſt, virtus, & fortitudo illi datur. Coniuro te, † ſcelerate dæmon, per omnes Sanctos illos, quos beatus Ioannes amictos ſtolis albis, qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni, quia totam Eccleſiã ſanguis Ieſu Chriſti, filij Dei mundat ab omni delicto: ſtant ante thronum Dei: quia illi

Apoc.c.5. *Apoc.c.7.* *Ibidem.* *Ibidem.* *Ibidem.* *Ibidem.*

digni habentur ſtare in Dei miniſterio, qui hîc inter aduerſa, fideles nominis eius confeſſores exiſtunt. Venerunt de tribulatione magna, ſuſtinentes in hoc mundo omnia mala pro diuini honoris defenſione: lauerúntque ſtolas ſuas in ſanguine agni: quem diligunt, mediatorem pro ſuis ſceleribus Deo patri opponunt, meritum ſufficiens ſibi vendicat, quo non ſolùm peccata malæ conuerſationis lauant, ſed & ipſa ſtola conuerſionis per nouitatem vitæ dealbant. Non eſurient, neque ſitient ampliùs ſerui, & electi Dei in illo futuro ſæculo, ô miſerrime dæmon, ſed eſurient tui ſequaces, qui ſunt amatores huius mundi, qui illud tunc amiſerunt, quando ſe fœliciores putabant, & ſitient voluptatum ſectatores, qui tantò ampliùs iam dolent, quantò in deliciis anteà gaudebant. Sed non ſitient veri amatores Chriſti, ſuper quos non cadet vllus peccatorum æſtus: quia nunquam in eis accendetur æſtus peccati, in quibus ſemel per Chriſti ſanguinem perfectè extinctus eſt, qui ideò deinceps peccare nequaquam poterunt: quoniam agnus, qui in medio throni eſt, reget eos, & deducet eos ad vitæ fontes aquarum, id eſt ad contemplationem Diuinæ eſſentiæ, in qua lı̄ èt plures perſonæ ſint, quibus fruitiones plurificantur, tamen in vnitate vnius Dei, vna eſt fruitio, quia in Diuina viſione omnia replebuntur iucunditate, de qua ſemper ſecuri erunt, à quorum oculis Deus abſterget lachrymas, quia eos gaudio, & ſecuritate ſuæ fœlicitatis ſecuros reddit. De qua fœlicitate dicit Chriſtus: Oues meæ non peribunt in æternum, nec eas rapiet quiſquam de manu mea. Per gaudium igitur, & lætitiam omnium Sanctorum, & electorum Dei, te adiuro, † cogo, & conſtringo, maledicte Spiritus, vt exeas ab hac creatura Chriſti N. per virtutem ſanctiſſimæ Trinitatis, & Patris, † & Filij, † & Spiritus † Sancti. Amen.

Ibidem. *Ibidem.* *Ibidem.* *Ioan. c. 10.*

1. Tim. 2. DOmine Deus omnipotens, Rex regum, & Dominus dominantium, qui per vnigenitum filium tuum Ieſum Chriſtum, ſacramentum baptiſmatis ad ſalutem humani generis inſtitui voluiſti, & per lignum ſanctæ Crucis fideles tuos, tibi fideliter ſeruientes, de hoſte antiquo tua benignitate triumphare feciſti, qui etiam quotidie

die illlos ad veræ pœnitentiæ fructus afferendos tua gratia vocare non desinis: te humiliter rogo, vt interueniente eiusdem Filij tui passione, hunc famulum tuum N. à diabolica inuasione liberes, & liberatum in tua gratia conserues. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

Coniuro te, † pessime dæmon, per omnes Sanctos, qui die, ac nocte, id est æternaliter Deo seruiunt, qui sunt templum, & thronus, in quibus Deus habitat, & à quibus in sæcula sęculorum laudabitur: quia laus Sanctorum est seruitus, quæ ab eis exhibetur Deo, qui non solum fruentur omni bono, sed etiam carebunt omni malo in illa facili contemplatione diuinæ maiestatis. Ideò absterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorum: quia tunc cessabit omnis tristitia aduersariorum, & tunc pax magna erit in Ecclesia illa cœlesti, vbi semper laudabunt Deum: ideò illa pax erit æterna in electis, perpetua luce duratura. Coniuro te, † nefandissime dæmon, per Angelum stantem ante altare, qui tenens thuribulum aureum recepit multa incensa, vt daret de orationibus Sanctorum super altare aureum, & fumus incensorum de oratione Sanctorum de manu eius ascendit coram Deo. Qui Angelus, Christus vnigenitus filius Dei erat, iustissimus, & sanctus Sacerdos, qui ideò nomine Angeli stantis iuxta altare nominatur, cùm aptissimus fuerit immolationi: quoniam carnem tenebat sine vlla contagione carnalis concupiscentiæ, quæ sub specie thuribuli aurei nominatur, à quo offeruntur orationes nostræ Deo patri suo, coram quo ascendit fumus incensorum de manu eius, vt vnus, idemque verus mediator, per sacrificium suum reconcilians nos Deo, vnum in illo maneret, cui ille offerebat, vnum in se faceret illos, pro quibus offerebat, vnum in se esset, quod offerebatur, & qui offerebat: qui vt Sacerdos, & mediator noster, orationes nostras apud Deum patrem suum repræsentat. Per hæc omnia mysteria sacratissima te constringo, maledicte dæmon, vt exeas ab hac creatura Dei N.

Apoc.c.7. *Ibidem.* *Apoc.c.8.*

per

per virtutem eius, qui pro peccatis totius mũdi super altare sacratissimæ Crucis immolari voluit, vt offerret nos mundos Deo patri suo. Exi (inquam) & ne tardes dimittere hunc famulum Dei N. quem temerè ausus es occupare. Et si fueris rebellis, & inobediens præceptis meis, tibi virtute Dei factis, oro Deum patrem omnipotentem, vt spiritualiter immittat super te, & omnes tibi fauentes,

Apoc. 8. & vexantes hanc creaturam suam N. omnes illas plagas, quæ ad sonum tubarum septem Angelorum descendent super populum non habentem signum Dei viui, quę sunt ignis & grando mixta sanguine, cuius virtute tertia pars terræ, arborum, & fœni combusta est. Et mons magnus igne ardens missus est in mare, cuius tertia pars facta est

Ibidem. sanguis, & mortua est tertia pars creaturarum, quæ habebant animas in mari, & tertia pars nauium interiit. Et Stella magna ardens de cœlo tanquam facula cecidit in tertiam partem fluminum, & fontium aquarum, quæ factæ sunt amarę, & multi hominum de aquis mortui sunt, quæ amaræ factæ fuerant. Et percussa est tertia pars Solis, Lunæ & Stellarum, & obscurata est, ita vt non luceret tertia pars diei, & noctis, Veniantque super te, & omnes

Ibidem. tuos complices, omnia illa mala contenta in illa tria, Væ, væ, væ, à sancto Euangelista descripta. Nec desint tibi, ô scelerate dæmon, quæ euenient illi populo ex apertione putei abyssi, de quo ascendit fumus, vt fornacis magnæ,

Apoc. 9. qui obscurauit Solem, ex quo exierunt locustæ in terram, quibus data fuit potestas lædendi, & occidendi homines, non habentes signum Dei viui in frontibus suis, cuius

Ibidem. cruciatu homines quærent mortem, & non inuenient eam: desiderabunt mori, & mors fugiet ab eis. Et sicut eueniet prædictis hominibus, quorum tertia pars occisa erit à fumo, igne, & sulphure: ita super te descendant: quia noluisti pœnitere, nec desistere à superbia tua, quando relinquendo Deum creatorem tuum, vt stolidus, & insipiens vice illius voluisti adorari, qua stultitia affecti ho-

Ibidem. mines carentes signo Dei viui, tua persuasione decepti, adorauerunt simulacra aurea, argentea, ærea, lapidea, & lignea, quæ nec videre, nec audire, neque ambulare possunt, & non egerunt pœnitentiam ab operibus suis nefandis, & malis. Hæc, & omnia alia, quæ in tui dedecus,

opprobrium, detrimentum, confusionem, & augmentum pœnarum tuarum possunt dici, & cogitari, descendant statim super te, si nunc non recedas ab hac creatura Dei N. & vadas ad loca inhabitabilia, vbi nullam creaturam lædere possis. Per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Hic interroga, vt suprà: & si spiritus exire noluerit, illum illude opprobriis, iniuriis, & recordatione suæ fœlicitatis, quæ omnia illi sunt grauissima: deinde sic sequere sine hæsitatione.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui pro reconciliatione humani generis, vnigenitum filium tuum Iesum Christum Dominum nostrum, carne humana indutum, contra fortissimum, & rebellem Luciferum inimicum tuum triumphare fecisti, & post Resurrectionem, & Ascensionem suam, humanitatem nostram ab ipso assumptam ad dexteram tuam collocare voluisti, præsta nobis, quæsumus, clementissime pater, vt per potentiam eiusdem Filij tui, hos dæmones ab hoc famulo tuo N. tua virtute expellere valeam. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen. *Marc.c.16.*

CONIVRATIO.

COniuro te, † maledicte spiritus, per illum Angelum, quem beatus Ioannes vidit, qui est Angelus magni consilij, & Angelus testamenti, ad templum veniens, quem benè fortem esse dicit, qui inimicum fortissimum, scilicet Luciferum principem tuum, superauit, amictum nube, carne scilicet humana indutum, & facies eius sicut sol, quæ significat claram notitiam, quam de ipso per assumptam humanitatem consecuti sumus. Qui habebat pedes, vt columna ignis, qui sunt sancti Apostoli: euangelizantes pacem, & bona. Christus igitur nube testus *Ibidem.*

erat:

orat: quia multitudine sanctorum circundatus apparuit, quos ne in persecutione deficerent, confortabat, & animabat. Coniuro te, † scelerate dæmon, per istum Ange-
Ibidem. lum tenentem pedem suum dextrum super mare, id est Christum, qui tenet manum suam conseruatiuam super populum Christianum, aquis baptismi regeneratum: & sinistrum super terram, id est super populum paganorum in terrenis desideriis fixum, qui sola terrena sapit, & quæ-
Ibidem. rit, nihil de cœlestibus mysteriis cogitando. Qui magna voce clamauit, quando quæ in veteri lege, vt tenebræ, erant obscura, manifestabat in tectis, cuius luce illustrati sancti Ecclesiæ prædicatores, & fortificati, cœperunt & ipsi prædicare vitam æternam. Coniuro te, † miser dæmon, per illum Angelum, qui erigens manum suam ad cœlum, iurauit per viuentem in sæcula sæculo-
Ibidem. rum, id est Christum, qui tunc leuauit manum in cœlum, quando carnem, quam assumpsit, ad dexteram patris eleuauit. Iurauit autem per viuentem in sæcula sæculorum, quando & se, & patrem vnum ostendit, dicens: Ego in
Ioan. c. 14. patre, & pater in me est. Iurauit autem, quod tempus amplius non erit: quia ibi nulla varietas erit, sed semper stabilitas, & claritas indeficiens illis beatis spiritibus aderit. Tu verò cum maledictis spiritibus damnatis tempus habebitis, quia ad varia tormenta mutabimini, ab aquis sci-
Ioan. c. 24. licet niuium ad calorem nimium. Coniuro te, † pessime dæmon, per illud mysterium, quod Angelus prædixit consummandũ esse: cùm scilicet Ecclesia cœperit vltimã suam prædicationem diffundere, quia tunc mysterium complebitur, cùm iustis præmia, & nobis reprobis tormenta erunt præparata: qui iusti consequentur illud, quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, visionem scilicet Dei beatificam. Coniu-
1. Cor. c. 2. ro te, † immundissime spiritus, per illum, qui beato Ioanni præcepit accipere librum de manu Angeli, & illum deuorare. Per dilectionem siquidem ad Deum beatus
Apoc. c. 10. Ioannes, & per intelligentiam diuinitatis datam, hunc librum de manu dispensatoris Christi accepit, in cuius potestate Deus pater dedit cælestium, & terrestrium ordinationem: Et quantò per maiorem dilectionem ipse Ioannes Christo magni consilij angelo appropinqua-
uit,

pit, tantò stupendiora diuinitatis suæ, & humanitatis cognouit mysteria. Vnde non sine causa supra pectus eius in cœna recubuit, de quo tantam sapientiam hauserat, vt per Euangelium suum arcana Christi in eius exordio patefaceret. Coniuro te, † scelerate dæmon, per illum, qui tenet librum apertum, qui est Christus filius Dei, qui omnia, quæ in veteri Testamento quasi clausa erant de eius Incarnatione, Natiuitate, Passione, & Resurrectione reuelauit, cùm ea opere compleuit in destructionem regni tui, ô maledicte dæmon, & in ædificationem Ecclesiæ suæ sanctæ. Gloriabaris enim in tua damnatione habere sociam naturam humanam, sed decipiebaris, ô miser: quia Dei misericordia nobis subuenit, nos è faucibus tuis eripiendo. Discede ergo, nefandissime spiritus, ab hac creatura Dei N. per illam immensam misericordiam eius, & vade ad sedes tuas infernales, vel ad loca tibi à Christo deputata. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen. *Ioan. c. 21.* *S. Leo Papa in Ver. annuntiationis.*

Oratio.

DOmine sancte Pater omnipotens æterne Deus, qui Ecclesiam tuam in sanguine Iesu Christi, filij tui Domini nostri cõgregatam, tua pietate semper custodire non desinis, qui pro eius conseruatione, ab initio vsque ad finem mundi sanctos prædicatores, & famulos tuos ad eius defensionem mittis, vt eorum prædicationibus ab erroribus custodias: te, misericordissime pater, suppliciter exoro, vt per virtutem tui sanctissimi nominis, gratiam expellendi dæmones ab hac creatura tua N. mihi misericorditer præbere digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † scelestissime dæmon, per illum, qui beato Ioanni pręcepit calamo templum Dei, altare, & habitantes in eo metiri: vt scilicet per prædicationem verbi diuini Ecclesiam suam: & in ea altare, putà Christum, constitueret, in quo veri adoratores in spiritu, *Apoc. c. 5.* *Ioan. c. 4.*

& ve

& veritate patrem adorare debent, falsos autem Christianos, scilicet hæreticos, & peccatores impœnitentes, qui se Ecclesiam simulant, sed factis negant, eiicere foras; quia tales sunt similes infidelibus, & conformes ministris tuis, qui ciuitatem sanctam, id est Ecclesiam, ad iustè viuendum congregatam, & virtutibus munitam persequuntur: ideo præcipitur metiri templum, quantum ad Ecclesiam, quæ est fidelium congregatio, & altare, perfecti scilicet, & contemplatiui, quorum auxilio aliorum sacrificia innituntur, & adorantes in eo, reliqua, scilicet multitudo credentium. Coniuro te, † impiissime dæmon, per illum, qui promisit Ecclesiæ suæ dare prædicatores, & testes, & qui contra Antichristum, & eius sequaces sua doctrina pugnabunt, verbo, & exemplo demonstrando hominibus peruersitatem illius filij perditionis, qui sunt Enoch, & Helias. Hi sunt duæ oliuæ, spiritu sancto inuncti, & duo candelabra, quantum ad lumen doctrinæ, in conspectu Dei astantia, quos qui voluerit lædere, oportet eum occidi. Qui habent potestatem claudendi cœlum, ne pluat diebus prophetiæ ipsorum, & conuertendi aquas in sanguinem. Quorum testimonium cum finierit, tu sceleratissime dæmon, suscitabis illam bestiam, scilicet Antichristum, qui sanctos prædicatores Christi bestiali sensu, & crudelitate laniabit. De abysso profunditatis ignorantiæ, & malitiæ, ad regnum ascendet, & contra Enoch, & Heliam magnum bellum faciet, cùm primùm contra eos per mundi sapientiam, quæ est astutia: & versutia disputabit, quia te assistente astutissimus erit, quæ malitia in fine nihil illum pessimum hominem iuuabit, quia Deus gladio oris sui interficiet eum. Coniuro te, † pessime dæmon, per illam inuincibilem veritatem, quam prędicabunt illi sancti testes, quæ superari non poterit ab Antichristo suo mendacio, quam conabitur potẽtia vincere, vt quos occidere non valet spiritualiter, Deum, qui est animæ eorum vita, ab eis, subtrahendo, saltem corporaliter occidat, animam à corpore separando, vt in hoc se vincere fateatur. Quorum corpora iacebunt in plateis ciuitatis magnæ. Tu enim, scelerate dæmon, per inexcogitatam tuam malitiam facies proiicere corpora illa in publicum, vt ex vno Christiani videntes fortissimos suos athle

Apoc. c. 11. *Ibidem.* *Ibidem.* *Ibidem.*

athletas iam mortuos, in agone deficiant, & ex altero impij homines ad spectaculum mortis eorum in viis pessimis confortati fortiores fiant, & hoc in celebriori loco, vt ex frequentia celebrior fama huius habeatur. Sed te fallet malitia tua, quia eadem via, qua quæres fidem Christi imminuere, & destruere, eademmet illa exaltabitur, quia sicut Christus Dominus noster in Hierosolyma, quæ in medio mundi est, voluit crucifigi, vt rumor redemptionis opportuniùs per omnes partes mundi in circuitu diffunderetur: sic diuino consilio decreuit in eodem loco fieri commotionem peccatorum, per verba, & opera mirabilia, & per mortem, & resurrectionem testium suorum: & ideo in ciuitate magna Hierusalem occidendi sunt, vbi & Deus eorum crucifixus est. Exaltabitur (inquam) fides tunc, ô pessime animarum deuorator, quia in illos duos testes, pro Christi amore occisos, immittet Deus spiritum vitæ post dies tres à sua morte, & illos resuscitabit, ducens eos ad gloriam suam, & videbunt eos inimici eorum, qui postquàm corporalem vitam extinxerunt, æternæ eorum vitæ, quam extinguere non possunt, inuident, vt inuidentes ampliùs torqueat inuidia, quàm prius in manibus eorum morientes, ipsi torquebant pœna. Coniuro te, † immundissime spiritus, per illas voces, quas beatus Ioannes in cœlo audiuit, dicentes: Factum est regnum huius mundi Domini nostri, & Christi eius, & regnabit in sæcula sæculorum. Laudatur enim Deus, & glorificatur Christus, qui cunctis inimicis superatis, regnum sine fine duraturum suscepit. Nam vobis malignis spiritibus omni virtute priuatis, & in tenebris præcipitatis, virtutem suam magnam Dominus accipiet, cui nemo vlteriùs contradicet, & cunctis regibus, è sedibus expulsis, & superatis regnabit. Quem viginti quatuor Seniores, & omnes sancti Angeli, & electi adorabunt, dicentes: Gratias agimus tibi, Domine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venturus es: quia accepisti virtutem tuam magnam, & regnabis in sæcula sæculorum. Per hæc igitur verba, & per omnia alia sacratissimæ nostræ fidei mysteria, quibus potes coniurari, cogi, ligari, & fugari ex hoc corpore, & ad pœnas infernales mitti, te

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

coniuro, cogo & constringo, vt omni mora, & fallacia postposita, statim recedas ab hoc famulo Dei N. cum omni tua scelerata societate, & cum omnibus maleficiis, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis tuis, *Luc. cap. 9.* quas omnes auctoritate Dei omnipotentis dissoluo, † & dissolutas esse decerno, & tibi præcipio, nefandissime dæmon, vt recedendo, dimittas hanc creaturam sanam, & liberam, vt eam inuenisti, ad eam amplius non rediturus. Per eum, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

IMPRECATIO.

MAledicti, & excõmunicati, atque blasphemi, sitis in pœna æternali, & nulla sit vobis requies, si statim non eritis obedientes mandatis, & præceptis meis, in virtute Dei, & Domini nostri Iesu Christi vobis factis, & verbis, quæ de illo dicuntur, qui orbem contremere facit, in cuius nomine, virtute, & potestate vobis præcipio, vt statim recedatis ab hac creatura Dei N. per virtutem sanctissimi nominis Dei Tetagrammaton. Ideò *Matth. 25.* ite maledicti in ignem æternum, qui paratus est Lucifero, & vobis Angelis eius, & ne differatis parere mandatis, alioquin mittam vos in stagnum ignis, & sulphuris, vbi fumus tormentorum vestrorum ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista ponat manum super caput vexati, & ipsum signando, dicat.

Oratio.

EXpelle, Domine Iesu Christe, per virtutem tuæ sanctissimæ passionis, diabolum ab hac creatura tua N. à capite, à capillis, à vertice, à fronte, ab oculis, à lingua, à sublingua, ab auribus, à naribus, à collo, à maxillis, à dentibus, à gutture, à gingiuis, ab ore, à palato, à cerebro, à panniculis cerebri, à ciliis, à superciliis, à pilis, à pedibus, à tibiis, à genibus, à cruribus, à partibus verecũdis, à renibus, à lateribus, ab intestinis superioribus, &

inferio

inferioribus, à fœmore, à ventre, à stomacho, à corde, à spatulis, ab humeris, à pectore, ab vberibus, à brachiis, à manibus, ab vnguibus, ab ossibus, à neruis, à medullis, à pulmone, à compaginibus membrorum suorum, ab omnibus iuncturis, à toto corpore suo intus, & extra, à quinque sensibus corporis, & animæ: nullúmque locum habeat in ipsa intus, & foris ampliùs, vt sana, & salua fiat per inuocationem sanctissimi nominis tui, & per inuocationem Spiritus sancti coæterni. Tu ergo Deus omnipotens, qui dignatus es corpus, & animam huius creaturæ tuæ N. creare, digneris etiam totum corpus, & animam ipsius saluare, & saluam facere. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate eiusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

EXORCISMVS III.

FORMIDABILIS, MIRABILISque virtutis contra spiritus immundos occupantes corpora humana.

Exorcista accedens ad coniurandos dæmones, præmissa præparatione, seruatóque ordine superiùs posito, charitate, ac pietate ductus, ante sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum (si adest) genuflexus, mentem in Deum eleuans, dicat:

IN nomine sanctæ, & induiduæ Trinitatis, Patris, † & Filij, † Spiritus, † sancti. Amen. ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Exurge, Domine, ne præualeat inimicus tuus iste. ℟. Iudicetur ipse in conspectu tuo. ℣. Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra. ℟. Qui omnis sperantes in te, *Psalm. 9.*

Domine. ℣. Adiuua nos Deus ſalutaris noſter. ℟. Et propter nomen tuum, Domine, libera nos. ℟. Domine, exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oratio.

Matth. ca. 24. DOmine Ieſu Chriſte, qui ore ſancto tuo benedicto, dixiſti: In nomine meo dæmonia eiicient, & qui Cananæam pro filia ſua à dæmonio vexata, rogantem exaudiſti: quæſumus, vt per ſanctam crucem, paſſionem, & mortem tuam expellere digneris ab hac creatura tua N. omnem vexationem dæmonum, & eorum languores, & cunctos dolores cordis, & corporis: & plenam ſanitatem miſericorditer concedere digneris, vt ope miſericordiæ tuæ reſtituta, & ſanata, tibi creatori, ac redemptori, referat gratiarum actiones: Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuis, & regnas in ſæcula ſæculorū. Amen.

Eccleſia Romana in oratione infirmorum.

Hic Exorciſta ſurgens ab oratione: ponat manum ſuper caput vexati, dicendo infraſcripta verba, alta voce, oſtendendo Crucem vexato.

ECce Crucem † Domini noſtri Ieſu Chriſti, fugite partes aduerſæ. Ecce vexillum, † redemptionis noſtræ, fugite partes aduerſæ. Ecce ſignum confuſionis veſtræ, fugite partes aduerſæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid.

Apoc. 5.

Poſteà legat ſequens Euangelium.

Sequentia ſancti Euangelij ſecundùm Matth.
℟. Gloria tibi Domine.

Cap. 15. IN illo tempore, Egreſſus Ieſus ſeceſſit in partes Tyri, & Sydonis. Et ecce mulier Cananea à finibus illis egreſſa, clamauit, dicens: Miſerere mei fili Dauid, filia mea male à dæmonio vexatur. Qui non reſpondit ei verbum: Et accedentes Diſcipuli rogabant eum, dicentes: Dimitte eam, quia clamat poſt nos. Ipſe autem reſpondens, ait: Non ſum miſſus niſi ad oues, quæ perierunt, domus Iſrael. At illa venit, & adorauit eum, dicens: Domine,

adiuua

adiuua me. Qui respondens, ait. Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. At illa dixit. Etiam Domine. Nam, & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominorum suorum. Tunc respondens Iesus, dixit illi: O mulier, magna est fides tua, fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora. ℞. Laus tibi Christe.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, redemptor clementissime humani generis, quia nobis innumera beneficia contulisti, te suppliciter deprecamur per omnia, & singula dona, & beneficia seruis tuis collata, & maximè per omnia mysteria tuæ sacratissimæ passionis, quà nos à faucibus inferni eripere dignatus es, vt hunc famulum tuum N. à dæmone oppressum liberare digneris. Quæsumus, Domine Deus omnipotens, qui dedisti sanctis Apostolis tuis virtutem calcandi super dæmonia, & super infirmitates, vt præbeas nobis ministris tuis virtutem expellendi hunc dæmonem ab hac creatura tua N. tuo sanguine pretioso redempta, vt liberata ab hac vexatione, & sanitati restituta, tibi in perpetuum gratias referre possit. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. *Luc. cap. 9.*

Hic Exorcista aspergat aquam benedictam super obsessum: posteà incipiat adiurare dæmones obsidētes, audaci animo, sæpe illis obiiciendo cœlestem beatitudinem, & miseriam eorum sempiternam.

CONIVRATIO.

COniuro te, † miserrime dæmon, proiecte è cœlesti fastigio, ac diuina contemplatione, qui artibus tuis conatus es semper insequi sanctam Dei Ecclesiam, tam in Angelis in cælo, quàm in hominibus in terra. Statim enim, vt Deus disposuit Christum mediatorem vniuersalem inter se, & rationalem creaturam interponere, cœpisti pugnare contra ipsum, & Ecclesiam eius, quæ sub nomine mulieris à sancto Euangelista describitur, & *Apoc. 11.*

filium eius, lapidem angularem è cœlo demissum, de quo dicebat Dominus Deus: Quis dimisit lapidem angularem, cùm me laudarent simul astra matutina, & iubilarent omnes filij Dei? Quis conclusit ostiis mare, quando erumpebat? Quid enim, ô scelerate spiritus, per lapidem angularem terræ conuenientius vocari potest, quàm Christus, qui de terrena materia corpus assumpsit? Sicut ipse de se loquens ad Pharisæos, dixit. Nunquid legistis in Scripturis: Lapidem, quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli: Hunc lapidem (in detrimentum tuum, ô miser dæmon, serpens, & draco nequissime) Deus demisit, cùm eum laudarent astra matutina, quando Christum in assumptione carnis mittendum ab initio, inter Angelos reuelauit. Nec Christus lapis angularis solummodò pro eò dicitur, quia Iudæos, & Gentiles vniret: sed vt magis Angelos, & homines in vnam communitatem, cuius ipse est caput, copularet: qui ideò effectus est hominum redemptor, & Angelorum reconciliator, quia pro vtrisque promeruit: quia Angeli vicerunt per sanguinem agni. Vnde & huic Incarnationi quidam Angelorum fauebant, qui in fide Christi, merito dilectionis ad æternam beatitudinem intrauerunt, qui nominantur astra matutina, quasi videndo per claritatẽ gloriæ, canentes, & iubilantes interna mentis exultatione, de Incarnatione Christi Deum, & eius sapientem dispositionem in sua glorifica saluatione laudabant. Sed ille maledictus Lucifer princeps tuus, & cæteri sui sequaces superbientes, malitia sua obcæcati contemnebant inferiori naturæ subiici, & ob hoc inuidebãt Christi incarnationi. Et quia à diuina contemplationis dulcedine se auerterunt, amari facti sunt. Vnde cùm de natura diuinæ prouidentiæ per creationẽ procederent, & & se à diuina luce propria elatione auerterent, nube à Deo vestiti sunt, cæcitate scilicet mentis per superbiam obscurati, post quos Deus ostium conclusit, cùm eorum malitiã certis limitibus suæ dispensationis coercuit. Et quia omnia ista tibi demonstrata fuerunt, ideò cum illis maledictis spiritibus pessimè egisti cõtra Christũ. Côiuro te, † scelerate spiritus, per illud mirabile signũ, quod beatus Ioannes Euangelista in cœlo vidit, mulierẽ scili-

Henricus Arphius l.1. Mystic. Theo. ca. 8.

Apoc. cap. 12.

Iob. cap. 38.

Ibidem.

Apoc. cap. 12.

cet,

cet, amictam Sole, quæ est sancta Ecclesia vnita Christo, & Luna sub pedibus eius; quia Ecclesia electorum comparata diuinæ sapientiæ, pro nihilo reputatur, sicut lumen Lunæ in comparatione ad Solem est quid minimum. Hæc est illa mulier, ô scelerate dæmon, sancta scilicet Ecclesia, quæ habens in vtero clamabat vt parturiens, quæ cùm mentis delectatione Christum concepetit in cruciatu pœnalis laboris, per virtuosum opus foras emittit. Sed ecce aliud signum apparet, draco scilicet ille maledictus Satanas, princeps tuus, & caput omnium iniquorum, habens capita septem, quia est plenus septem nequitiis, sicut Christus dicitur plenus septemplici spiritu, & eorum decem, quia sicut Ecclesia Christi pro obseruatione decem preceptorum Dei meretur coronam vitæ æternæ: sic apostata spiritus pro impugnatione decem præceptorũ decalogi meretur coronam tribulationis æternæ. Et quia ille, vt inuidus, non poterat sustinere gloriam, & honorem, qui Christo mediatori à sanctis Angelis dabatur, cœpit persuadere aliis spiritibus contra ipsum, qui diu non permanentes contra tentationem Luciferi, immò tali persuasione affecti, illi adhærentes, è cœlo ceciderunt. O infœlicem commutationem! in cœlo erant, cùm Creatorem suum contemplando aspicerent, & in terram ad iam solam creaturam considerandam prolapsi sunt. Sed audi eius temeritatem: Sicut enim se opposuerat Ecclesię Christi in cœlo, ita etiam fecit cadens. Stetit enim ante mulierem sanctam, scilicet Ecclesiam, ex Angelis, & hominibus congregatam, & ad quid hoc faciebat? vt cùm peperisset, deuoraret filium eius. Coniuro vos, † nefandissimos spiritus, dæmones infernales, per illam sanctam, & immaculatam Dei Ecclesiam, quam semper persecuti estis, tam in Angelis, quàm in hominibus, vt fidem mediatoris Christi in vtrisque extingueretis, quæ Christum spiritualiter paritura erat. Spiritualiter quidẽ ipsum peperit, primùm in Angelis beatis, cùm merito fidei, & dilectionis Christi mediatoris intrare potuerunt ad videndũ faciem Dei sui conditoris. Per ipsam igitur, maledicte dæmon, te constringo exire de hac imagine Christi N. quã ipse, sua passione, & morte redemit: recede, & ne differas parere mandatis

Ibidem.

Esa. 14.

Apoc. c. 12.

quia quantò tardius exis, tantò magis pœna tibi à Christo augetur: qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Synod. Nicæn. DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui cùm æqualis Deo patri tuo in maiestate, & potentia ab æterno existeres, pro salute humani generis in hunc mundum veniens, ex intemerata Virgine Maria carnem tuam mundissimam, qua, nos à potestate tenebrarum liberares, assumere decreuisti, & eam Cruci affigens, à satanica seruitute, tua piissima misericordia, & pietate liberare voluisti: te humiliter deprecor, vt virtutem expellendi dæmones, hunc famulum tuum N. vexantes, mihi præbeas, vt ab hac vexatione liberatus, suæque pristinæ sanitati restitutus nomen sanctum tuum laudare possit in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † spurcissime dæmon, per illam sanctissimam, & beatissimam Virginem Mariam, quæ carnaliter concepit Christum, quæ præ cæteris altior merito dilectionis fuit, quæ meruit ornari corona duodecim Stellarum, cùm omnium virtutum merita, singularumq; gratiarum priuilegio superexcesserit, quo factum est, vt non solum Christum corde conciperet per fidem, & dilectionem: verum etiam & carnem eius ex purissimis sanguinibus amoris ardor excessiuus ex virgineo vtero sine virili consortio formaret, quæ per mulierem amictam sole à beato Ioanne describitur. Coniuro te, † ingratissime spiritus, per filium illius mulieris, qui est Christus filius Dei. Hic est enim ille filius, ô scelerate dæmon, quem tu, & serpens ille maledictus Lucifer quærebatis deuorare mox natum per Herodis persecutionem, cùm (te instigante) occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem, & omnibus finibus eorum. Deuorare etiam Ecclesiam voluistis in passione Christi, cum per scandalum Crucis extinguere niteremini fidem Saluatoris, sed tunc

Luc. c. 1.

D. Aug.

Leuiathan hamo captus est. Cùm enim iustum occidere vellet, ne multos iustificaret, meruit ius, quod innocentes habebant, per fidem passionis, & mortem eius amittere. His duobus modis visus est malignus draco, princeps tuus in persona propria Christum deuorare: sed in nulla harum persecutionũ præualere potuit: primum quidem, quia peperit filium masculum, id est Christum, qui ab instanti suæ conceptionis, omnibus virtutibus, & gratiis repletus fuit, qui nullum peccatum habuit: de quo dicebat Ioannes Baptista: Ecce agnus Dei, qui tollit peccata mundi. Coniuro te, †nefandissime spiritus, per illum, qui recturus erat gentes in virga ferrea, potestate scilicet magna, quæ illi inerat: quia natura erat impeccabilis: propter quod tu, malignissime draco infernalis, non potuisti præualere contra Christum filium mulieris, & etiam quia raptus est ad Deum, & thronum eius, quia æqualitatem vnius maiestatis cum Deo patre sortitus est, de quo dicit Dauid: Thronus tuus Deus in sæculum sæculi, quia æterna, & inseparabilis est hæc maiestas patris, & Filij, & Spiritus sancti: propter quod ille malignus draco non potuit præualere in filium. Coniuro te, †superbissime dæmon, per illam mulierem, sanctam scilicet Ecclesiam, quæ fugiens in solitudinem contemplationis, tẽtationem tuam superauit, vbi anima fidelis contemplando Christum & passionem eius imminente persecutione, omnia propter ipsum contemnit, & omnia mundana pro eius amore despicit. Quod Christus docuit, tanquam nouissimæ tentationis remedium, quando dixit: Cùm videritis abominationem desolationis stantem in loco sancto, tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes, id est in desertum locum, vbi Deus parauit locum seruis suis, qui omnia contemnunt propter Christum, vbi pascit Ecclesiam suam: contra tentationes tuas, scelerate dæmon, vberes consolationes suas illi ingerendo. Sed, ô miserrima creatura, quid tuo principi euenit ex tot persecutionibus Christo, & eius Ecclesiæ intentatis? Nihil aliud, quàm damnatio, infernus, cruciatus æterni, miseriæ infinitæ, & calamitates sine fine: quæ omnia iniquo animo sustinens, & videns se à diuina contemplatione deiectum ad terram, cœpit prœliari aduersus Sanctos Dei. Recede igitur, ma-

Apoc. cap. 12. *Ioan. c. 1.* *Psal. 44.* *Apoc. cap. 12.* *Mat. c. 24.* *Apoc. c. 11.*

ledicte dæmon, ab hac creatura Dei N. per amorem Sanctorum omnium erga ſuum conditorem, quem indefeſſis vocibus laudant, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui propter magnam miſericordiam ſuam liberauit nos ab ore draconis: & per omnia alia, quæ te poſſunt conſtringere in virtute Dei, te cogo, vt vadas ad loca tibi deputata à Chriſto, ſtatim, & ſine mora, & per ſignum ſanctæ Crucis, † quod ei in fronte damus, tu nunquam audeas violare, in nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus † ſancti. Amen.

Hic quærere poteris, quot dæmones ſint in corpore vexati: nomina eorum: quis ſit eorum caput: de quo ordine fuerint: quibus verbis magis affligantur: & ſuper quod peccatum dominentur, vt meliùs ſcias contra eos opportuna remedia applicare: poſteà ſic ſequere.

Oratio.

DEus, qui recto iudicio vnumquemque iudicas: & Angelos, qui feruore veræ dilectionis in principio ſuæ creationis te dilexerunt, in ſtatum gratiæ cōfirmaſti: *Iuda c. vnico.* rebelleſque, ac contumaces ſpiritus tibi inobedientes, perpetuis carceribus, & æternis pœnis deputaſti, quique ita hominem dilexiſti, vt filium tuum Ieſum Chriſtum pro eius liberatione dares: qui, vt nos à diabolica ſeruitute liberaret, paſſionem, & acerbiſſimam mortem voluntariè ſuſtinere voluit. Te, Domine, ſuppliciter exoramus, vt per eandem paſſionem, & mortem vnigeniti filij tui, hunc famulum tuum N. ab hac peſſima dæmonum vexatione, quem inimici tui ſceleſtiſſimi conantur perdere, eripere, & cuſtodire digneris: quia in te ſperauit, & credidit, & ne diu permittas, piiſſime pater, illum à dæmonibus vexari, ſed libera eum propter nomen ſanctum tuum: & liberatum, æternæ beatitudini illum conſerua. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

CONIVRATIO.

Coniuro te, † superbissime spiritus, per illos sanctos Angelos, qui sublimiter sentientes de Deo, maximo amore ad eius gloriam afficiebantur, & pro faculate sibi data ad honorem sui creatoris defendendum nitebantur. Vos autem supetbientes, sublimiter sentiebatis de bonitate vestræ naturæ, & propter hoc ad propriam gloriam afficiebamini, & toto conatu contra electos Angelos ferebamini. Ex quibus affectionum conatibus factus est ille Angelorum conflictus, & præliũ. Quod magnum fuit, quia magnis affectionibus fuit cõmissum ab Angelis, & à vobis reprobis. Magnum (inquam) propter durationem, quia in cœlo fuit inchoatum: & tamen ante generale iudicium in præsenti sæculo non poterit consummari: quod Dei sapientia fit, vt tam electos Angelos, quàm homines, ad tempus exercitaret, vt quantò difficiliora eis ex hoste præcessisset pugna, tantò gloriosior fieret de hoste victoria. Coniuro te, † superbissime spiritus, per illum magnum cælestis militiæ principem Michaelem Archangelum, & per sanctos Angelos eius, qui, visa temeritate Luciferi, præliabantur cum dracone, qui sicut inter ruentes Angelos, vt primus draconi comparatur propter malitiam, & astutiam suã, qua primò Angelos in cœlo circumuenit: sic & beatorum Angelorum primus Michael nominatur propter sublimem diuinæ sapientiæ admirationem, propter quod significatur nobis in eo admiratiua contemplatio diuinæ sapientiæ, per quã Deum omnis creaturæ incomparabiliter considerauit, vt dignè princeps cæterorum Angelorum dicatur, quibus in hac contemplatione clarior habebatur, qui à Daniele princeps nominatur. Cui Angeli eius, illi scilicet, qui eius voluntati proprio consensu, & actione adhæserunt, contra draconem, & Angelos eius præliabantur, & draco pugnabat, & angeli eius.

Apoc. c. 12.

Ibidem.

Ibidem.

EXPROBRATIO IN SATANAM.

Exprobratio.

Vide, miserrima creatura, ad quale dispendium ob superbiam, & nequitiam tuam cum principe tuo

deue-

deuenisti. Nam ille maledictus Apostata, & draco nequissimus, oculis suæ considerationis, claritateque sui intellectus, nec non sublimitate suæ naturæ, seipsum, & omnes creaturas, ac earum conditorem clarè considerans, & cognoscens, tam immoderatè de ipsa sua natura gloriabatur, quòd honorem, & gloriam, quam suo conditori reddere tenebatur, in seipsum reduxit, adeò quòd inferiori naturæ, quam creator per gratiam exaltare disposuit, subiici dedignaretur: & propter hoc contra Dei præceptum, pugnare cœpit aduersus sanctos Angelos, affectu, quo ad propriam gloriam afficiebatur, & conatu, quo nitebatur electorum Angelorum obedientiam

Ibidem. seducere, & subuertere: Cauda nempe illa, qua tertiam partem stellarum trahebat, etiam cæteras stellas traxisset, nisi creator earum manu gratiæ suæ eas tenuisset. Cùm enim tanta esset malitia draconis infernalis, quòd sua circunuentione allecti, consentientes veneno suæ malitiæ corrumperet, cæteros sanctos Angelos per gratiam obedientes sibi Deus in gratia firmauit. Coniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illam diuinam, & immensam Dei bonitatem, qua sanctis Angelis suis gratiam suam impertiuit, per quam & ipsi præseruati sunt. Putabat enim ille sceleratus princeps tuus, & impius draco suam naturam præferre diuinæ gratiæ, & nesciebat, (donec experimento probaret) quod in omnibus gratia validior est, quàm natura: quia per naturam datur esse, quod ita est in

Ibidem. se: per gratiam verò datur naturæ esse, quod habet in Deo: & ideò non valuerunt resistere gratiæ, qua pugnabant sancti Angeli, neque locus eorum amplius est in cœlo. O pulcherrimum finem conuenientem propriè ta-

Ibidem. li principi. Audi illum. Et proiectus est ille draco magnus, serpens antiquus, qui vocabatur diabolus, & satanas, qui seducit vniuersum orbem, & proiectus est in ter-

Ibidem. ram cum suis Angelis. Coniuro te, † ingratissime spiritus, per illud magnum gaudium sanctorum Angelorum, qui de victoria exultantes, dicebant: Salus, & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi eius. Salus, illi dicunt, quantùm ad liberationem à malo, virtus quantùm ad operationem boni, regnum quantùm ad liberationem spiritus, quia liberi, & sine vlla contradictione obediunt

Deo.

Deo. Hæc omnia ille ſuperbiſſimus princeps tuus Lucifer ex natura volebat habere:gratiam verò, quam rationali creaturæ Deus obtulit, cōtemnebat:& quantùm potuit, electam illam multitudinem, quæ ſe oblatæ gratiæ gratam reddebat,impediebat. Coniuro te,† ſpurciſſime dæmon, per illos ſanctos Angelos, qui pro Chriſto pugnantes, non ſine probatione ſuſceperunt præmium illud magnum à Deo, cui tot gratias reddebant, cognoſcentes,non aliunde, quàm per illum, ſe obtinuiſſe victoriam, id eſt per Chriſtum, cui dicunt, & poteſtas Chriſti eius, quia ſicut Chriſtus ſecundum diuinitatem habet poteſtatem, & dominium vniuerſalis præmij: ita ſecundum humanitatem, quia ſuſpēſus in Cruce meritum acquiſiuit, habet poteſtatem vniuerſalis meriti ,quæ dona fuerunt cauſa exultationis beatorum ſpirituum.Coniuro te, † ſcelerate dæmon, per illam ſanctam Eccleſiam Domini noſtri Ieſu Chriſti, quæ ex electis Angelis, & hominibus conſtituta eſt, quæ timere non valet tuas perſecutiones, ſcuto veritatis Chriſti protecta , cui ex merito paſſionis ſuæ, & virtute ſuæ conſeruationis Chriſtus ſibi ſtatim adſtat,ſub quo de te, omnibusque tuis conturbernalibus triumphauit. Coniuro te, † immundiſſime dæmon, per omnes Sanctos, qui te vicerunt in ſanguine agni propter hoc,quia non dilexerunt animas ſuas vſque ad mortem:quia tàm beati Angeli,quàm homines electi regnum tuum vicerunt, non propriis meritis & viribus: ſed morte Chriſti,& merito eius,quod completum eſt in effuſione ſanguinis eius. Non dilexerunt (inquam)animas ſuas vſque ad mortem , quia Deum in tantum eſſe diligendum putauerunt, vt neceſſarium æſtimarent ſibi, propriæ vitæ non parcere pro diuinæ dilectionis defenſione: Quod ſummè, cùm diſpliceret Lucifero, cernens ſe deiectum, perſecutus eſt mulierem , ſanctam ſcilicet Dei Eccleſiam, tàm in Angelis in cœlo, quàm in hominibus in hoc mundo,quia perſequitur quemlibet iuſtum, qui incipit bene facere. Perſecutus eſt etiam Eccleſiam ſanctam per perſecutiones tyrannorum, & paganorum, quas omnes virtute Chriſti, Sancti vicerunt. Per merita igitur,& paſſionem Chriſti,& omnium electorum eius, te coniuro, † cogo,& conſtringo, maledicte dæmon, vt ſtatim

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

ſtatim exeas, & recedas ab hoc ſeruo Chriſti N. qui ad Eccleſiæ eius recurrit præſidia, & ne differas parere mandatis meis tibi in nomine eius factis : quia qui recuſauerit obedire imperio Sacerdotis, morte morietur : recede, viliſſime dæmon, & vade ad loca tibi à Chriſto deputata. Qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Deut.c.17.

Hic Exorciſta conetur ſcire per præcepta cauſam, cur dæmones non recedant, & quomodo poſſint in virtute Dei inde expelli : & ſi noluerint dicere veritatem, fac ſuffimigationem ex rebus fœtentibus, putà ſulphure, camphora, aſſa fœtida, & ſimilibus: poſteà ſic ſequere.

Oratio.

Exod.c.14.

DOmine Deus omnipotens, qui in manu forti, & brachio extento eduxiſti populum tuum de terra Ægypti, te humiliter deprecamur, vt reſpicere hanc creaturam tuam N. quæ ab immundis ſpiritibus crudeliter vexatur, & eam è manibus eorum, tua potenti virtute miſericorditer liberare : quia iſti immundiſſimi ſpiritus quærunt eam à tua gratia auertere : & quia in multitudine ſuperbiæ ſuæ confidunt, tu Domine, qui conteris bella ab initio, erige brachium, & allide virtutem eorum in virtute tua, cadat virtus eorum in iracundia tua, qui conantur hanc creaturam tuam N. ſubuertere : exaudi, quæſumus, preces ſeruorum tuorum, & concede, vt in nomine tuo ſancto fugare, & expellere poſſimus hos dæmones ab hoc famulo tuo N. vt ab hac vexatione liberatus, de tua miſericordia ſemper lætetur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Iudith.c.9.

CONIVRATIO.

Apoc.cap.12.

COniuro te, † ſcelerate dæmon, per illum, qui mulieri alas aquilæ magnæ dedit, qui eſt Chriſtus, qui

pene

penetrans cœlos, volauit super Cherubin in æternitate patris: vt ipsa volaret in desertum locum, id est ad Deum per contemplationem: quia vera solitudo sanctæ Ecclesiæ solummodò est contemplatio diuinorum mysteriorum Dei, extra quem semper inquietum est cor nostrum: ibi enim pascitur Ecclesia sancta per Christum, tecta à furore draconis per tempus, per quod vsque ad iudicium permanebit in hoc mundo. Coniuro te, † maledicte dæmon, per illum, qui Ecclesiam sanctam continuè ex ore draconis, qui illam omnibus modis persequitur, eripit: quam cùm saluam viderit, ex ore suo emittet, tanquam fluuium contra mulierem, aquam, id est doctrinam sapientiæ mundanæ, quæ contra Ecclesiam fugientem mittitur, cum per superbos sapientes mundi illam impugnat. Coniuro te, † nefandissime dæmon: per illud adiutorium, quod Dominus noster Iesus Christus Ecclesiæ suæ in aduersis præbet, qui etiam in hac tentatione Ecclesiam suam non deserit, cùm per eadem, quibus, tu maledicte, eam lædere quæris, propitius succurrit. Per doctrinam nempe terrenam tu illam impugnas: per doctrinam etiam Christi ex terrenis assumptam Deus Ecclesiam suam adiuuit, ideò adiuuit terra mulierem: quia per contemplationem corporalium rerum venimus ad contemplationem spiritualium. Inuisibilia enim Dei à creatura mundi per ea, quæ facta sunt intellecta conspiciuntur: sempiterna quoque eius virtus, & diuinitas. Coniuro te, † nefandissime dæmon, per illum, qui adiuuit mulierem illam, ne absorberetur à flumine, id est Christus, qui vt homo, corpus humanum habens, aperuit os suum, docendo veritatem contra doctrinam tuam Satanicam, quam tu disseminaueras contra Ecclesiam, quæ erat plena erroribus, & hæresibus, & sua doctrina absorbuit tuam doctrinam falsam, ex quo iratus est valde ille maledictus princeps tuus Lucifer contra sanctam Dei Ecclesiam: nimirum, quoniam proiectus est à beatis Angelis, & delusus à sanctis hominibus. Tantò enim in ardoris astutia profundior contra Ecclesiam sanctam se recolligit, quantò per diuturnam experientiam se à sanctis hominibus decipi cognoscit: & ideò hæc omnia cernens iratus abiit facere prælium

Ibidem. *Ibidem.* *Rom. c. 1.* *Apoc. 12.* *Ibidem.*

lium cum reliquis de ſemine mulieris,ſanctæ ſcilicet Eccleſiæ. Vide,miſer dæmon,audaciam, & temeritatem tui principis,qui non ſolùm audet expectare prælium ſibi à ſanctis hominibus illatum,ſed etiam de propriis viribus præſumens,audet inferre prælium viris iuſtis,qui filij, & ſerui ſunt ſanctæ Eccleſiæ, arma habentes virtutum, & gratiarum,propugnatores beatos Angelos, & ducẽ exercitus ſui Chriſtum. Coniuro te,†ſcelerate dæmon,per illum, qui conſeruat, & munit ſanctam Eccleſiam ſuam contra tuos inſultus,quæ licèt ſit infirma,& nihil meritoriè ſine Chriſto agere poſſit (quæ mulieri ſupradictæ cõparatur) merito tamen diuinæ gratiæ, & contemplationis diuinitatis, & humanitatis Chriſti, propter quẽ temporalia omnia contemnit, & arbitratur vt ſtercora, vt ipſum lucrifaciat,ſemper ab ipſo præſeruatur inuicta: & idcircò nouæ fraudis inuentor Lucifer ille maledictus draco, Eccleſiam inuadit, illos oppugnando, qui cuſtodiunt mandata Dei,& habent teſtimonium Ieſu. Sed non potuit, nec vnquam poterit deſtruere ſanctam Eccleſiam:quia Chriſtus eius caput erit cum illa vſque ad conſummationem ſæculi. Nec præualebit in filios eius, eos damnando, qui verè ſunt de ſemine eius: quoniam habent pro duce Chriſtum, qui eſt Dominus dominantium,cuius potentiæ nullus poteſt reſiſtere:cui ſit honor, & imperium in ſæcula ſæculorum. Vide ergo,miſer dæmon,qualiter per potentiam ſummi, & altiſſimi filij Dei viui,& veri es victus, & proſtratus:ideò pro tua nequitia damnate, atque damnande, da honorem † Deo viuo, & vero:da honorem † Ieſu Chriſto,filio eius, Domino noſtro:da honorem Spiritui †ſancto paraclyto, & tremens, gemenſque diſcede ab hac creatura Dei N. quam ſuo ſanguine dignatus eſt redimere,qui venturus eſt iudicare viuos,& mortuos,& te,maledicte dæmon,& ſæculum per ignem. Amen.

Ibidem.

Matth.c.28.

OMnipotens ſempiterne Deus,in cuius ditione cuncta ſunt poſita,& non eſt,qui poſſit reſiſtere voluntati tuæ,ſi decreueris ſaluare, potes:te deprecor, clementiſſime Pater, per virtutem glorioſiſſimi nominis tui, quod omnes Chriſticolæ timent, & adorant: quod immaniſ-

manissimi dæmones odio habent. Quare, Domine Deus omnipotens, miserere digneris huic famulo tuo N. quia volunt eum inimici tui perdere. Ne, quæso, despicias creaturam tuam hanc, quam pretioso sanguine filij tui redemisti. Exaudi, piissime pater, deprecationem meam, & propitius esto illi: conuerte Domine tristitiam eius in gaudium, & eam à spiritibus immundis liberare digneris, vt tandem è durissima, & tyrannica eorum potestate erepta, benedicere possit nomen sanctum tuum in sæcula sæculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

AVdi igitur, iniquissime dæmon, qui tam iniustè, atque impiè hunc Dei famulum N. inquietare, & molestare præsumpsisti. *Ex antiquis exorcis.* Nam cùm propter inobedientiam primi patris nostri Adæ (iustitia Dei nostri omnipotentis permittente) iniquissimus princeps tuus Lucifer, ipsum, & omnem posteritatem suam ab eo seminali ratione propagatam, durissima tyrannide per multa annorum spatia oppressisset, feriretque: & diræ carceris infernalis vinculis teneret, tandem adueniente plenitudine temporum: misit Deus pater piissimum filium suum, natum ex intemerata Virgine, factum sub lege. *Galat. 4.* Et cùm princeps tuus improbus, & temerarius exactor, in vnigenitum Dei filium, mediatorem Dei, & hominum, agnum immaculatum, tollentem peccata mundi: *Ioan. c. 2.* dementia sua sacrilega attentasset inuadere, & ferire, & tandem post Herodis impij in eum persecutionem, post contumelias, conuitia, & opprobria, tandem immisit in cor Iudæ proditoris, *Ioan. c. 13.* & impiorum Iudæorum (permittente, & volente ipso agno mansueto: ac voluntarè se pro redemptione humana offerente) vinculis tradi fecit, & flagellari, iniustè condemnari, nudari, & in Cruce affigi. Quæ omnia mitissimus agnus Dei omnipotentis filius pro salute nostra (quia ipse voluit) pertulit, vt nos, & hunc famulum Dei N. à vinculis omnium immundorum spirituum liberaret, liuore suo sanaret, ab æterna eriperet damnatione: nudatos à vobis impiis latronibus infernalibus reindueret veste innocentiæ, *Esa. 13.* & gratiæ, quæ nos in protoplasto parente

contra omnipotentis Dei imperium rapuimus, exoluit offerens se fructum benedictum ventris gloriosæ Virginis pro interdicti fructus esu, cruore ex quinque vulneribus largiter effuso, redemit: morte sua gloriosa, nostram destruxit, & principem tuum cum omnibus satellitibus, & apostaticis immundis spiritibus, & dæmonibus: cùm crederet se in ipso aliquid inuenire, captiuauit, & nos maximè credentes sibi liberauit. De quorum numero, dono misericordiæ suæ gratuitæ nos esse profitemur. Et potestatem Discipulis dedit calcandi super vos immũdos spiritus, & ad inuocationẽ sui sanctissimi nominis virtutem, & potestatem expellendi vos ab obsessis corporibus, & in virtute suæ sanctissimæ passionis, qua dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suæ innocentiæ, vos eiiciendi tradidit. In virtute igitur, & honore huius sanctissimi Imperatoris, regis regum, & domini dominantium Iesu Christi, in cuius nomine omne genuflectitur, cælestium, terrestrium, & infernorum, tibi præcipio, miserrime spiritus, siue vnus sis, siue plures, vt non audeatis perturbare hanc creaturam Christi N. quam tibi interdico, non meis meritis, sed fortiori potestate omnipotentis Dei, & Domini nostri Iesu Christi filij eius, qui superueniens in atrium huius mundi, principem tuum cum omnibus immundis spiritibus, & miserrimis satellitibus infernalibus vicit, & vasa tua dirupit: sed recede ab ea sine aliqua læsione eius, quam Dominus noster Iesus Christus ad suam gratiam vocare dignatus est. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Ose. cap. 13. *Marc. cap. 16.* *Luc. cap. 9.* *Philip. 2.* *Lucæ. 11.* *Matth. 25.*

Hic Exorcista conetur iuramento, & duris comminationibus extorquere veritatẽ à dæmone obsidẽte, præcipiendo aliis, ne illum impediant ad veritatem dicendã: vt sæpe consueuerunt facere: deinde sic sequatur.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui per mortem Domini nostri Iesu Christi, lapsum hominem, tua maxima pietate restaurare ab æterno decreuisti, & filium

tuum

tuum per mortem, & crucem super omnes exaltare voluisti, donans illi nomen, quod est super omne noment, cui omne genuflectitur, cœlestium, terrestrium, & infernorum: te clementissime pater, totis visceribus meis suppliciter exoro, vt per virtutem passionis eiusdem filij tui hunc famulum tuum N. ab impugnatione dæmonum liberare digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen. *Philip. 2.*

CONIVRATIO.

ITerum fortiùs, & districtiùs coniuro te, † sceleratissime spiritus, per illum innocētissimum agnum Christum, stantem supra montem Syon, qui non solùm natura, sed etiam gratia omnes supereminet: qui prædestinatus est filius Dei, quantum ad naturam humanam, quæ in Deum assumpta est, non secundùm statum naturæ, sed gratiæ, quia in virtute secundum spiritum sanctificationis. Stat (inquam) Christus supra montem Syon, qui omnes intellectus perspicacia in his, quæ pro redemptione nostra fecit, & sustinuit, superminet. Qui cùm esset filius Dei viui, coæternus æterno Patri: & sublimis Deus, pro humana tamen redemptione tam indigna dignatus est pati, vt per os Dauid diceret: Ego sum vermis: & non homo, opprobrium hominum: & abiectio plebis, & idcircò per gratiam, quæ in eo plena fuit perfectio eius, non solùm quantum ad naturæ incorruptionem, sed etiam ad virtutum plenitudinem in multos redundat. Coniuro te, † maledicte dæmon: per centū quadraginta quatuor millia, quos diuus Ioannes vidit cùm Christo stantes supra montem Syon, habentes nomen Christi, quod est Deus: in quo communicat Deo Patri, & Spiritui sancto in vnitate Deitatis, cùm sit vnius naturæ cum eo, de quo dicit idem Ioannes. In principio erat verbum: & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbū. Et nomē patris eius scriptum in frontibus suis: quia cùm pater, & filius sint eiusdem essentiæ, & substantiæ, qui vnum nouerit, alterum ignorare non poterit, quod Christus asseruit: dicens: Ego, & pater vnum sumus, & qui me nouit, nouit eum, qui me misit. Coniuro te, † nefandissime spiritus, per illam

Apoc. 14.
Symbolum Athanas.
Psalm. 21.
Apoc. c. 14.
Ioan. cap. 1.
Ioan. cap. 10.

Apoc.c.14. vocem: quam beatus Ioannes audiuit, quæ erat ſicut citharædorum citharizantium in citharis ſuis, qua ſpiritus iuſtorum vt citharœdi, varios exultationis ſonos in ſubditis ſibi corporibus efficiunt, & quaſi in citharis ſpiritualis exultationis, de æterna beatitudine gaudentes, læ- *Pſal.148.* tantur, de quibus dicit: Exultabunt Sancti in gloria, lætabuntur in cubilibus ſuis, exultationes Dei in faucibus eorum. Coniuro te, † immundiſſime ſpiritus, per illud Can- *Apoc.c.14.* ticum nouum: quod illi Sancti in honorem Dei, & Domini noſtri Ieſu Chriſti cantabant. Canticum (inquam) quod inter præſentis mundi tribulationes nobis reſonant, quo æternæ vitæ dulcedinem prægustantes, ſuum glorificatorem collaudant: qui de miſeriis, & calamitatibus huius præſentis vitæ eripiens, triplici laureola, virginitatis ſcilicet, martyrij, & doctoratus eos fulgere fecit. Per gaudium igitur Beatorum omnium, & per omnia alia, quibus tu, nefandiſſime ſpiritus, potes adiurari, cogi, conſtringi, ligari, & fugari, te cogo, & conſtringo, vt ex- *Gen.1.* eas, & recedas ab hoc famulo Chriſti N. quem ipſe ſua maxima pietate, & miſericordia ad imaginem, & ſimilitudinem ſuam creare dignatus eſt: & ſine mora aliqua ad loca arida, & inhabitabilia quamprimùm pergas, vbi non ſit acceſſus hominum, & vbi nulli creaturæ nocere poſsis. Per virtutem eius, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & te, maledicte dæmon, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Ioan.c.1. OMnipotens ſempiterne Deus, qui omnes Angelos, & homines, tua immenſa benignitate condidiſti, & Sanctos tuos in cœleſti beatitudine, tua clementia, collocare voluiſti, qui magno gaudio in conſpectu tuæ diuinę maieſtatis ſine fine exultando Chriſto filio tuo, in æternum collaudantes, gratias de parta contra Luciferum victoria referunt: te ſanctiſsime Pater, deuotè ſupplico, vt per interceſsionem omnium Sanctorum tuorum, hanc creaturam tuam N. à dæmonum inuaſione liberes, liberatam tua gratia conſerues. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

CON

CONIVRATIO.

Coniuro te, †malignissime spiritus, per omnes illos Sanctos, & electos Dei, qui per sanguinem Christi empti sunt: qui omnes hanc gratiæ plenitudinem à Deo patre consecuti sunt, qua terrena omnia reliquerunt, vt Christum sequerentur in virginitate, paupertate, & patientia, quibus etiam & Deus benedictus excellentiorem gradum præmij deputauit. Coniuro te, †impiissime dæmon, per illos Sanctos, qui cum mulieribus non sunt coinquinati, qui non solùm integritatem, & munditiam mentis, & corporis in virginitate conseruauerunt, sed etiam à pollutione dæmonum euaserunt, quæ vera virginitas est, quam non propter gloriam mūdi, sed cum vera humilitate, ad gloriā Christi custodiētes, vt illum sequerentur, verè virgines effecti sunt. Coniuro te, †maledicte dæmon, per illos Innocentes, qui sequuntur agnū immaculatum, quocunque ierit, id est Christum, qui sicut immunis fuit ab omni peccato, & contagione diabolica: & virginitate mentis, carnis, & spiritus propter maximam humilitatem suam, omnes superexcessit: sic qui hāc gratiam à Deo, meritis Christi, consecuti fuerint, sequuntur Christum agnum in spiritus humilitate, & corporis, & animæ virginitate. Et sicut Christus cæteros in triplici merito, scilicet virginitatis, martyrij, & doctoratus longè pręcellit: sic ij, qui primitiæ Sanctorum sunt, Christum in hoc triplici merito sequuntur, vt scilicet virgines, martyres, & doctores sint, sicut Christus, quamuis longè posteriores Christo. Coniuro te, †malignissime dæmon, per illos sanctos Innocentes, & martyres Christi, qui empti sunt ex omnibus primitiæ Deo, & agno, qui per mortem à nefariis hominibus violenter illatam à vita ista, quæ inter homines agitur, adepti sunt, vt primitię Sanctorum ad gloriam Dei, & Christi esse mereantur, sicut & ipse Christus primitiæ respectu omnium Sanctorum nominatur. Hi enim, ô miser dæmon (in tui confusionem) empti sunt: quia magno pretio sanguinis Christi ad hanc gratiam præ cæteris hominibus electi sunt, vt non solùm vitæ Christi per munditiæ sanctitatem, sed & morti

Ibidem. *Ibidem.* *Ibidem.* *1.Cor.6.*

eius per passionem, & tribulationum tolerantiam configurarentur. Coniuro te, † pessime dæmon, per illos supradictos sanctos Christi Innocentes, in quorum ore non est inuentum mendacium, qui licèt ex corruptione naturæ mentiri possent, priuilegio tamen gratiæ non mentiuntur, neque mentiri possunt: & ideò sine macula sunt ante thronum Dei, qui sicut immaculati assistent Christo iudicanti, sic & gratiæ singularis priuilegio, coram diuino iudicio perseuerent. Per puritatem igitur, & merita istorum Sanctorum te coniuro, constringo, & cogo, vt exeas ab hac factura Dei N. quam Dominus noster Iesus Christus ab æterna damnatione, sua pasione liberauit, & ad illam nunquam redire valeas, per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & te, maledicte spiritus, & sæculum per ignem. Amen.

Apoc. 14.

Hic Exorcista interrogare poterit dæmones, quibus vinculis detineantur in corpore, & quomodo licitè illa vincula dissolui possint, qui si noluerint confiteri, adhibeat profumigationes, vt suprà, posteà forti animo prosequatur opus Christi.

Oratio.

Symbolum Athanas.

DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui cum esses coæqualis æterno patri tuo, tua tamen maxima charitate de cœlo descendens pro nostra salute in hunc mundum venire dignatus es, in quo prædicans tuum sanctum Euangelium, corda seruorum tuorum, tua gratia ad te conuertisti, & illud seruantes, ad Paradisi gaudia, tua misericordia deducere decreuisti: te, piissime Redemptor, exoro, vt auxilium tuum aduersus hunc dæmonem, hanc creaturam tuam N. vexantem mihi præbeas, vt tua virtute, per ministerium meum, diabolica virtute, è famulo tuo expulsa, ipse ad æternam lætitiam peruenire mereatur, per te, Iesu Christe saluator mundi, qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Matth. 19.

Apoc. cap. 14.

CONIV

CONIVRATIO.

COniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illum Angelum, qui per medium cœlum volat, & terris prædicat, qui est Christus saluator noster, Dominus in cœlis regnans: & homo in terris apparens, sicut dixit beatus Ioannes Euangelista. Verbum caro factum est, & habitauit in nobis, & vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti à Patre. Cui data est omnis potestas in cœlo, & in terra: ad breue tempus inter homines apparens, in illo cœlestia, quæ solus penetrare potuit, terræ nos homines edocuit. Adiuro te, † nefandissime spiritus, per Euangelium æternum, quod Christus prædicauit, qui ad æternam vitam perducit illud seruantes, qui suis obseruatoribus promittit vitam æternã, per quod Christus Iesus Dominus noster, multa secreta vitæ æternę nobis reuelauit: qui illud accepit, vt euangelizaret sedentibus super terram, quia terrena despiciẽtes, super illos lumẽ cœli radiat, per diuinæ gratiæ illustrationem, qui accipientes Christi Euangelium, super terram sedere dicuntur: eò quod animo quiescunt ab insidiis tuis, de peccato in peccatũ non euolantes, & quia multi de gentibus variis per Euangelium saluati sunt: ideò hoc Euãgelium ab Angelo prædicatum est super omnem gentem, & tribum, & linguam, & populum. Coniuro te, † pessime animarum seductor, per prædicationem Euangelij, quæ ante aduentum Christi ad iudicium resonabit per totum mundum, sicut testificatur nobis Dominus noster Iesus Christus, quod prædicabitur hoc Euangelium in vniuerso orbe in testimonium omnibus gentibus, & tunc veniet consummatio, & finis omnium operum tuorum, quæ contra tuum Creatorem, pessimè egisti: quia in illud æternum confusionis chaos detruderis, vbi fumus tormentorum tuorum ascendet in sæcula sæculorum. Per hæc omnia te constringo, maledicta creatura, damnata, & reprobata à Deo ob superbiam tuam, vt recedas hinc, & pergas ad sedes infernales, vbi cruciaberis in sæcula sæculorum. Amen.

Ioan. c. 1.

Apoc. cap. 14.

Ibidem.

Matth. c. 26.

Oratio.

OMnipotens Domine, verbum Dei patris, Christe Iesu, & creator vniuersæ terræ, qui propter tuam omnipotentiam, quia patri tuo coæternus existis, super omnia timeri, & honorari à tuis creaturis voluisti, quique in hunc mundum veniens, tuis fidelibus viam perueniendi ad vitam æternam misericorditer docuisti, per quam ambulantes, æternæ vitæ gaudia consequuntur, & ab illa recedentes perpetuis pœnis deputasti: præsta quæsumus, vt sicut ore tuo benedicto omnia dæmonia nobis in tuo nomine subiugasti: ita tua clementia, piissime Redemptor, virtutem mihi præbeas, vt hos tuos inimicos ab hac creatura tua N. expellere valeam. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Exod.c.20.

CONIVRATIO.

COniuro † te, scelerate dæmon, per Angelũ, voce magna nobis prædicantem, & dicentẽ: Timete Deum, & date illi honorem, quod tu, scelerate dæmon, facere renuisti. Ille enim, ô miser dæmon, verè Deum honorat, qui Deum solum timet; E contra, Deum non honorat, qui alterum timet, quasi potentior sit ad præualendũ, & sapientior ad nocendum quod tu, miserrime spiritus, egisti, existimando Luciferum principem tuũ potentiorem ad prçualendum contra Christũ, & sapientiorem ad nocendum generi humano. Nec considerasti, quòd quantò Deus est potentior, & plura mala impunita dimittit in præsenti sæculo, etiam tantò ampliùs est timendus, quia omnia ad futurum Iudicium custodit, & conseruat. Coniuro te, ✠ scelerate dæmon, per illum, quem Angelus nobis præcipit adorare, dicens: Adorate eum, qui fecit cœlum, & terram. Iustè enim ab omnibus creaturis honorandus est, ô bestia infernalis, qui omnia fecit: quia licèt adorare sit aliquid tanquam summum bonum colere, quod propriè pertinet ad rationalem creaturam, & non ad cœlum, terram, mare, & fontes aquarum: quæ iubentur Deum adorare

Ibidem.

Apoc.14.

rare: tamen quia creaturæ inanimatæ, cuiuſmodi ſunt iſtæ, potenter, ſapienter, & benè à Deo conditæ ſunt, ideò rationalem creaturam mouent adorare Deum, cuius prouidentia, ſapientia, & bonitas in illis relucet: & vt ex illis viſibilibus creaturis intelligatur: quàm potens eſt qui tam magna rerum corpora conſtituit, quam ſapiens, qui ea tam decenter ordinauit: quàm bonus, qui omnia bene fecit Deus. Igitur ô ſcelerate dæmon, eſt adorandus, *Matth.c.4.*
& timendus, & non tu, qui conaris adorari vice illius: eſt (inquam) timendus non timore ſeruili, quo tu illum times, ſed filiali, & voluntario, quo omnes ſancti, & iuſti homines illum timent. Per hæc ſupradicta, & omnia alia, quibus tu, peſſime dæmon, potes conſtringi, & fugari in nomine Ieſu Chriſti Nazareni, ego te coniuro, & conſtringo exire ab hoc templo Dei N. quod ipſe ad honorem, & gloriam ſuam ſibi conſecrauit, & tibi præcipio, vt vadas ad locum tibi à Chriſto aſſignatum per virtutem eius, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & te, peſſime dæmon, & ſæculum per ignem. Amen. Coniuro *Apoc.c.14.*
te, † iniquiſſime dæmon, per illum tertium Angelum, voce magna clamãtem, qui eſt Chriſtus, cuius vox magna, & terribilis erit aduerſus te, & omnes damnatos, quando *Matth.25.*
dicet: Ite maledicti in ignem æternum: magna, (inquam) quæ duplicia tormenta inferni, ſpiritualia ſcilicet, & corporalia comminatur iis, qui adorauerint beſtiam, & imaginem eius. Si quis (inquit B. Ioan.) adorauerit beſtiam, id *Apoc.c 14.*
eſt Antichriſtum, quem adorant omnes tui complices, qui Chriſtum verbo, & facto negant, & imaginem eius, id eſt ſuperbiam: & acceperit characterem eius in fronte ſua, aut in manu ſua, de quorum numero ſunt omnes tui ſequaces, qui fuerunt ab initio, & erunt vſque ad finem ſæculi, qui ſunt vmbra illius maledicti capitis tui: quilibet eiuſmodi bibet de vino iræ Dei: quia internis, & ſpiritualibus tormentis, & pœnis cruciabuntur, quæ in mente damnatorum receptæ mentem ipſam per totum penetrant: & hoc propriè eſt præmium, quod tuis nefandis operibus, ô beſtia teterrima, conuenit: quia nihil cogitare, ad nihil affici, ad nihil moueri, vobis in inferno conceditur, niſi quod pœnale eſt, vel per præſentiam obiecti, quia vobis damnatis adeſt, quod nolitis: vel per ab-

sentiam, quia abest, quod desideratis, vt in vobis verifi-cetur illud, quod de damnato dicitur: Videbunt oculi eius interfectionem suam, id est mortem illam æternam, quam sustinebunt, quando cruciabuntur in igne, & sulphure: quia tunc pœnalis iustitia peccato tuo finem imponet, cùm peccati vicem receperis. Coniuro te, † scelerate dæmon, per illam vocem Christi, quam audiuit beatus

Ibidem. Ioannes, sibi dicentem. Scribe, Beati mortui, qui in Domino moriuntur: qui (sicut in tui dedecus) ô scelerate spiritus, ordinauit Sanctos suos ad gloriam, & beatitudinem æternam, quæ caritura erit omni malo, in qua fruentur omni bono: ita ad maiorem eorum gloriam iussit scribere, quod mala iustis non euenirent: quia eos ad æternam beatitudinem adducit: & ideò dicit, Beati mortui, non omnes, sed Sancti, qui in Domino moriuntur:

2.Tim.4. Beati sunt, quia eorum mors est momentanea, & transitoria: vita verò, quam per mortem lucrantur, æterna. O miser dæmon, quale refugium tunc, & refrigerium tibi poterit adesse, quando iustus Iudex omnibus præmium sibi debitum reddet? certe nullum, sed sola miseria barathri infernalis, quàm tuis nequissimis operationibus meruisti. Desine ergo, maledicta creatura, desine (inquam) occupare hanc creaturam Dei N. & ab illa recede, cum tua victus inuidia, per nomen æterni Dei, & Domini nostri Iesu Christi, qui sua passione ab æterna morte misericorditer nos eripuit. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Hîc Exorcista interrogare poterit vexantes dæmones, vt suprà: sed caueat, ne fallaciis dæmonum decipiatur, quod astutia sua consueuerunt facere: & si noluerint exire, ponat rutam benedictam ad nares vexati: deinde sic sequatur.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui pro salute humani generis carnem nostram passibilem assumere

Matth.c.17. voluisti, & in nube lucida in tua transfiguratione Apo-

stolis

ſtolis tuis apparere dignatus es, quique in eadem carne, licèt glorificata, ſicut in cœlum aſcendiſti, ita ad iudicium venire decreuiſti: te benigniſſime Ieſu Chriſte, humiliter exoro, vt mihi famulo tuo, licèt indigno, gratiam expellendi hos dæmones ab hoc famulo tuo N. præbeas, vt ab eorum oppreſſione liberatus, tibi gratiarum referat actiones. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorũ. Amen. *Act.c.1.*

CONIVRATIO.

Coniuro te, † ſceleratiſſime dæmon, per illum, qui ſedet ſuper nubem candidam, qui ex puriſſimis ſanguinibus beatiſſimæ virginis Mariæ carnem ſuam candidam aſſumens, apparuit nobis, quæ non ſolùm immaculata, & ab omni peccati onere leuis, & immunis extitit: verùm etiam & candida, quæ virtuoſorum exemplorum ſplendore humanum genus illuminauit. Qui per carnem, per quam adhuc paſſibilis in mundo apparuit, in iudicem iam glorificatum, ad homines, abſcondita tenebrarum illuminando, iudicandos apparebit. Hæc eſt nubes, ô maledicte dæmon, quæ reuertetur poſt pluuiam. Cùm enim mitiſſimus Chriſtus in hac nube plueret imbrem ſuæ melliſluæ doctrinæ in carne paſſibili: reuertetur horribilis, tonans tonitrua generalis iudicij. Coniuro te, peſſime dæmon, per illum, qui ex propria natura immunis eſt ab omni peccato, id eſt Chriſtus, qui & ſicut iudex vniuerſalis omnium peccatorum, tam hominum, quàm Angelorum in iudicio impiis appareat iratus: tamẽ eius mens ſemper quietiſſima eſt, quia cum tranquillitate omnia iudicat. Qui ſicut in nube aſcẽdit in cœlum, ſic in nube reuertetur ad iudiciũ: quia Dominus noſter Ieſus Chriſtus in eo, quòd homines iudicaturus eſt, homo eſſe debet: ſed in eo quòd omnia occulta humana, & Angelica eſt cogniturus, purus homo eſſe non debet: quia hoc priuilegium ſolius Dei eſt. Cõiuro te, † nefandiſſime dæmon, per illum, quem beatus Ioãnes ſimilem filio hominis vidit, id eſt Chriſtum, qui ſimilis hominibus eſſe voluit, quia filius Dei, qui ex homine ſecundum carnẽ natus eſt, in forma humana, in iudicio apparebit, tàm iuſtis, quàm reprobis: quia Deus pater dedit ei omne iudicium

Apoc.c.14. *1.Cor.c.4.* *Matth.c.25.* *Act.2.* *Apoc. cap. 14.*

face

facere : quia filius hominis est. Et vt de vultu Dei iudi-
Ioan.c.5. cium eius prodeat, non solùm mens eius est perfecta, sed etiam habet prærogatiuam super omnes in sapientia diuina, vt iudicium eius regulæ diuinæ sapientiæ subiaceat. Coniuro te, † immundissime dæmon, per illum, qui
Apoc.14. in iudicio apparens habebit in capite suo coronam auream, diuinam scilicet sapientiam, quia cæteris Sanctis præcellentior erit, sicut aurum præcellit omnia alia metalla: quia Christus, vt vniuersalis iudex, debet habere iudicium de humanis rebus, non solùm quòd omnia humana discernere sciat, verum etiam quòd omnia secundum iudicium rectæ rationis faciat. Per hæc omnia sacra mysterna, coniuro te, dæmon, vt sine mora discedas ab hac creatura Dei N. quam tantùm molestasti, & ne diutiùs præsumas captiuum tenere hominem, quem Christus suo sanguine redemit, sed vadas ad infernum. Per
Apoc.c.3. virtutem eius, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui propter nimiã charitatem tuam, secundùm magnã misericordiam tuam de potestate tenebrarum nos eripuisti, & per lauacrum
Tit.c.3. regenerationis, & renouationis Spiritus Sancti, quem effudisti in nos abundè, & per Iesum Christum Saluatorem nostrum nos saluos fecisti : qui vnigenito filio tuo potestatem iudicandi præbere voluisti, te, Domine sancte pater omnipotens, totis viribus deprecor, vt per virtutem tui sanctissimi nominis facultatem eiiciendi hos dæmones ab hac creatura tua N. mihi tribuas, & ne diu ipsam vexari permittas, quam pretioso sanguine eiusdem filij tui redemisti. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † pessime, & nefandissime spiritus, per illum, cui Dominus Deus pater dedit falcem acu-
Apoc.14. tam, id est iudicium, per quod etiam occultissima pene-
Heb.c.4. trabit, cuius sermo est penetrabilior omni gladio ancipi-
ti, com

ri, compagum quoque, & medullarum, & discretor est intentionum, & nulla creatura est inuisibilis in conspectu eius. Per illum te coniuro, † scelerate dæmon, cui dictum est: Mitte falcem tuam, & mete: qui est Christus, *Apoc.c.14.* qui tenuit falcem in manu, cùm omnia, quæ faciebat, rectæ rationis iudicio examinabat: quia nihil in omnibus verbis, & operationibus suis irregulatum erat iudicio rectæ rationis. Mittet autem hanc falcem suam in messem tunc, cùm tua, & aliena opera eodem iudicio discutiet: & non solùm opera maligna hominum, sed etiam inutilia, & merito vitæ æternæ indigna: & hoc erit, ô miser dæmon, quando veniet tempus illius districtæ vltionis, de quo ipse dicit. Cùm accepero tempus, ego iustitias iudicabo. Hoc enim tempus aduenict, cùm fructus peccati erit maturus: qui semper immaturus est, dum adiunctam sibi habet acrimoniam pœnitentiæ de perpetratione peccati. Fructus verò peccati est maturus, dum peccator non solùm in peccando, sed etiam post peccatum in perseuerando delectatur. Coniuro te, † impiissime spiritus, *Apoc.14.* per illum, qui in Iudicio vniuersali executione sententiæ suæ mittet falcem suam in terram, tollens è medio malos homines, & omnia alia temporalia, in quibus temporaliter gaudebant, & mittet in locum iræ Dei magnum, id *Ibidem.* est in infernum, qui est locus damnatorum, locus miseriæ, in quo est lutum fæcis peccatorum, vbi est durissima pœna, quia est sine consolatione, & auxilio, & tanta, quanta sufficit ad frangendam duritiam superbiæ vestræ, & aliorum, qui ibi detinentur: quia omnia mala, quæ in præsenti mundo cum delectatione tu, & sequaces tui fecistis, vobis conuertet Dominus in pœnam æternam, vt *Apoc.c 18.* quantùm in peccando delectati estis, tantùm æternaliter tristemini, & doleatis. Per omnia mysteria supradicta, maledicte dæmon, & per omnia alia, quibus in virtute Dei fugari, & constringi potes, te coniuro, & constringo, vt remota omni obstinatione, & postposita omni mora, recedas ab hoc famulo Dei N. quem Dominus noster Iesus Christus ad imaginem, & similitudinem suam creare *Gen.1.* dignatus est, & per nomen eius tibi præcipio, vt vadas ad locum desertum, vbi non sit accessus hominum, & vbi fulgura de cælo te incendant, in virtute sanctissimæ Trinita

nitatis, Patris, & Filij,& Spiritus ſancti, cui honor ſit, & gloria in ſæcula ſæculorum. Amen.

Explicit tertius Exorciſmus.

EXORCISMVS QVARTVS.

POTENTISSIMVS, ET MIRABILIS ad fugandos dæmones è corporibus obſeſſis: cuius practica propriè ſpectat ad Sacerdotem.

Exorciſta paratus ad coniurandum dæmones in corporibus humanis exiſtentes, præmiſſa præparatione, ſeruatoq́; ordine poſito in primo Exorciſmo, ſtans ante altare genuflexus, deuoto ſpiritu ſignans ſe ſigno Crucis in fronte, ore, & pectore, dicat.

Ex antiquis Exorciſmis.

IN nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus ✠ ſancti. Amen. Potentia Patris ✠ conforta me. Sapientia Filij † doce me. Amor Spiritus † ſancti illumina mentem meam. Benedicta ſit ſancta Trinitas, atque indiuiſa vnitas, confitebimur ei, quia fecit nobiſcum miſericordiam ſuam magnam eripiens nos è poteſtate tenebrarum, & à tyrannica dæmonum ſeruitute. Per ſignum Crucis † de inimicis noſtris libera nos Deus noſter. ℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Sit nomen Domini benedictum. ℟. Ex hoc nunc, & vſque in ſæculum. ℣. Domine, exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Ora

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, Pater, Filius, & Spiritus sanctus, vna Trinitas ineffabilis in tribus personis, qui es, qui eras, & qui venturus es: te deprecor, maiestas incomprehensibilis, & inæstimabilis, sempiternaque virtus, vt liberes hunc famulum tuum N. ab omni spiritu maligno, per virtutem sanctæ Crucis Domini nostri Iesu Christi, quem ad imaginem tuam creare dignatus es, & propter diuinam clementiam tuam eripias illum, quem conspicimus ab antiquo hoste grauiter vexari, & tentari, & sensum suum à Satana perturbari, atque cruciari, & ab eius impetu clementer eripias hominem tuis manibus formatum, à ruina, & dæmonio meridiano, vt hîc in ecclesia tua positus, per baptismatis sacramentum abeat liberatus. Et qui nomen sanctum tuum confitetur, nulla possit aduersitate diabolicæ tentationis auerti. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

De sum. Trin. c. Firmiter.

Gen. c. 1.

Psal. 90.

Hîc Exorcista surgat ab oratione, & conuersus ad patientem, dicat sequens Euangelium.

Sequentia sancti Euangelij secundum Marcum.
Resp. Gloria tibi, Domine.

Cap. 9.

IN illo tempore. Respondens vnus de turba dixit ad Iesum: Magister, attuli filium meum ad te, habentem spiritum mutum, qui vbicunque apprehenderit eum, allidit eum, & spumat, & stridet dentibus, & arescit, & dixi discipulis tuis, vt eiicerent illum, & non potuerunt. Qui respondens eis, dixit: O generatio incredula, quandiu vobiscum ero? quandiu vos patiar? afferte illum ad me. Et attulerunt eum. Et cùm vidisset illum, spiritus conturbauit eum, & elisus in terram volutabatur spumans. Et interrogauit patrem eius. Quantum temporis est ex quo ei hoc accidit? At ille ait. Ab infantia: & frequenter eum in ignem, & in aquam misit, vt eum perderet. Sed si quid potes, adiuua nos, misertus nostri. Iesus autem ait illi, si potes credere, omnia possibilia sunt credenti. Et continuò exclamans pater pueri cũ lachrymis

aiebat:Credo,Domine,adiuua incredulitatem meam. Et cùm videret Iesus currentem turbam, comminatus est spiritui immundo,dicens illi:Surde,& mute spiritus, ego præcipio tibi, exi ab eo, & amplius non introeas in eum. Et exclamans, & multùm discerpens eum, exiuit ab eo. Et factus est sicut mortuus: ita vt multi dicerent, quia mortuus est. Iesus autem tenens manum eius, eleuauit eum,& surrexit. Et cùm introisset in domum, Discipuli eius secretò interrogabant eum. Quare nos non potuimus eiicere illum?Et dixit illis:Hoc genus dæmoniorum in nullo potest exire, nisi in oratione, & ieiunio. ℟.Laus tibi Christe.

Oratio.

Ezech.18. OMnipotens sempiterne Deus, qui non vis mortem peccatorum,sed eos semper tua gratia ad pœnitentiam vocando,misericorditer sustines, & obstinatos Angelos,& impœnitentes,vt iustitia tua ostendatur, pœnis *Apoc.22.* æternis deputasti, qui omnia,tua misericordia,& iustitia æquanimiter iudicando, reddes vnicuique secundum opera sua:te, Domine sancte pater, humiliter obsecro, vt tua immensa pietate liberes hunc famulum tum N.à Satanica oppressione, qua acriter vexatur, vt sanitatem consequutus,te laudare posit in sæcula sæculorũ. Amen.

Hic Exorcista ostendat Crucem dæmoniaco, & alta voce,ac forti animo, dicat:

Apoc.c.5. Ecce†Crucem Domini nostri Iesu Christi,fugite partes aduersæ,vicit leo de tribu Iuda,radix Dauid.

Deinde Exorcista aspergat obsessum aqua benedicta: postea incipiat dæmones adiurare,contra eos inuehendo,hoc modo.

CONIVRATIO.

AVdite,ô rebelles,& iniquisimi spiritus, qui ob maximam, & inauditam temeritatem vestram hoc templum Christi N. imaginem eius signo sanctisimæ Crucis consignatam inuadere præsumpsistis, qui semper

Deo

Deo conditori vestro obstinata, & deprauata vestra voluntate inobedientes extitistis: in nomine igitur, & virtute, ac potentia Dei omnipotentis, cuius auxilium inuoco, Coniuro vos † dæmones infernales, spiritus immundissimos, & per illud mirabile signum, quod beatus Ioannes vidit: signum scilicet misericordiæ, qua semper Christus Ecclesiæ suæ contra vos certanti subuenit. Signum etiam iustitiæ, qua vnicuique secundum opera sua retribuet in fine. Signum profectò mirabile propter diuinam sapientiam, de singulis secundum opera sua mirabiliter disponentem. Signum magnum propter omnipotentiam, iudicia diuinæ sapientiæ exequentem, quia nemo resistere, vel impedire, aut mutare potest quicquid diuina sapientia decreuit. Coniuro vos, † nefandissimi spiritus, per illum, qui vobis, & omnibus spiritibus damnatis ad vestram punitionem septem damna constituit, quibus afficeremini. Damnum irrecuperabile, quia perdidistis summum, infinitum, & incommutabile bonum, quod est Deus. Dolor desperationis, quæ ex æternitate pœnarum vobis, & omnibus damnatis orietur. Pœna interminabilis, quam habere vos oportet, quam pro temeritate vestra Deus vobis, & omnibus damnatis iustissimè infliget ad conterendam, contundendámque audaciam, & temeritatem vestram. Carentia omnium temporalium, quibus rectè, & ad meritum æternæ vitæ priùs vti voluistis. Carentia omnium bonorum spiritualium, quæ anteà, per spiritum, & deuotionem lucrari noluistis. Et seditio animi æterna, quam ex timore seruili tunc patiemini: quia priùs spiritu timoris Dei expulso, pro peccatis vestris pati noluistis; quæ verè sunt plagæ septem Angelorum affligentes omnes spiritus damnatos: plagæ (inquam) nouissimæ, quoniam in eis consummata est ira Dei, quæ inchoata erat in præsenti vita in peccatoribus declinantibus à bono, & facientibus malum. Hæc est ira Dei, ô miseri spiritus, quæ in vobis, & in omnibus damnatis consummata est, cùm in eis voluntas mutari non possit: quæ sicut corrigi non vult, sic nec corrigi potest, cui debetur consummata pœna, non quæ corrigit, sed quæ rebellem voluntatem frangit. Vide, ô scelerate spiritus, & co-

Apoc. cap. 15.

Dionysius Chartus. de quatuor nouissimis.

Apoc. 15.

gnosce tuæ damnationis status, & qualiter Deus benedictus puniat tuam sceleratam voluntatem, vt timore pœnarum illa à malo perpetrando retardetur: desine ergo, ô miserrima creatura, desine occupare hanc creaturam Dei N. & exi ab ea, nullatenùs ad illam rediturus. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

1. Tim. 6. DOmine Deus omnipotens, qui lucem inaccessibilem habitans famulis tuis custodientibus mandata tua, & pro defensione tui sanctissimi nominis contra diabolum viriliter pugnantibus, per claram visionem, & claritatem tuæ diuinæ essentiæ beatificando, præmia largiris, te humiliter deprecor, vt intercessionem illorum Sanctorum, qui maximo charitatis ardore in te lætitia inenarrabili gaudent, gratiam liberationis huic famulo tuo N. concedere digneris, vt à spiritibus immundis liberatus, & suæ pristinæ sanitati redditus, tibi fideliter seruiat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

Apoc. 15. COniuro te, † spurcissime dæmon, per illam beatificam; & claram omnium electorum visionem, quæ per mare vitreum à beato Ioanne nominatur, in qua Sancti, & electi vident in claritate diuinæ essentiæ omnia pertinentia ad suam glorificationem, quæ perlucidissimo vitro comparatur, quod est mixtum igne: Ibidem. quia quantò perspicacius, illud summum bonum vident, & omnia in illo, tantò amplius igne dilectionis ardent, & tenent ea, quibus semper fruituri sunt. Et ij sunt, Ibidem. qui vicerunt bestiam, & imaginem eius. Tu siquidem, maledicte dæmon, videns multos per fidem, spem, & dilectionem saluari, cœpisti fidem per mundi sapientiam: dilectionem per mundi pulchritudinem, & per gloriam creaturarum, spem impugnare, quod specialiter facies in fine mundi per Antichristum, & membra eius, cùm videris appropinquare iudicium vniuersale, & ideò

quan-

quantò tunc maior erit sæuitia tua ad perdendum, tantò indulgentior erit misericordia diuina ad eos iuuandum. Vnde eos triplici merito, scilicet patientia, pudicitia, & sapientia spirituali fecit vincere bestiam, te scilicet, crudelem diabolum cum membris tuis: quia per patientiam Christi, vicerunt crudelitatem persecutorum: per sapientiam spiritualem, vicerunt mundi sapientiam: per pudicitiam carnis, vicerunt pulchritudinem vanam huius mundi: & ij sunt sancti Martyres, Doctores, & Virgines sanctæ Ecclesiæ. Coniuro te, † impiissime spiritus, per omnes illos Sanctos, qui durissimum bellum contra te, & tuos complices, atque membra illius superbissimi Luciferi, Christo duce, gesserunt, qui & cæteros in præmio salutis excedunt, quia quanto pericula maiora euaserunt, tantò de saluatione sua sincerius gaudent: qui ideò dicuntur stare supra mare vitreum, id est supra commune præmium remunerationis, quia habent visionem clariorem, & fruitionem beatiorem, & non solùm in animabus, sed etiam in corporibus habebunt hanc gloriam, in quibus pro Deo perpessi sunt, & diuersis laboribus temporalibus fatigati, ea pro amore Dei contemnendo, apud ipsum meruerunt, ideò etiam in corporibus præmiabuntur, quæ à beato Ioanne Euangelista citharæ Dei nominantur, quia pro eius amore illa castigarunt. Vnde & quanta in afflictis corporibus propter Deum fuit amaritudo suppliciorum, tanta in eis in æternum redundabit dulcedo præmij: & ideò exultabunt sancti de salute sua, quia liberati sunt per Christum à vobis dæmonibus inimicis spiritualibus, qui eos in varia peccatorum discrimina attrahere nitebamini. Per hæc igitur mysteria, & omnia alia, quibus, tu maledicte dæmon, potes constringi, & ex hoc corpore fugari, te cogo, vt exeas ab hac creatura Dei N. cum omnibus sociis tuis, ad eam nunquam rediturus, per illum, qui te victum ligauit, & regnum tuum destruxit, qui te proiecit in tenebras exteriores, vbi fumus tormentorum tuorum ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

Ibidem.

Apoc.c.15.

Hic Exorcista interrogare poterit dæmones de nomine, sociis, & de quo ordine fuerint: & si noluerint respondere, adhibeat ignem cum sulphure ardentem, eos profumigando: deinde sic sequatur.

Oratio.

Exod. 14. DOmine Deus exercituum, qui tua omnipotenti virtute populum Israel per Moysem, & Aaron seruos tuos in manu forti, & brachio extento ab Ægyptiaca seruitute liberasti: & hominem diabolica fraude deceptum, per mortem vnigeniti filij tui Iesu Christi: tua pietate, & misericordia è faucibus inferni eripere voluisti, cuius saluti, tua mirabili, sapientissimáque dispositione tu solus remedium inuenire potuisti, pro quo beneficio omnes Sancti te laudantes, tibi perennes gratias referunt, te suppliciter exoramus pro liberatione huius famuli tui N. qui diaboli dolis atteritur, vt è potestate eius, interueniente eiusdem filij tui passione, tua benignitate eripias. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

Apoc. 15. COniuro te † iterùm, nefandissime dæmon, per omnes illos Sanctos, qui laudantes Deum cantabant canticum Moysi, stantes super mare vitreum: qui instar populi Israelitici per manum Moysi liberati, cantantis Deo canticum pro sua liberatione, & de victoria exultantis: Sancti electi liberati à sua seruitute per Christum, cantant, illi gratias agendo de parta victoria contra Luciferum principem tuum, & eius membra. Cantant etiam canticum Agni, qui eos liberauit, exultantes de subuersione spiritualis, & corporalis inimici, dicẽtes: Magna, & mirabilia sunt opera tua, Domine Deus omnipotens. (Ibidem.) Magna (inquam) quia nihil maius est, quantùm ad potentiam, quàm de illo triumphare, cuius potestati nihil comparabile est super terram. Nihil etiam est mirabilius quàm de operibus Luciferi, & ministrorum eius sic dispensare, vt Deus omnes astutias vestras, (Ioan. cap. 41.) quas contra ipsum, & genus humanum, & quicquid pro

vestra voluntate scelerata facere arbitramini, contra vos vertat, & ipse Deus benedictus iuxta suam voluntatem hæc omnia secundum iustitiam suam dispensat. Coniuro te, † iniquissime spiritus, per illum sacratissimum Agnum, qui pro nostra salute occidi voluit, qui ambulat super aspidem, & basiliscum, qui conculcat leonem, & draconem, qui occisus est ab origine mundi: quia passio, & mors eius mox ab initio mundi effectum habere cœpit in eis, qui meritis eius à Deo patre reseruati sunt. Coniuro te, † spurcissime dæmon, per illum, cuius viæ iustæ, & veræ sunt, qui est Christus. Iustus enim est in persecutores exterminando, & iustos ab eorum persecutoribus liberando. Et verus in promissa præmia tribulatis per eos reddendo. Opera enim Dei sunt magna per potentiam, qua omnia, quæ vult, facit: mirabilia per sapientiam, qua omnia, sicut vult, disponit: iusta per æquitatem, qua omnem iniustitiam ab eis excludit: vera sunt per misericordiam, qua in se sperantibus semper assistit. Coniuro te, † sceleratissime dæmon, per illam mirabilem, & sapientissimam dispositionem, qua Deus omnipotens, nostræ redemptioni viam adinuenit. Quid enim sapientius, quàm huic nostræ redemptioni viam inuenire, quæ impossibilis erat ex parte creaturæ, quæ ad hoc non sufficiebat? Erat impossibilis ex parte Creatoris, qui inhabilis erat ad moriendum. Quid potentius quàm ex mortale, & immortale vnum facere duo maxime distantia in vnius personæ simplicitate, sine compositione copulare? Quæ iustitia rigidior, quàm in iniustitia multa, etiam iustum tradere? Et quæ misericordia lenior, quàm vt seruis parceret, filium affligere? quæ omnia misericordia sapientissimi Dei omnipotentis in opere nostræ redemptionis ostendit. Coniuro te, † pessime dæmon, per illum, quem timent, & adorant omnes Sancti, & electi Dei, cui dicebat illa multitudo Sanctorum. Quis non timebit te, Domine, & magnificabit nomen tuum? Solus ille non magnificat, qui quantum est ex se, nomen illud ignorat, & ideò in illa vita omnes magnificabunt: quia omnes tunc, quãtum sit illud nomen, manifeste cognoscent, & videbunt: quia solus pius est. Illi enim pium Deum habent, qui nõ solum pium esse sciunt, sed etiã in-

Esaia. 43.

Apoc.13.

Apoc.25.

Henricus Arphius lib. 1. myst. The. cap. 7.

Apoc.cap.15.

ſua fœlicitate experientur: quãdo omnes gentes venient, & adorabunt in conſpectu eius: quod tunc erit quando omnes venient ad Iudicium: qui modò ſe liberos putant, venient ad Dei veram cognitionem, qui tua deceptione iam diſperſi ſunt per varios errores: & adorabunt in conſpectu Dei, qui vnum Deum omnipotentem, & iuſtum eſſe cognoſcent, ideò eius iuſtitiam commendabunt, dicentes: Quoniam iudicia tua manifeſta ſunt. Tu ſiquidem, ô nefandiſſime ſpiritus, in præſenti ob hoc Deum ignoras: quia iudicia eius manifeſta non vides, tunc autem iudicia eius manifeſta tibi erunt, & omnibus: & ob hoc vnum Deum omnipotentem eſſe, ignorare non poteris: quia illum, vt formidabilem Iudicem tuum, in tui damnationem cognoſces. Soli ergo iuſti ex amore Deum adorabunt: quia vident eum, ſicuti eſt, vos verò rebelles eius, & membra veſtra perhorribilia iudicia cognoſcentes, timebitis eum ex timore, inuiti, & coacti, contra veſtram obſtinatam voluntatem. Per illum ergo te conſtringo, & cogo, vt exeas ab hoc famulo Dei N. quem Dominus noſter Ieſus Chriſtus ſuo ſanguine, paſſione, & morte dignatus eſt redimere. Qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Ibidem.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, fili Dei viui, qui ex maxima charitate tua, qua humanum genus dilexiſti, in hunc mundum veniens, viam perueniendi ad æternam beatitudinem tuis fidelibus, ore tuo docuiſti: & ne ab illa deuiarent per prædicatores tuos illam oſtendere voluiſti, vt corda ſeruorum tuorum ad te conuerterent: te, piiſſime Redemptor, deuotè per immenſam pietatem tuam deprecor, vt hunc famulum tuum N. ab oppreſſione dæmonum liberes, & liberatum cuſtodire digneris. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Ioan. c. 3.

CONIVRATIO.

COniuro te, ✝ iniquiſſime dæmon, per illam magnam vocem, quæ exiuit de templo, præcipiens ſeptem Angelis, vt effunderent ſeptem phialas iræ Dei in terram:

Apoc. 15.

tam:quæ vox omnipotẽtis Dei eſt. Magna equidem, quia exiens è templo ſanctæ Eccleſiæ, magna voce prædicatoribus ſuis præcipit, vt effundant phialas iræ Dei, ſuas ſcilicet prædicationes, ex quibus aliqui homines veniã placationis, aliqui verò iram vltionis ſumunt. Super terram effundunt phialas ſuas, quando prædicant verbũ Dei hominibus terrenis, vt eorum corda conuertant ad Dominum Deum ſuum. Coniuro te, † maledicte dæmon, per illum primum Angelum, id eſt Chriſtum, qui tunc effudit phialam ſuam, quando prædicauit Iudæis pœnitentiam ſuorũ peccatorum, in quibus vulnus ſæuum, ac peſſimum infidelitatis, & obſtinationis factũ eſt, ex quo alia peccata procedunt, & tale vulnus factum eſt in hominibus, qui habent characterem beſtiæ: & imaginem eius: quia qui, Domino derelicto, te venerantur: & infidelitatem, quæ eſt character eius, ſequuntur, eiuſdem impietatis vulnere peſſimo peribunt. Coniuro te, † ſpurciſſime dæmon, per illum ſecundum Angelum, qui ex præcepto Dei effudit phialam ſuam in mare, in quo mortua eſt omnis anima viuens: quia tempore Antichriſti (te inſtigante) ſequaces eius non ſolùm non obedient prædicatoribus Dei, & eorum ſalutaribus monitionibus, ſed etiam ſeruorum Chriſti ſtabilitatẽ vndis amaræ perſecutionis inſectabuntur vſq; ad ſanguinis effuſionem. Cõiuro te, † maligniſſime ſpiritus, per tertium Angelum, qui phialam ſuam effundit ſuper flumina, & fontes aquarum, quando prædicatores proponunt verbum Dei ſuper hæreticos, & Eccleſiæ perſecutores, qui dicuntur bibere ſanguinem, ſicut ſanguinem Apoſtolorum, & Prophetarum fuderunt, vt rectè ei dicatur: In ſanguine peccaſti, & ſanguis te perſequitur. Coniuro te, † ſceleratiſſime dæmon, per quartum Angelum, qui ad imperium Dei effundet phialam ſuam in Solem, qui æſtu magno homines affliget, quando ille perditus homo, & filius perditionis, & maledictionis æternæ Antichriſtus, ſua ſuperbia tumẽs, non cæcum, neq; tenebroſum: ſed Solem iuſtitiæ ſe eſſe appellabit. Qui phialã, ſacrã ſcilicet Scripturam ſuperẽffuſam ſibi per ſanctos Doctores ferre non valens, indignabitur, & iraſcetur: & ad tantam inſaniam ſe, & ſuos prouocabit, vt non ſolùm Sanctos, immò ipſum Deum audeat blaſ-

Ibidem. *Apoc.16.* *Ibidem.* *Ibidem.* *Ibidem.*

Ibidem. phemare, qui habet potestatem super has plagas. Coniuro te, † spurcissime dæmon, per quintum Angelum, qui iussu Dei effundet phialam suam super sedem bestiæ, id est super potestatem iudiciariam Antichristi, quãdo terrenæ fælicitatis falsa lætitia contenebrabitur, vt sicut iustus labores fructuum suorum manducabit, sic impius ille homo dignis blasphemiæ suæ pœnis expositus, quasi lingua sua saturabitur, vt rectè de eo, & suis ministris, dicatur: Commanducauerunt linguas suas præ dolore. Coniuro te, † iniquissime spiritus, per sextum Angelum, qui ex diuino præcepto effudit phialam suam super flumen illud magnum Euphraten, ex qua aquæ eius desiccatæ sunt, vt præparetur via regibus ab ortu Solis. Licèt enim Deus omnipotens per prædicatores suos effundat doctrinam suam in corda hominum, vt eos ad se conuertat, tamen (tua persuasione decepti) aliquando, & sæpe reprobi, post effusionem, & prędicationem doctrinæ sacræ, nolunt se corrigere, sed in maiorem excæcationem præcipitantur, è quibus, velut ex ore draconis, exeunt spiritus immundi, id est verba peruersa, quibus seducunt corda hominum per falsam doctrinam, & in eis generant diabolum, sicut fideles Christi per doctrinam eius, ipsum generant in cordibus fideliũm. Et hi spiritus exeunt per modum ranarum, quæ, sicuti luto morantes, garrulę sunt, & aliis quietem auferunt: sic isti tui sequaces bonis infesti sunt, & eorum pacem impediunt. Per virtutem igitur Domini nostri Iesu Christi, te constringo, maledicte dæmon, vt statim exeas ab hac creatura Dei N. & sine mora vadas ad loca tibi à Christo deputata, quam ipse dignatus est ad suam sanctam gratiam euocare. Qui cum Patre, & Spiritui sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista conetur scire causam, quare dæmones non recedant: & si responderint se detineri à superiore dæmone: tunc præcipiat alteri, ne illos impediat, quibus peractis, sequatur hoc modo.

Ora

Oratio.

DOmine Iesu Christe, piissime redemptor, qui Ecclesiam tuam benignissima pietate tua coadunasti, & eam semper ab erroribus illæsam, & intactam custodire voluisti, qui seruos tuos, ne in nouissimis temporibus per maximas tribulationes ab illa recederent, tua sanctissima doctrina in fide confirmasti: & ne minas, & terrores illorum temporum timerent, eos cautos reddidisti: præsta quæsumus: vt per virtutem tui sanctissimi nominis, dæmones hanc creaturam tuam N. vexantes expellere valeam: vt tua misericordia ab eis liberata, te laudare possit in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † spurcissime spiritus, per septimum Angelum, qui vt iussionem Dei adimpleret, effudit phialam suam in aërem, ex quo facta est vox magna de templo, & throno, & terræmotus magnus, qualis nunquam fuit: cuius tremore ciuitas magna facta est in tres partes. Iste equidem Angelus effundet phialam, id est prædicationem suam, in aërem: quia manifestè loquens, Antichristum aduenisse nuntiabit: quo audito, Sancti viriliter agent, dicentes: Factum est: venit vltimus dies, moriamur pro Christo. Tunc enim, ô scelerate dæmon, ciuitas tua magna, id est peruersi homines huius mundi diuidentur in tres partes: vna est, paganorum: altera, hæreticorum: & alia, hypocritarum, qui cùm diuisi, & separati fuerint à veris Christianis, per illud vltimum Iudicium, tunc Babylon illa magna, mater abominationum, corruet. Coniuro te, † iniquissime dæmon, per illum Angelum, qui beato Ioanni declarauit mysterium damnationis illius meretricis magnæ, quæ Antichristum, & ministros eius significat, quæ sedebit super aquas multas, id est super plures populos, super quos regnabit. Hic enim (te adiuuante, & operante) plenus erit nominibus blasphemiæ, & tua impietate, qui superbia inflatur, eriget se contra Deum, & sedebit super te, bestia: quia (te hortante) reprobi tunc per diuersa vitia corruent. Iste enim ma-

Apoc. 16.

Ibidem.

Apoc. c. 17.

ledictus homo Antichristus erit ornatus auro, & lapidibus pretiosis, quæ sunt diuitiæ, & gloria huius sæculi, quibus fulgebit. Defert etiam poculum aureum: quia sua persuasione, ad hanc transitoriam delectationem homines alliciet, quibus miseros homines ab amore Dei retrahet. Sed gaudere debet verus seruus Dei: quia etsi iste iis ornamentis habilis sit ad decipiendum suos sequaces, non tamen fideles: quia habet signum manifestum in fronte, quod est Babylon magna, mater fornicationum. Magna fuit, quia peccato captiuauit populum Dei. Coniuro te, † scelerate dæmon, per illum, qui per Angelum dignatus est exponere beato Ioanni Euangelistæ sacramentum mulieris meretricis, quam sedentem super bestiam ipse viderat. Bestia, quam vidisti, (inquit) fuit, & non est, & ascensura est de abysso, est diabolus, qui homines bestiales facit, cùm eos ad peccatum inducit: fuit ante Christi aduentum, quia tunc maximam potestatem habebat: sed non est, quia post Christi aduentum, licèt penitùs potestatem non amiserit, multùm tamen debilitata fuit. Tempore autem Antichristi talis bestia ascensura est de abysso: quia potestatem priorem accipiet, tamen finaliter, mortuo Antichristo (quia ampliùs non habebit locum tentandi) in interitum ibit, quia tecum detrudetur in infernum cum suis satellitibus, ex quorum numero tu, maledicte spiritus, existis. Exi ergo, scelerate, ab hoc famulo Dei N. & ne differas parere mandatis, tibi in nomine Iesu Christi Nazareni crucifixi factis. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Ibidem. *Ibidem.* *Ibidem.* *Ibidem.*

Oratio.

Psal.148. OMnipotens, sempiterne Deus, qui per verbum tuum ex nihilo omnia creasti, & ea à tuo ordine, diabolica fraude dilapsa, per mortem eius mirabiliter restaurasti, cuius præsentia Ecclesiam tuam illuminare mirabiliùs decreuisti, & regnum peccati eius doctrina destruere voluisti, monens vnumquemque nostrum recedere à seruitute illius, pro qua liberatione omnes Sancti exultantes, gratias inenarrabiles tibi perenniter referunt: *Apoc.18.*

ferunt: te, Domine sancte Pater, humiliter exoro, vt per immensam charitatem tuam, virtutem fugandi dæmones ab hoc famulo tuo N. misericorditer mihi tribuas: vt à potestate eorum liberatus, & suæ pristinæ sanitati condonatus, tibi seruire possit: Qui in Trinitate perfecta viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

CONiuro te, † pessime dæmon, per illum alterum Angelum descendentem de cœlo, habentem pietatem magnam, ex cuius gloria illuminata est terra, qui exclamans in fortitudine, dicebat: Cecidit, cecidit Babylon illa magna, & facta est habitatio dæmoniorum. Angelus enim iste erat Christus nuntius paternæ voluntatis, qui de cœlo descendit, cùm carnem, & animam in vtero virginali assumpsit, qui magnam potestatem habere dicitur, quantùm ad vtranque naturam. De potestate diuina dicitur: Potestas eius, potestas æterna, quæ non auferetur. De humana autem, dicit ipse: Data est mihi omnis potestas in cœlo, & in terra. A quo illuminata est omnis terra, id est Ecclesia electorum: quia effugãdo à cordibus fidelium tenebras peccatorum, & ignorantiæ, illuminauit omnem hominem venientem in hunc mundum. Clamauit autem Christus contra regnum peccati, quando destruxit illud sua morte, dicens: Cecidit, cecidit Babylon illa magna. Cecidit (inquam) per duplicem damnationem, animæ scilicet, & corporis: quia obstinati peccatores, & omnes tui sequaces tecum damnabuntur in corpore, & anima: & facta est habitatio dæmonum: quia dæmones in cordibus impiorum habitantes, per carnis illecebras immundi spiritus dicuntur. Babylonia igitur, congregatio prauorum, habitatio dæmoniorum est: quia dum in tenebras peccatorum ruunt, quos, nisi malignos spiritus habitare in eis intelligere possumus? Coniuro te, † superbissime dæmon, per illum Angelum, qui est Christus, qui maximo amore affectus erga salutem seruorum suorum, & nos exhortans ad pœnitentiam, admonet, vt exeamus à congregatione prauorum, dicens: Exite de illa populus meus, ne participes

Ibidem. *Dan. 7.* *Matth. 28.* *Apoc. 18.* *Ibidem.*

cipes sitis delictorum eius. Exite (inquam) animo, & non faciatis opera eius, nec facientibus consensum præbeatis. Et non solùm nobis exire præcipitur, sed etiam iubetur ministris diaboli, vt duplicent illi pœnas, & tormenta, in corpore scilicet, & anima. Tradite (inquit) illam calori, & frigori, vt transeat ab aquis niuium ad calorem nimium, reddite illi æternam pœnam, vt puniatur non solùm pro actualibus peccatis, quæ commisit: sed etiam pro voluntate, qua illa commisit: quia ipsi reprobi æternaliter si viuerent, æternaliter peccare vellent. Coniuro te, † nefandissime dæmon, per illud magnum gaudium, & exultationem, quam omnes Sancti, & electi Dei facient, reddentes gratias Deo de beneficiis ab eo acceptis, dicentes: Laus, & gloria, & virtus Deo nostro, quia vera, & iusta sunt iudicia eius, qui iudicauit de meretrice magna: quæ corrupit terram in prostitutione sua, & vindicauit sanguinem seruorum suorum de manibus eius. Et non solùm Sancti minores de hac damnatione Babylonicæ ciuitatis, & omnis idololatriæ laudabunt Deum: sed etiam illi maiores, qui in Ecclesia fuerunt iudices, & doctores aliorum: & ideò pusilli, & magni laudabunt tunc Deum: & ista vox est Ecclesiæ, cùm in die Iudicij ab ea exierint omnes mali, & æterno igne cruciabuntur, & fumus tormentorum eorum ascendet in sæcula sæculorum: quia superbia tua, & tuorum sequacium æternaliter in te, & in omnibus damnatis obstinatis durabit, propterea fumus ascendit: quia in præsenti sæculo Babylon ista tua ex parte crematur, & in perditionem vadit, sicut Hierusalem in illis Sanctis, qui de hoc sæculo migrarunt, transit in paradisum. Coniuro te, † immundissime spiritus, per illam vocem, quam audiuit beatus Ioannes laudantem Deum, & dicentem: Laudate Deum, quoniam regnabit Dominus noster omnipotens: gaudeamus, & exultemus, & demus gloriam ei: quia venerunt nuptiæ agni: gaudio scilicet, & lætitia duplici, quam habebunt Sancti. Primò, quia videbunt regnum peccati penitùs extinctum, ex quo eis adueniet magnum gaudium, lætabuntur de securitate diuinæ fruitionis æternæ. Secundò, de saluatione iustorum, de qua maximè gaudebunt Sancti: quia regnum Dei ex eorum salute com-

Iob c.24. *Apoc.c.19.* *Ibidem.* *Ibidem.*

completur. Gaudere igitur debemus, quia venient nuptiæ agni, quando Ecclesia Domino in thalamo regni cœlestis sociabitur, si tamen hîc per opera iustitiæ spirituali conuiuio,& perenni regno se dignam exhibeat, vt, iuxta Domini parabolam, adueniente sponso, lampadas suas ornatas,& accensas teneat. Coniuro te, † maledicte dæmon,per illum, qui vocat nos ad cænam agni:quia sicut in fine diei omnium cœna est,sic finito præsentis vitæ tempore, ad refectionem supernæ contemplationis Sancti ad cœnam agni vocanturr.Beati igitur,qui ad cœnam illam cœlestem agni vocati sunt, vbi induti stolis albis omnes gaudebunt cum Christo, illa inseparabili coniunctione, fruendo illa diuina essentia in sæcula sæculorum. Amen. *Ibidem.* *Ibidem.*

Hîc interroga patientem, quicquid illi interius suggerit dæmon, applicando illi remedia, & exhortationes, prout opus erit,denuò sic sequere.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui vnus in Trinitate, & Trinus in vnitate ab æterno beatus existens, secundum immensam sapientiam, & infinitam prouidentiam tuam homines, & angelos electos ad æternam, & immarcessibilem,cœlestemque beatitudinem, & contemplationem tuæ diuinæ essentiæ æternaliter prædestinasti,vbi cum filio tuo, & Spiritu sancto, æterno, & infinito gaudio in illa beatissima,æternalique,& perenni visione fruentur:vbi de sua æternali, ac firmissima beatitudine securi, in illa cœlesti patria omni lætitia iucundabuntur.Te,Domine sancte Pater,qui Angelos tibi,tuæq; immensæ bonitati, ac benignitati de tot donis naturalibus in sua creatione acceptis rebelles, & ingratissimos è cœlo eiiciens, ad infernale supplicum, tua immensa virtute,& potentia deputasti, humiliter deprecor per pietatem, & misericordiam illam, qua iustos saluas, vt virtutem expellendi dæmones ex hoc corpore mihi misericorditer concedere digneris, vt hic famulus tuus N. à *Ex Dionysio Chartusiano de quatuor nouissimis.*

diabo

diabolica vexatione liberatus, & suæ sanitati restitutus, tibi in Ecclesia tua gratiarum referat actiones. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

Coniuro te, † iniquissime spiritus, per illam inexcogitabilem, & immarcessibilem gloriam cœlestem, quam præparauit Christi fidelibus, & electis suis in illa cœlesti beatitudine, quæ à beato Ioanne Euangelista sub nomine cœnæ agni appellatur, quando dicit. Beati, qui ad cœnam nuptiarum agni vocati sunt. Coniuro te, † scelerate dæmon, per illam benedictam, & sanctissimam Trinitatem, quæ in tui dedecus, & opprobrium ô miser dæmon, omnes ciues cœlestes reficit illa suauissima, & præstãtissima refectione spirituali Christi, qui merito suæ salutiferæ passionis, nobis ianuam, & aditum regni cœlestis reserauit. In quo æternę salutis regno, quod ex maxima superbia, & temeritate tua perdidisti, omnis anima fidelis filio Dei perfectissimè desponsatur, & inseparabiliter per beatissimam visionem, atque completam fruitionem vnitur: vbi vnicuiq; menti beatę nobilissima, & iucundissima, æternalisque cæna, quæ est refectio gloriosa summè confortans, & sine fastidio satians, exhibetur. Coniuro te, † maledicte, ac nefandissime spiritus, per Deum patrem omnipotentem, qui suis electis claram sui ipsius cognitionem, & fontalem, deliciosissimamque deitatem, ac ineffabilem charitatem præbet: qui taliter humanum genus dilexit, vt filium suum vnigenitum pro eius salute daret. Coniuro te, † ingratissime spiritus, per vnigenitum filium Dei Iesum Christum Dominum nostrum, qui, cùm in patria erimus, illuminationem mentis ad cognoscendum suæ incarnationis mysterium, & suam glorificatam humanitatem, ac omnẽ ipsius fœlicitatem, & gloriam nobis præbebit. Coniuro te, † spurcissime dæmon, per Spiritum sanctum paraclytum à patre, & filio procedentem, qui in illa suauissima, dulcissima, ac beatissima, semperque iucundissima cœlesti cœna ciuium supernorum, mentibus beatorum largitur splendidissimam, iucundissimamq; totius superbenedi-

Ex Dionysio Chartusiano de quatuor nouissimis.

Osee c. 2.

Ioan. 3.

Symbolum Nicænum.

ctæ Trinitatis notitiam, & omnem ſuam charitatem, dignationem, & pietatem, quibus mentes Sanctorum abundantiſsimè nutriuntur, excellentiſsimè deificantur, ſuauiſsimè inebriantur, inſeparabiliter vniuntur, ſupernaturaliter nobilitantur, gaudioſiſsimè ſatiantur, atque æterna ſecuritate fruuntur. Hæc eſt illa cœna, quæ tibi, ô iniquiſsime ſpiritus, parata fuerat à Deo, quam ob maximam, & inauditam temeritatem tuam tam mirabiliter perdidiſti, quando in tanta nobilitate conſtitutus, vt ingratiſsimus inſipiens, & ſtolidus dicebas in corde tuo, tuum blaſphemando conditorem: In cœlum conſcendam, ſuper aſtra Dei exaltabo ſolium meum, aſcendam ſuper altitudinem nubium, ponam ſedem meam ad aquilonem, & ero ſimilis altiſsimo. Ex qua temeritate eiectus è cœli faſtigio, ad infernum detraheris, ô infœlicem commutationem, & iuſtiſsimam pœnam! Quale refrigerium erit tibi, tuiſque complicibus in illo perenni inferno, vbi tot tormenta vobis ſunt præparata. In ipſo enim æternæ mortis chaos, in quo erit habitatio tua ſempiterna, quid aliud inuenitur, niſi iugis flamma, perſeuerans tribulatio, perpetua, atque infinita pœna, & totius mali calamitas? Vbi etiam igneus fluuius, & fœda palus omnia complet? Atque vtinam mors poſſet in his ſubuenire anguſtiis. Sed (quod eſt horribilius) adhuc viues in tormentis poſitus, vt cruciatibus guberneris: vbi vlulatus, & planctus, gemituſque, & mugitus continuè perſonant, ſimulque clamor vbique confuſus attollitur: quem dira vis tormentorum exagitat, & incendij arſura extorquet. Hæc autem tribulatio, quæ illic miſeros excipit, nullo termino finitur, nulloque fine concluditur: ſed flammarum atroci aduſtione conſumitur. Ibi enim vermis, qui nunquam moritur, & ignis, qui nunquam extinguitur, atque ſtridor dentium ſemper ſentitur, gehenna, lethaleq; frigus, glacies & fames peſsima, & ſitis immenſa, dolor perpetuus, & continuus languor, ſæua peſtis, & indicibilis lues, tenebræ denſiſsimæ, & nox obſcuritatis horrendæ. Ibi nulla requies vobis miſeris dabitur, vbi omnia mala, & cuncta tormentorum genera inueniuntur. Mors immortalis, defectus indeficiens, & infinitus. Hæc eſt commutatio, & merces tua, ô miſerrima

Apoc.19.
Eſa.14.
Matth.13.
Iſa.66.
Matth.13.

creatura, quæ tibi, & tuis complicibus constituta est, quam ob superbiam, & malitiam tuam meruisti: quia immensa illius cœlestis patriæ gaudia gustare noluisti. Per illam igitur cœlestem cœnam, & spirituale conuiuium te adiuro, † constringo, & cogo, maledicte spiritus, à Deo maledictus, & in tenebris æternaliter præcipitatus, vt exeas, & recedas ab hac creatura Dei N. quam Dominus noster Iesus Christus sua passione, & morte redimere dignatus est, & vade ad sedes infernales, seu ad loca tibi à Deo deputata. Quòd si more tuo bestiali obedire nolueris, & præcepta mea tibi in virtute Dei facta, obstinatè contempseris, ego vt minister Christi, licèt immeritus, potestate mihi ab illo tradita, ex nunc impero Lucifero, & omnibus furiis infernalibus, vt contra te insurgant, & irruant, te omnibus pœnis excrucient, & in stagnum ignis, & sulphuris te præcipitent: ibi acriùs, & duriùs solito cruciandus. [illegible] maledictio, ac ira Dei omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & indignatio eius veniant super te, spiritus rebellis, quæ te, & omnes tibi fauentes omnibus pœnis supradictis afficiant, & excrucient in sæcula sæculorum. Amen.

Luc. 9.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, rex potentissime, qui Ecclesiam tuam in nomine tuo congregatam, & in sanguine tuo redemptam, tua pietate conseruare non desinis, qui nos per mortem tuam è faucibus diaboli eruens, clausum vitæ æternæ ostium aperuisti, & fideles tuos de antiquo hoste, tua gratia triumphare fecisti, quos ad cœlestem, & æternam patriam, per prædicatores vocare non desinis, qui tua omnipotenti virtute de cœlo descendens, illum refugam tyrannum diabolum, & Satanam ad infernum deputasti, te, piissime fili Redemptor mundi, humiliter exoro, vt per virtutem tuæ sacratissimæ passionis, gratiam expellendi dæmones ab hac creatura tua N. mihi misericorditer impendere digneris. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

1. Tit. c. 4.

COniuro te, † malignissime dæmon, per illum fortissimum, & inuincibilem Iesum Christum, qui sedet

ſuper equum album, qui vocatur fidelis, & verax, qui cum iuſtitia iudicat,& pugnat,cuius oculi ſunt vt flamma ignis, habens nomen ſcriptum, quod nemo nouit, nec ipſe,cuius veſtis erat aſperſa ſanguine,cuius nomen eſt verbum Dei, Rex regum, & Dominus Dominãtium. Vidit enim beatus Ioannes (in tui dedecus, ô ſcelerate ſpiritus) cœlum apertum,vt qui inuitati fuerant ad illam cœleſtem cœnam agni, poſſent introire, quod clauſum extitit ante Chriſti incarnationem, mortem, & reſurrectionem propter peccatum Adæ:apertum eſt autem poſt eius Aſcenſionem: quia morte ſua deleuit chyrographum peccati. Chriſtus enim, ô inique ſpiritus, (in tui confuſionem) habet nomen illud nouum, quod nemo nouit, niſi ipſe, & ſimul tota Trinitas. Habet veſtem aſperſam ſanguine, id eſt humanitatem ſuam,quæ (in tui damnatione) in ſua paſſione tota aſperſa fuit ſanguine. Habet etiam illam veſtem aſperſam ſanguine: quia (in tui opprobrium) eſt circundatus Sanctis omnibus,qui in hoc martyrij bello pugnantes, alij affecti ſunt martyres facto,& alij voluntate:qui ſequuntur Chriſtum in equis albis:quia eorum corpora,& luce iuſtitiæ,& caſtimoniæ candore claruerunt. Tenet Chriſtus in veſtimento ſcriptum:Rex regum:& Dominus dominantium: quod nemo alienus à fide poteſt accipere. Eccleſia autem non atramento, ſed ſpiritu Dei viui in tabulis cordis ſcriptum tenet. Et deſcribitur in veſtimento Chriſti: quia myſterio Deitatis, in quo Dei filius veſtitus eſt humana carne,& opere paſſionis eius,illius nobis maieſtas,regnúmque aperitur, quod tua peruerſitate clauſum omnibus fuit. Eſt fidelis, & verax Chriſtus: quia quod promittit, ſine dubio implet, & cum iuſtitia iudicat, & pugnat: quia debellando vos aëreas poteſtates,eius iuſtitia ante potentiam præiuit, quando ſolus calcabat torcular, pro nobis mori voluit,vt iuſtitiæ ſatisfaceret. Hebet denique oculos,vt flammam ignis: quia per gratiam illuſtrat mentes ſeruorum ſuorum fidelium. Coniuro te, † maledicte dæmon,per illum mirabilem Angelum,quem Ioannes in Sole ſtantem vidit, voce magna clamantem, id eſt Chriſtum, qui in Eccleſia iuſtorum,quæ Soli comparatur, ſtat: quia in patria fulgebunt ſicut Sol.

Apoc.cap.19.

1.Tim.6.

Coloſſ.2.

2.Tim.6.

Epiſt.19.

Ibidem.

Clamat autem in aues,quæ volant per medium cœli, id est ad animas volantes de peccato in peccatum, illas, quantum in se est, vocando ad pœnitentiam: clamauit per seipsum, clama nunc,& per suos Prædicatores tempore Antichristi clamabit, qui vocabunt populos suis prædicationibus ad regnum cæleste, dicentes: Venite ad cœnam agni. Magna profectò erit audacia Antichristi, ô miserrime spiritus,qui (te astante, & instigante) cum suis satellitibus audebit pugnare cum Christo, sedente in Ecclesia suorum fidelium: sed eius temeritas citò peribit: quia apprehendetur bestia, & psuedoprophetæ, & mittentur in stagnum ignis ardentis, & sulphuris:tunc enim Antichristus,& hæretici tui detrudentur tecum,ô bestia teterrima,in infernum,& in stagnum ignis, & sulphuris. Coniuro te, † sceleratissime dæmon, per illum fortissimum Angelum, quem Ioannes vidit descendentem de cœlo: habentem clauem abyssi,qui tenens catenam in manu sua, apprehendit diabolum, serpentem antiquum, qui est diabolus, & Satanas, & ligauit, & misit eum in abyssum, & clausit ostium, & signauit super illum, vt ampliùs non seducat gentes, qui est Christus Iesus Dominus noster, qui paterna potestate præditus, descendit in carne, inclinauit cœlos,& descendit cum principe tuo Lucifero bella gesturus, atque illo ligato, vasa eius destructurus,est apprehendens serpentem antiquum, qui dicitur diabolus, quia criminator,& Satanas: quia aduersarius ligauit eum à passione sua vsque ab finem mundi, & misit eum in abyssum per mille annos, postquam soluendus est à carcere, vt seducat gentes. Sed paruo tempore durabit eius malitia: quia ignis descendens de cœlo deuorabit suos sequaces, & ipse tecum mittetur in stagnum ignis, & sulphuris, vbi cruciabimini die,ac nocte in sæcula sæculorum. Coniuro te, † pessime dæmon, per illum,qui sedet super thronum magnum, & candidum, à cuius conspectu fugit terra, & cœlum, qui est Christus Iesus Dominus noster,qui sedet super Ecclesiam candidam non habentem maculam, neque rugam, ante cuius conspectum fugit cœlum, & terra, vt ipse insinuat, dicens: Cœlum, & terra transibunt. Iterum coniuro te, † scelerate

Ibidem.

Apoc. cap. 10.

Psalm. 18.

Apoc. cap. 10.

rate dæmon, per Deum altissimum, & per Iesum Christum Saluatorem nostrum, auferentem peccata mundi, cuius creaturam, nefandissime spiritus, artibus tuis tentare, & occupare ausus fuisti: & tibi præcipio, vt illam desinas molestare: contremisce, immundissime spiritus, initium omnium malorum, transgressor veritatis, iustitiæ persecutor, author fornicationum, seminator zizaniarum, dissipator pacis, lator discordiæ, pessime dux tenebrarum, mortis inuentor, ianua inferni, deuorator animarum, omniúmque malorum causa. Recede ergo, per nomen æterni Dei, & Domini nostri Iesu Christi ab hac creatura sua N. cum omni tua damnata societate, relinquendo ipsam sanam, & liberam, vt inuenisti, pro qua ipse Dominus noster Iesus Christus ob suam misericordiam, & pietatem dignatus est crucifigi, & mori. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen. *Ioan. cap. 1.*

IMPROPERIA EXPROBRANTIA DAEMONES.

AVdi igitur, insensate, false, reprobe, & iniquissime spiritus: Inimicus fidei: Aduersarius generis humani: Mortis adductor: Vitæ raptor: Iustitiæ declinator: Malorum radix: Fomes vitiorum: Seductor hominum: Proditor gentium: Incitator inuidæ: Origo auaritiæ: Causa discordiæ: Excitator malorum: Dæmonum magister: Miserrima creatura: Tentator hominum: Deceptor malorum angelorum: Fallax animarum: Dux hæreticorum: Pater mendacij: Fatue bestialis: Tui creatoris inimice: Insipiens ebriose: Iniquus, & iniquorum caput: Prædo infernalis: Serpens iniquissime: Lupus rapacissime: Sus macra, famelica, & immundissima: Bestia eruginosa: Bestia scabiosa: Bestia truculentissima: Bestia crudelis: Bestia cruenta: Bestia omnium bestiarum bestialissima: Eiecta de paradiso: De gratia Dei: De cœli fastigio: De loco inenarrabili: De societate, & consortio Angelorum: Immundissime spiritus: Initium omnium malorum: Transgressor bonæ vitæ: Veritatis, & iustitiæ persecutor: Auctor fornicationum: Seminator zizaniarum: Dissipator pacis: Lator discordiæ: Pessime dux tene-

1. Pet. 5. *Ioan. 2.* *Isaiæ 14*

brarum: Mortis inuentor: Ianua, & vorago inferni; Crudelis deuorator animarum: Omniúmque malorum causa. Malignissime dæmon: Spurcissime Spiritus: Nefandissime susurrator: Nequissima creatura: Vilissime apostata: Scelestissime latro; Impiissima bestia infernalis: Superbissime, & ingratissime spiritus: Iniquissime refuga, tyranne: Omni bóno vacue: Plene omni
Matth.25. dolo, & fallacia: Hominum exterminator: Derisio totius angelicæ naturæ: Maledicte Satana à Deo: Excommunicate à tota cœlesti curia: Blaspheme Dei, & omnium Sanctorum: Damnate à Deo, atque damnande: Spiritus Archerontine: Spiritus tartaree: Fili perditionis: Fili maledictionis æternæ: Rebellis Dei, & totius cœlestis curiæ: Serpens crudelissime: Dracco iniquissime: Creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum ob superbiam, & nequitiam tuam. Audi (in quam) superbiam tuam, & iniquissimi principis tui. Cùm itaque ipse nequissimus Satanas caput tuum, & princeps omnium iniquorum tyrannidem suam, quam, solùm exercere poterat in filios Adæ ab ipso seminali ratione propagatos, extendere præsumpserit in summum Imperatorem, Regem regum, & Dominum dominantium, Deum, & omnipotentis Dei filium vnigenitum, agnum immaculatum, in quo non ha-
Apoc. 17. bebat quicquam: & ob hoc ab ipso Domino Iesu Christo Saluatore nostro, qui dilexit, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo, ipse Satanas cum omnibus Angelis suis apostaticis, de quorum numero tu, miserrime, & inique inuasor, excæcatus existis, à Deo iudicatus, superatus, captiuatus, & vinctus fuerit: & nos omnes in ipsum credentes in virtute Deificæ Trinitatis baptizatos, & aliis sacramentis ab ipso filio Dei institutis, initiatos, de potestate tua iustè, & potenter eripuerit. Idcirco, spurcissime, malignissime, & immundissime spiritus, in virtute, & potestate ipsius summi Imperatoris Iesu Christi Domini nostri, te commito, † & per omnia alia, quibus potes constringi, ligari, fugari, & cruciari, & de loco ad locum mitti, vt quàm citissimè exeas ab hac creatura Dei N. & plasmate Christi, cum omnibus adhærentibus, & tibi fauentibus, quam Dominus noster
Iesus

Iesus Christus suo sanguine dignatus est redimere, & à faucibus tuis eripere. Da igitur locum Spiritui sancto, per hoc signum sanctæ † Crucis Domini nostri Iesu Christi. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & te, maledicte spiritus, & sæculum per ignem. Amen.

Conivratio.

NEc te lateat, maledicte dæmon, nec te lateat creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum ob superbiam tuam, imminere tibi pœnas, imminere tibi tormenta, diem Iudicij sempiterni, diémque, qui venturus est, velut clibanus ardens, in quo tibi, atque angelis tuis sempiternus erit præparatus interitus: ideò pro tua nequitia damnate, atque damnande, da honorem Deo † viuo, & vero: da honorem Iesu † Christo filio eius Domino, & Saluatori nostro: da honorem Spiritui † sancto paraclyto, & tremens, geménsque ab hac creatura Dei N. discede cum omnibus maleficiis, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis tuis, ad eam nunquam rediturus, per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos & mortuos, & sæculum per ignem. Amen. *Ex antiquis Exorcismis.*

Exprobratio in Satan.

AVdi ergo, ô miserrime, & iniquissime spiritus, qui tam immensa, atque ineffabilia dona à tuo conditore in principio tuæ conditionis recepisti: audi (inquam) tu, qui in signum maximæ ingratitudinis tuæ, non solùm rebellis, & ingratissimus extitisti, sed etiam vice illius ab Angelis, ab hominibus, & à Christo adorari voluisti. Deus enim omnipotens, magnus, & admirabilis, cùm ab æterno in se beatus existens, nulla creatura indigeret: ex sua tamen bonitate, & ineffabili potentia, te & omnes angelos creando, tanta pulchritudine, sapientia, & magnitudine exornauit, vt astra matutina esse possent. Quod cernens ille maledictus Lucifer, princeps tuus, & caput omnium iniquorum, non solùm gratias de immensis donis suo creatori non reddidit, sed vt rebellis, & ingratissimus contra ipsum pugnare cœpit. *Rupertus Abbas de victoria verb. Dei.* *Ezechiel. 28.*

Qui licèt nullam cauſam veram inimicitiæ aduerſus Deum haberet, falſam tamen ſibi confinxit. Cùm enim Deo benedicto, ex ſua mera liberalitate, naturam Angelicam creando, maximis muneribus, donis, & gratiis decorare placuiſſet, ille in ſignum maximæ ingratitudinis ſuæ contra Deum ſuperbiendo, dedit terga conditori ſuo. O ingratitudinem maximam, & inauditam temeritatem, æternali igne exurendam! Sed quomodò illud ſufferre iam potes, quod omnipotens Deus de tui principis, ſingulorúmque veſtrum pulchritudine, ſcientia,
Ezechiel. 28. & magnitudine per Ezechielem prophetam profitetur, & dicit: Tu ſignaculum ſimilitudinis: & cuius ſimilitudinis, niſi ſanctiſſimæ, atque adorandæ Trinitatis? quæ eſt magnitudo ſapientiæ, & pulchritudo Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, cuius magnitudini, ſapientiæ, & pulchritudini adeò participaſtis, vt ſignaculũ ſimilitudinis appellaremini. Plenus ſapientia, & perfectus decore, quia
Ibidem. ſpecioſum (inquit Dominus Deus) feci illum, in deliciis paradiſi Dei fuiſti. At tu vecors cùm in tanto honore eſſes, non intellexiſti, ſed hæc omnia in materiam ſuperbiendi vertiſti. O miſerrime, quo nulla creatura miſerior, non ſufficiebat tibi, tuóque principi tanta largitas tui conditoris, niſi ille à vobis vt Deus diceretur, vel exiſtimaretur, niſi ipſe Lucifer appellaretur Deus, niſi adoraretur ab Angelis vt Deus, niſi prædicaretur, & ipſe increatus? Negando quippe Deum ſuum conditorem eſſe, auſus eſt aſſerere ſe Deum eſſe. Ego (inquit) feci meipſum, Deus ego ſum, & in cathedra Dei ſedi. Deliberaſti apud te, ô beſtia infernalis, cum tuo principe Lucifero, atque propoſuiſti in corde tuo, dicens: Aſcendam ſuper altitudinem nubium, & ero ſimilis altiſſimo. Nimirum
Esaiæ. 14. nubium nomine, cæteros angelos ille maledictus princeps tuus cognominauit ob magnitudinem, & pulchritudinem ſuam: quia ſuperbia tumens, magnus videbatur in oculis propriis: ex quo tumore tantò omnes angelos ſemetipſo viliores reputauit, quantò nubes candidæ, & lucidæ obſcuriores ſunt ſole: quia arbitrabatur ſe eſſe tanquam Sol, & lux, qua nubes indigent, vt illuſtrentur, & pro tali haberi volebat. Sed re vera, ô miſer, res non ita ſe habuit. Iſta profectò determinatio cordis tui

erat contraria proposito Dei:erat(inquam)contraria verbo, veritatique Dei, quod, & euentus probauit. Dicebas enim in corde tuo: In cœlum conscendam, super astra cœli exaltabo solium meum,sedebo in monte testamenti in lateribus Aquilonis, ascendam super altitudinem nubium, & ero similis altissimo. Nónne in cœlo eras, quando de cœlo ob superbiam tuam deiectus fuisti? Nónne super altitudinem nubium ascenderas, cùm omnes Angelorum choros,quamuis astra Dei essent, vt nubes comparatione tui reputasti? Quid est, ô miserrime spiritus,quod dixisti,in cœlum ascendam nisi tumor ambitionis, quo plenus existens, ambibas ascendere in cœlum, vt cœli teneres imperium? sic exaltare super astra Dei solium tuum volebas, sic ascendere super altitudinem nubium vt adorareris, & honorificareris concentu Angelorum, vt fieres similis altissimo. Hæc omnia illa maledictus princeps tuus Lucifer in corde suo proponens, cœpit circumuenire omnes Angelos, & in sententiam suam conatus est deducere,confidens,vt erat plenus sapientia, quòd efficaciam haberet ad persuadendum se Deum esse, & vt Deus ab illis crederetur, atque adoraretur.Quem putaret ex omnibus Angelis inueniri posse, qui ipso dicente:Ego creatura Dei non sum, ego à nullo factus sum, ego feci meipsum, obuiaret illi, & diceret, falsum tu loqueris? Quem timeret posse Dei testẽ inueniri,qui testificaretur, & diceret:ille te fecit, cùm nullus ante ipsum creatus fuerit,qui hoc posset testificari? cùm igitur nullum putaret habere ex omnibus Angelis conscium suæ creationis, qui dicere posset, ego vidi, vel audiui, eò quòd ille primus conditus fuerit? quem putaret posse stare contra se testem? Arbitratus est enim nullum inueniri posse,qui eum de mendacio posset arguere, & creationis eius posse proferre testimonium. Sed decipiebaris,ô Lucifer,decipiebaris(in quam)quia in principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum,& hoc erat in principio apud Deum. Ipse enim filius Dei, & verbum æterni patris, & veritas infallibis contra tuum mendacium omnibus Angelis testificari potuit, quòd mendax ab initio fuisti, & quod mendacium loquebaris, cùm ipse ante omnia sine principio

Ibidem. *Isa.14.* *Ezech.18.* *Ioan.1.* *Ioan.8.*

exstiterit, & quod audiuit, & vidit, imò fecit, hoc testificari potuit. Et quid non vidit, & non audiuit, qui omnia vidit, antequàm fierent? Nam omnia per ipsum facta sunt, & quod factum est, in ipso vita erat. Vidit ergo te filius Dei, verbum patris, ô miserrima creatura: vidit (inquam) te, cùm fieres, & antequàm fieres: quia per ipsum factus fuisti, & ideò poterat testificari de te, quòd falsa locutus es, & quòd esses factus, & creatus, & vt lumen poterat illuminare oculos mentis Angelorum, & instruere spirituum agmina cognitione veritatis ad cognoscendum non solùm quæ præterita, & præsentia sunt, verùm etiam & quæ futura essent, & illis prædicare quod per os Moysi locutus est. Videte, quòd ego sim solus, & non sit alius Deus præter me. Tu autem, ô nefandissime spiritus, tua superba elatione tumidus, & affectu propriæ excellentiæ excæcatus, electiua voluntate ad propriam excellentiam ita tuam considerationem inclinasti, quòd tui casus considerationem habere noluisti. Inflatus enim nobilitate naturæ, super omnem creaturam exultare voluisti: & non solùm iis omnibus inferioribus dominari, verùm etiam similis Altissimo fieri voluisti. Sed audi, quid admirabilis conditor vniuersorum contra tuam superbiam per Isaiam prophetam dicat. Ad infernum detraheris, ô spiritus ingrate, atque superbissime: quia nihil æquius, quàm humiliare superbum. Audi (inquam) admirationem, quam de tua superbia illa cœlestes spiritus mirantur. Audi, & ipsummet Deum, quid cum exprobratione contra te per Isaiam prophetam dicat: Quomodo (inquit) cecidisti de cœlo Lucifer, qui mane oriebaris? Illud verò, miserrime, quomodò sufferre iam potes, quod Deus omnipotens de tua fœlicitate per Ezechielem prophetam profitetur, & dicit: Tu signaculum similitudinis, plenus sapientia, perfectus decore, in deliciis Paradisi Dei fuisti. Posui te in monte sancto Dei: in medio lapidum ignitorum ambulasti, perfectus in viis tuis, à die conditionis tuæ, donec inuenta est iniquitas in te. Et eleuatum est cor tuum in decore tuo, peccasti, & eieci te de monte sancto Dei, & perdidi te, ô Cherub, de medio lapidum ignitorum, quorum consortio te indignum effecisti. Et vnde hæc omnia tibi euenerunt, ô miser dæmon? non

Ioan. 1. *Ibidem.* *Deut. 32.* *Isa. 14.* *Ezech. 28.* *Henricus Arphius lib. 1. mysti. Theo.*

aliunde profectò, quàm ex superbia, & inuidia tua, quam habuisti, quando statim ab exordio tuæ conditionis, præuidens rationalem creaturam in vnitate personæ filij Dei assumendam, inuidisti. Sed, ô miser, quid tibi profuit tua superbia, & inuidia? Nihil profectò: immò illa ad infernum te detraxit. Cùm enim à Deo benedicto, post tuam creationẽ tibi reuelata fuisset Incarnatio filij Dei, quem dominatorem vniuersorum constituerat, & fidelissimum mediatorem: vt per hæc, qui vellent, à natura ad gloriam per meritum Christi, & gratiam ascenderent: & qui nollent à natura ad pœnam ruerent, tu nefandissime spiritus, tua superbia inflatus, cum tuis satellitibus contempsistis inferiori naturæ subiici, & inuidistis incarnationi Christi, atque exaltationi generis humani. Cùm boni Angeli fideliter huic incarnationi fauerent, & gratiarum actiones, ipsum laudantes agerent, & interna mentis exultatione iubilantes de Christi incarnatione, & de eius sapienti dispositione in sua gratifica saluatione. Qui sublimiter de Deo sentientes, ad eius gloriam afficiebantur: & pro tradita sibi facultate contra vos pugnantes, pio affectu nitebantur: quibus non valuistis resistere, licèt omni vestro conatu, inordinatoque affectu beatorum Angelorum obedientiam subuertere niteremini. Non valuistis (inquam) resistere beatis Angelis, neque gratiæ, qua pugnabant: quia gratia in omnibus est sublimior, & validor, quàm natura, qua contra sanctos Angelos præliabamini. Et etiam, quia sancti Angeli vicerunt in sanguine agni: ideò non præualuistis, neque locus vester inuentus est amplius in cœlo: ô miseram, & infœlicem commutationem! Considera, ô bestia infernalis, & perspice ex quanta beatitudine explosus, in quantam miseriam de cælo ruens descenderis. Ex quanta sublimitate, in quantam profunditatem demersus fuisti. Ex quantis diuitiis ad quantam miseriam, & calamitatem deuenisti. Ex quanta luce ad obscurissimas, & intensissimas tenebras proiectus fuisti. Ad infernum, ad infernum detraheris, spiritus ingratissime, in profundum laci: in abyssum scilicet, in quo infinitæ miseriæ, & calamitates tibi, & omnibus damnatis aderunt. Ibi enim inuenitur fletus, & gemitus, vlulatus, & cruciatus, clamor, & tremor, timor,

Alexander Alens. parte 2. q. 26. & par. 3. q. 2.

Apoc. 12.

Tertius vbi supra.

D. Aug. in libro Meditationum.

labor, & dolor, ardor, & fœtor, obſcuritas, & anxietas, acerbitas, & aſperitas, calamitas, & egeſtas, anguſtia, & triſtitia, obliuio, & confuſio, torſiones, & punctiones, amaritudines, & terrores, fames, & ſitis, frigus, & calor, ſulphur, & ignis ardens, atque omnia mala, quæ excogitari poſſunt, tibi præparata ſunt. Hic locus inferni, loco illius magni domicilij, quod ex maxima peruerſitate tua perdidiſti, tibi, & omnibus complicibus tuis præparatus eſt. Hic locus, loco principatus, quem non ſeruaſti, tibi, & omnibus angelis apoſtaticis aderit, quia ſub caligine, vinculis æternis ob malitiam tuam, Deus omnipotens, te reſeruauit, ac pœnis æternis te deputauit.

Canon. Iudæ.

CONIVRATIO.

AVdi ergò, creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum propter tuam nequitiam, audi ſpiritus immunde, ſceleratiſſime, nefandiſſime, & iniquiſſime, vbicunque latitas in corpore iſtius creaturæ Dei N. adiuratus per nomen æterni Dei, & Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti, necnon per tot, & tanta myſteria, cum tua inuidia tremens, gemenſque ab ea diſcede. Nihil enim tibi ſit commune cum iſto famulo Dei N. cœleſtia cogitante. Da igitur honorem ✠ aduenienti Spiritui ſancto, qui ex ſumma cœli arce deſcendens, perturbatis fraudibus tuis, diuino fonte purgatum pectus ſanctiſſimum Dei templum, & habitaculum perfecit, & ab omnibus penitus noxiis præteritorum criminum in baptiſmo liberauit, vt ſic perenniter Deo gratias ſemper referat, & benedicat nomen ſanctum eius in ſæcula ſæculorum. Quòd ſi more tuo beſtialiſſimo mandatis, & præceptis meis tibi in virtute Dei omnipotẽtis factis obedire contempſeris, per omnia ſupradicta verba, & adiurationes, contra te coniuro Luciferum, & omnes ſpiritus infernales quatenùs per virtutem ſanctiſſimi nominis Dei Tetragrammatõ, & per paſſionẽ Domini noſtri Ieſu Chriſti contra te, & omnes tibi fauentes, omni ſua ira, indignatione, & furore irruant, & inſurgant, & te ad infernum ducant, & in locum duriorem te præcipitent, & ligẽt, ibi omnibus pœnis, & cruciatibus acriùs, & duriùs

Ex Flagello dæmonum.

durius solito cruciandus: quia tantis, & tam sacratissimis, ac sanctissimis nominibus, & verbis, ac mysteriis Dei rebellis fuisti. Et maledictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & ira, ac indignatio beatæ virginis Mariæ, & omnium Angelorum, & Sanctorum totius Curiæ cœlestis veniant, & festinanter descendant super te, spiritus ingratissime, & omnes tibi fauentes. Et ego, vt minister Christi (licèt immeritus) tibi præcipio, iniquissime proditor, vt exiens ab hac creatura Dei N. ipsam sanam, & liberam nobis dimittas, fractis omnibus ligaminibus, quibus in hoc corpore teneris. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen. *Matth. 21.*

Explicit quartus Exorcismus.

EXORCISMVS QVINTVS.

TERRIBILIS ADVERSVS dæmones comprimentes corpora humana.

Exorcista accedens ad coniurandum, omni deuotione, qua poterit, peracta præparatione sæpius dicta, procumbens ante altare, corde humiliato spirituque contrito, faciat sibi signum sanctæ Crucis, & dicat.

IN nomine sanctæ, & indiuiduæ Trinitatis, Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen. Miserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam. *totum.* *Psal. 50.* Kyrie eleyson, Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. *totum.* ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum

dum me festina. ℣. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis. ℟. A facie omnium malignorum spirituum. ℣. Domine, exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Ex antiquis Exorcismis. DOmine Deus pater omnipotens, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob, Deus omnium credentium, salus omnipotens, & sempiterna, qui semper exaudis clamantes ad te, corde deuoto, & animo contrito. Te deprecor, vt me exaudire digneris clamantem ad te. Exaudi Deus meus vocem deprecationis meæ, & da mihi veram, humilemque contritionem, & pœnitentiam de peccatis meis. Da mihi, quæso, domine Deus omnipotens, virtutem, & potentiam expellendi hos dæmones inimicos tuos ab hac creatura tua N. quam pretioso sanguine filij tui Domini nostri Iesu Christi dignatus es ab eorum tyrannica seruitute eripere. Libera eam, Domine Deus omnipotens, per merita sanctissimæ passionis eiusdem filij tui, ab omnibus spiritibus immundis, sicut mise-
Actor. 12. ricorditer liberare dignatus es Adam de inferno, Petrum de carcere, Paulum de vinculis, Teclam de tribus tormentis, Susannam de falso crimine, Lazarum de monumento, Ionam de ventre ceti, Loth de Sodoma, & tres pueros de camino ignis ardentis, Danielem de lacu leo-
Mar. 16. num, Dauid de gladio maligno, & Mariam Magdalenam de septem dæmoniis liberasti: ita liberare digneris hunc famulum tuum N. à diabolo illum vexante, & die, ac nocte eum infestante, & ab omnibus aliis immundis spiritibus, & eum perducere digneris ad gratiam veræ liberationis, & suæ pristinæ sanitatis. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus; per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista surgat ab oratione, & conuersus ad dæmoniacum, tenens manum dexteram super caput vexati, dicat sequentia verba.

Psal. 23. SIcut Dominus noster Iesus Christus positus fuit in ligno sanctæ Crucis, & ibi pro nostra salute mori voluit.

luit: & descendens ad infernos, dixit: Attollite portas, principes, vestras, & eleuamini portæ æternales: & ibi ligauit Luciferum: ita in virtute eiusdem Domini nostri Iesu Christi potentissimi Saluatoris nostri, ego ligo omnem potentiam tuam, & omnium sociorum tuorum existentium in corpore huius creaturæ Dei N. ita vt non habeas virtutem nocere illi, neque alicui creaturæ, signo sanctæ Crucis consignatæ. In nomine Pa†tris, & Filij, & Spiritus†sancti. Amen.

Hic Exorcista ostendendo Crucem dæmoniaco, dicat alta voce.

Ecce Crucem†Domini nostri Iesu Christi, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid.

Posteà lege sequens Euangelium.

Sequentia sancti Euangelij secundum Lucam.
℟. Gloria tibi, Domine.

IN illo tempore. Erat Iesus eiiciens dæmonium, & illud erat mutum. Et cùm eiecisset dæmonium, locutus est mutus, & admiratæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt. In Belzebub principe dæmoniorum eiicit dæmonia. Et alij tentantes, signum de cœlo quærebant ab eo. Ipse autem, vt vidit cogitationes eorum, dixit: Omne regnum in seipsum diuisum, desolabitur: & domus supra domum cadet. Si autem & Satanas in seipsum diuisus est, quomodò stabit regnum ipsius, quia dicitis in Belzebub eiicere me dæmonia? Si autem ego in Belzebub eiicio dæmonia, filij vestri in quo eiiciunt? Ideò iudices vestri erunt. Porrò si in digito Dei eiicio dæmonia, profectò peruenit in vos regnum Dei. Cùm fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt omnia, quæ possidet. Si autem fortior illo superueniens vicerit eum, vniuersa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet. Qui non est mecum, aduersum me est. Et qui non colligit mecum, dispergit. Cùm immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem, & non inueniens, dicit: Reuertar in domum meam, vnde exiui. Et cùm venerit, inuenit eam scopis Cap. 11.

mun

mundatam,& ornatam. Et tunc vadit,& assumit secum septem alios spiritus nequiores se, & ingressi habitant ibi, & fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus. Factum est autem, cùm hæc diceret, extollens vocem quædam mulier de turba,dixit illi: Beatus venter, qui te portauit,& hubera,quæ suxisti. At ille dixit: Quinimò, beati, qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. ℟. Laus tibi, Christe.

Deinde Exorcista dicat sequentem Orationem.

Oratio.

Matth.19. DOmine Deus omnipotens, qui sedens super thronum æternæ maiestatis tuę Ecclesiam tuam semper conseruas,qui seruis tuis seruantibus mandata tua, æternam beatitudinem largiris, & eos in illa cœlesti Hierusalem noua clarificare promisisti: præsta nobis, quæsumus,Domine sancte pater,vt per virtutem vnigeniti filij tui Iesu Christi Domini nostri, qui tecum in maiestatis æqualitate existit, hos dæmones famulum tuum N. vexantes, eradicare valeam, vt tua misericordia, ab hac oppressione liberati, tandem ad cœlestem patriam peruenire mereamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Hic Exorcista aspergat aquam benedictam super obsessum: posteà viriliter, ac forti animo incipiat dæmones adiurare, nihil hæsitans, passim applicando reliquias naribus vexati.

CONIVRATIO.

IN virtute sanctæ, & indiuiduæ Trinitatis, Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti: & honorem, & gloriam beatissimæ, semperque virginis Mariæ,& totius cœlestis curiæ,ego coniuro vos † spiritus malignos,dæmones infernales, Dei rebelles, spiritus Acherontinos, qui vestra obstinata, & deprauata voluntate lædere, vexare, & occupare hanc creaturam Dei N.non cessatis, per illum incomprehensibilem, inuisibilem, & omnipotentissimum Deum,

Deum, qui omnia ex nihilo fecit, qui vos in tanta dignitate, sua omnipotenti manu creauit, & vt ingratissimos, & contra vestrum factorem superbientes, è consortio iustorum, & cœlestium ciuium vos deiecit. per ipsum (inquam) vos coniuro, adiuro, cogo, constringo, & strictissimè mando, ac potentissimè vobis impero, & per cœlum nouum, & terram nouam, ac per ciuitatem sanctam Hierusalem, quam Beatus Ioannes vidit descendentem de cœlo, à Deo paratam, sicut sponsam ornatam viro suo, quæ est ciuitas Dei in sanctorum ciuium congregatione, in qua ampliùs Sancti non erunt hospites, & aduenæ: sed ciues sanctorum angelorum, & domestici Dei. Est sancta in gratiæ confirmatione, quia nullus meretur sanctus nominari, nisi cùm sublata fuerit potestas peccandi. Est Hierusalem, ô inique dæmon, in pacis quietatione & noua in vetustatis expoliatione. Et descẽdens de cœlo in Christi humilitatis imitatione, qui descendens per humilitatem ipse ascendit per potestatem. Est parata denique, & ornata viro suo in virtutum decoratione, quia est ornata omni lapide pretioso. Per hæc, & omnia alia, quibus in nomine Iesu potestis constringi, cogi, coarctari, & adiurari, ego vos constringo, vt remota omni fallacia, & dolo, licèt inuiti, & coacti contra vestram proteruam, & sceleratam voluntatem, desinatis vexare hanc creaturam Dei N. quam tam iniquè, atque impiè molestastis, & eam non comprimatis: & præcipio vobis, vt sursum ad linguam ascendatis, & mihi dicatis, quare in hanc creaturam ingressi estis, si vnus, vel plures estis, & quomodo exire debeatis, per quem Sanctum, vel Sanctam: deinde vobis impero, vt sine læsione huius creaturæ Dei N. & omnium astantium, cum signo euidenti exeatis, alioquin per virtutem Domini nostri Iesu Christi vos in stagnum ignis, & sulphuris condemnabo in sæcula sæculorum. Amen.

Apoc. 21.

Ephes. 2.

Eph. 4.

Hic Exorcista inquirat à dæmonibus, cùm se manifestauerunt, quicquid expedire videbitur ad obsessi liberationem: sed caueat ab eorum familiari colloquio, ne ab illis decipiatur: deinde sic prosequatur.

Oratio.

Ex Dion. de 4. nouissimis.

OMnipotens sempiterne Deus, qui vnus in Trinitate, & Trinus in vnitate ab æterno beatus existens, secundum immensam sapientiam, & infinitam prouidentiam tuam homines, & angelos electos ad æternam, & immarcessibilem, cœlestémque beatitudinem, & contemplationem tuæ diuinæ essentiæ æternaliter prædestinasti, vbi cum filio tuo, & Spiritu sancto, æterno, & infinito gaudio in illa beatissima, & perenni visione fruentur: vbi de sua æternali, ac firmissima beatitudine securi, in illa cœlesti patria omni lætitia iucundabitur. Tu, Domine sancte Pater, qui Angelos tibi: tuæque immensæ bonitati, ac benignitati de tot donis naturalibus in sua creatione acceptis rebelles, & ingratissimos è cœlo eiiciens, ad infernale supplicium, tua immensa virtute, & potentia deputasti. Per pietatem, & misericordiam illam, qua iustos saluas, te humiliter exoro, ac deprecor, vt virtutem expellendi dæmones ex hoc corpore mihi misericorditer concedere digneris, vt hic famulus tuus N. à diabolica vexatione liberatus, & suæ sanitati restitutus, tibi in Ecclesia tua gratiarum referat actiones. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

Dionysius Carthusianus de quatuor nouissimis.

COniuro te, † spurcissime dæmon, per illud cœlum nouum, quod beatus Ioannes vidit, in quo ipse incomprehensibilis Deus seipsum clarissimè omnibus Sanctis suis manifestat, & vbi excellentiùs operatur, in quo valde desiderabile, & iucundum est interesse, & cohabitare illi ineffabili, amorosæ, speciosissimæ, ordinatissimæ, sapientissimæ, potentissimæ, & nobilissimæ societati cœlestis curiæ, cui etiam iucundissimum est interesse propter mutuam eius charitatem: quia illi beatissimi spiritus, summo amore, Deum super omnia, & suos conciues in ordine ad ipsum diligunt, vbi amore æternali amant suum Regem, quem totus cœli exercitus cum maxima, summaque lætitia, & inæstimabili ardore, ac feruore dilectionis indesinenter laudat: vbi iusti fulgebunt,

sicut

ſicut Sol in conſpectu Dei. Sed, ô miſer, & iniquiſſime ſpiritus, quomodò ſuſtinere vales recordationem illius æternæ fœlicitatis, quam ſic miſerabiliter deſeruiſti? qui in tanta nobilitate creatus, contra tuum conditorem cornua erexiſti, & vice laudis, quam ex tot beneficiis, & gratiis illi reddere tenebaris, illum blaſphemare cœpiſti, quem laudare debueras? Quid ergo mirum eſt, ô ingratiſſime ſpiritus, ſi iuſtiſſimus Deus ad infernale ſterquilinium te deputauerit, locus verè omnibus miſeriis, & calamitatibus plenus, & ſufficiens ad contundendam, conterendámque tuæ ſuperbiæ audaciam, & temeritatem: vbi manducabis linguam tuam præ dolore, & vbi omnia inordinata ſunt, ibi carebis potentia, ſapientia, & pulchritudine tua, quam in tua conditione à Deo recepiſti, vbi etiam loco ſocietatis Dei, & Sanctorum, illam turpiſſimam damnatorum ſocietatem habebis, quam ſummo odio habebis. Vide igitur, ô miſerrima creatura, quàm ingens ſit calamitas tua in illo turpiſſimo, & horribili, fœtidiſsimóque loco, & cognoſce, quàm aggrauata ſit manus omnipotentis Dei ſuper te, ex operibus malis, quæ in dies procurare non deſinis. Tibi igitur, nefandiſsime ſpiritus, præcipio, vt in virtute Dei omnipotentis, & totius curiæ cæleſtis exeas, & recedas ab hoc famulo Dei N. quem tantùm moleſtaſti, & amodò relinquere non deſinis: alioquin terribiliter, & potentiſsime, in virtute ſupradicta, te ad infernum inferiorem condemnabo, vbi diutiùs, & acriùs ſolito cruciaberis, quia fuiſti rebellis, & inobediens tuo Creatori: diſcede ergo nunc, diſcede ſeductor, & vade ad loca inhabitabilia, vbi nullus ſit acceſſus hominum, & vbi nulli creaturæ nocere poſsis. Per illum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculorum per ignem. Amen.

Matth. 13.

Apoc. cap. 16.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui ex maxima, & ineffabili miſericordia tua, illam cæleſtem Hieruſalem, & triumphantem Eccleſiam ex Angelis congregaſti, hominéſque ad imaginem, & ſimilitudinem tuam creatos cæleſtium ciuium conſortio ſociare voluiſti, & ad fruitionem æternæ claritatis tuæ eos adire feciſti, qui

Ex Dionyſio Chartuſiano.

te sine fine laudādo, illa facili visione tuæ diuinitatis perenni gaudio, & lætitia æternaliter fruūtur. Te, Domine sancte Pater piissime, qui eos de contemplatione tuæ maiestatis gaudere, de tua pulchritudine satiari, & de sua immortalitate, deque victoria suorum inimicorum triumphare, & lætari fecisti, suppliciter deprecor, per illam incomprehensibilem, & inæstimabilem beatitudinem tuam cœlestem, qua omnes Sancti beatificantur, vt expellere digneris ab hoc famulo tuo N. omnes dæmones, & spiritus infernales dirè eum vexantes, vt ab eorum potestate, tua virtute liberatus, te laudare possit in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

Dionysius Chart. vbi suprà.
Apoc. c. 21.

COniuro te, † miser dæmon, per illam ciuitatem sanctam Hierusalem, quam beatus Ioannes vidit descendentem de cælo à Deo paratam, sicut sponsam ornatam viro suo: & per copiosam, & multiplicem beatitudinem, & gloriam Sanctorum omnium, quibus ex omni parte gaudebunt, scil cet de beatitudine, perfectione, decore, & eminentia humanitatis filij Dei: de pulchritudine, excellentia, & beatitudine, ac honore beatæ virginis Mariæ, de omnibus Angelis, & omnibus Sanctis: de vniuersa beatitudine, gratia, & excellentia eis collata. Gaudebunt (inquam in tui dedecus, ô miserrime spiritus) de fœlicissima societate, & beata communione Sanctorum, qua vnusquisque eorum beatitudinem suam communicat indicibili iucunditate. Tu autem bestia teterrima, quale gaudium tibi erit? Nullum profectò, sed supplicium, quod tibi, omnibúsque damnatis minatur Christus, dicens: Discedite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & angelis eius. Ibi enim erit carentia fœlicitatis æternæ, vbi pars vestra, & omnium iniquorum, erit in stagno ardēris ignis, & sulphuris, & vbi erit sempiterna pœna infernalis, omni alia grauior, & perenne incendium, quo vos, & omnes damnati perpetuò cruciabimini. Ignis quoque infernalis omni alio igne ineffabiliter calidior, pœnaliórque consistit. Diuersitas tormentorum, quibus vnusquisque vestrum variis pœnis torquebitur. Societas desolata, ac pœnosa. Horribilior dispositio loci ipsius inferni. Et carentia

Matth. 25.

tia diuinæ visionis. Hæc, & alia innumerabilia, quæ cogitari non possunt, erunt tibi ô serpens infernalis, & omnibus tibi fauentibus, loco illius æternæ beatitudinis, quam ex praua, & iniqua tua obstinata peruersitate perdidisti. Discede igitur per virtutem Dei omnipotentis ab hoc famulo Christi N. & ne diutiùs præsumas captiuum tenere hominem, pro quo ipse passus est, & vade ad loca tibi à Christo deputata, per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & te, nefandissime spiritus, & sæculum per ignem. Amen. *Ibidem.*

Hic Exorcista interroget dæmones de recessu: & cùm se exire profitebuntur, præcipiat illis, vt nullum ex sociis relinquant in obsesso, & quòd de cætero non reingrediantur ad vexatum: quòd si exire noluerint, prosequatur hoc modo.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui propter maximam pietatem tuam hominem diabolica fraude deceptum, & à tua gratia propter inobedientiam primorum parentum deiectum, per mortem vnigeniti filij tui Domini nostri Iesu Christi erexisti: illúmque tua immensa pietate cœlestium ciuium consortio aggregare voluisti: quíque rebelles Angelos, tuis immensis beneficiis ingratos, tuæque gratiæ contemptores, ad infernale supplicium, tua iustitia deputasti. Te Domine sancte Pater, suppliciter deprecamur, vt per eandem passionem, & mortem Redemptoris nostri, hunc famulum tuum N. à dæmonum vexatione eripias, & liberatum, tua clementia custodire digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † scelerate dæmon, iterùm per ciuitatem illam cælestem Hierusalem, cuius structura erat ex lapide iaspide, & auro mundo, & fundamenta muri ciuitatis omni lapide pretioso ornata, cuius portæ nitent margaritis, & plateæ eius aurum mundum, *Dionysius vbi suprà. Apoc. cap. 21.*

cuius templum est Deus, & agnus, qui sua claritate illuminat illam, in quam nihil coinquinatum intrabit. Hæc est ciuitas ciuium supernorum, a qua tu, miserrime dæmon, ob superbiam eiectus fuisti, quam Deus gloriam suam, & vtilitatem suarum rationabilium creaturarum ordinauit, ad quam aspirare debueras: quia erat hæreditas tibi à Deo parata in terra viuentium, vbi ipse gloriosissima, incomparabilia, & ineffabilia bona præparauit diligentibus se: vbi etiam Deus videtur, non per speculum, & in ænigmate, sed facie ad faciem. Ingemisce misselle, qui tam ineffabilia bona amisisti, quando superbia tumens, dedisti terga conditori tuo, quem laudare debueras. Et ideò diuina iustitia dedit te in vexationem, maledictionem, & in opprobrium sempiternum, eò quòd cognoscere noluisti immensa beneficia tibi à Deo collata: quia noluisti bona, ideò in illo perenni inferno tibi, & omnibus damnatis pœna spiritualis aderit: quia inte est phantasia proterua, inuidia mordax, rancor amarus, tristitia opprimens, timor penetrans, & dolor absorbens, irrationalis concupiscentia, infructuosa pœnitentia, dolores incomparabiles, conturbatio, & error in intellectu, planctus in oculis, stridor in dentibus, fætor in naribus, clamor vlulantium in auribus, sitis in lingua, fames in stomacho, vincula in manibus, & pedibus. Et quod peius tibi erit, optimè cognosces, quòd damnatio tua est æterna: quòd omnipotenti resistere nequibis: quòd electi omni fœlicitate, & gloria repleti sunt, ex quibus omnibus, grauissimam desperationem & odium Dei concipies, atque inuidiam in beatos paries, ita quòd odio, & inuidia tua omni ex parte voluntas tua vallabitur: quia in omni malitia obstinata erit. Vide, vide, miser dæmon, si ista correspondent iis, quæ de illa sancta, & semper benedicta societate, & ecclesia triumphanti dicta sunt: ô pulcherrimum finem & præmium, quod assequutus es ex illa tua cōtumaci rebellione, præmium profectò tibi, tuæque pessimæ voluntati optimè conueniens, quo æternaliter fruiturus es, illud tene, ipsum conserua, quia ab illo semper teneris. Non te pudet, serpens infernalis, post tantam dignitatem, quam perdidisti, omni miseria, & calamitate circundatus, adhuc obsidere

1. Cor. 2.

Mala quadā damnatorum.

obsidere corpora humana. Erubesce, miserrima creatura,& fuge ex hoc corpore huius famuli Christi N.Dei omnipotentis veritus imperia, & ne differas parere mandatis: quia quantò tardiùs exis, tantò maius tibi supplicium crescit: quia non hominem contemnis, sed illum, qui venturus est iudicare viuos & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

CReator, & glorificator omnium Deus pater omnipotens,qui tua immensa pietate creaturas tuas mirabiliter condidisti, & eas saluando, per verbum tuum, per quem omnia facta sunt, mirabilius beatificare voluisti: qui, vt eorum gloria, & gaudium in illa cælesti contemplatione esset perfectissimum, & planum, omnem lachrymam ab eorum oculis excludere promisisti, vt ibi confirmati,& glorificati, & in illa cælesti fruitione præmio vitæ æternæ consecuto,in te æternaliter gaudere posint. Te,Domine Deus omnipotens,suppliciter exoramus, vt sicut eos immensa clementia tua gloriam adire fecisti: ita tua ineffabili misericordia liberare digneris hunc famulum tuum N. ab hac pessima dæmonum vexatione: vt à tyrannica eorum seruitute ereptus, nomen sanctum tuum laudare posit in sæcula sæculorum. Amen.

Ioan. 1.

Apoc. cap. 25.

CONIVRATIO.

COniuro te, † spurcissime dæmon, per illum, qui promisit Sanctis suis abstergere omnem lachrymam ab oculis eorum, & quòd mors eis vltra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit vltra: quia præmium essentiale eorum, quod est beata visio Dei omnipotentis, omnia hæc excludet in illa cœlesti contemplatione, in qua satiabuntur omnes electi: quia in illa glorificabuntur primò in anima, & post Iudicium in corpore: & tantò maius illis inerit gaudium, quantò perfectiùs cognoscent se euasisse pericula tentationum, miserias præsentis vitæ, & iugum totius iniquitatis.Gaudebunt etenim,quòd de vobis(Christo duce) præualuerunt, & quòd ampliùs peccare non potuerunt: quia in Deo confirmati, & glorificati existunt, & quòd omnia eis in bonum cooperentur: postremò,qui

Dionysius vbi suprà.

infernalia ſupplicia euaſerunt:& quia aduerſarios,& perſecutores ſuos,qui eſtis vos,& membra veſtra,in inferno torqueri videbunt,ſuper quos zelo iuſtitiæ,& non amore vindictæ gaudebunt: & quia cognoſcent omne malum culpæ, & pœnæ in infernum perpetuò clauſum eſſe. O fœlices ciues illius cœleſtis patriæ, & millies beati, qui de te, & tuis complicibus triumpharunt in tot aduerſitatibus, tua operatione, & perſuaſione illis intentatis! Sed væ vobis maledictis ſpiritibus infernalibus, qui vice Creatoris veſtri nitimini adorari: à quo-
Apoc.c.21. rum oculis Deus omnipotens,non ſolùm non auferet lacrymas, ſed triſtiſſime in vos debacchabitur, & immenſitatem ſuæ iuſtitiæ in vobis manifeſtabit, acerbiſſimis pænis vos affligens, & igne infernali, qui iuſſu ſui Creatoris, miro, & ineffabili modo eſt æſtuans, penetratiuus, & afflictiuus, qui & ſolo aſpectu vltra quàm dici queat, terribilis eſt, & deformis, fætulentus, immundus, ac fætidus tanquam ſulphureus: immò inſtar ſulphurei feruentiſſimi ignis, intenſiſſimum, & fortiſſimum calorem, grauiſſimum, intollerabilemque ardorem inducit. Et quantò ignis ille ſuo calore excedit omnem alium calorem,tantò plus frigus infernale ſua vi,& auſteritate ſuperat omnia alia frigora.Et quamuis illa tormenta infernalia quandoque interrumpantur, numquàm tamen totaliter auferuntur: immò illa interruptio non erit vobis
Iob.24. ad leuamen,ſed ad acerbiorem,& intolerabiliorem afflictionem: quia tranſibitis ab aquis niuium ad calorem nimium. Habebitis denique illum locum fœtore maximo,tenebris, fame,ſiti,horrore, clamore, timore, & vlulatu, aliiſque tormentis, miſeriis, pænis, & calamitatibus, ac tribulationibus plenum, à quibus cruciabimini. Qualis, & quanta tunc erit mœſtitia? quæ deſolatio? quàm acerbiſsima deſperatio, ineffabiliſque anguſtia, & preſſura tua, cùm videris te in infernum præcipitari, atque æterno incendio tradi? ô miſerrime,quo nulla creatura miſerior? quid facies tunc in illo tremendo Iudicio, vbi non licebit tibi pænitentiam agere? Sed, ô miſer:& venenoſe ſerpens infernalis,crede mihi, quòd non habebis tempus differendi, cùm iam ad infernum de-
Eſa.c.14. tractus ſis, ob ſuperbiam, & peruerſitatem tuam:exi ergo
tranſ

transſgreſſor, exi plene omni dolo, & fallacia: exi (inquam) proterue, & iniquiſſime ſpiritus ab hoc plaſmate Chriſti N. qui ad Eccleſiæ ſuæ recurrit præſidia, quem Dominus noſter Ieſus Chriſtus ad fontem baptiſmatis, dono gratiæ ſuæ vocare dignatus eſt,& vade ad ſedes inferni, vbi cruciaberis in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic Exorciſta petat propria nomina dæmonum vexantium: quòd ſi habere non poterit, imponat illis nomina irriſiua, quæ dæmonibus grauiſſima ſunt: & ſi adhuc exire recuſauerint, faciat illis ſuffumigationes horribiles, & fœtentes, vt ſupra: poſtea ſic ſequatur.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, lumen indeficiens, qui tua maxima, & immenſa charitate, in illa æterna, & cæleſti patria, lumine tuæ claritatis, omnes Sanctos, & electos tuos illuſtrare non deſinis, & vt te feruentiſſima dilectione, & indiſſolubili vinculo charitatis ſuper omnia diligerent, illos perenni gaudio, æternaque lætitia in illa æternali fruitione illos cæleſtes conciues beatificare voluiſti, vbi ante conſpectum tuæ diuinæ maieſtatis ſtantes, & indefeſſis vocibus te laudantes, iucundantur: præſta quæſumus, vt ſicut tua potentia Angelos rebelles, & tibi inobedientes immenſis pænis in infernum ſubieciſti, ita tua pietate hunc famulum tuum N. à diabolica vexatione liberare digneris. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. *Ex Dionyſio Chartuſiano.*

CONIVRATIO.

COniuro te, † ſpurciſſime dæmon, per illam ſacratiſſimam ſponſam, & vxorem agni, quam Angelus oſtendit beato Ioanni, ſanctam ſcilicet Hieruſalem deſcendentem de cœlo, habentem claritatem Dei, quæ non eget lumine Solis: neq; Lunæ: quia Deus omnipotẽs lumine ſuæ claritatis illuminat illã. Vide, miſelle, & conſidera magnam miſeriam, & calamitatem tuam, quam adeptus es, quando derelinquendo creatorem tuum, per- *Apoc. 21.* *Dionyſius, vbi ſupra.*

didisti illam amœnissimam præsentiam regni cœlestis, vbi beatissimi illi spiritus, æternaliter, & ineffabiliter fruuntur Deo, perdidisti (inquam) illam suauissimam, magnam, speciosam, & nobilem, sapientem, amicabilem, & concordem politiam cœlestem: militiamque supernam: & societatem regis æterni, quam infinita maiestas illius regis omnibus Sanctis eius præparauit: cui millia millium ministrant: & decies centena millia assistunt ei. Coniuro te, † miser dæmon, per illam affectuosam, & liberalissimam communionem, quam habent illi cœlestes ciues, qua vnusquisque, si quid gaudij habet, suis conciuibus communicat, & per eorum plenam, & inuiolabilem concordiam, & pacem, qua in Deo dulcissimè conquiescunt. Coniuro te, † scelerate dæmon, per pulchritudinem illius cœlestis societatis, vbi omnes Sancti sine macula stant ante conspectum Dei, in quibus est plenitudo virtutum, charitas perfecta, lumen gloriæ, splendidissima visio deitatis, consummata coniunctio, cum fonte totius pulchritudinis, & decoris: vbi inęstimabiliter deliciosum erit, conspicere tam speciosissimum, splendidissimum, sanctissimumque consortium. Tibi autem, & omnibus amatoribus tuis: ô iniquissime spiritus, & complicibus, qualis ciuitas aderit? non cœlestis, quia illam perdidisti: *Heb.c.1.* quando subiici noluisti Deo, & Christo eius filio, sicut ipse decreuerat. Nulla igitur alia, quàm infernus, in quo cumulus, & congregatio omnium malorum inuenitur. Quia enim tu, & sequaces tui, tibi adhærentes, impij scilicet homines, vt ingratissimi peccastis contra vestrum conditorem, in quo peccato interfuit ingratitudo, & irreuerentia Dei, negligentia tui, excæcatio cordis, pigritia, seu accidia mentis, stultitia, inobedientia, peruersitas, improbus amor, & complacentia vana, sic etiam dignum fuit, vt variis pœnis infernalibus affligeremini, quarum quasdam sustinetis successiuè, vt ignem, & frigus: aliquas verò simul, vt ignis calorem, molestissimumque fœtorem, famem, sitim, tenebras, & horrores, desperationem mœstissimam, pressuram, & angustiam mentis dolorosissimam & pœnam damni: acutissimum, & vehementissimum frigus, morsus, turpitudo, & horror vermium edacissimorum est pænalissimus, ac horrendus locus inferni, vt

ni, vt in te verificetur illud, quod de damnato dicitur: Vadent, & venient super eum horrores, omnes tenebræ absconditæ sunt in oculis eius: deuorabitque eum ignis, qui non succenditur:hæc autem,& omnia alia,quæ in tui miseria nec dici,nec cogitari,nedum enarrari possunt, erunt ciuitas tua nefandissima, tibique in præmium tuorum malorum,quæ impiè egisti,ignisque infernalis concrematio sine lumine, & flamma comburens, sed tenebras non expellens:ibi habebis mœrorem de bonis amissis: dolorem de tormentis, pauorem de malis futuris, & nunquam terminum habituris.O infœlicem, & pessimam commutationem:dimittere omnia bona, & acquirere ingentia mala. Desine igitur, & si non amore Dei, quem summo odio habes,saltem timore pœnarum, quæ tibi in dies, ex operibus tuis malignis augentur: desine occupare hoc templum Christi N. & imaginem eius, quam ipse proprio sanguine redemit. Qui in Trinitate perfecta viuit,& regnat in sæcula sæculorum.Amen.

Iob.20.

Psal.73.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui vt electos tuos per illam diuinam, visionem ineffabili gloria beatificares,bona inenarrabilia,tua immensa clementia præparasti, & omnia mala ab illo cœlesti regno exclusisti, vbi in omni decore,gloria, & æterna fælicitate te fruuntur, à qua spiritus rebelles, & tibi inobedientes, tua omnipotenti virtute, expellendo, ad infernales pœnas, & supplicia iustissimè deputasti, vt æternali, & perenni igne punirentur:te piissime pater omnipotens,humiliter exoramus, vt sicut Sanctos ad gloriam & reprobos ad gehennam deputasti,ita tua immensa benignitate, hunc famulum tuum N.à dæmonio vexatum liberare, & liberatum tua gratia custodire digneris. Per Christum Dominum nostrum.Amen.

Apoc.2.

CONIVRATIO.

COniuro te, † iniquissime spiritus, per illam visionem,qua Sancti in illa cœlesti patria Deo fruuntur, quæ est præmium omnium beatorum, Deum scilicet vi-

Dionysius vbi supra.

dere, & in Deo vitam habere, esse cum Deo, & esse in Deo, qui est summum bonum, in quo est summa fælicitas, summa iucunditas, vera libertas, perfecta charitas, æterna securitas, secura æternitas. In ipso est vera lætitia, plena scientia, omnis pulchritudo, omnis beatitudo, ibi pax sempiterna, pietas immensa, bonitas sempiterna, lux indeficiens; virtus quietissima, dulcedo suauis, vita perennis, gloria æterna, laus indicibilis, requies sempiterna, amicitia gloriosa, & concordia dulcis. Ibi ciues Sanctorum, & domestici Dei, & cohæredes Christi descripti sunt. Considera, ô bestia infernalis, gaudium, & fælicitatem illius beatissimi Regni, quam perdidisti, vbi est habitatio omnium lætantium. Ibi enim non est senectus, nec senectutis defectus, & miseria, nec vllus miseriæ locus, dum omnes occurrunt in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi. Quid, ô miserrima creatura, hac vita beatius, vbi non est paupertatis metus, nec ægritudinis imbecillitas? Ibi nemo irascitur, nemo læditur, nemo inuidet. Cupiditas nulla exardescit, nullum ibi desiderium, vel ambitio honoris, aut potestatis pulsat. Nullus terror gehennæ, nec mortis inuenitur, sed immortalitatis munere iucunda vita. Nulla mala tunc erunt: nusquam discordiæ, sed cuncta conuenientia: quia omnium Sanctorum vna erit concordia, pax & lætitia cuncta continet tranquilla, & quieta super omnia. Iugis splendor, & tantò clarior, quantò fælicior: quia illa ciuitas non egebit lumine Solis, quia Dominus Deus omnipotens illuminabit illam, & lucerna eius est agnus: vbi Sancti fulgebunt vt stellæ in perpetuas æternitates. Ibique nox nulla erit: nullæ tenebræ, frigoris, ardorisve asperitas nulla. Verùm hæc omnia nihil sunt respectu aliorum, quæ ibi illis beatissimis spiritibus aderunt. Consociari scilicet choris Angelorum, & omnium cælestium ciuium: sed sine comparatione multò gloriosior erit præsentem vultum Dei cernere, incircumscriptum lumen videre. Superexcellens verò gloria erit, cùm Deum in seipso videbimus, & habebimus in vobis, quem cernere finis non erit. Ibi portæ illius ciuitatis nitent margaritis, & eius plateæ auro mundissimo sternuntur, & muri pretiosissimis

Psal. 16. *S. Aug. in Manuali 17. cap.* *Eph. 4.* *Apoc. 21.* *Ludouicus Blodius 31. canonis vitæ spiritualis.*

mis lapidibus constant. Ibi amæna semper virent,& flores cynnamomum, & balsamum atque ineffabilem suauitatis odorem indesinenter spirant. Ibi pax,& requies, quæ exuperat omnem sensum, & dies externus, & vnus omnium spiritus inueniuntur. Illic certa securitas, secura æternitatis, æterna tranquillitas, tranquilla fœlicitas, fœlix suauitas, & suauis iucunditas. Ibi incontaminatæ lætitiæ pelagus, syncerissimæ voluptatis torrens, purissimæ delectationis abyssus inuenitur: quod est videre Deum Deorum in Syon, incomprehensibilem illam summæ Trinitatis gloriam cernere, inæstimabilem illam pulchritudinem clarissimè contemplari, ineffabilemque illam dulcedinem perfectè gustare, vnde omnis pulchritudo, & dulcedo promanat. Et cum beatissima virgine Maria, cum omnibus Angelorum, & omnium sanctorum choris perpetuum consortium habere: omnesque cæli ciues agnoscere, & singulis fœlicitate æterna gratulari. Ingemisce, misells, ac nefandissime spiritus, & sine vlla spe vlula de amissione tantorum bonorum, & charismatum, quæ dementia, & temeritate tua tam miserabiliter perdidisti. O quàm delectabile est illis benedictis spiritibus: & Sanctis omnibus introire in potentias Domini, & videre illam Angelorum fœlicissimam societatem, & solemnitatem illius supernæ lætitiæ; superabundantes diuitias bonitatis Dei intueri. Ibi enim Sancti vident gloriæ decorem, Sanctorum splendorem, & regiæ potestatis honorem cognoscunt. Insuper Patris potentiam, & Filij sapientiam, ac Spiritus sancti benignissimam bonitatem, & clementiam, & totius sanctissimæ Trinitatis notitiam cognoscere. O quàm beatissimum erit, Deum in se ipso, ipsum in nobis, & nos in eo videre. Hæc enim erit summa fælicitas nostra, quoniam intelligetur in suo puro esse syncerissima deitas, comprehendetur incomprehensibilis Trinitas, & Dei arcana patebunt In cuius visione tota mens beatorum satiabitur: quia ibi indefessa iubilatio, æterna laus, perenne gaudium, & immensa fœlicitas illis aderit. Coniuro te † iterùm, maledicte dæmon, per illum, qui dixit: Ego sum alpha, & omega, initium, & finis, qui sitienti promisit dare aquam de fon

Psal. 70. *1. Cor. 13.* *Apoc. 21.*

de fonte vitæ gratis, qui seruos suos promisit glorificare in illa cœlesti Hierusalem, vbi nulla tristitia: sed summa gloria erit, quando ipse absterget lachrymas ab oculis eorum: vbi mors non erit amplius, neque luctus, neque dolor erit vltra, quæ prima abierunt: quia Dominus Deus faciet omnia noua, quando in illo cœlesti tabernaculo, per gloriam habitabit cum hominibus, & ipsi populus eius erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus. Coniuro te, † nefandissime dæmon, per illum montem magnum, & altum, super quem Angelus sustulit beatum Ioannem, quando illi ostendit ciuitatem sanctam Hierusalem descendentem de cœlo, habentem claritatem Dei, qui est Christus: quia humanitas Saluatoris nostri de vtero virginali nata, super montes exaltata est: mons (inquam) magnus est Christus, ô inique dæmon, quia sua magnitudine replet totum mundum vt Deus, qui per immensitatem suam vbique est. Sed quia altitudini diuinitatis est vnita humanitas personaliter, non solum mons magnus, sed etiam altus esse perhibetur. De isto ergo monte Ioanni ciuitas sancta Hierusalem ostenditur: quia in eo omnis ædificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino. Quia enim illa superna ciuitas ex visione, & æternæ pacis fruitione, ac sanctorum ciuium congregatione constituitur, ideo Hierusalem cœlestis ciuitas ædificatur: quæ tamen in hac peregrinationis terra, dum flagellis percutitur, & tribulationibus cæduntur eius lapides, & quotidie quadrantur. Quæ primo ab angelo vocatur sponsa, quando dicit: Sicut sponsam ornatam: deinde vocatur vxor agni, quia dum hic Ecclesia peregrinatur in terris, sponsatur Christo per fidem, & dilectionem: sed cum traducta, & copulata fuerit Christo, vxor eius erit per eius amplexus fruitionem.

Ibidem. *Hier.23.* *Eph.2.* *Apoc.22.*

EXPROBRATIO IN SATANAM.

O Miserrime, & iniquissime spiritus, væ tibi creatura damnata, & omnibus spiritibus reprobatis, qui tot gaudia, vestra temeritate, amisistis, & in illo terribili, tremendo, & formidabili iudicio ad infernale supplicium condemnandi estis, vbi sempiterna vndique tormenta

vobis perpetuò infligentur:& vbi turbo diuinæ indignationis, & tempestas erūpens,super caput tuū,& omnium iniquorum superueniet. Tunc enim,ô iniquissime spiritus,furor Domini non reuertetur,nec recedet à te,donec in te compleat cogitationes cordis sui,quando dabit vos dæmones, & omnes impios in opprobrium sempiternum,& ignominiam æternam.Illum igitur metue, ô bestia infernalis,ante cuius conspectum omnes Angeli flectunt genua,quem abyssus contremiscit,cœlum,& terra, ac mare pauent, ad cuius imperium vniuersæ creaturæ commouentur,& eius terrore concutiuntur. Contremisce(inquam) & tu caput omnium iniquorum, iudicem illum,qui metuendus tunc tibi,& omnibus tibi fauentibus apparebit, & rigorosissimè omnia tua nefanda opera discutiens, te horribiliter in stagnum ignis, & sulphuris, & in pœnis perpetuis condemnabit. O scelerate, & inique spiritus, qui tot mala operari non desinis, quid respondebis illi iustissimo iudici, quem horribiliter te in illo extremo iudicio, irato, & horribili, indignatoque vultu inspicere,accerrimè increpare,& totaliter despicere,maximeque vituperare & æternaliter reprobare videbis ? Existimas forsitan,ô misselle,quòd tu effugies manum Dei grauissimam, quæ super te ventura est ? Firmissimè tene, & nullatenùs dubites : quia certissimè adueniet dies illa horribilis,& indignatione plena.O qualis,& quanta tunc erit confusio tua,coram vniuersitate Angelorum, & omnium creaturarum à summo iudice accusari,confundi,& de tuis iniquitatibus propalari.Quàm intolerabile,& extremum dedecus,& opprobrium tibi erit, quando omnia tua scelera, & peccata perenni, ac æternali igne infernali punientur ? Qualis mœstitia?quæ desolatio?quàm acerbissima desperatio, ineffabilisque angustia, & præssura tibi,& omnibus iniquis erit, cùm te videris reprobari, & in infernum pręcipitari,atque æterno incendio tradi?vbi nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat, & vbi acerrimè cruciaberis, qui locus verè tibi, & omnibus à Deo auersis, omnique malitia obstinatis, vt vilissimus, sordidissimus,fœtidissimus, obscurissimus, ac solo aspectu horribilissimus debetur, vbi nulla requies inueniri potest,sed continuus dolor, sæua vexatio,lachrymabilis,

Philip.2. *Matth.25.* *Iob.10.*

ac mæſtiſsimus fletus, & vlulatus tuus,& omnium damnatorum audietur: ſuper quos pluent nix, grando, ignis, ſulphur, & ſpiritus procellarum. Hæc, & alia, quæ nec cogitari, nedum enarrari poſſunt, erunt pars calicis tui, & omnium damnatorum, quibus fruiturus es in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hîc interroga ſpiritum de exitu, & de impedimentis, quibus ibi detinetur, & illa remoue: & ſi adhuc ſpiritus non receſſerit, fac profumigationes, vt ſuprà: deinde ſequere forti animo,& audacter,hoc modo.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, Rex Regum, & Dominus dominantium,qui per vnigenitum filium tuum Ieſum Chriſtum ſacramentum baptiſmatis ad ſalutem humani generis inſtituere voluiſti,& per lignum ſanctæ Crucis electos tuos tibi fideliter ſeruientes, de hoſte antiquo, & tua benignitate triumphare feciſti, qui etiam quotidie illos ad veræ pœnitentiæ fructus afferendos, tua gratia vocare non deſinis: te humiliter rogo, vt interueniente eiuſdem Filij tui paſsione, hunc famulum tuum N. à diabolica vexatione liberes, & liberatum, in tua gratia conſerues. Per eundem Chriſtum, Dominum noſtrum. Amen.

CONIVRATIO.

Apoc.c.12. COniuro te, †ſcelerate dæmon, per illum fluuium aquæ viuæ, qui procedit de ſede Dei, & agni, cuius aqua fluit nobis æternam benedictionem:per fontem enim baptiſmi,qui procedit de ſede Dei,qui poteſt omnia creare,& dare ſacramētis.virtutem efficiendi quod ſignificant:& agni, qui inſtruit ſacramentum baptiſmi,Eccleſia Deo coniungitur:quia in Sanctis, in quibus principaliter Deus ſedet, hæc aqua baptiſmi maximè reperitur. In medio igitur plateæ fontem baptiſmi eſſe oſtendit Chriſtus:quia in medio Eccleſiæ à Deo,& à Chriſto conſtat deſcendere. Coniuro te, † ſpurciſsime dæmon, per *Ibidem.*

ſacra

ſacratiſſimum illud lignum vitæ, quod eſt ex vtraque parte fluminis, afferentem fructus duodecim per ſingulos menſes, quod eſt crux Chriſti. Nullum enim eſt lignum, quod omni tempore fructificet, niſi Crux Chriſti, quam geſtant fideles, qui irrigantur aqua eccleſiaſtici fluminis, qui reddunt fructum omni tempore, & per totum annum: & non ſolùm omnibus menſibus, ſed etiam omnibus diebus. Coniuro te, † impiiſſime dæmon, per omnia verba ſacra, & diuina myſteria, quæ ab Angelo reuelata fuerunt beato Ioanni, quæ, qui cuſtodierit, beatus erit (inquit ipſe) Beatus eſt, qui cuſtodit verba prophetiæ libri huius: quia ſunt vera, & fideliſſima: quia triplici teſtimonio probata ſunt: & primò per Dominum inſpirantem donum ſpirituum omnium prophetarum. Coniuro te, † ſceleratiſſime dæmon, & per illum ſecundum teſtem, id eſt Angelum à Deo miſſum, qui beato Ioanni hæc reuelauit. Omnia namque, quæ de Chriſto in carne venturo, paſſuro, & reſurrecturo in lege figurata ſunt, miniſterio Angelorum Sanctis reuelata ſunt. Et per tertium teſtimonium te coniuro, † qui fuit beatiſſimus Ioannes: quia hæc omnia myſteria in ſpiritu vidit, & audiuit, cuius teſtimonium quale ſit, Eccleſia in eius Euangelio de ipſo loquens, declarat, dicens: Hic eſt diſcipulus ille, qui teſtimonium perhibet de his, & ſcimus quia verum eſt teſtimonium eius. Coniuro te, † nequiſſime ſpiritus, per illum, qui citò venturus eſt, cuius merces cum ipſo eſt: qui dat vnicuique iuxta opera ſua: qui dicit: Beati, qui lauant ſtolas ſuas in Sanguine agni, vt ſit poteſtas eorum in ligno vitæ, & per portas intrant ciuitatem, id eſt Chriſtus, qui eſt principium per diuinitatem, & finis per aſſumptam humanitatem. Eſt principium manens æternaliter cum Patre, & finis natus temporaliter ex Matre. Beati, qui lauant ſtolas ſuas in ſanguine agni, id eſt qui corpora ſua fonte baptiſmatis purgant: quia ij intrabunt ciuitatem per portas, ſcilicet Eccleſiæ, quæ ſunt ſacramenta, quibus datur nobis vita æterna, mediantibus bonis operibus per gratiam Chriſti factis, qui dicit: Ego Ieſus miſi Angelum meum, id eſt Ioannem teſtificari hæc Eccleſiis, vt omnes ſciant hæc vera eſſe. Coniuro te, † peſſime dæmon,

Ibidem.

Ioan. 21.

Apoc. c. 21

dæmon, per illam vocationem, qua vnumquenque Spiritus ſanctus, & Eccleſia ad ſupernam patriam vocant, dicentes: Veni, veni ad cœleſte conuiuium, ad cœnam agni. *Ibidem.* Ad quam accedentem, oportet habere ornamenta ſuæ ſalutis, quæ ſunt fides, & opera veri Chriſtiani, vt dignè poſsit effici particeps illius cœleſtis fruitionis, quam Deus præparauit diligentibus ſe: quam tu, nefandiſsime ſpiritus, tua peruerſa ſuperbia, & ſcelerata voluntate perdidiſti, quando vt rebellis, & ingratiſsimus receſsiſti ab illa diuina, & cæleſti contemplatione Dei omnipotentis, & à conſortio ſanctorum Angelorum, & cæleſtium ciuium. *Ex Flagello dæmonum.* Per hæc, & omnia alia, quibus tu, maledicte, ac nefandiſsime ſpiritus, in virtute Dei adiurari, cogi, conſtringi, ligari, fugari, torqueri, damnari, arctari, & cruciari potes, & ad pœnas infernales, ac tormenta mitti, te conſtringo, vt omni mora poſtpoſita, ſine vlla rebellione, & contradictione aliqua feſtinanter ab hac creatura Dei N. ſine læſione, nocumento, & terrore aliquo ipſius, & omnium aſtantum exeas, & recedas, fractis omnibus vinculis, & ligaminibus, cuiuſcunque conditionis, & potentiæ exiſtant, quibus tu, iniquiſsime ſpiritus, hîc teneris, & vadas ad ſedes infernales, vel ad loca tibi à Chriſto deputata, nullatenùs ad eam rediturus. Quòd ſi more tuo beſtialiſsimo, mandatis, & præceptis meis, tibi in virtute Dei omnipotentis factis obedire contempſeris, per omnia ſupradicta verba, & adiurationes, contra vos coniuro Luciferum, & omnes ſpiritus infernales, quatenùs per virtutem ſanctiſsimi nominis Dei Tetragrammaton, & per paſsionem Domini noſtri Ieſu Chriſti, contra te, & omnes tibi fauentes, omni ſua ira, & indignatione, ac furore irruant, & inſurgant, & te ad infernum ducant, & in locum duriorem te præcipitent, & ligent ibi omnibus pænis, & cruciatibus, duriùs, & acriùs ſolito cruciandus: quia tantis, & tam ſacratiſsimis nominibus, & myſteriis Dei rebellis fuiſti. Et maledictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, & ira, ac indignatio beatæ virginis Mariæ, & omnium Angelorum, & Sanctorum totius Curiæ cœleſtis veniant, & feſtinanter deſcendant ſuper te, ſpiritus ingratiſsime, & omnes tibi fauentes, & ego, vt miniſter Chriſti (licèt immeritus) tibi præcipio,

proditor, & iniquissime spiritus, vt exiens ab hac creatura Dei N. ipsam sanam, & liberam, nobis dimittas. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & te, maledicte dæmon, & sæculum per ignem. Amen.

DEPRECATIO DAVIDICA.

DOmine Deus omnipotens, qui maxima virtute, & potentia tua, rebelles Angelos inimicos tuos contra te superbientes à cælo expellens, ad infernum deputasti, per eandem potentiam, & virtutem tuam te supplico, vt expellere digneris hos dæmones ab hac creatura tua N. quam sanguine filij tui redimere dignatus es. Expelle igitur illos in virtute tua: & tanquam vas figuli confringe eos. Exurge, Domine, & salua hunc famulum tuum N. & percute omnes aduersantes illi sine causa. Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: perdes omnes, qui operantur iniquitatem: perdes omnes, qui loquuntur mendacium. Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est. Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant: iudica illos Deus. Decidant à cogitationibus suis, secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, quoniam irritauerunt te, Domine. Erubescant igitur, Domine Deus meus, vehementer omnes inimici tui isti, auertantur retrorsum, & erubescant valdè velociter. Exurge, Domine Deus meus, & exaltetur manus tua: & ne obliuiscaris vocem meam: Iustum adiutorium meum à te: qui saluos facis sperantes in te, Domine. Conuertantur ij dæmones in infernum, & omnes, qui obliuiscuntur te. Quorum os maledictione, & amaritudine plenum est, & dolo, sub lingua eorum labor, & dolor. Quia dilexerunt iniquitatem, & oderunt propriam salutem: ideò emitte super illos ignem, sulphur, & spiritus procellarum, quæ est pars Calicis eorum. Disperde Domine vniuersa labia eorum dolosa: & linguam magniloquam. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus suis: non est qui faciat bonũ. Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: veloces pedes eorum ad perdendas animas. Non est timor tuus ante oculos eorum, ideò viam pacis non cognouerunt. Dominum nõ inuo-

Apoc. 12.
Psalm. 5.
Psalm. 6.
Psalm. 13.
Ibidem.

cauerunt,illic trepidauerunt timore, vbi non erat timor. Exurge,Domine, præueni eum,& supplanta eum: eripe hanc creaturam tuam ab impio. Emitte sagittas tuas, & dissipabis eos: fulgura multiplica, & conturbabis eos. Persequere inimicos tuos istos,& comprehende eos: & non conuertantur, donec deficiant. Confringe eos, nec poterunt stare:cadant subtus pedes meos.Exurge,Domine, & supplanta insurgentes in seruos tuos, & disperge odientes te, Domine. Comminue eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum dele eos. Dextera tua inueniat omnes, qui te oderunt: & disperdat eos à filiis hominum. Pone eos vt clibanum ignis in tempore vultus tui, Domine: & in ira tua conturbabis eos, & deuorabit eos ignis. Confundantur isti dæmones iniqua agentes: superuacuè. Dextera tua, Domine, fecit virtutem: dexteram tuam erige aduersus hos inimicos tuos facientes iniquitatem.Erubescant igitur inimici tui isti, & deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa. Proiice eos à facie oculorum tuorum: retribue abundanter facientibus superbiam.Iudica,Domine,nocentes me: expugna impugnantes me: Apprehende arma, & scutum: & exurge in adiutorium mihi. Effunde frameam, & conclude aduersus hos dæmones: qui persequuntur hanc creaturam tuam N. Erue eam protector meus, Domine. Confundantur, & reuertantur quærentes animam eius: auertantur retrorsum, & confundantur cogitantes illi mala. Fiant tanquam puluis ante faciem venti: & Angeli tui coarctent illos. Fiant viæ illorum tenebræ, & lubricum: & Angeli tui persequantur illos. Veniat illis laqueus, quem ignorant, & captio, quam absconderunt: & cadant in idipsum. Et tu, Domine, exurge in adiutorium meum: & dissipa eos protector meus, Domine. Exurge, & intende Iudicio meo: Deus meus, & Dominus meus in causam meam. Non dicant in corde suo, euge euge animæ suæ: nec dicant, deuorabimus eum. Induantur confusione, & pudore: qui quærunt mala huic creaturæ tuæ. Euagina gladium, & tende super eos arcum iræ tuæ, & trucidabis eos, quia tunc conterentur, & confundentur in tempore malo: quemadmodum fumus deficient, & damnabis eos,

Psalm.17.

Psalm.34.

Psalm.34.

eos, cùm iudicaueris illos. Exurge ergò, quare obdormis, Domine? Exurge, & ne repellas preces noſtras in finem. Exurge, Domine, adiuua nos: & redime nos propter nomen tuum. Quia iſti dæmones ſicut oues in inferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos. Auxilium eorum veteraſcet in inferno: & gloria eorum. Ignis in conſpectu eorum exardeſcet: & in circuitu eorum tempeſtas valida. Nolite igitur, miſerrimi dæmones, gloriari in malignantibus, qui potentes eſtis in iniquitate. Dilexiſtis malitiam ſuper benignitatem: iniquitatem magis, quàm loqui æquitatem. Propterea Deus deſtruet vos in finem, euellet, & emigrabit vos de hoc tabernaculo ſuo: & radicem veſtram de terra viuentium. Præcipita Domine Deus, & diuide linguas eorum: veniat mors ſuper illos, & deſcendant in infernum viuentes. Exurge, Domine, & contere eorum dentes in ore ipſorum: vt ad nihilum deueniant. Abſorbe eos in ira tua, Domine: exurge Deus Iſrael, & diſperge illos, & depone eos, protector noſter Domine: Exurgat Deus, & diſſipentur inimici eius: & fugiant, qui oderunt eum à facie eius. Sicut deficit fumus, deficiant: ſicut fluit cera à facie ignis: ſic pereant peccatores à facie Dei. Verumtamen Deus confringet capita inimicorum ſuorum: verticem capilli perambulantium in delictis ſuis. Obſcurentur oculi eorum, ne videant: & dorſum eorum ſemper incurua. Effunde ſuper eos iram tuam, & furor tuus comprehendat eos. Fiat habitatio eorum deſerta, & in tabernaculis eorum non ſit, qui inhabitet. Quoniam quem tu percuſſiſti, perſecuti ſunt: & ſuper dolorem vulnerum eius addiderunt. Appone iniquitatem ſuper iniquitatem eorum: & non intrent in iuſtitiam tuam. Deleantur de libro viuentium: & cum iuſtis non ſcribantur: Deus in adiutorium meum intende: Domine ad adiuuandum me feſtina. Confundantur, & reuertantur: qui quærunt animam iſtius famuli tui N. Auertantur retrorſum, qui volunt illi mala. Auertantur ſtatim, & erubeſcant: qui dicunt illi, euge, euge. Confundantur, & deficiant vexantes animam eius: operiantur confuſione, & pudore, qui quærunt illi mala. Facti ſunt in deſolationem, ſubitò

Pſalm. 43. *Pſalm. 51.* *Pſalm. 67.* *Pſalm. 68.*

Psalm. 72. defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam. Velut somnium surgentium, Domine, in ciuitate tua: imaginem ipsorum ad nihilum rediges. Quanta malignatus est inimicus iste in Sanctis tuis, incendit igne suæ malitiæ sanctuarium tuum, polluit in terra tabernaculum nominis tui. Vt quid, Domine, auertis manum tuam, & dexteram tuam Deus meus: qui contribulasti capita draconum in aquis? Respice ergo in testamentum tuum: & animam istius pauperis tui ne obliuiscaris in finem. Tu

Psalm. 75. terribilis es: quis resistet tibi in ira tua? Tentauerunt te Deus in cordibus suis, & malè locuti sunt de te: ideò ira tua descendit super eos. Effunde iram tuam in istos dæmones: qui te cognoscere nolunt: & in regnum eorum, quia nomen tuum non inuocauerunt. Excita potentiam tuam: & veni: vt salues hunc famulum tuum Deus virtutum conuertere, respice de cælo, & vide, & visita vineam istam: & perfice eam, quam plantauit dextera tua. Exurge Deus meus, quoniam qui te oderunt, extulerunt caput: & super hanc creaturam tuam malignati sunt. Omnes principes eorum dixerunt: hæreditati pos-

Psalm. 82. sideamus sanctuarium Dei. Fac illos sicut Madiam, & Sisare, sicut Iabin in torrente Cyson. Pone principes eorum sicut Oreb, & Zeb: & Zebæ, & Salmana: Deus meus pone illos vt rotam: sicut stipulam ante faciem venti. Sicut ignis, qui comburit syluam, & sicut flamma comburens montes, ita persequeris illos in tempestate tua, & in ira tua conturbabis eos. Erubescant: & contur-

Psalm. 86. bentur in sæculum sæculi, pereant, & confundantur. Respice in me, & saluum fac filium ancillæ tuæ, fac mecum signum in bonum, vt videant, qui te oderunt, & confundantur: quoniam tu, Domine, adiuuisti me, & consolatus es me. Disperge eos in furore tuo, & conturba eos: quia non posuerunt te in conspectu suo. Super aspidem, & basiliscum ambulabis: & conculcabis leonem, & draconem. Disperge omnes, qui operantur iniquitatem: & redde illis iniquitatem ipsorum. Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: qui gloriantur in simulacris tuis. Ipsi peribunt, tu autem permanes: & om-

Psalm. 101. nes sicut vestimentum veterascent. Et sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, &

anni

anni tui non deficient. Deficiant peccatores, & iniqui, ita vt non ſint: vt omnes benedicant Dominum. Contriuiſti, Domine, portas æreas: & vectes ferreos confregiſti. Da nobis, Domine, auxilium tuum: & in te faciemus virtutem. Turbati ſunt, & moti ſunt ſicut ebrius: & omnis ſapientia eorum deuorata eſt. Cùm iudicantur, exeant condemnati, & deſiderium eorum fiat inane. Fiant dies eorum pauci: & eiiciantur de habitatione iſta. Non ſit illis adiutor: & nomina eorum deleãtur de libro viuentium. Quoniam dilexerunt maledictionem, veniet eis: noluerunt benedictionem, & elongata eſt ab eis. Qui inſurgunt in hunc famulum tuum N. iniuſtè, confundantur: vt ipſe de liberatione ſua lætetur. Et quia iniuſtè iniquitatem fecerunt in illum: ideò lætabitur, quando facies de ſuis perſequentibus iudicium. Surge, Domine, & eripe hunc famulum tuum ab iniquis dæmonibus: libera eum è manibus eorum. Diſperde omnes inimicos eius: qui tribulant animam ſuam. Domine, inclina cælos tuos, & deſcende: tange dæmones iſtos, & diſſipabis eos. Fulgura corruſcationem, & diſſipabis eos: & mitte ſagittas tuas, & conturbabis eos. Exibunt ſpiritus iſti, & reuertẽtur in terram ſuam, in illa die peribũt omnes cogitationes eorum. Abyſſi operuerunt eos: deſcẽderunt in profundum quaſi lapis. Dextera tua Domine percuſſit inimicos: & in multitudine gloriæ tuæ depoſuiſti aduerſarios tuos. Mitte, Domine iram tuam, quæ deuoret eos ſicut ſtipulam: ſubmerge eos, quaſi plumbum in aquis vehementibus. Irruat ſuper eos formido, & pauor: in magnitudine brachij tui. Fiant immobiles quaſi lapis: vt liberetur ſeruus tuus iſte, quem poſſediſti. Egrediantur dæmones iſti ante pedes meos: & corruant in terram in furore tuo, Domine. Quia tu occidis, tu viuere facis, percutis, & ſanas: & non eſt, qui de manu tua poſſit eruere. Qui reddis vltionem hoſtibus tuis: qui te oderunt, retribuis. Inebria ſagittas tuas ſanguine, & gladius tuus deuorabit hos dæmones. Et ſicut tu Deus meus es ille potentiſſimus, qui fecit potentiam in brachio ſuo: diſperſit ſuperbos mente cordis ſui: depoſuit potẽtes de ſede: & exaltauit humiles. Sic Domine ſancte Pater omnipotens æterne Deus, libera hunc famulum

Pſalm. 108. *Pſalm. 142.* *Exod. 16.* *Deut. 32.* *Lucæ cap. 1.*

tuum N. ab hac diabolica vexatione, per passionem, & mortem Domini nostri Iesu Christi, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

CONIVRATIO.

ITerùm coniuro te, † nefandissime spiritus, per illam æternam beatitudinem Dei omnipotentis, qui est fons sapientiæ, lumen indeficiens, & inextinguibile, in quo omnis mens satiabitur: & iucundabitur, in quo fruemur illa diuina essentia, quæ est præmium beatorum, & diadema decoris eorum, lætitia sempiterna, quæ exuperat omnem sensum. Ibi in lumine Dei videbimus lumen, lumen immensum, lumen incorporeum, incorruptibile, incomprehensibile, lumen indeficiens, inextinguibile, & inaccessibile, lumen diuinum, quod illuminat oculos Angelorum, quod lætificat iuuentutem Sanctorum: ibi videbimus Deum sicuti est: quia videbimus gloriam, & faciem Dei viui, cognoscemus Patris potentiam, Filij sapientiam, & Spiritus sancti clementiam, ac summæ ipsius sanctissimæ Trinitatis vnam, & indiuiduam essentiam. Ibi habebimus Deum omnipotentem, qui est summum bonum, gaudium Angelorum, atque omnium Sanctorum, præmium vitæ æternæ, gloria spirituum, corona decoris, brauiũ fœlicitatis, requies opulenta, pulchritudo pacis, intimum, & æternum gaudium, vita beata, plenitudo beatitudinis, gaudium æternitatis, & pax Dei æterna. Ibi erit tota glorificatio nostra: quia videbimus faciem Dei nostri, qui fecit cœlum, & terram, qui creauit nos, qui saluauit, & glorificauit nos: quem videndo cognoscemus, amabimus, diligemus, &
Genes. 1. possidebimus Deum viuum, & verum Patrem omnipotentem, inuisibilem, & incomprehensibilem, filiumque eius vnigenitum & coæternum, & consubstantialem, Dominum nostrum Iesum Christum, quem pro nostra salute Pater misit in mundum: & Spiritum sanctum paraclytum à Patre, Filióque procedentem, vnum Deum in essentia, & trinum in personis, quem omnes Sancti, & electi Dei indefessis vocibus laudant, dicentes.
Apoc. 4. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. Per hæc, & omnia alia, quibus tu, maledicte spiritus, potes

adiurari,

adiurari, cogi, constringi, ligari, fugari, arctari, cruciari, expelli, & ad pœnas inferni mitti, te constringo, vt amoto omni impedimento, & omni mora postposita, exas ab hac creatura Dei N. cum omnibus sociis, & maleficiis tuis, & vadas ad sedes infernales, vel ad loca tibi à Christo deputata: ad eam nunquam rediturus. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Explicit Exorcismus Quintus.

EXORCISMVS SEXTVS.

POTENTISSIMVS, MIRABILISQVE EFFICACIÆ AD EXPELLENDAS omnes facturas, maleficia, præstigia, ligaturas, & opus nefarium diaboli de oppressis corporibus humanis.

Exorcista cupiens cum Dei adiutorio maleficiatos, & facturatos à dæmonibus, & maleficiis, curare, prius debet perquirere omnia instrumenta maleficialia, omni diligentia, qua poterit, & inuenta, igne benedicto illa comburere. Postea indutus stola, & cotta, pergens ad Ecclesiam vnà cum infirmo, & stans ante Altare, posita manu super caput maleficiati, & illum signo crucis muniens, voce intelligibili, maxima cum deuotione dicat.

In nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus † sancti. Amen.

XTINGVATVR in te N. omnis virtus diaboli, per impositionem manuũ mearum, imò per inuocationem omnium Sanctorum Archangelorum, Angelorum, Patriarcharum,

Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, atque Virginum,& omnium simul Sanctorum.Amen.

Deinde inuocando diuinum auxilium dicat.

℣.Adiutorium nostrum in nomine Domini.℟.Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Domine exaudi orationem meam.℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Psal.23. DOmine Deus omnipotens,qui es Deus magnus,potentissimus,fortis,& admirabilis,qui lucem habitas inaccessibilem, qui vniuersa, quæ ex nihilo condidisti, mirabiliter regis,& gubernas.Deus,cui proprium est misereri semper,& parcere, te supplices deprecamur, ac petimus, vt misericordiam tuam piissimam super hāc crea-
Ioan.c.1. turam tuam N. ostendere digneris, & libera eam ab omnibus maleficiis, & incantationibus sibi arte diabolicā factis,cuiuscunque virtutis,& potentiæ existant. Domine Iesu Christe, qui es verbum sapientiæ,& vnicus filius altissimi patris,per pietatem,& misericordiam illam,qua in hunc mundum venisti,vt dissolueres opera diaboli, te humiliter exoramus vt dissoluere,& ad nihilum redigere digneris omnia vincula, incantationes, fascinationes, præstigia,ligaturas,& facturas, arte diabolica factas huic
Psal.67. famulo tuo N. cuiuscunque conditionis, virtutis, & potentiæ existant, ita vt confringantur, & statim deficiant, sicut deficit fumus,& sicut fluit cera à facie ignis,& amoueantur à quocunque loco, per virtutem sanctissimi nominis tui. Custodi quæsumus, Domine, hunc famulum tuum N. ab omni vinculo diabolico, nec non à malignis
Col.2. spiritibus:& sicut liberasti Adam, & genus humanum de faucibus inferni, & de æterna damnatione, ita tua pietate, & misericordia illum liberare digneris à maleficiorum ligaminibus. Et tu Deus pater omnipotēs pone manum tuam dexteram plenam larga benedictionę super
Hest.13. illum,& reple eum æternis benedictionibus.Et sicut tu es Deus omnipotens,cuius voluntati nemo potest resistere, Domine,non permittas aliquem contradicere suis male-

ficiis

ficiis huic famulo tuo N. à quo hodie, & semper omnes insidiæ, omnes virtutes diaboli, & ministrorum eius, elongentur, & ab eo expellantur. Et sicut dignatus es soluere vincula beati. Petri Apostoli per manus sancti Angeli tui, ita tua misericordia dissoluere digneris omnes facturas, & maleficia facta, vel quæ fient huic famulo tuo N. ita vt non habeant potestatem super eum. Resolue ergo Domine Deus omnes incantationes, facturas, & omnia maleficia Satanæ, & ministrorum eius, quæ per inuocationes, & virtutes diaboli facta fuerunt, aut fient huic creaturæ tuæ N. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Act. 12.

Mat. c. 25.

Hic Exorcista aspergat ægrotum aqua benedicta: posteà incipiat dæmones, & maleficia adiurare hoc modo.

CONIVRATIO.

CONiuro vos † dæmones infernales, spiritus maligni, qui fertis malum contra hanc creaturam Dei N. & qui fabricastis, vel conseruatis maleficium contra ipsam fabricatum, & factum, per Deum patrem omnipotentem, † filiúmque eius vnicum Dominum nostrum † Iesum Christum, & per Spiritum † sanctum paraclytum ab vtroque procedentem: & vobis præcipio, quæ noxia, & nociua estis huic famulo Dei N. vbicunque sitis, siue sitis maleficia, vel veneficia, seu præstigia, aut incantationes, fascinationes, signaturæ, facturæ, ligaturæ, & omne opus nefarium diaboli, & ministrorum eius, siue iam facta, siue quæ fient, agnita, vel incognita, per Deum viuum, † per Deum † verum, per Deum † sanctũ, & per sacratissimum, tremendum, honorandum, & glorificandum nomen Dei Adonay, vt non noceatis huic famulo Dei N. neque illi appropinquetis, nec ad omnia, quæ ad illum pertinent, sed recedite ab eo, & ab omnibus rebus eius, & destruamini à potentissima manu Dei, vt ad nihilum statim deueniatis, & deficiatis ab eo, sicut deficit fumus, & sicut fluit cera à facie ignis, vt remoto omni impedimento satanæ, & ministrorum eius, omni mora postposita, realiter, & effectualiter, sine fraude, dolo, & fallacia, vos dæ-

Ex Symbolo Niceno.

Iudit. 16.

Psal. 67.

Apoc.1. mones destruatis omnia maleficia, incantationes, fascinationes, ligaturas, signaturas, facturas, & omne opus nefarium diaboli arte diabolica factum, & per nomen Dei viui, & per virtutem eius, qui est Alpha, & Omega, Principium, & Finis, carens principio, & fine, qui ambulat super pennas ventorum, qui omnia ex nihilo sua omnipotenti virtute creauit, per quem omnes sancti, & electi *Psal.96.* Dei beatificantur in maiestate diuinæ essentiæ eius, ante cuius faciem ignis præcedet, & inflammabit vos inimicos suos. Coniuro vos † dæmones rebelles Dei omnipotentis, & abominabiles spiritus, inimici triumphatoris Iesu Christi Nazareni, spiritus nefandissimi, & prædones infernales, spiritus inuidi, spiritus damnati, & reprobati, inimici humani generis, qui non cessatis hanc creaturam *Isa.24.* Dei N. lædere, & vestris maleficiis vexare, per potentiam illius, qui vos in tanta dignitate creauit: qui vobis inexcogitabilem fœlicitatem parauit: qui vos superbientes mox cum complicibus vestris eliminauit: qui vos à consortio bonorum spiritualium ad sedes tartareas damnando exterminauit: qui vos ibi igne, & sulphure cru- *Matth.23.* ciandos ligauit: qui de intemerata virgine Maria, sumpta carne passibili, pedibus supra mare ambulauit: qui Petro sub aquis labenti, dexteram porrexit: qui cæco nato oculos aperuit: qui Lazarum de monumento suscitauit: qui Mariam Magdalenam à malignis spiritibus, & omnibus peccatis: tum potenter, tùm misericorditer absoluit, & liberauit: qui suis discipulis per orbis spatia diffusis, te *Luc.9.* deiecit, & fugauit: qui in die nouissimo te cum tuis complicibus in lacum ignis, & sulphuris, in tenebris perpetuis relegabit: per ipsum, inquam, vos coniuro, ac potentissimè vobis præcipio per virtutem omnium coniurationum, alligationum, & vinculorũ, quibus in nomine Domini nostri Iesu Christi coniurari, constringi, ligari, fugari, cruciari, torqueri, & coarctari: vel ad pœnas aliquas damnari potestis, vt protinus destruatis, & ad nihilum redigatis omnia maleficia, incantationes, fascinationes, facturas, ligaturas, signaturas, & omnia opera dia- *Ex oratione S. Cypriani.* boli, & ministrorum eius. Coniuro † vos dæmones, qui fabricatis, conseruatis, & assistitis prædictis maleficiis, & incantationibus, huic creaturæ Dei N. factis, siue

illæ

illæ ſint fabricatæ in igne, aëre, aqua, vel terra: ſiue ex aliqua imagine fabricata, ex quacunque materia ſint, ſiue maleficium ſit factum in auro, argento, ære, plumbo, vel ligno, ſiue aliquo fillato ex lana, lino vel bombyce: vel ex plumis animalium contextum, ſiue illud ſit factum ex oſſibus hominis mortui, vel animalium quadrupedum, volatilium, piſcium, vel ſerpentium, vel ex omnibus ſementibus, & fructibus terræ, & arborum, vel maris: ſiue illud ſit fabricatum ex charta virginea, vel papirea, vel in ligno, aut in aliquibus herbis, vel lapidibus, aut in piſcibus maris, fluminum, vel paludum, ſiue illud ſit in aliquo Chriſtianorum, ſeu Hebræorum, vel Paganorum, ſeu aliorum Infidelium, aut ſit in agro, vel vinea, ſiue in montibus, vallibus, vel in fontibus, vel extra, & in quacunque parte mundi, ſiue in Oriente, Occidente, Meridie, vel Septentrione, aut ſit in veſtibus, centuris, & omnibus indumentis huius famuli Dei N. aut ſit in domo, camera, & lecto eius, aut ſupra lectum, vel ſub lecto, ſiue ſit in parietibus, angulis, vel officinis, aut in rebus domus eius, aut in arbore, fouea, vel puteo, ſiue ſit in profundo, ſiue in abyſſo, vel in ſylua, ſeu in antris, vel ſpeluncis ſolitariis, & ſi eſt in deſerto loco, vel in flumine aliquo, ſiue ſit in aquis marium, fontium, fluminum, & paludum, vel in quacunque ſtatua aurea, argentea, ærea, plumbea, cerea, vel lignea, aut lutea, vel ex quacunque alia materia fabricata, ſiue tale maleficium ſit factum in annulo, ſiue ſit in iuncturis membrorum huius famuli Dei N. ſiue ſit datum illi in cibo, vel potu à quocunque malefico, vel malefica, ſiue ſit poſitum in fundamentis domus eius, vel ſub limine oſtij, aut in ingreſſu domus eius, & in quibuſcunque locis, in quibus ipſe habitat, & quieſcit, ſiue illud ſit poſitum in puteo, fouea, vel ſterquilinio, aut via, vel ſemita, in horto, vel conducto, aut ſit in igne, aëre, aqua, & terra, vel vento, aut in quocunque loco nobis noto, vel ignoto, per nomen magnum Dei Adonay, & per virtutem eius vobis præcipio, vt non habeatis poteſtatem conſeruandi illud, ſed per virtutem paſſionis Domini Noſtri Ieſu Chriſti, illa ad nihilum redigatis, ac ſi facta non fuiſſent, & per illum, qui orbem contremere facit, vobis impero,

Ex eadem oratione.

Ex eadem.

Ex eadem.

pero, & mando, vt non habeatis auctoritatem, potestatem, & virtutem nocendi huic creaturæ Dei N. in die, neque in nocte, orando, nec vigilando, neque dormiendo, nec stando, neque ambulando, vel sedendo, comedendo, aut bibendo, vel aliquid aliud faciendo, neque in vlla hora diei, vel noctis, vel habeatis potestatem ingrediendi domum eius, vestris maleficiis, aut ibi stando, vel morando in eius domo, camera, lecto, & habitatione eius, neque in vlla figura apparere ei possitis, illi terrorem incutiendo, sed liberam, & sanam, & sine vlla læsione animæ, & corporis illam relinquatis, destructis omnibus maleficiis, incantationibus, & facturis, illi arte diabolica factis, sicut Deus liberauit tres pueros de camino ignis ardentis, quos flamma non tetigit, & sicut Deus resoluit vincula, & ligamma eorum, ita dissoluantur omnia vincula, ligamina, & incantationes, omniáque mala facturarum, & omne opus nefarium diaboli, & ministrorum eius ab hac imagine Christi N. & ab illo remoueantur per sanguinem Domini Iesu Christi, qui propter nostram salutem effusus est, & sic vt solutum fuit vinculum linguę Zachariæ prophetæ, ita dissoluto hunc famulum Dei N. ab omni ligamento, fascinamento, & maleficio sibi arte diabolica facto, & ab omni factura, & vinculo diabolico, per potentiam, & virtutem illam, qua Deus diuisit mare rubrum, per quod populus Israeliticus suis pedibus transiuit, & per virtutem illam, qua Christus Lazarum à monumento suscitauit, & languidum sanauit, atque cæcum natum illuminauit, & per potentiam illam, qua ipse portas inferni destruxit, & sua omnipotenti virtute ianuam cœli aperuit.

Ex oratione S. Cypriani. *Dan. 3.* *Luc. 1.* *Exod. 14.* *Col. 2.*

Hic Exorcista aspergat infirmum aqua benedicta in modum Crucis, deinde dicat.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, rex æternorum, & moderator omnium sæculorum, incorruptibilis, inuisibilis, & immensæ maiestatis, magnus, & incomprehensibilis rector, potens, & immortalis, Adonay magne, & admira

Iudith. 5.

mira

admirabilis Deus Deorum, omniúmq; creator, qui ſedes ſuper Cherubin, & Seraphin, Deus, & pater Domini noſtri Ieſu Chriſti, pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis, te ſuppliciter deprecamur, vt tua potenti virtute, per paſſionem eiuſdem filij tui diſſoluere digneris omnia maleficia, ligamina, & incantationes, præſtigia, veneficia, & colligationes diaboli, & miniſtrorum eius huic famulo tuo N. arte diabolica facta, ſicut deſtruxiſti magica figmenta Magorum Ægyptiorũ, & nõ permittas illi amplius nocere, ſed libera eum ab omnibus maleficiis, incantationibus, faſcinationibus, ligaturis, ſignaturis, & facturis, ac malis vmbris, & diſſolue omnia præſtigia, & omne opus nefarium Satanæ illi factum. Aperi ei Domine Deus meus ianuam miſericordiæ tuæ, & libera eum per interceſſionẽ B. Mariæ matris Domini noſtri Ieſu Chriſti. Et per omnes ſanctos Angelos, Archangelos, & Thronos, Dominationes, Principatus, & Poteſtates, Virtutes, Cherubin, & Seraphin. Et per ſanctum Ioannẽ Baptiſtam, per omnes ſanctos Patriarchas, & Prophetas, Apoſtolos, & Euangeliſtas tuos: per omnes ſanctos Innocentes, Martyres, & Confeſſores, atq; Doctores: per omnes ſanctos Sacerdotes, & Leuitas, Monachos, & Eremitas: per omnes ſanctas Virgines, Viduas, & Continentes, & per totam cœleſtem Curiam. Et ſicut liberaſti Suſannam de falſo crimine, Dauid de manu Goliæ, Iudith, & populum ſuum de manu Holofernis ducis regis Aſſyriorum, ſic liberare digneris hunc famulũ tuum N. ab omni poteſtate diaboli, & miniſtrorum eius. Et diſrumpe omnia vincula maleficiorũ, atque conſtringe omnia maleficia, incantationes, faſcinationes, ligaturas, ſignaturas, facturas, & omne opus diaboli, & machinamenta eius. Per eum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Exod. 8.

Diuus Damaſ. in ſermo. Aſſumptionis.

Dan. 13.

CONIVRATIO.

Coniuro vos † dæmones, & omnia, quæ per maleficiũ diaboli noxia, & nociua eſtis huic creaturæ Dei N. per Deum patrem omnipotentem, qui diuiſit lucem à tenebris, ſtabiliens cœlos, & eis menſuram ponens: & per illum, qui locutus eſt Moyſi in monte Synai, quando dedit legem filiis Iſrael, & qui in deſerto per quadraginta

Gen. 1.

annos

annos ſatiauit eos manna, & ex petra aquam eduxit eis ad bibendum, vt ſtatim, & ſine mora recedatis ab ea, & ipſam ſine læſione relinquatis. Coniuro vos† iterum per Deum omnipotentem patrem Domini noſtri Ieſu Christi, & per Filium eius, & per Spiritum ſanctum paraclytum, vobiſque præcipio quæcunque noxia, vel nociua eſtis ſiue in anima, ſiue in corpore, ſiue iam facta, ſiue fienda, ſiue colligata, ſiue commiſſa, ſiue miſſa à quocunque dæmone, vel malefico, ſiue malefica, vel qualibet arte diabolica quoquo modo fabricatà, quibuſcunque maleficiis, rebuſque noxiis, doloſis, vel præſtigiatis, ſiue ſunt propè, ſiue longè paueſcite, & timete nomen magnum Domini noſtri Ieſu Christi, per quod ego vos coniuro, conſtringo, & adiuro, ne noceatis, nec appropinquetis, ad hunc famulum Dei N. neque ad omnia, quæ ad illum pertinent. Iterum coniuro vos † omnes ſpiritus malignos, & dæmones infernales, terreſtres, igneos, aëreos, aqueos, ſubterraneos, lucifugos, & omnes ſpiritus omnibus orbibus, & ſphæris ſeruientes, & in ipſis habitãtes, & vos omnes maligni ſpiritus vbicunque ſitis, & habitetis magni, & parui in potentia, de quacunque parte mundi miſſi eſtis ab Oriente, Occidente, à Meridie, & à Septentrione, & ab omnibus partibus totius terræ, & mundi: & vos aëreas poteſtates, & infernales principes, & vos omnes ſpiritus generales, & ſpeciales dæmoniorum, quibus data eſt poteſtas nocendi huic creaturæ Dei N. & ad maleficia fabricanda, ferenda, & conſeruanda contra ipſam, & vobis potentiſſimè, & viriliter impero, ac ſtrictiſſimè mando ex parte Dei † Patris omnipotentis, & Filij † eius Domini noſtri Ieſu Christi, & in virtute Spiritus † ſancti, vt omni mora poſtpoſita, deſtruatis omnia maleficia, præſtigia, incantationes, faſcinationes, omnéſque ligaturas, ſignaturas, facturas, & omne opus nefarium diaboli huic creaturæ Dei N. arte diabolica factum, vt ab eo diſcedant omnes inſidiæ, & omnis verſutia, & nequitia diabolicæ fraudis. Et ſicut Moyſes exanimauit magica figmenta Ianes, & Mambres in Ægypto, ita confringantur omnia maleficia huic famulo Dei N. à diabolo, & eius miniſtris inflicta, vel illa data in cibo, vel potu, ſeu in quacunq; alia malefica ſuperſtitione, vel præ

2.Cor.c.1. *Ibidem.* *Exod.8.*

præſtigiis: Iterum fortiùs, & ſtrictiùs præcipio vobis omnibus ſpiritibus ſupradictis, & quibuſcunq; aliis exiſtentibus in quacunq; parte mundi, ex parte ſanctiſſimæ Trinitatis, Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus† ſancti, & per merita beatæ Mariæ Virginis, & omnium ſanctorum, & ſanctarum totius curiæ cœleſtis, quòd ſi aliquod maleficium datum fuit huic creaturæ Dei N. ad comedendum, vel bibendum, aut ſi vos, vel aliquis veſtrum, maledicti dæmones, portaſtis, vel compoſuiſtis in hoc corpore, vt non habeatis virtutem, facultatem, vel poteſtatem conſeruandi illud: ſed prædicta virtute præcipio, vt illud amoueatis, & cogamini diſſipare omnem virtutem illius, & ad nihilum redigere omnem laqueum, nodum, & compoſitionem factam in ipſis rebus, & quòd ſitis aſtricti, & compulſi eum diſiungere, ſeparare, & remouere à viſceribus, & ab inteſtinis eius, & ea per ſeceſſum emitti facere, & ſine aliqua læſione animæ, & corporis huius creaturæ Dei N. Rurſum vobis ſtrictiſſimè impero, ac potentiſſimè mando ex parte ſanctiſſimæ Trinitatis Patris, † & Filij, † & Spiritus † ſancti, quòd non habeatis facultatem abſcondendi illa in aliqua parte huius corporis, ſcilicet in ſanguine, cholera, flegmate, & melancholia, nec in carne, nec in oſſibus, neque in medullis, nec in neruis, nec in venis, neque in omnibus iuncturis huius corporis, nec in pedibus, nec in tibiis, neque in lateribus, nec in renibus, nec ſubtus renes, neque ſupra renes, nec in dorſo, nec in ſpatulis, neq; in vnguibus, nec in corde, neque in hepate, nec in ſplene, nec in interioribus, neque in pulmone, nec in inteſtinis ſuperioribus, vel inferioribus, maioribus, vel minoribus, nec in ſtomacho, nec in ventre, neque in pectore, nec in gutture, nec in collo, neque in facie, nec in mento, nec in maxillis, neque in dentibus, nec in gingiuis, nec in lingua, neque ſubtus linguam, neque ſupra linguam, neque in palato, nec nare, neque in oculis, nec in auribus, nec in cerebro, neque in panniculis cerebri, nec in arteriis, nec in fæcibus, neq; in aliis rebus, vel locis corporis, vel extra corpus eius, nec intrinſecè, neque extrinſecè, neque ſuperficialiter, nec in capillis, neque in veſtimentis, nec in genitalibus, nec in vmblico, neque in partibus verecundis, neque in parti

Ex Sacerdotali Romano.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

partibus illis circunſtantibus,neque in aliis locis,vbi ire, vel ſtare debeat:ſed inuicti,& coacti,atq; virtute Dei cõpulſi, nunc cogamini omnia illa remouere ab omnibus partibus corporis iſtius creaturæ Dei N.vbicunque ſint,à planta pedis vſque ad verticẽ:& illa educatis extra ipſum corpus per illam viam,quæ ſit magis libera, & expedita, vt per os ſtomachi,per guttur,& per os cum ſigno manifeſto, & ſine vlla læſione animæ, & corporis huius creaturæ Dei N. & illa ducatis ad loca arida, ſterilia, & inaquoſa,atque inhabitabilia,vbi non ſit habitatio hominũ. Et ſicut per beatos Apoſtolos Dei Petrum,& Paulum diſſoluta, & ad nihilũ reductæ fuerunt incantationes factæ per illud membrum veſtrũ Symonem magum,ita auctoritate mihi tradita, & præſtita à Deo omnipotenti, & à ſancta Catholica, & Romana Ecclesia, ego diſſoluo omnes ſortilegas artes,præſtigia,& incantationes,quæ atrocitate inuidiæ,vel malitia veſtra factæ fuerunt huic creaturæ Dei N. Et ſicut Dominus noſter Ieſus Chriſtus deſcendit ad infernos,& ibi deuicta tota potentia inferni, animas ſanctorum Patrum inde extraxit:ita per potentiã, & virtutem eiuſdem,necnon & omnium nominum Dei, & omnium coniurationum, ligationum, & vinculorum, quibus in nomine eius poteſtis coniurari,conſtringi,cogi,arctari,ligari,fugari,cruciari, & torqueri, & ad pœnas aliquas damnari,vos omnes cõiuro,adiuro,cogo,& conſtringo,ac potẽtiſſimè vobis impero,& mando,vt remoto omni dolo,fraude, obſtinatione, deceptione, & malitia, deſtruatis omnia maleficia Satanæ , & miniſtrorum eius, & omnem malignam faſcinationem huic creaturæ Dei N. factam, ita vt ad nihilum redigantur, & confringantur omnia maleficia,præſtigia,incãtationes, faſcinationes,ligaturæ,ſignaturæ,facturæ,& omne opus nefariũ Satanæ,& miniſtrorum eius.Quod ſi more veſtro beſtiali,mandatis,& præceptis meis, vobis in virtute Dei omnipotentis factis,obedire contẽpſeritis,per omnia verba, & coniurationes , quæ in virtute Domini noſtri Ieſu Chriſti contra vos fieri poſſunt, contra vos coniuro Luciferum,& omnes ſpiritus infernales,quatenùs per virtutem ſanctiſſimi nominis Ieſu Chriſti, & paſſionem eius, contra vos, & omnes vobis fauentes, omni ſua ira, indigna

Gen.c.1. *Ex itinerario Diui Clementis.* *Col.1.* *Ex Flagello dæmonum.* *Ex flagello dæmonum.* *Ibidem.*

gnatione,& furore irruant, & insurgant,& vos ad infernum ducant,& in locum duriorẽ vos præcipitent,ligent, & affligant: ibi omnibus pœnis, & cruciatibus duris, & acriùs solito cruciandos: quia tot, & tantis sacratissimis verbis,& mysteriis diuinis rebelles fuistis.Et maledictio Dei omnipotentis Patris,& Filij,& Spiritus sancti,& ira, ac indignatio beatę Mariæ virginis,& omniũ Angelorũ, & Sanctorum totius curiæ cœlestis veniant,& discedant super vos,spiritus ingratissimi, & omnes vobis fauentes. Et ego,vt minister Christi(licèt immeritus)auctoritate Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, per virtutẽ Domini nostri Iesu Christi,& sanctissimę passionis eius absoluo hunc famulũ Dei N.ab omnibus maleficiis,incãtationibus,fascinationibus,ligaturis, signaturis, facturis,ac malis vmbris, atque machinationibus diabolicis, sibi arte diabolica factis,& ab omni opere Satanæ, & ministrorũ eius, ita vt omnis inueterata malitia diaboli,& omne cæcum, & cõfusum phantasma eradicetur, fugetur,& elongetur ab eo.Per eum,qui venturus est iudicare viuos,& mortuos,& sæculum per ignem.Amen. *Luc.9.*

Hic Exorcista ponat manum super caput maleficiati, & signando omnia membra eius,dicat.

Oratio.

EXpelle, Domine Deus omnipotens, ab hac creatura tua N.omnia maleficia diaboli, omnésque incantationes, fascinationes, ligaturas, signaturas, facturas,& omne opus Satanę,& ministrorũ eius,à capite,à capillis, à vertice,à cerebro,à panniculis cerebri,à fronte,ab oculis,à lingua,à sublingua,de auribus,de naribus,de collo, de maxillis,de dentibus, de gutture,de gingiuis, de ore, de palato,de ciliis, de superciliis,de pilis, de pedibus, de tibiis,de genibus,de cruribus, de partibus verecundis,de renibus, de lateribus, de intestinis superioribus, & inferioribus, de femore, de ventre, de stomacho, de corde, de spatulis, de humeris, de pectore, de huberibus, de brachiis,de manibus,de vnguibus, de ossibus,de neruis, de venis, de medullis, de pulmone, de compaginibus membrorum suorum, de omnibus iuncturis,de toto corpore suo intus, & extra, de quinque sensibus corporis, & animæ: nullúmque locum ipsa habeant intus, *Ex antiquis Exorcismis.* *Ibidem.*

& foris ampliùs, vt sana & salua fiat per inuocationem sanctissimi nominis tui,& per inuocationē Spiritus sancti paraclyti. Tu ergo Deus pater piissime, qui dignatus es corpus,& animā huius creaturæ tuæ N. creare, digneris etiam totum corpus, & animam ipsius saluare, & saluam facere. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit,& regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Genes. cap. 1.

Oleum præbendum.

Deinde Exorcista benedicat Oleum oliuarum benedictione illa, quæ ponitur in nostro Flagello dæmonum, ad bibendum, atque vngendum, eo modo, quo ibi dictum fuit, & illud tradat infirmo, benedicatque illi panem, vinum, aquam, medicinas, & quicquid comestibile, vel potabile ei præbendum fuerit.

Balneum parandum.

Denique fiat balneum ex aqua benedicta benedictionibus positis in Remediis Flagelli, & totus infirmus in eo balneetur, ne forte aliquod maleficium sine remedio latere contingat in pilis corporis maleficiati.

Explicit Exorcismus Sextus.

EXORCISMVS VII.

MIRABILIS EFFICACIÆ PRO his, qui in matrimonio à dæmonibus, vel maleficis diabolica arte impediuntur, seu maleficiantur.

RVBRICA.

33. q. 1. cap. Si per Sortiarias.

VICVNQVE *arte diabolica in vsu matrimonij aliquo maleficio impeditur, antequam ad alia remedia recurrat, hortari debet, vt corde contrito, & spiritu humiliato, Deo, & Sacerdoti de omnibus peccatis suis puram confessionem faciat, profusis lachrymis, & largioribus eleemosynis, & orationibus, atque ieiuniis* Deo *satisfaciat. Quibus præmissis, Sacerdos seu Exorcista simili præparatione*

ratione munitus, ad ecclesiam pergens, vna cum infirmo maleficiato, stans ante sacratissima Eucharistiæ Sacramentũ, præmissa oratione mẽtali, indutus Sacerdotalibus indumẽtis, ibi genuflexus, diuinũ auxiliũ implorãs, dicat:

Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Saluum fac seruũ tuum, & ancillam tuam. ℟. Deus meus sperantes in te. ℣. Mitte eis, Domine, auxilium de Sancto. ℟. Et de Syon tuere eos. ℣. Nihil proficiat inimicus in eis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis. ℣. Esto eis, Domine, turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℣. Et cum spiritu tuo. *Psalm. 123.*

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui sola clementia, & bonitate tuæ immensæ charitatis primũ hominem ad imaginem, & similitudinem tuam creare voluisti, & ad multiplicationem humani generis adiutorium simile sibi ei misericorditer tribuisti. O altissime conditor, ô summæ maiestatis, & ineffabilis essentiæ, diuinæque sapientiæ Deitas, alpha, & Omega, carens principio, & fine: verbum sine tempore, cui omnia possibilia sunt. O ineffabilis, & admiranda Deitas, ô summa potestas, ô virtus altissima. In nomine piissimi Creatoris cœli, & terræ, tu, qui es benignissimus, & misericors, qui semper es, & ante omnia fuisti, & post omnia eris, tu omnia finis, & nunquam finis. Quique facis vt viuens homo cognoscat, quòd Deus es, Rex regum, & Dominus dominãtium, qui pius, & misericors, ac clemens es, benignus, gloriosus, & mirabilis in Sanctis tuis, mundum tenens manu tua, & absque consilio, & alterius rei auxilio, omne, quod creatum est, in potestate tua cõseruas. Ego quidem vt creatura tua, & indignus famulus tuus, & filius ancillæ tuæ, licèt sim puluis, & corde durus, & ignorans, & miser peccator, & insufficiens mei fragilitate, seu defectu virtutis, ad te confidenter recurro, veluti ad tutissimum portum, & refugium singulare, te Deum, ac Dominum reuerenter deprecor, & tibi humiliter supplico, quãtùm scio, & possum, vt non respicias ad peccata mea, neque ad fragilitatẽ huius famuli tui N. sed ad piissimam misericordiã tuã quatenùs digneris nunc mecum esse in

Genes. 1. *Ex antiquis Exorcismis.* *Apoc. 19.* *Genes. 3.*

hoc tuo sancto seruitio. Nec mihi indigno peccatori tribuas secundum peccata mea, quibus ingrauatus sum, & mea temeritate inuolutus: sed tu, qui clemens es, & pius, propitius, ac benignissimus mihi adesto, & miserere mei, cùm maior sit misericordia tua, quàm peccata mea. Quare digneris me exaudire, sicut exaudisti tres pueros in camino ignis ardentis: Ionam in ventre ceti: Petrum in carcere, Mariam Magdalenam à te pro peccatis suis veniam petentem. Et sicut exaudisti vocem matris tuæ ad nuptias, & latronē in Cruce, & sicut Catharinam in tormentis rotarum, & Margaritam à terrore draconis liberasti: sic tu, dulcissime Pater, exaudi me, & mihi misero peccatori potestatem tuam tribue, quam cōfidenter imploro, & cōcede mihi donum gratiæ tuæ, quod à te nunc peto, vt in tuo nomine euellere, destruere, eradicare, explantare, & effugare valeam omnem magicam, & malignam fascinationē, & omne opus nefariū diaboli, & ministrorum eius ab hoc famulo tuo N. quibus eius potētia generādi alligatur, & impeditur, ne matrimonio ad procreandā prolem vti possit. Quod donū gratiæ tuæ mihi concedere digneris tu, qui solus, & verus es Deus, creator omnium, qui potens, & misericors es in perpetuum. Et, vt mihi hanc gratiam præbeas, te laudo, te adoro, te glorifico, te benedico, & magnifico, & tibi deuotè gratias ago nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

Act. 12.

Hic Exorcista surgat ab oratione, & ponens manum super caput maleficiati, dicat:

Ecclesia Romana.

EXtinguatur in te N. omnis virtus diabolica per impositionē manuū mearum, immò per inuocationem omnium sanctorum Angelorum, Archangelorū, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, atque Virginum, & omnium simul Sanctorum. In nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus † sancti. Amen.

Hîc Exorcista aspergat aqua benedicta ægrotum, posteà legat sequens Euangelium.

Sequentia Sancti Euangelij secundùm Ioannem.

℟. Gloria tibi, Domine.

Cap. 2.

IN illo tempore. Nuptiæ factæ sunt in Chana Galileæ, & erat mater Iesu ibi. Vocatus est autem & Iesus, & discipuli eius ad nuptias: & deficiente vino, dicit Mater

Iesu

Iesu ad eum: Vinum non habent. Et dicit ei Iesus: Quid mihi, & tibi est mulier? nondum venit hora mea. Dicit mater eius ministris. Quodcunque dixerit vobis, facite. Erant autem ibi lapideæ hydriæ sex, positæ secundum purificationem Iudæorum, capientes singulæ metretas binas, vel ternas. Dicit eis Iesus. Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas vsque ad summum. Et dicit eis Iesus. Haurite nunc, & ferte Architriclino. Et tulerunt. Vt autem gustauit Architriclinus aquam vinum factam, & non sciebat vnde esset: ministri autem sciebant, qui hauserant aquam, vocat sponsum Architriclinus, & dicit ei. Omnis homo primùm bonum vinum ponit, & cùm inebriati fuerint, tunc id, quod deterius est: tu autem seruasti bonum vinum vsque adhuc. Hoc fecit initium signorum Iesus in Chana Galileæ, & manifestauit gloriam suam, & crediderunt in eum Discipuli eius. ℟. Laus tibi, Christe.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, æterni patris, & beatæ Mariæ virginis filius, qui in Paradiso terrestri sanctum matrimonium in officium, & conseruationem, atque multiplicationem humanæ naturæ instituisti, & ipsum matrimonium in aduentu tuo ex primordiis miraculorum tuorum mirabiliter honorasti: quæsumus clementiam tuam, vt per merita, & preces beatissimæ virginis Mariæ matris tuæ, & omnium Sanctorum, & Sanctarum tuorum, digneris hunc famulum tuum N. quem matrimonialiter coniunxisti, bene † dicere, & liberare ab omni ligamento, fascinamento, & maleficio Satanæ, & ministrorum eius: & dare ei fœcunditatem, & gratiam, vt liberè possit vti matrimonio suo ad generandum, concipiendum, & nutriendum prolem, Deo, & hominibus gratam. Qui cum patre, & Spiritu Sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Genes. 3. *Ioan. 20.*

Hic Exorcista ponat manum super caput maleficiati, & ipsum in fronte signando, dicat.

CONIVRATIO.

IN nomine sanctissimæ, & indiuiduæ Trinitatis Patris, † Filij † & Spiritus † Sancti. Coniuro vos omnes

Apoc. 11.

Angeli tartarei, tam absentes, quàm præsentes, per eum, qui vos eiecit de supremo cœlorum habitaculo, qui fertis malum cõtra genus humanum, & qui fabricastis, & conseruatis malum, & maleficiũ huic creaturæ Dei N. à malefico, seu malefica procuratum, vel aliquo alio modo illi inflictum, vt vbicunque illud sit positum, statim, & sine mora ab illo loco amoueatis, & virtute Dei omnipotentis illud destruatis, & omne impedimentum illi iniectum festinanter ad nihilũ redigatis, vt liberè, & sine difficultate matrimonio vti possit ad honorem Dei omnipotentis, qui illum creauit, & matrimonialiter eum coniunxit. In nomine Patris†, & Filij†, & Spiritus† sancti. Amen.

Oratio.

EXpelle, Domine Deus omnipotens, per virtutẽ tuam ab hac creatura tua N. omnes maleficorũ vanitates, & incursus dæmonum, & per hoc signum sanctæ Crucis† Saluatoris nostri Iesu Christi, tolle potestatem, tolle impetum Satanę, & Angelorum, atque maleficorum eius, & ne permittas illos nocere huic creaturæ tuæ N. Memento Abraham, Isaac, & Iacob seruorum tuorum, & miserere illi, atque libera eã ab omnibus maleficiis, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis sibi arte diabolica, à quocunque malefico, vel malefica, factis, & redde illi sanitatem pristinam ad procreandam prolem, & in tuo seruitio educandam. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Hîc asperge maleficiatum aqua benedicta in modum Crucis.

CONIVRATIO.

ITerùm coniuro † vos omnes spiritus malignos, & dæmones infernales, cœlestes, terrestres, igneos, aëreos, & aqueos, & omnes spiritus omnibus orbibus, & sphæris seruientes, & in ipsis, & in quocunq; loco habitantes, ad vos, & contra vos perueniant potenter & fortissimè omnes coniurationes meæ, & potenter vobis præcipio, ac strictissimè impero ex parte Dei omnipotentis, & sanctę, ac indiuiduę Trinitatis Patris†, & Filij†, & Spiritus† sancti: & in virtute, atque potentia agni diuini immaculati, qui potenter ambulat super aspidem, & basiliscũ, qui æternaliter conculcauit leonem, & draconem: & potenter, *Psal. 50.*

atque

atque ſtrictiſſimè vobis mando, vt amota omni obſtinatione ſtatim,& ſine mora aliqua deſtruatis,& ad nihilum redigatis omnia maleficia,& incantationes, ligaturas, ſignaturas, facturas, & omne opus nefarium à quocunque dæmone,malefico,vel malefica factum,in quocunq; loco ſit poſitum,& à quouis dęmone cuſtodiatur,non obſtantibus ligaminibus, quibus hæc creatura Dei ab actu matrimoniali impeditur. Quæ omnia per virtutem ſanctiſſimæ paſſionis Domini noſtri Ieſu Chriſti, & per omnia alia, quibus ligari, & cruciari, & ad varias pœnas,& tormenta infernalia mitti poteſtis, vos conſtringo, & cogo, vt ſine vlla contradictione hæc omnia adimpleatis : alioquin per virtutem eius, qui orbem tremere facit, vos ad infernale ſuppliciũ condemnabo,& in ſtagnum ignis, & ſulphuris æternaliter præcipitabo, vbi fumus tormentorum veſtrorum aſcendet in ſæcula ſæculorum. Amen.

Pſalmus.

BEati omnes,qui timent Dominum:qui ambulant in viis eius. *Pſal.127.*
Labores manuum tuarum,quia manducabis:beatus es,& bene tibi erit.
Vxor tua,ſicut vitis abundans in lateribus domus tuæ.
Filij tui ſicut nouellæ oliuarum in circuitu menſæ tuæ.
Ecce ſic benedicetur homo:qui timet Dominum.
Benedicat tibi Dominus ex Syon, & videas bona Hieruſalem:omnibus diebus vitæ tuæ.
Et videas filios filiorum tuorum:pacem ſuper Iſrael.
Gloria Patri,& Filio,& Spiritui ſancto.
Sicut erat in principio, & nunc : & ſemper, & in ſæcula ſæculorum. Amen.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, Pater Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui per vnigenitum Filiũ tuum, vterum B. virginis Mariæ mirabiliter fœcundaſti, vt de Spiritu ſancto ipſum conciperet,portaret,pareret,ac nutriret : te Deum omnipotentem vniuerſorum Creatorem humiliter inuocamus,vt per clementiam tuam,huic famulo tuo N.fœcundãdi donum tribuere tua pietate digneris,vt ex legitimo matrimonio generare, ac nutrire prolem tibi, tuoque ſancto ſeruitio valeat in vitam æternam. Amen.

Hic Exorcista aspergat aquam benedictam super maleficiatum.

CONIVRATIO.

ITerùm, atque iterùm coniuro vos† dæmones infernales, in quacunque parte mundi sitis, & habitetis, quibus data est potestas fascinandi, & maleficiandi corpus istius creaturæ Dei N. & ipsum impediendi ab vsu legitimo matrimonij, per Patrem ✠, & Filium ✠, & Spiritũ ✠ sanctum: & per Iesum Christum filium Dei potentissimi, Creatoris omnium, qui omnia ex nihilo creauit: vos con-
Gen. 1. stringo, & cogo, vt non habeatis potestatem conseruandi quodcunque maleficium, ligaturam, facturam, & incantationem arte diabolica à quouis malefico, vel malefica fabricatam, & illi inflictam: & vobis præcipio, vt non obstante quocunque pacto tacito, vel expresso, in virtute eiusdem Dei omnipotentis, omnia maleficia destruatis, & ad nihilum illa redigatis. Quòd si more vestro be-
Luc. c. 9. stiali præceptis meis vobis in virtute Dei factis obedire contempseritis: auctoritate Domini nostri Iesu Christi præcipio Lucifero, & omnibus spiritibus, & furiis infernalibus, vt contra vos insurgant, & irruant, & in stagnum ignis, & sulphuris vos præcipitent, ligent, & acriùs, ac duriùs solito vos excrucient, & omnibus pœnis vos affligant in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DOmine Deus Pater omnipotens, Rex æternorum, creator, rector, & moderator omnium sæculorum,
Gen. 22. pater Domini nostri Iesu Christi, qui iurasti, & promisisti Abrahæ patri nostro multiplicare semen eius, sicut stellas cœli, & velut arenam maris, quæ præ multitudine numerari non potest: quique humanum genus, sanctissimo matrimonio ad honorem tuum multiplicare voluisti: te humiliter exoramus, Rex omnipotens, & immor-
Isaiæ 6. talis, qui sedes super Cherubin, & Seraphin, vt dissoluere, destruere, & annihilare pro tua pietate, & misericordia, & benignitate digneris omnia maleficia, ligamina, & incantationes, signaturas, facturas, fascinationes, & omnia opera diaboli, & ministrorum eius, huic creaturæ tuæ facta, sicut destruxisti magica figmenta Iannes, &

Mam

Mambres: vt illis non obstantibus, sanctissimo matrimonio ad procreandam, & educandam tibi, tuoque seruitio prolem, vti possit. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Hic aspergatur aqua benedicta super maleficiatum.

CONIVRATIO.

CONiuro vos ✠ omnes spiritus Dei rebelles, & dæmones infernales, & vos aëreas potestates, & principes infernales, & vos omnes spiritus speciales, & generales, de quocunque genere sitis, ab Oriente, ab Occidente, à Meridie, & à parte Australi, & ex omnibus partibus mundi, vbicunq; sitis. & habitatis, siue in igne, siue in aëre, siue in aqua, siue in terra, siue in omnibus, quæ ex quatuor elementis sunt composita, & quæ in ipsis viuunt, & permanent, & in quocunque loco, & parte mundi sitis, per virtutem, & omnipotentiam magni Dei omnipotentis, Patris ✠, & Filii ✠, & Spiritus ✠ sancti: & per passionem, crucem, & mortem Domini nostri Iesu Christi vobis præcipio, vt per verba coniurationis meæ statim, & sine mora aliqua in virtute ipsius Dei, destruatis omnia maleficia, incantationes, ligaturas, & facturas, & omne opus nefarium diaboli huic creaturæ Dei factum, vbicunque sit, & permaneat, siue in fundamentis domus, siue in ingressu domus, in camera, aut in lecto, siue in ædificio, aut pariete, in agro, via, semita, horto, vel in parte aliqua positum sit, siue in vestibus, & rebus eius, seu domo, aut in arbore, fouea, puteo, aut in fluuio, seu in quocunque aliquo alio loco sit, & permaneat, siue illud sit absconditum in statua aliqua lignea, ferrea, ærea, aurea, argentea, vel posita in iuncturis membrorum eius, vel illi datum sit in cibum, & potum: ex quacunque materia sit fabricatum siue in ære, plumbo, auro, argento, lana, lino, vel ex ossibus mortuorum, animalium quadrupedum, volatilium, vel piscium, siue in charta virginea, siue in herbis, verbis, & lapidibus, & ex quacunque alia materia, & re materiali illud sit fabricatum, à quouis illud sit fabricatum, siue ille sit masculus siue fœmina; siue magus, siue sortilega, siue sit mortuus, siue viuus, siue sit Christianus, siue Hebræus, siue Gentilis, & Infidelis, & illa vbicunque sint, statim,

festinanter, sine mora ad nihilum redigatis, non obstantibus quibuscunq; conuentionibus, & pactis inter vos, & maleficum, seu magum initis ad impediendum hunc famulum Dei N. ab vsu legitimo matrimonij. Quòd si aliquis dæmon, quicunque sit ille, ausus fuerit præcepta mea in virtute Dei facta contemnere, & illis non obtemperare, in virtute eiusdem Dei omnipotentis, & Domini nostri Iesu Christi pręcipio Lucifero, Satanæ, & omnibus principibus, & spiritibus infernalibus, vt contra illum insurgant, & in profundum inferni ipsum demergant, & ibi illum ligent, affligant, & excrucient, ac omnibus pœnis infernalibus, acriùs, & duriùs solito eum afficiant, & non sit illi adiutor, nec sit qui illum adiuuet, & sit illi interdictus omnis locus, præter centrum inferni, vbi horribiliter, & acriter crucietur, & vbi fumus tormentorum eius ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

SOLVTIO FIENDA MALEFICIATO IN MATRIMONIO.

Hìc Exorcista ponens manum suam super caput maleficiati, conetur destruere facturas, & maleficia contra ipsum facta, sacris verbis, & adiurationibus, hoc modo.

CONIVRATIO.

SI aliquis Maleficus per sua maleficia, incantationes, ligaturas, signaturas, & facturas suas, vel aliquo verbo, aut pacto, arte diabolica inito, vel aliquo alio maleficio te N. fascinauit, vel aliquo vinculo te ligauit, vt non possis vti matrimonio, Christus filius Dei viui per suam pietatem, & misericordiam te ab illo liberet, & absoluat, & ego auctoritate Dei omnipotentis Patris †, & Filij †, & Spiritus † sancti, mihi ab ipso, & à sancta Catholica, & Romana Ecclesia tradita, dissoluo omnia illa maleficia, quibus tu N. ab actu coniugali impediris, & dissoluta esse decerno, & præcipio omnibus spiritibus immundis, qui ad instantiam aliorum dæmonum, seu Maleficorum impedimenta illa fabricauerunt, seu conseruauerunt, vel adhuc tali impedimento fauent, & illud conseruant, & impediunt hunc seruum Dei N. aliquo maleficio, seu factura à tali actu, vt statim, & sine mora, non obstante quocunque

que pacto cum Malefico, seu Malefica inito sine mora destruant, & ab illo remoueant omne opus nefarium diaboli, & ministrorum eius, per virtutem, & in virtute Domini nostri Iesu Christi, qui propter magnam misericordiam suam venit in hunc mundum, & incarnatus est in vtero beatissimæ virginis Mariæ, vt homines perditos ad cœlestia reuocaret, quos diabolus sua peruersitate damnauerat, & causa destruendi, & expellendi omnia opera Satanæ, & maleficia eius ab omnibus, & condemnandi dæmones in profundum inferni, & abyssi. Ecce Crucem Domini † fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid, Iesus, Mariæ filius, mundi salus, & Dominus, qui beatissimæ Virgini matri suæ fœlicem partum tribuit, sit tibi clemens, & propitius, & ipse tibi N. concedat, vt matrimonio vti possis ad generandam, & educandam, atque nutriendam prolem Deo, & hominibus gratam. In nomine Patris †, & Filij †, & Spiritus † sancti. Amen.

Symbolum Nicanum.

Apoc. 5.

Hic Exorcista poterit reiterare omnia supradicta, si sibi placuerit, vel finem imponere coniurationi, prout sibi expedire videbitur: Denuò maleficiatus totus vngatur oleo benedicto, illa benedictione posita in remediis nostri Flagelli, & in illis locis ibi descriptis, & precipuè illa pars vngatur, in qua maleficium est illatum: & hoc fiat omni timore, & reuerentia, qua poterit. Expediret etiam maleficiato bibere oleum illud, eo modo, quo ibi ordinatum est: & hæc omnia ante carnalem coniunctionem. Et si (his omnibus præmissis) adhuc possibilitas illa haberi non poterit: hortandi sunt, qui ista patiuntur, ad patientiam: & ad tolerantiam istorum, in remissionem suorum peccatorum, & cauere debent, ne ad aliquod remedium uanum, illicitum, & superstitiosum recurrant, ne illis aliquid deterius contingat. Apponantur etiam huic maleficio illa omnia remedia posita in nostro Compendio, libro tertio, cap. quarto.

Explicit Exorcismus Septimus.

EXOR

EXORCISMVS VIII.

OPTIMVS, ET MIRABILIS efficaciæ contra eos, qui maleficio taciturnitatis voluntariè impediuntur: cuius practica solùm spectat ad Sacerdotes.

BENEDICTIO AQVÆ CONTRA maleficium taciturnitatis.

Sacerdos, seu Exorcista cupiens zelo Dei, & iustitiæ remouere maleficium taciturnitatis ab aliquo: fusa priùs oratione ad Deum, habens maleficiatum coram se, & aquam præparatam, illam benedicat sequenti benedictione.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram.

EXORCISMVS.

Gen. 2. XORCIZO te aqua per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deũ † sanctum, per Deũ †, qui te creauit, & qui in te baptizari voluit: qui in quatuor flumina de Paradiso exire iussit, & totam terram irrigare præcepit. Exorcizo te †, aqua, per illum, qui Naam Syrũ à lepra mundauit, & per illum, qui te per suam potestatem in Chana Galileæ conuertit in vinum. Exorcizo te, † per incarnationem filij Dei viui, per Natiuitatem, Circuncisionem, Baptismum, & sanctum Ieiunium eius: per passionem, mortem, & sepulturam eius, per resurrectionem, & ascensionem eius, per aduentum, & gratiam Spiritus sancti paraclyti: Per beatam Mariam Virginem matrem Domini nostri Iesu Christi, & per omnes Angelos, Archangelos, Thronos, Dominationes, Principatus, Potestates, Virtutes, Cherubin, & Seraphin: per omnia Sacramenta Ecclesiæ Catholicæ, per sanctum Ioannem Baptistam: per omnes sanctos Patriarchas, & Prophetas, Apostolos, Martyres, Innocẽtes, Continentes Dei, & per virtutem omnium sanctorum. & sanctarum eius: vt in virtute eiusdem Domini nostri Iesu Christi destruas omne maleficium taciturnitatis, diaboli-

Ioan. 2.

ca arte fabricatum, & omne opus nefarium diaboli, & ministrorum eius, omnesque incantationes, ligaturas, signaturas, & facturas, diabolica arte huic famulo N. factas, ne veritatem fateri possit, & ad nihilum redigantur, & sicut diuina potentia expoliasti infernum, ita expoliare valeas istum N. ab omnibus facturis. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen. *Zach.3.*

Oratio.

TE igitur, Domine Iesu Christe, qui es fons, & aqua salientium in vitam æternam, suppliciter exoramus, vt hanc aquam bene ✠ dicere, & exorci ✠ zare pro tua pietate digneris in salutem, adiutorium, & liberationem creaturæ tuæ N. & ipsam liberare digneris ab omni maleficio taciturnitatis, & tueri ab omnibus aliis maleficiis, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis diaboli, & ministrorum eius, ab ipsis potenter illum defende per virtutem tuam, de cuius latere fluxerunt sanguis & aqua in remedium, & remissionem peccatorũ nostrorum. Ita nos, Domine, famuli tui clementiam tuam, & nomen sanctum tum imploramus, vt quicunque ex hac aqua biberint, & gustauerint, liberentur ab omni maleficio taciturnitatis, & abluantur ab omnibus sordibus dæmonum, ac suæ incolumitati illæsi reddantur: nec eis in futurum nocendi habeat potentiam aduersa dæmonum, & maleficorum potestas. Qui sanctus, & pius es, & permanes in sæcula sæculorum. Amen. *Ioan.4.* *Ioan.19.*

EXORCISMVS.

ITerùm exorcizo te, aqua, per Deum ✠ viuũ, per Deum ✠ verum, per Deum ✝ sanctum, per Dominum nostrum Iesum Christum, qui fecit cœlum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt: vt omnes virtutes aduersarij, omnis exercitus diaboli, omnis incursus, & omne phãtasma inimici eradicentur, & effugiant à te, vt sis sancta, & salutifera, & ignis ardens aduersus omnes inimicos, & quicunque te biberint, siue gustauerint, sis eis sanitas, & medicina animæ, & corporis, vt in virtute sanctæ Trinitatis effugiat omne maleficium taciturnitatis, & omne opus nefarium diaboli potatione tui separetur, effugiat, & elongetur. Per eum qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

BEnedicat te, † aqua, Deus pater omnipotens, qui te suo verbo creauit, & det tibi ad omne malũ, & maleficium virtutem, vt quicũque te deuotè sumpserit, & gustauerit, liberetur ab omnibus maleficiis, incãtationibus, ligaturis, signaturis, & facturis, arte diabolica factis, & ab omni spiritu immundo, & per omnia sancta nomina tua, Domine Iesu Christe sana cor, & omnia membra huius famuli tui N. & ipsum libera ab omnibus malis animæ, & corporis. Qui cum patre, & Spiritus sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Zach.3.

Hic exsuffletur in aquam, dicendo.

Exsufflo te omnis legio Satanæ, in nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus† sancti. Amen.

EXORCISMVS.

EXorcizo te, creatura aquæ, in nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus† sancti, ne sis cõmunis vlli spiritui immundo, ad honorem sanctissimæ, atque indiuiduæ Trinitatis viuentis, atque regnantis, vt quicunq; te biberint, & gustauerint, omnis spiritus immundus cum omnibus facturis suis ab eis recedat. Iterùm exorcizo te, † creatura aquæ, in nomine Iesu Christi Nazareni filij Dei viui, Regis, & iudicis nostri, vt sis purgatio omnium maleficiorum, & incantationum factarum huic creaturæ Dei N. quam ipse ad imaginem, & similitudinem suã creauit, & ad baptismum, & gratiam suã vocare dignatus est. Te ergo inuoco, Domine sancte Pater omnipotens æterne Deus, vt hanc aquã exorci†zare, & bene†dicere pro tua pietate digneris, vt omnis immundus spiritus locũ in ea ampliùs nõ habeat, sed in virtute Spiritus sancti, omnes, qui biberint ex ea, recipiãt sanitatem corporis, & animæ, & ab omni maleficio taciturnitatis, nec non & ab omnibus spiritibus immundis, ac operibus eorum sanentur. Per eum, qui venturus est iudicare viuos & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Gen.1.

Oratio.

Matth.c.25.

DIgnare, Domine Iesu Christe, exorci✠zare, bene✠dicere, & sancti✠ficare aquã istam ad liberandum, & sanandum famulum tuum N. ab omnibus maleficiis, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis sibi arte diabolica factis, & ab omni maleficio taciturnitatis: vt

omnia

omnia ad nihilum redigantur. Et ſicut tua potentia infernum ſpoliaſti, ita eadem expoliare digneris ipſum famulum tuũ N. ab omni machinamento diabolica arte facto, qui redemiſti nos in manu forti, & brachio extento. Da, Domine Ieſu Chriſte, vt quod fideliter petimus, efficaciter cõſequamur, per te, Ieſu Chriſte ſaluator mũdi. Amẽ. *Zach. 9.*

Oratio.

Hic aſpergatur aqua benedicta in modum crucis ſuper aquam, & obſeſſum.

MODVS BIBENDI AQVAM benedictam contra taciturnitatem.

Deinde Sacerdos accipiens cyphum ſupradictæ aquæ benedictæ plenum, & in illum immittendo guttulam ceræ benedictæ, ſub inuocatione ſanctiſſimæ Trinitatis, ieiuno ſtomacho: tricies in potum maleficiato tribuat, & liberabitur, diuina aſſiſtẽte gratia. *Ex malleo Malef. par. 3. c. 15.*

Et quia ſæpe iſti ſic maleficiati ad fingendam, & oſtendendam innocentiam ſuorum delictorum, lacrymas falſas effundere conſueuerunt coram iudice, ideò ad cohibendas falſas lachrymas, prudens Exorciſta his verbis, vel ſimilibus vti poterit, tenens manum ſuper caput maleficiati.

CONIVRATIO.

COniuro † te N. per amariſſimas lachrymas à Domino Ieſu Chriſto Saluatore noſtro pro ſalute mundi effuſas, ac per amoroſas, & ardentiſſimas lachrymas beatiſſimæ, & glorioſiſſimę virginis Mariæ matris eius ſuper vulnera ipſius hora veſpertina ſparſas: & per omnes lachrymas, quas in hoc mundo omnes Sancti, & electi Dei pro eius amore effuderunt, à quorum oculis iã omnẽ lachrymã abſterſit, vt ſi es innoxius lachrymas effundas: ſi autem noxius ſis, nullo modo lachrymare poſſis: In nomine Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † ſancti. Amen.

Hic Exorciſta ponat manum ſiniſtram ſuper caput vexati, & ſignando manu dextera membra corporis maleficiati, cum omni honeſtate dicat.

EXpelle, Domine Ieſu Chriſte, per virtutẽ tuę ſacratiſſimæ paſſionis omne maleficiũ taciturnitatis, & omnes faſcinationes, incantationes, ligaturas, ſignaturas, facturas, & omnes opus nefariũ diaboli ab hoc famulo tuo N. de capite, de capillis, de vertice, de fronte, de cerebro, de panniculis cerebri, de oculis, de lingua, de ſublingua, de auribus, de naribus, de collo, de maxillis, de dentibus, *Ex antiquis Exorciſmis.*

de gut

de gutture, de gingiuis, de ore, de palato, de ciliis, de superciliis, de pilis, de pedibus, de tibiis, de genibus, de cruribus, de partib. verecũdis, de renibus, de lateribus, de intestinis superioribus, & inferioribus, de femore, de vẽtre, de stomacho, de corde, de spatulis, de humeris, de pectore, de huberibus, de brachiis, de manibus, de vnguibus, de ossibus, de neruis, de venis, de medullis, de pulmone, de compaginibus membrorum suorum, de omnibus iuncturis, de toto corpore suo intus, & extra, de quinq; sensibus corporis, & animæ: nullumq; locum habeat in ipsa intus, & foris ampliùs, vt sana, & salua fiat per inuocationẽ sanctissimi nominis tui, & per inuocationem Spiritus sancti coæterni. Tu ergo, Deus omnipotẽs, qui dignatus es corpus, & animam huius creaturæ tuæ N. creare, digneris etiam totum corpus, & animam ipsius ab omni maleficio taciturnitatis liberare, & saluum facere. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

FINIS.

EGo Frater Timothæus Pẽnonus Vitellianensis Ordinis Minorũ Regularis Obseruantiæ Prædicator, sacræ Theologiæ lector, ac Prouinciæ nostræ Bononiæ actualis diffinitor, in verbo veritatis attestor, fidemq; facio, me auctoritate, & commissione admodum Reuer. Patris Fratris Helisei Capys Veneti, Ordinis Prædicatorũ, Inquisitoris Bononiæ, diligenter vidisse, & attentè obseruasse librũ, cui titulus est, Fustis Dæmonum Reuerendi Patris Fratris Hieronymi Mengi Vitellianẽsis: Cuius initium habet, Dæmonibus corpora humana obsidentibus: & finis, & animam ipsius ab omni maleficio taciturnitatis liberare, & saluam facere. Per Dominum nostrum Iesum Christum, & c. Amen. Et est chartarum nonaginta. In quo, quibusdam deletis, meaq; manu nonnullis expurgatis nihil vidi, nec obseruaui, quod sit contra Sanctam Catholicã Ecclesiam, & eius fidem, siue contra Principes, aut mores. Et iudicio meo opus est Catholicum, & vtile futurum maleficiatis, & ideò dignum, vt imprimatur. Datum Bonon. in loco nostro Annunciatæ. Die 14. Ianuarij. 1583.

Idem Fr. Timothæus, qui suprà, manu propria.

FV GA

SATANÆ

EXORCISMVS

Ex sacrarum litterarum fontibus, pióque sacros. Ecclesiæ instituto exhaustus.

AVTORE

PETRO ANTONIO STAMPA,
Sacerdote Clauenense.

Cum Indice ad oram libri annexo.

LVGDVNI,
SVMPTIBVS PETRI LANDRY.

M. D C X.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

ALL'ILL.MA SIG. MIA OSSERVANDISS. LA SIG.

GINEVRA ALBERTI, Vertema de Franchi.

Avea Ill. Sig. raccolto per mio vso questo Essorcismo, per seruirmene vicendeuolmente con altri, che mi truouo di dotte, & esperte persone; ilquale essendo visto da alcuni miei amici, e religiosi, & essendogli piacciuto, m'essortorto che lo deuessi dar alla Stampa, perche giudicauano douesse portar giouamento al publico: Io, che da me non presumea farlo, quasi costretto da lor preghieri, in-

cominciai à penſarui, tanto più, che niun' altro (ch'io ſappia) ha ſcritto Eſſorciſmo in queſto modo. Et ecco, che m' auiddi preſentarmi commoda occaſione di dimoſtrar quello, che già vn pezzo haueua deſiderato, cioè vn ſegno di gratitudine, ma tale, che foſſe perpetuo, e viuo à V. S. Jll. E ſubbito deliberai mandarlo in eſſecutione, e ſodisfacendo al pio deſiderio de gl' amici, & (come ſpero) all' vtile del proßimo, publicarlo ſotto'l nome ſuo. Et ciò meritamente certo, poiche oltre l'altre belle qualità, che in lei riſplendono con ſua lode (quali per modeſtia taccio) queſta n'è vna, che & per conſiglio, & altrimenti porge agiuto à quelle pouere perſone, che patiſcono quelle ſorti d'infirmità, per benefitio de quali è compoſto queſto libro FVGA SATANÆ: Ilqual à guiſa di GINEVRO che ogn'hor verdeggia, alletta con l'ombra ſua i miſeri à quieto ripoſſo, per la virtù, ch'ha contra i peſtiferi morſi de' venenoſi ſerpenti. Sarà queſto

rà questo libro commodo, non solo, alli Essorcisti, ma vtile ancora ad ogni qualità di persone, poiche non sol contiene l'Essorcismo, ma contiene in se orationi commode da dirsi in diuerse occasioni, che sò, ch' alle volte V.S. doppò gli suoi soliti essercitij spirituali, & ordinarij, se ne seruirà. Degnisi adunque accettar questo dono con la solita sua amoreuolezza, che quantunque non sia conforme alla grandezza sua, è però grande rispetto alle mie forze. Et gli prego da N. Sign. Iddio prospero successo de' suoi buoni desiderij. Di Delebio il primo di Settembre, 1597.

De V.S. Ill.

Affettionatiss.

Prete Pier'Antonio Stampa,
Curato di Delebio.

F. IACOBI FRANCISCI MALVAINI,

Nouocomensis Lectoris, O.P.

OCTVM fertur ATYN tactu sopisse chelydos,
VMBRONEMQ. truces perdomuisse feras:
Somnia quid memorant? solidam te perdocet artem
Qua valeas anguem pellere STAMPA vafrum.
Dardania ars cedat, tum cedant carmina Circes,
Medeæ cedant herba, venena quoq;.

IN SATANAM.

Lusit verbo, à VERBO animas qui lusus amisit:
Corpora quin Verbo linquere, seq; decet?

PRES

PRESBYTERIS HIPPOLYTI PARAVICINI

EPIGRAMMA
DE FVGA SATANÆ.

VI VERBO *auersus*, VERBO *detrusus in imas*
Cocijti foueas, lucifer alta petens
Iam VERBVM *exhorret victus trepidatq́;, tremitque*
Quo tam præcipiti vulnere stratus obit.
An horti Christi nè times obstare minister?
En quam tuta tibi Iacula STAMPA *parat.*
His licet armatus truculentum inuade Draconem,
In stygia arripiet antra repente FVGAM.

EPIGRAMMA
IN FVGAM SATANÆ P. PROSPERI AB ECCLESIA CVRATI Trahonæ.

FORTE *Flagello torqueri, nec Fuste perhorres*
Dæmon nunc cedas: ecce fugare FVGA
Hæc tibi nunc tandem sacris deprompta pagellis.

Aliud eiusdem ad Lectorem.

Insidias, quæ damna parat mortalibus ægris,
Quæ mala continuo Lucifer atra parit,
Accipies Lector animum si aduertere curas.
Ad pia quæ luci dogmata STAMPA *dedit.*

COPIA.

Gli Illustriss. Sign. Capi dell' Illustr. Conf. di X. infrascritti, Hauuta fede dalli Sign. Reformatori del Studio di Padoua, per relatione delli doi a ciò deputati, cioè del Reuerendo Padre Inquisitor, & del circ. Secretario del Senato Zuane Marauegia con giuramento che nel Libretto in ottauo, Stampato in Como l'anno 1597. intitulato Fuga Sathana Exorcismus auctore Petro Antonio Stampa Sacerdote Clauenense, non si troua cosa contra le leggi, & sono degno di stampa, concedono licentia, che possino esser stampati in questa Città.

Dat. die 24. Maij 1605.

D. Constantin Renier	*Capi del Eccelso*
D. Zuane Marcello	*Conf. di X.*
G. Giacomo da Pesaro	

Illustr. Conf. X. Secret.
Leonardus Otthobonus.

1605. a 27. Maggio Reg. in Lib. a c. 125.

Ant. Laured. Offic. cont.
Blasph.

FV✠GA

SATANÆ.

PETITIO VENIAE PECCATORVM.

§. I.

DOMINE,

℣. *Fac mecum signum in bonum, vt videant qui oderunt me.* Psal. 85.

℟. *Et confundantur, quoniam tu Domine adiuuisti me, & consolatus es me.*

In nomine Patris, † Et Filij † Et Spiritus sancti. Matt. 28.

℟. *Amen.*

Pater noster, Aue Maria, & Credo.
Flexis genibus.

Stans Exorcista dicat:

Lectio Libri Sapientiæ.

ISERERE nostri Deus omnium, & respice nos, & ostende nobis lucem miserationum tuarum: & immitte timorem tuum super gentes, quæ non exquisierunt te, vt cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent mirabilia tua, Eccli. 36.

Psal. 40. ℣. Tu autem Domine miserere nostri.
1.Cor.15. ℟. Deo gratias.

Cùm Exorcista legit Euangelium, signet se primò; Deinde frontem patientis, & dicat:

Lectio S.Euangelij secundùm Matthæum.

Matt.15. IN illo tempore: Egressus IESVS secessit in partes Tyri, & Sidonis. Et ecce mulier Chananæa à finibus illis egressa clamauit, dicens ei: Miserere mei Domine fili Dauid, filia mea malè à dæmonio vexatur; Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli eius rogabant eum, dicentes: Dimitte eam, quia clamat post nos. Ipse autem respondens ait: Non sum missus nisi ad oues, quæ perierant domus Israël. At illa venit, & adorauit eum, dicens: Domine adiuua me. Qui respondens ait: Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. At illa dixit: Etiam Domine, nam & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominorum suorum. Tunc respondens Iesus ait illi: O mulier, magna est fides tua; fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora.

℟. Laus tibi Christe.

S. Eccles. *Hîc Exorcista faciat Cruces, signando obsessum, & dicat:*

Per Euangelica dicta, Extin † guatur, dissi † petur, & destru † atur omnis malitia Diabolica.

Matt.28. In nomine Patris, † Et Filij, † Et Spiritus † sancti, Amen.

Et hoc seruetur, quotiescunque legitur Euangelium. *Psalmus.*

Psal. 50. MISERERE mei Deus, secundùm magnam misericordiam tuam.
4 Miserere mei, & exaudi orationem meam.
55 Miserere mei Deus, quoniam conculcauit me homo; tota die impugnans, tribulauit me.
40 Ego dixi, Domine miserere mei, sana animam meam, quia peccaui tibi.
56 Miserere mei Deus, miserere mei, quoniam in te confidit anima mea.

Deus misereatur nostri, & benedicat † nobis; illuminet 66
vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Miserere mei Domine: vide humilitatem meam de ini- 9
micis meis.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: sana me 6
Domine, quoniam conturbata sunt omnia ossa mea.

Miserere mei Domine, quoniam tribulor: conturbatus 30
est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus.

Aspice in me, & miserere mei, secundùm iudicium dili- 118
gentium nomen tuum.

Miserere mei Domine, quoniam ad te clamaui tota die: 85
lætifica animam serui tui, quoniam ad te, Domine,
animam meam leuaui.

Miserere nostri Domine, miserere nostri, quia repleti 122
sumus despectione.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ; ita oculi *Ibid.*
nostri ad Dominum Deum nostrum, donec miserea-
tur nostri.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. *S. Eccles.*

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula *Eadem.*
sæculorum, Amen.

Oratio dicatur flexis genibus.

OREMVS.

INeffabilem misericordiam tuam Domine huic seruo tuo N. clementer ostende; vt simul eum, & à peccatis omnibus exuas, & à pœnis quas pro his meretur eripias. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen. *Ab Ecclesia.*

EXPO-

EXPOSITIO NECESSITATIS.

§. 2.

Lectio Isaiæ Prophetæ.

Cap. 21. NVS deserti maris. Sicut turbines ab Aphrico veniunt, de deserto venit, de terra horribili. Visio dura nunciata est mihi: qui incredulus est, infideliter agit; & qui depopulator est, vastat. Propterea repleti sunt lumbi mei dolore: angustia possedit me, sicut angustia parturientis: corrui cùm audirem, conturbatus sum cùm viderem. Emarcuit cor meum, tenebræ stupefecerunt me: Tu autem Domine miserere nostri.

℞. Deo gratias.

Lectio S. Euangelij secundùm Ioannem.

Cap. 9. IN illo tempore: Præteriens Iesus vidit hominem cæcum à natiuitate; & interrogauerunt eum discipuli eius: Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, vt cæcus nasceretur? Respondit Iesus: Neque hic peccauit, neque parentes eius: sed vt manifestentur opera Dei in illo.

S. Eccles. ℞. Laus tibi Christe.

Per Euangelica dicta, Extinguatur † &c. vt suprà. Psalm. *Psalmus*

118 Zain. DEfectio tenuit me, pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

118 Thet. Coagulatum est sicut lac cor meum; ego verò legem tuam meditatus sum.

30 Infirmata est in paupertate virtus mea, & ossa mea conturbata sunt.

37 Cor meum conturbatum est: dereliquit me virtus mea, & lumen oculorum meorum non est mecum.

54 Timor, & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebræ.

Cor

Cor meum conturbatum eſt in me, & formido mortis cecidit ſuper me. *Ibid.*

Dolores inferni circundederunt me: præoccupauerunt me laquei mortis. 114

Circundederunt me dolores mortis, & pericula inferni inuenerunt me. *Ibid.*

Factum eſt cor meum, tanquam cera liqueſcens, in medio ventris mei. 121

Diſſipata ſunt oſſa noſtra ſecus infernum, quia ad te Domine, Domine oculi mei. 140

Infixus ſum in limo profundi, & non eſt ſubſtantia. 68

Quoniam humiliata eſt in puluere anima noſtra: conglutinatus eſt in terra venter noſter. 43

Sicut aqua effuſus ſum, & diſſipata ſunt omnia oſſa mea. 21

Quoniam lumbi mei impleti ſunt illuſionibus, & non eſt ſanitas in carne mea. 37

Aruit tanquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit faucibus meis, & in puluerem mortis deduxiſti me. 21

Factus ſum tanquam vas perditum, quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu. 30

Multiplicata eſt ſuper me iniquitas ſuperborum, ego autem in toto corde meo ſcrutabor mandata tua. 118 *Thet.*

Super omnes inimicos meos factus ſum opprobrium vicinis meis valde, & timor notis meis. 30

Laboraui clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum ſpero in Deum meum. 68

Facti ſumus opprobrium vicinis noſtris, & illuſio his, qui in circuitu noſtro ſunt. 78

Multiplicati ſunt ſuper capillos capitis mei, qui oderunt me gratis. 68

Quia multùm repleta eſt anima noſtra: opprobrium abundantibus, & deſpectio ſuperbis. 122

Funes peccatorum circumplexi ſunt me, & legem tuam non ſum oblitus. 118 *Heth.*

Multiplicatæ ſunt ſuper capillos capitis mei, & cor meum dereliquit me. 39

In eo, dum conuenirent ſimul aduerſum me, accipere animam meam conſiliati ſunt. 30

Foderunt

2 Foderunt manus meas, & pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea.

123 Cùm irasceretur furor eorum in nos, forsitan aqua absorbuisset nos.

39 Quoniam circũdederunt me mala quorum non est numerus: comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui, vt viderem.

123 Cùm exurgerent homines in nos, fortè viuos deglutissent nos.

79 Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: & inimici nostri subsanauerunt nos.

43 Dedisti nos tanquam oues escarum: & in gentibus dispersisti nos.

Ibid. Posuisti nos opprobrium vicinis nostris & inimici nostri subsanauerunt nos.

79 Dedisti nos tanquam oues escarum: & in gentibus dispersisti nos.

Ibid. Posuisti nos opprobrium vicinis nostris: subsanationem, & derisum his, qui in circuitu nostro sunt.

65 Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.

Ibid. Quoniam probasti Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

30 Ego autem in te speraui Domine; dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes meæ.

5 Gloria Patri, & Filio &c.

Ecclesia. Sicut erat in principio &c.

vt suprà. *Flecte. genua.*

OREMVS. Oratio.

Ab Ecclesia. PReces famuli tui N. quæsumus Domine clementer exaudi, vt qui iustè pro peccatis suis affligitur, pro tui nominis gloria misericorditer liberetur.

Per Christum Dominum nostrum, Amen.

EXPO-

EXPONVNTVR INSIDIÆ DIABOLI.

§. 3.

Lectio Lib. Esther.

RAVIT Mardochæus ad Dominum Deum, dicens: Timui ne honorem Dei mei transferrem ad hominem, & ne quenquam adorarem, excepto Deo meo. Et nunc Domine Rex, Deus Abraham miserere populi tui, quia volunt nos inimici nostri perdere, & hæreditatem tuam delere. Ne despicias partem tuam, quam redemisti tibi de Ægypto. Exaudi deprecationem meam, & propitius esto sorti, & funiculo tuo, & conuerte luctum nostrum in gaudium, vt viuentes laudemus nomen tuum Domine, & ne claudas ora te canentium. Tu autem Domine miserere nostri. *Esth. 13.* *Psal. 40.* *1. Cor. 15.*

℟. Deo gratias.

Lectio S. Euangelij secundùm Lucam.

CVM immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem: & non inueniens dicit: Reuertar in domum meam, vnde exiui. Et cùm venerit, inuenit eam scopis mundatam, & ornatam. Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus nequiores se, & ingressi habitant ibi. Et fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus. *Luc. 11.*

℟. Laus tibi Christe, *vt suprà.*

Per Euangelica dicta, vt suprà, fol. 10.

Dicto Euangelio sedeat Exorcista, & capite cooperto dicat, Psalmus.

OBseruabit peccator iustum: & stridebit super eum dentibus suis. *Psal. 36.*

Dixit inimicus, persequar, & comprehendam: diuidam spolia, implebitur anima mea. *Cant. Moy.*

Vt

Psal. 36 Vt deiiciant pauperem, & inopem: vt trucident rectos corde.
118 Superbi iniquè agebant vsquequaque: à lege autem tua
Zayn. non declinaui.
Psal. 40. Aduersum me susurrabant omnes inimici mei: aduersum me cogitabant mala mihi.
30 In eo dum conuenirent simul aduersum me, accipere animam meam consiliati sunt.
11 In circuitu impij ambulant: secundùm altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.
36 Considerat peccator iustum, & quærit mortificare eum.
40 Etenim homo pacis meæ, in quo sperabam: qui comedebat panem meum, magnificauit super me supplantationem.
55 Conculcauerunt me inimici mei tota die, quoniam multi bellantes aduersum me.
61 Veruntamen pretium meum cogitauerunt repellere, cucurri in siti: ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant.
37 Inimici mei viuunt, & infirmati sunt super me: & multiplicati sunt, qui oderunt me iniquè.
41 Dum confringuntur ossa mea exprobrauerunt mihi, qui tribulant me inimici mei.
Ibid. Dum dicunt mihi per singulos dies: Vbi est Deus tuus?
40 Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, & peribit nomen eius.
11 Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra à nobis sunt.
Quis noster Dominus est?
40 Verbum iniquum constituerunt aduersum me: nunquid qui dormit non adiiciet vt resurgat?
139 Acuerunt linguas suas sicut serpentes; venenum aspidum sub labiis eorum.
63 Exacuerunt vt gladium linguas suas; intenderunt arcum rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatum.
56 Laqueum parauerunt pedibus meis, & incuruauerunt animam meam.
139 Et funes extenderunt in laqueum: iuxta iter scandalum posuerunt mihi.
141 In via hac qua ambulabam, absconderũt laqueum mihi.
143 Quorum os loquutum est vanitatem: dextera eorum, dextera

dextera iniquitatis.

Circumdederunt me sicut apes,& exarserunt sicut ignis in spinis. 117

Filij hominum dentes eorum,arma, & sagittæ, & lingua eorum gladius acutus. 56

Gladium euaginauerunt peccatores: intenderunt arcum suum,vt decipiant pauperem,& inopem, & trucident rectos corde. 36

Dominus autem non derelinquet eum N. in manibus eius,nec damnabit eum cùm iudicabitur illi. Ibid.

Oratio, & dicatur genibus flexis.

OREMVS.

DEVS, qui hunc famulum tuum N. in tantis periculis constitutum,pro humana scis fragilitate non posse subsistere. Da ei salutem mentis,& corporis, vt ea, quæ pro peccatis suis patitur, te adiuuante vincat. Per Christum Dominum nostrum, Amen. *Ab Ecclesia.*

MALA QVAE DAEMONE OPERANTVR.

§. 4.

Lectio Libri Iob.

QVADAM die,cùm venissent filij Dei, vt assisterent coram Domino, affuit inter eos etiam Satan. Cui dixit Dominus: Vnde venis? Qui respondens,ait: Circuiui terram,& perambulaui eam. Dixitque Dominus ad eum: Nunquid considerasti seruum meum Iob,quòd non sit ei similis in terra? Cui respondens Satan,ait: Nunquid Iob frustra timet Deum? nonne tu vallasti eum,ac domum eius,vniuersamque substantiam per circuitum, operibus manuum eius benedixisti, & possessio eius creuit in terra? Sed extende paululum manum tuam,& tange cuncta quæ possidet, nisi in faciem be- *Iob. 1.*

nedixerit tibi. Dixit ergo Dominus ad Satan: Ecce, vniuersa quæ habet, in manu tua sunt, tantùm in eum ne extendas manum tuam. Egressusque est Satan à facie Domini.

Lectio S. Euangelij secundùm Ioannem.

Ioan. 15. IN illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis: Si mundus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis, mundus quod suum erat diligeret: quia verò de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Mementote sermonis mei quem ego dixi vobis: Non est seruus maior domino suo, si me persequuti sunt, & vos persequentur.

℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica, &c. vt suprà. fol. 10.

Psal. 118. *Psalmus.*

Lamed. ME expectauerunt peccatores, vt perderent me: testimonia tua intellexi.

Ibid. Coph. Appropinquauerunt persequentes me iniquitati: à lege autem tua longè facti sunt.

13 Quorum os maledictione, & amaritudine plenum est, veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

118 Multi, qui persequuntur me, & tribulant me: à testimoniis tuis non declinaui.

Res. 26 Dum appropiant super me nocentes, vt edant carnes meas.

54 Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum: in medio eorum.

Inimici mei animam meam circundederunt, adipem suum concluserunt: os eorum locutum est superbiam.

16 Proiicientes me nunc circundederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

Ibid. Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam, & sicut catulus leonis habitans in abditis.

70 Dicentes, Deus dereliquit eum: persequimini, & comprehendite eum, quia non est, qui eripiat.

10 Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, parauerunt sagittas suas in pharetra, vt sagittent in obscuro rectos corde.

In quo-

In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus. 25

Circundederunt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me. 21

Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens, & rugiens. Ibid.

Sæpe expugnauerunt me à iuuentute mea, dicat nunc Israël. 128

Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam. Ibid.

Sæpe expugnauerunt me à iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi. 128

Eleua oculos.

Tu verò Deus, deduces eos in puteum interitus. 54

Oratio genibus flexis.

OREMVS.

DA quæsumus omnipotens Deus, vt hic famulus tuus N. qui in tot aduersis ex sua infirmitate deficit, intercedente vnigeniti Filij tui passione, respiret. Per Christum Dominum, &c. *Ab Ecclesia.*

POSTVLAT EXORCISTA AVXIxilium à Deo pro se, & pro patiente.

§. 5.

Lectio Libri Tobiæ.

IN diebus illis orauit Sara filia Raguelis ad Dominum, dicens: Benedictum est nomen tuum, Deus patrum nostrorum. Qui cùm iratus fueris, misericordiam facies, & in tempore tribulationis peccata dimittis, his qui inuocant te. Ad te Domine faciem meam conuerto, ad te oculos meos *Tob. 3.*

dirigo, Peto Domine, vt de vinculo, improperij huius absoluas me.

Iere. 11. ℣. Tu autem Domine Sabaoth, qui iudicas iustè, & probas renes & corda.

℟. Videam vltionem tuam ex eis; tibi enim reuelaui causam meam.

Lectio S. Euangelij secundùm Matthæum.

Matt. 10. IN illo tempore: Conuocatis Iesus duodecim discipulis suis, dedit illis potestatem spirituum immūdorum; vt eiicerent eos, & curarent omnem languorem, & omnem infirmitatem.

℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica dicta, &c. vt suprà. fol. 10.

Psalmus.

Psal. 69. DEus in adiutorium meum intende.
Domine ad adiuuandum me festina.

7 Domine Deus meus in te speraui: saluum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me.

5 Domine deduc me in iustitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

119 Domine libera animam meam à labiis iniquis, & à lingua dolosa.

143 Domine inclina cœlos tuos, & descende: tange montes & fumigabunt.

Ibid. Domine qui est homo, quia innotuisti ei: aut filius hominis, quia reputas eum.

53 Deus in nomine tuo saluum me fac, & in virtute tua libera me.

12 Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte: nequando dicat inimicus meus, Præualui aduersùs eum.

63 Exurge Deus, iudica causam tuam: memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.

16 Exurge Domine: præueni eum, & supplanta eum: eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuæ.

43 Exurge Domine, adiuua nos, & libera nos propter nomen tuum.

Emitte

Emitte manum tuam: de alto eripe me, & libera me de aquis multis, & de manu filiorum alienorum. 143
Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi, & à scandalis operantium iniquitatem. 140
Ne tradideris me in animas tribulantium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi. 26
Aufer à me opprobrium, & contemptum, quia testimonia tua exquisiui. 118 *Gimel.*
Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum, quia iudicia tua iucunda. *Ibid.* *He.*
Erue à framea Deus animam meam, & de manu canis vnicam meam. 21
Salua me ex ore leonis, & à cornibus vnicornium humilitatem meam. 21
Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ, & exultabit lingua mea iustitiam tuam. 50
Libera me à persequentibus me, quia confortati sunt super me. 141
Redime me à calumniis hominum, vt custodiam mandata tua. *Psal.* 118.
Non me demergat tempestas aquæ: Neque absorbeat me profundum, neque vrgeat super me puteus os suum. 68
Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem. 73
Ne perdas cum impiis Deus animam meam & cum viris sanguinum vitam meam. 25
Neque irrrideant me inimici mei; etenim vniuersi qui sustinent te, non confundentur. 24
Ne auertatur humilis factus confusus: pauper, & inops laudabunt nomen tuum. 73
A resistentibus dexteræ tuæ custodi me: vt pupillam oculi, sub vmbra alarum tuarum protege me. 16
Qui tribulant me exultabunt, si motus fuero: ego autem in misericordia tua speraui. 12
Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, & odio iniquo oderunt me. 24
Auerte mala inimicis meis, & in veritate tua disperde illos. 53
Contere brachium peccatoris, & maligni: quæretur pec- 9

catum illius, & non inuenietur.
78 Vsquequo Domine irasceris in finem : accendetur velut ignis zelus tuus.
73 Vsquequo improperabit inimicus: irritat aduersarius nomen tuum in finem.
12 Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me. Respice, & exaudi me, Domine Deus meus.
73 Vt quid auertis manum tuam, & dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem.
85 Fac mecum signum † in bonum, vt videant qui oderunt me, & confundantur, quoniam tu Domine adiuuisti me, & consolatus es me.
113 Super misericordia tua, & veritate tua, nequando dicant gentes, Vbi est Deus eorum.
7 Ne quando rapiat vt leo animam meam, dum non est, qui redimat, neque qui saluum faciat.
78 Effunde iram tuam in gentes, qui te non nouerunt, & in regna, quæ nomen tuum non inuocauerunt.
Ibid. Ne fortè dicant in gentibus, Vbi est Deus eorum, & innotescat in nationibus coram oculis nostris.
Ibid. Vltio sanguinis seruorum tuorum, qui effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.
27 Da illis secundùm opera eorum, & secundùm nequitiam adinuentionum ipsorum.
Ibid. Secundùm opera manuum eorum tribue illis : redde retributionem eorum ipsis.
20 Pone eos vt clybanum ignis, in tempore vultus tui: Dominus in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.
Ibid. Fructum eorum de terra perdes, & semen eorum à filiis hominum.
54 Præcipita Domine: diuide linguas eorum, quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem in ciuitate.
58 Disperge illos in virtute tua, & depone eos protector meus Domine.
2 Rege eos in virga ferrea, & tanquam vas figuli confringe eos.
67 Dissipa gentes, quæ bella volunt : effunde super eos iram
68 tuam, & furor iræ tuæ comprehendat eos.
143 Fulgura coruscationem † & dissipabis eos: emitte sagittas † tuas, & conturbabis † eos.

Oratio

Oratio flexis genibus.

DEus refugium nostrum, & virtus; adesto piis famulorum tuorum precibus, autor ipse pietatis, & præsta; vt quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per Dominum nostrum Ies. Chr. *Ab Eccl.*

QVID FACIET DEVS IN AVXILIVM oppressorum.

§. 6.

Lectio Isaiæ Prophetæ.

Vomodo cecidisti de cælo lucifer, qui manè oriebaris? Corruisti in terram qui vulnerabas gentes? qui dicebas in corde tuo: In cælum conscendam, super astra Dei exaltabo solium meum: sedebo in monte testamenti, in lateribus aquilonis. Ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimo. Veruntamen ad infernum detraheris in profundum laci. Qui te viderint, ad te inclinabuntur, teque prospicient. Nunquid iste est vir, qui conturbauit terram, qui concussit regna? *Isa. 14.*

Surgat Exorcista, & dicat:

℣. Tu autem Domine, miserere nostri. *Psal. 40.*

℟. Deo gratias. *1. Cor. 15.*

Lectio S. Euangelij secundum Lucam.

IN Illo tempore: Erat Iesus eiiciens Dæmonium, & illud erat mutum; & cùm eiecisset dæmonium, loquutus est mutus, & admiratæ sunt turbæ. *Luc. 11.*

℟. Gloria tibi Domine, *vt suprà.* *S. Eccl.*

Per Euangelica &c. vt suprà. fol. 10.

Psalmus.

DIxit Dominus Domino meo, Sede à dextris meis. 109

Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

Exod. 13. Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: dextera tua Domine percussit inimicum, & in multitudine gloriæ tuæ deposuisti aduersarios tuos.
17 Præ fulgore in conspectu eius nubes transierunt, grando & carbones ignis.
75 Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis, turbati sunt omnes insipientes corde.
Ibid. Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc ira tua.
9 Inimici defecerunt frameæ in finem · & ciuitates eorum destruxisti.
72 Veruntamen propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarentur.
77 Excitatus est tanquam dormiens Dominus, tanquam potens crapulatus à vino.
67 Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis.
17 Posuit tenebras latibulum suum, in circuitu eius tabernaculum eius: tenebrosa aqua in nubibus aëris.
7 Parauit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit.
75 Ibi confregit potentias, arcum, scutum, gladium, & bellum.
9 Increpasti gentes, & periit impius: nomen eorum delesti in æternum, & in sæculum sæculi.
118 Increpasti superbos: maledicti, qui declinant à mandatis tuis.
Gimel.
73 Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis Aethiopum.
Ibid. Tu dirupisti fontes, & torrentes: tu siccasti fluuios Ethan.
144 Alleuat Dominus omnes, qui corruunt: & erigit omnes elisos.
Ibid. Custodit Dominus omnes diligentes se: & omnes peccatores disperdet.
145 Dominus soluit compeditos: Dominus illuminat cæcos.
Ibid. Dominus erigit elisos: Dominus illuminat cæcos, & vias peccatorum disperdet.
32 Dominus dissipat consilia gentium; reprobat autem cogitationes populorum, & reproba consilia principum.
52 Quoniã Deus dissipauit ossa eorũ, qui hominibus placẽt.
qui

Qui habitat in cœlis irridebit eos, & Dominus subsannabit eos. 2

Vox Domini confringentis cedros:& confringet Dominus cedros Libani. 28

Et comminuet eos tanquàm vitulum Libani:& dilectus quemadmodum filius vnicornium. *Ibid.*

Arcum conteret, & confringet arma; & scuta comburet igni. 45

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet Dominus. 57

Dominus iustus concidit ceruices peccatorum: confundantur, & conuertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion. 128

Virum sanguinum,& dolosum abominabitur Dominus: ego autem in multitudine misericordiæ tuæ introibo in domum tuam; adorabo ad templum sanctum tuum,& confitebor nomini tuo. 5

Dominus irridebit eum, quoniam prospicit quòd veniet dies eius. 36

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum & eripiet eos. 33

Velut somnium surgentium Domine, in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges. 72

Quoniam non intellexerunt opera Domini: & in opera manuum eius destrues illos,& non ædificabis eos. 27

Statuit ea in æternum, & in sæculum sæculi:præceptum posuit,& non præteribit. 148

Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt. *Ibid.*

Oratio flexis genibus.

DEVS, qui diligentibus te bona inuisibilia præparasti,infunde cordi huius famuli tui N.amoris affectum,vt te in omnibus,& super omnia diligens;promissiones tuas,quæ omne desiderium superant,consequatur. Per Dominum nostrum,&c. *Ab Ecclesia.*

DEPRECATIO AD DEVM in auxilium contra Dæmones, & cooperantes.

§. 7.

Exorcista stans dicat:

Lectio B.Pauli Apostoli.

Heb.4. RATRES, Adeamus cum fiducia ad thronum gratiæ eius, vt misericordiam consequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno.

Psal.40. ℣. Tu autem Domine miserere nostri.

1.Cor.15. ℟. Deo gratias.

Lectio S.Euangelij secundùm Lucam.

Luc.11. IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis; Petite, & dabitur vobis: quærite, & inuenietis: pulsate, & aperietur vobis. Omnis enim, qui petit, accipit; & qui quærit, inuenit; & pulsanti aperietur.

℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica dicta &c. vt suprà. fol.10.

Exorcista flectat genua, & ad Deum dicat:

Psalmus.

63 EXaudi Deus orationem meam cùm deprecor: à timore inimici eripe animam meam.

143 Emitte manum tuam de alto: eripe me, & libera me de aquis multis, & de manu filiorum alienorum.

60 Exaudi Deus deprecationem meam: intende orationi meæ.

125 Conuerte Domine captiuitatem nostram, sicut torrens in austro.

78 Effunde iram tuam in gentes quæ te non nouerunt, & in regna, quæ nomen tuum non inuocauerunt.

79 Incensa igni, & suffossa ab increpatione vultus tui peribunt.

Sicut

Sicut ignis, qui comburit syluam : & sicut flamma comburens montes. 82

Imple facies eorum ignominia, & quærent nomen tuum Domine. Ibid.

Deus meus pone illos vt rotam, & sicut stipulam ante faciem Ibid.

Et cognoscant, quia nomen tibi Dominus : tu solus Altissimus in omni terra. Ibid.

Ne quando dicant in gentibus, Vbi est Deus eorum? 78

Ne dicant in cordibus suis, Euge, Euge animæ nostræ. 34

Nec dicant, Deuorabimus eum. Ibid.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi, quoniam tu es protector meus. 30

Ita persequeris illos in tempestate tua † & in ira tua turbabis eos. 82

Oratio flexis genibus.

DEVS infirmitatis humanæ singulare præsidium, auxilij tui super infirmum famulum tuum ost † ende virtutem vt ope misericordiæ tuæ adiutus, Ecclesiæ tuæ sanctæ incolumis repræsentari mereatur. Per Christum Dominum nostrum, Amen. S. Eccles.

EXORCIZATIO
SVPER INFIRMVM.
§. 8.

Exorcista sedens dicat:

Lectio Isaiæ Prophetæ.

NVNQVID tolletur à forti præda; aut quod captum fuerit à robusto, saluum esse poterit? Quia hæc dicit Dominus : Equidem, & captiuitas à forti tolletur, & quod ablatum fuerit à robusto, saluabitur. Eos verò qui iudicauerunt te, ego iudicabo, & filios tuos ego saluabo. Et cibabo hostes tuos carnibus suis, Isaia. 49.

suis, & quasi musto, sanguine suo inebriabuntur. Et
sciet omnis caro, quia ego Dominus saluans te, & redemptor tuus fortis Iacob.

Psal. 40. ℣. Tu autem Domine miserere nostri.
1.Cor.15. ℟. Deo gratias.

Exorcista stans dicat:

Lectio S. Euangelij secundùm Lucam.

Luc.11. IN illo tempore, dixit Iesus, Cùm fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. Si autem fortior eo superueniens vicerit eum, vniuersa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet.

℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica dicta, vt suprà fol. 10.

Sedeat Exorcista, & versus patientem dicat:

Psal. 36. EXpecta Dominum N. & custodi viam eius, & exaltabit te; vt hæreditate capias terram, cùm perierint peccatores videbis.

42 Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, & Deus meus.

26 Expecta Dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

54 Iacta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet, & non dabit in æternum fluctuationem iusto.

90 Super aspidem, & basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem, & draconem.

90 Quoniam Angelis suis mandauit de te, vt custodiant te in omnibus viis tuis.

1 Et erit N. tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo.

120 Per diem sol non vret te, neque luna per noctem.

Ibid. Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Ibid. Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum, ex hoc nunc, & vsque in sæculum.

Scu

Scuto circundabit te veritas eius : non timebis à timore 90
nocturno.
Ecce non dormitabit, neque dormiet, qui custodit Israël. 120
A sagitta volante in die, à negotio perambulante in te- 90
nebris, ab incursu, & dæmonio meridiano.
Custodit Dominus omnia ossa eorum, vnum ex his 33
† non conteretur.

Versus patientem, dic:

Exaudiat te Dominus in die tribulationis : protegat te 19
nomen Dei Iacob.
Mittat tibi auxilium de Sancto, & de Syon tueatur te. *Ibid.*
Memor sit omnis sacrificij tui, & holocaustum tuum *Ibid.*
pingue fiat.
Impleat Dominus omnes petitiones tuas : nunc cogno- *Ibid.*
ui quoniam saluum fecit Dominus Christum suum.
Non det in commotionem pedem tuum, neque dormi- 120
tet qui custodit te.
Signatum † est super nos lumen vultus tui Domine, de- 4
disti lætitiam in corde meo.
Non sic impij, non sic, sed tanquam puluis, quem proij- 1
cit ventus à facie terræ.

Oratio flexis genibus.

OMnipotẽs sempiterne Deus, salus æterna credẽtiũ, *S. Eccl.*
exaudi nos pro infirmo famulo tuo N. pro quo mi-
sericordiæ tuæ imploramus auxilium : vt reddita sibi sa-
nitate, gratiarum tibi in Ecclesia tua referat actiones.
Per Christum Dominum nostrum, Amen.

ENVMERANTVR MALA QVÆ DÆMONIBVS, ET eorum mini-stris ventura sunt.

§. 9.

Sede.

Lectio Libri Iob.

HOc scio à principio, ex quo positus est homo *Iob.20.*
super terram, Quòd laus impiorum breuis
sit, gaudium hypocritæ ad instar puncti.
Si ascenderit vsque ad cœlum superbia eius,

&c ca

& caput eius nubes tetigerit, quasi sterquilinium in fine perdetur, & qui eum viderant dicent, Vbi est? Velut somnium auolans non inuenietur, transiet sicut visio nocturna. Oculus, qui eum viderat, non videbit, neque vltrà intuebitur eum locus suus.

Psal. 40. ℣. Tu autem Domine miserere nostri.

1. Cor. 15 ℟. Deo gratias.

Lectio S. Euangelij secundùm Lucam.

Luc. 14. IN illo tempore surgens Iesus de synagoga, introiuit in domum Simonis; Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus, & rogauerunt illum pro ea. Et stans super illam imperauit febri, & dimisit illam. Et continuò surgens ministrabat illis. Cùm sol autem occidisset, omnes qui habebant infirmos varijs languoribus, ducebant illos ad Iesum. At ille singulis manus imponens curabat eos. Exibant autem dæmonia à multis, clamantia, & dicentia, Quia tu es filius Dei.

℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica dicta, prout suprà fol. 10.

Sedeat Exorcista.

Psalmus.

Psalmus 26 QVi tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.

1 Reg. 2. Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore.

Psalm. 9. Perijt memoria eorum cum sonitu, & Dominus in æternum permanet.

13. Contritio, & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non cognouerunt: non est timor Dei ante oculos eorum.

14 Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus, timentes autem Dominum glorificat.

48 Sicut oues in inferno positi sunt, mors depascet eos.

7 Lacum aperuit, & effodit eum: & incidit in foueam, quam fecit.

9 In laqueo isto, quem absconderunt, comprehensus est pes eorum.

56 Foderunt ante faciem meam foueam, & inciderunt in eam.

Ibi

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulsi sunt, nec potuerunt stare. 35

Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum, & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum. 63

Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio. *Ibid.*

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam: introibunt in inferiora terræ: tradentur in manus gladij, partes vulpium erunt. 62

Dum superbit impius, incenditur pauper, comprehenduntur in consilijs, quibus cogitant. 9

Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra prætereunt. 143

Inimici verò Domini mox vt honorificati fuerint, & exaltati, deficientes tanquàm fumus deficient. 36

Iniusti punientur, & semen impiorum peribit. *Ibid.*

Et dominabuntur eorum iusti in matutino, & auxilium eorum veterascet. 48

Vir linguosus non dirigetur in terra: virum iniustum mala capient interitu. 139

Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos: 54

Quoniam tãquam fœnum velociter arescent, & quemadmodum olera herbarum citò decident. 36

Pluet super peccatores laqueos ignis, & sulphur procellæ pars calicis eorum. 1

Conuertentur ad vesperam, & famipatiem entur vt canes, & circumibunt ciuitatem. 58

Impij in tenebris conticescent; cadent super eos carbones; in ignem deiicies eos; in miserijs non subsistent. 1. *Reg.* 1. *Psal.* 139.

Quoniam qui malignantur exterminabuntur, sustinentes autem Dominum, ipsi hæreditabunt terram. 36

Caput circuitus eorum: labor labiorum suorum operiet eos. 139

Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego, donec transeam. 140

Coagulatum est sicut lac cor eorum, ego verò legem tuam meditatus sum. 118

Ad nihilum deuenient tanquam aqua decurrens: intendit arcum suum, donec infirmentur. 57

Peccator videbit, & irascetur: dentibus suis fremet & tabescet: desiderium peccatorum peribit. 111

Con

7 Conuertetur dolor eius, in caput eius, & in verticem ip-
sius iniquitas eius descendet.

89 Et custodia in nocte, quæ pro nihilo habentur, eorum
anni erunt.

Deut. 32. Ignis succensus est in furore meo, & ardebit vsque ad
inferi nouissima.

38 Veruntamen vniuersa vanitas omnis homo viuens.

48 Hæc via illorum scandalum ipsis, & posteà in ore suo
complacebunt.

36 Vidi impium superexaltatum, & eleuatum sicut cedros
Libani, & transiui, & ecce non erat.

17 Ipsi obligati sunt, & ceciderunt, nos autem surreximus,
& erecti sumus.

47 Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti
sunt, tremor apprehendit eos.

113 Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt
in eis.

105 Et dicet omnis populus: Fiat, fiat, fiat. Amen, Amen,
Amen.

Oratio flexis genibus.

DEVS qui B. Petrum à vinculis absolutum illæsum abire fecisti, famuli tui N. *in veneficiorum constituti* vincula absolue † & eum ipsius meritis illæsum abire concede. Per Christum Dominum nostrum, Amen. *Ab Eccl. Autor.*

PRAEPARATIO EXORCISTÆ.

Cum auxilio Dei, ad inuehendum contra dæmones.

§. 10.

Stans Exorcista dicat:

Lectio Libri Sap.

LLEVA Deus (dicit Ecclesiastes) manum tuam super gentes alienas, vt videant potentiam tuam. Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro *Ecclesiastici.*

nostro magnificaberis in eis, vt cognoscant te, sicut & nos cognouimus, quoniam non est Deus præter te Domine. Innoua signa, & immuta mirabilia. Glorifica manum, & brachium dexterum. Excita furorem, & effunde iram. Extolle aduersarium, & afflige inimicum. Festina tempus, & memento finis, vt ennarrent mirabilia tua. In ira flammæ deuoretur qui saluatur: & qui pessimant plebem tuam, inueniant perditionem. Contere caput principum inimicorum, dicentium: Non est alius præter nos. Congrega omnes tribus Iacob, vt cognoscant, quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnalia tua: & hæreditabis eos sicut ab initio. *Psal. 40. 1. Cor. 15. Psal. 105.*

℣. Tu autem Domine miserere nostri.

℟. Deo gratias.

Lectio S. Euangelij secundùm Marcum.

IN illo tempore: Recumbentibus vndecim discipulis, apparuit illis Iesus, & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis: quia his, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et dixit eis: Euntes in mundum vniuersum prædicate Euangelium omni creaturæ. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit; Qui verò non crediderit condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur: In nomine meo dæmonia eijcient, linguis loquentur nouis, serpentes tollent, & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: super ægros manus imponent, & bene habebunt. Et Dominus quidem IESVS postquam locutus est eis, assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. Illi autem profecti prædicauerunt vbique Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis. *Marc. 16.* *S. Eccles.*

℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica &c. vt suprà fol. 10.

Psalmus.

DEVS qui das vindictas mihi, & subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis. *Psal. 17. 118*

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo, quia in æternum mihi est.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, & odientes me

dispérdidisti.

17 Et præcinxisti me virtute ad bellum, & supplantasti insurgentes in me subtus me.

85 Da imperium tuum puero tuo, & saluum fac filium ancillæ tuæ.

109 Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

34 Apprehende arma, & scutum: & exurge in adiutorium mihi.

107 In Deo faciemus virtutem, & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

43 In te inimicos nostros ventilabimus cornu, & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Ibid. Non enim in arcu meo sperabo, & gladius meus non saluabit me.

59 In Deo faciemus virtutem, & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

118 Et respondebo exprobrantibus mihi verbum, quia speraui in sermonibus tuis.

Sedeat Exorcista.

26 SI consistant aduersum me castra, non timebit cor meum.

Ibid. Si exurgat aduersum me prælium, in hoc ego sperabo.

131 Inimicos eius N. induam confusione, super ipsum N. autem efflorebit sanctificatio mea.

91 Et despexit oculus meus inimicos meos; & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Ibid. Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: & senectus mea in misericordia vberi.

61 Quousque irruitis in hominem? interficitis vniuersi vos, tanquam parieti inclinato, & maceriæ depulsæ.

17 Persequar inimicos meos, & comprehendam illos, & non conuertar donec deficiant.

Ibid. Confringam illos, nec poterunt stare: cadent subter pedes meos.

74 Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur cornua iusti.

17 Et comminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos.

Exod. 15. Euaginabo gladium † meum; interficiet eos manus mea.

23 Hic N. accipiet benedictionem † à Domino, & misericordiam

cordiam à Deo salutari suo.

Oratio flexis genibus.

INteruenientibus, Domine, S. Maria Virgine matre tua,& omnibus Sanctis,famulo tuo N.placatus ostende virtutem, vt destructis aduersitatibus vniuersis, insidijsque diabolicis, secura deinceps tibi seruiat libertate. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum, Amen. *Ab Ecclesia.*

IMPRECATIO IN DÆMONES, ET cooperantes.

§. 11.

Lectio Ieremiæ Prophetæ.

HAec dicit Dominus exercituum: Ecce ego confringam arcum Ælam,& summam fortitudinem eorum, & inducam super Ælam quatuor ventos à quatuor plagis cœli:& ventilabo eos in omnes ventos istos: & non erit gens ad quam non perueniant profugi Ælam: & pauere faciam Ælam coram inimicis suis, & in conspectu quærentium animam eorum.Et adducam super eos malum,iram furoris mei, dicit Dominus: & mittam post eos gladium donec consumam eos. *Ier.40.*

℣. Tu autem Domine &c.

Lectio S.Euangelij secundùm Lucam.

IN illo tempore:Reuersi sunt septuaginta duo discipuli cum gaudio,dicentes:Domine,& iam dæmonia subijciuntur nobis in nomine tuo.Et ait illis: Videbam Satanam sicut fulgur de cœlo cadentem. Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes,& scorpiones,& super omnem virtutem inimici,& nihil vobis nocebit. *Luc. 10.*

℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica dicta, vt suprà.fol. 10.

Sedeat Exorcista, & capite cooperto dicat magna cum efficacia:

4.Esd.16. DOminus fortis immittit mala,& quis est qui repellat ea?

Exijt ignis ex iracundia eius , & quis est qui extinguat eum?

Coruscabit,& quis non timebit?

Tonabit,& quis non pauebit?

Dominus cominabitur , & quis non funditus conteretur à facie ipsius?

Terra tremuit , & fundamenta eius : Mare fluctuat de profundo,& fluctus eius disturbabuntur,& pisces eius à facie Domini,& à gloria virtutis eius:quoniam fortis dextera eius,quæ arcum tendit.

Ibid. Sagitæ eius acutæ , quæ ab ipso mittuntur:non deficient cùm ceperint.

Psalmus.

Psal. 67. EXurgat Deus,& dissipentur inimici eius , & fugiant qui oderunt eum à facie eius.

Ibid. Sicut deficit fumus,deficiãt:sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.

34 Auertantur retrorsùm,& confundantur cogitantes mihi mala.

69 Auertantur retrorsum & erubescant , qui volunt mihi mala.

Ibid. Auertantur statim erubescentes qui dicunt mihi , Euge, Euge.

9 Conuertantur peccatores in infernum , omnes gentes, quæ obliuiscuntur Deum.

118 Confundantur superbi,quia iniustè iniquitatem fecerũt
34 in me:ego autem exercebor in mandatis tuis.

39 Confundantur,& reuereantur,qui quærũt animam meã.

70 Confundantur, & deficiant detrahẽtes animæ meæ;operiantur confusione,& pudore , qui quęrũt mala mihi.

24 Confundantur omnes iniqua agentes superuacuè.

63 Deleantur de libro viuentium,& cũ iustis nõ scribãtur.

5 Decidant à cogitationibus suis:secundùm multitudinem impietatum eorũ expelle eos , quoniam irritauerunt te Domine.

6 Erubescant,& conturbentur omnes inimici mei : conuertan

tantur,& erubescant valdè velociter.
Erubescant & reuereantur simul qui gratulantur malis meis. 34
Erubescant & conturbentur in sæculum sæculi, & confundantur & pereant. 82
Fiant tanquam puluis ante faciem venti, & Angelus Domini coarctans eos. 34
Fiant viæ illorum tenebræ,& lubricum: & Angelus Domini persequens eos. *Ibid.*
Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum,& in retributiones,& in scandalum. 68
Fiat habitatio eorum deserta, & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet. *Ibid.*
Fiant sicut fœnum tectorum,quod priusquam euellatur, exaruit. 128
De quo non impleuit manum suam,qui metet, & sinum suum qui manipulos colliget. *Ibid.*
Ferant confestim confusionem suam, qui dicunt mihi, Euge Euge. 39
Induantur confusione, & reuerentia, qui maligna loquuntur super me. 34
Obscurentur oculi eorum ne videant, & dorsum eorum semper incurua. 68
Veniat illi laqueus,quem ignorat:& captio quam abscōdit, apprehendat eum,& in laqueum cadat in ipsum. 34
Veniat mors super illos, & descendant in infernum viuentes. 54
Gladius eorum intret in corda ipsorum, & arcus eorum confringatur. 36
Manè sicut herba transeat,manè floreat, & transeat, & vespere decidat,induret,& arescat. 89
Fiant dies eius pauci,& episcopatum eius accipiat alter. 108
Fiant filij eius orphani, & vxor eius vidua. *Ibid.*
Fiant nati eius in interitum, in generatione vna deleatur nomen eius. *Ibid.*
Fiant contra Dominum semper, & dispereat de terra memoria eorum, pro eo quòd non est recordatus facere misericordiam. *Ibid.*
Cùm iudicatur, exeat condemnatus, & oratio eius fiat in peccatum. *Ibid.*
Similes illis fiant, qui faciunt ea, & omnes qui confi- 113

dunt in eis.

115 Declinate † à me maligni, & ſcrutatabor mandata Dei mei.

6 Diſcedite † à me omnes, qui operamini iuiquitatem, quoniam exaudiuit Dominus vocem fletus mei,

Eſdr. 16. Immiſſus eſt vobis gladius, & qui eſt qui auertat illum?

Ibid. Immiſſus eſt vobis ignis, & qui eſt qui extinguat illum?

Ibid. Immiſſa ſunt vobis mala, & qui eſt qui repellat ea?

Ibid. Dominus fortis immittit mala, & qui eſt qui repellat ea?

Præceptum.

Pſal. 23. Attollite portas principes veſtras, & eleuamini portæ æternales: & introibit REX gloriæ.

Reſpondetur.

Ibid. Quis eſt iſte Rex gloriæ?

Ibid. Dominus fortis & potens.

Præceptum.

Ibid. Attollite portas principes veſtras, & eleuamini portæ æternales: & introibit REX gloriæ.

Reſpondetur.

Ibid. Quis eſt iſte Rex gloriæ?

Dominus fortis, & potens.

Dominus potens in prælio.

Præceptum.

Ibid. Attolite portas principes veſtras, & eleuamini portæ æternales: & introibit REX gloriæ.

Reſpondetur.

Ibid. Quis eſt iſte Rex gloriæ?

Ibid. Dominus virtutum, ipſe eſt REX GLORIAE:

Oratio genibus flexis.

Iere. 17. SANA me Domine, & ſanabor: ſaluum me fac, & ſaluus ero: quoniam laus mea tu es. Non ſis tu mihi formidini, ſpes mea tu in die afflictionis. Confundantur qui me perſequuntur, & non confundar ego. paueant illi, & non paueam ego. Induc ſuper eos diem afflictionis, & duplici contritione contere eos. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium

lium tuum, qui tecum viuit & regnat Deus per omnia sæcula sæculorum, Amen.

ADMONITIO AD EXORCISTAM.

IMprecationem suprascriptam repetere poteris, prout tibi expedire videbitur; Et idem faciendum sequenti §. *12. Aduerte etiam, sequentem* §. *propriè spectare ad Exorcistas, & non ad quemlibet alium. In quo perlegendo, illud obseruandum est, quòd aptare debes sententias, vel ad singularem; vel ad pluralem casum, prout opus fuerit. Nam posita sunt, eo modo, quo in sacris paginis repertæ sunt.* Autor.

Præterea prudens Exorcista interrogationes faciet, si opus fuerit, ad arbitrium suum, & vbi in §. *sequenti viderit expedire, & , vt faciliùs id præstare possit, aliquibus in locis, vel per hoc Z. signum, vel per rubricam ante oculos ponam.*

Scire etiam debet, sequentem §. *adhibendum tunc esse, quando spiritus maligni præsentialiter habitant corpora humana: non autem quãdo tantùm potestatiuè, siue per sola maleficia. Ideoque ad maleficiatos tantùm, vti poteris cæteris, hoc prætermisso. Quod si expedire videatur, legatur.*

PRAECEPTVM
DIABOLI FACIENDVM.
§. 12.

Exorcista sedens dicat:

Lectio Actuum Apostolorum.

Act. 16. ACTVM est euntibus nobis ad orationem, puellam quandam habentem spiritum pythonem obuiare nobis, quæ quæstum magnum præstabat dominis suis diuinando. Hæc subsecuta Paulum & nos clamabat dicens: Isti homines serui Dei excelsi sunt, qui annunciant vobis viam salutis. Hoc autem faciebat multis diebus. Dolens autem Paulus, & conuersus, spiritui dixit, PRAECIPIO tibi in nomine IESV CRISTI exire ab ea. Et exiit eadem hora.

Surgat Exorcista.

Lectio S. Euangelij secundùm Marcum.

Marc. 9. IN illo tempore; Respondens vnus de turba, dixit: Magister, attuli filium meum ad te, habentem spiritum mutum: qui vbicunque eum apprehenderit, allidit illum, & spumat, & stridet dentibus, & arescit, & dixi discipulis tuis, vt eiicerent illum, & non potuerunt. Qui respondens eis, dixit: O generatio incredula, quandiu apud vos ero? quandiu vos patiar? afferte illum ad me. Et attulerunt eum, & cùm vidisset eum, statim spiritus conturbauit illum, & elisus in terram volutabatur spumans. Et interrogauit patrem eius. Quãtum temporis est, ex quo ei hoc accidit? At Ille ait: Ab infantia. & frequenter eum in ignem, & in aquas misit, vt eum perderet. Sed si quid potes adiuua nos, misertus nostri. IESVS autem ait illi: Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti Et continuò exclamans pater pueri cum lachrymis, aiebat: Credo Domine, adiuua incredulitatem meam. Et cùm

videret Iesus concurrentem turbam, cõminatus est spiritui immundo, dicens illi: Surde, & mute spiritus, Ego præcipio tibi, exi ab eo, & amplius non introeas in eum. Et exclamans, & multùm discerpens eum, exiit ab eo, & factus est sicut mortuus, ita vt multi dicerent, quia mortuus est. Iesus autem tenens manum eius eleuauit eum, & surrexit.

*Per Euangelica dicta, prout suprà.fol.*10.

Sede, & cooperto capite dica.

EXPERGICIMI, & laudate qui habitatis in puluere. VAE qui dicit ligno, Expergiscere, surge lapidi tacenti. Nunquid ipse docere poterit? *Isa.* 26. *Haba.* 2.

Ecce iste coopertus est auro, & argento, & omnis spiritus non est in visceribus eius. *Ibid.*

Dominus autem in templo sancto suo, sicut sileat à facie eius omnis terra. *Ibid.*

Expergiscimini ebrij, & flete, & vlulate omnes, qui bibitis vinum in dulcedine; quoniam periit ab ore vestro. *Ioel.* 1.

Cuius verbum verum, & dicta perseuerantia, cuius visio fortis. 4. *Esd.* 8.

In verbo eius stetit aqua sicut congeries, & in sermone oris illius sicut exceptoria aquarum; quoniam in precepto ipsius placor fit. *Eccl.* 39.

Præceptum Domini lucidum, illuminans oculos. *Psal.*18.

Præceptum posuit & non præteribit. *Psal.*148.

Ipse de regibus triumphabit. *Hab.* 1.

PRAECIPIO, non ego, sed Dominus, Z. 1.*Cor.* 7.

Qui dixit,

Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. Z. *Luc* 10.

Qui dixit,

Esto eis in præceptum. *Ezec.*38.

Et iterum:

Si non audierint, euellam gentem illam euulsione, & perditione. Z. *Iere.*12.

Ad dæmones, & cooperantes.

PRæcipio tibi coram Deo, qui viuificat omnia, & Christo Iesu, qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato bonam confessionem vt serues mandatum. Z. 1.*Tim.* 6.

Rom. 13. Non enim potestas nisi à Deo, quæ autem sunt, à Deo ordinata sunt; Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit: qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt; Dei enim minister est, vindex in iram. Ideò necessitate subditi estote. Reddite ergo omnibus debita: cui tributum, tributum; cui vectigal, vectigal; cui timorem, timorem; cui honorem, honorem.

Mat. 26. Adiuro te per Deum viuum,

Vt

Eccl. 14. Non contradicas verbo veritatis vllo modo; & de men-
Marc. 5. dacio ineruditionis tuæ confundere.

Quod tibi nomen est?

Interroga de nomine, & si vnus est vel plures; & scribe in charta. Quòd si loqui non vult, vel reticet nomen: Tu nomen finge, & scribe.

Iuxta modum inferiùs §.20 traditum.

Postea dicas ad Deum conuersus:

Psal. 53. Deus in nomine tuo saluum me fac, & in virtute tua iudica me.

Iudith. 16. ADONAI Domine magnus es tu, & prçclarus in virtute tua, & quem superare nemo potest.

Ad diabolos.

Ioan 8. Qui sine peccato est vestrûm, primus in illam N. lapidem mittat.

Act. 19. Adiuro vos per Deum quem Paulus prædicat. Z.

Et

Interroga de causa vexationis, & cuius auctoritate expelli debet, idest à quo Exorcista &c.

Ioan. 9. Da gloriam Deo.

Iterum interroga de spectantibus ad expulsionem.

Deut. 12 Quod præcipio tibi, hoc tantùm facito. Z.

Et

Deut. 4. Custodite mandata Domini Dei vestri, quæ ego præcipio vobis: oculi vestri viderunt omnia, quæ fecit Dominus contra Beelphegor, quomodo contriuit omnes cultores eius de medio vestri.

Præcipe quæ spectant ad liberationem. Quòd si mendacibus verbis, vel nugis vtitur, insurge,

Et

Et dic.

Quare detrahitis sermonibus veritatis?

Cur non decipere fraude voluistis? vt diceretis: Procul valde habitamus à vobis, cùm in medio nostri sitis? Ideo sub maledictione eritis. *Iob. 6.* *Iosue 19.*

Idcirco præcipio tibi, vt facias hanc rem. *Deut. 18.*

Præcipe quæ tibi expedire videntur.

Omne mandatum, quod ego præcipio tibi, caue diligenter vt facias. *Deut. 8.*

Iterum præcipe prout dixi suprà.

Iterum atque iterum adiuro te, vt non loquaris mihi nisi quod verum est, in nomine Domini. *3. Re. 22.*

Iterum Interroga.

Custodite mandatum, quod præcipio vobis hodie. *Deut. 27.*

Et sicut præcepimus vobis. *1. Thes. 4.*

Quia Domini sunt mandata. *1. Cor. 14.*

Ad Deum stans.

Exurge Domine Deus meus in præcepto, quod mandasti, & synagoga populorum circundabit te. *Psal. 7.*

Si his peractis adhuc Diabolus non recessit, vel non obedierit, dicas sequentem protestationem magna fide & efficacia, maximè verò si finis imponendus est legendi pro illa vice.

PROTESTATIO.

Sede.

PRo eo, quòd reprobastis verbum hoc, & sperastis in calumnia & in tumultu, & innixi estis super eo: propterea erit vobis iniquitas hæc sicut interruptio cadens & requisita in muro excelso, quoniam subitò dum non speratur, veniet contritio eius. Et comminuetur, sicut conteritur lagena figuli, contritione perualida: & non inuenietur de fragmentis eius testa, in qua portetur igniculus de incendio, aut hauriatur parum aquæ de fouea. *Quibus adde aliqua ex §. 24. Sed præcipuè fol. . . . formido. &c.* *Isa. 30.*

SOLVTIO

SOLVTIO MALEFICIORVM.

§. 13.

Exorcista stans dicat:

Lectio Libri Exodi.

Exod. 12. N diebus illis: Ingressi Moyses, & Aaron ad Pharaonem, fecerunt sicut præceperat Dominus. Tulitq; Aaron virgam coram Pharaone, & seruis eius, quæ versa est in colubrum. Vocauit autem Pharao sapientes, & maleficos, & fecerunt etiam ipsi per incantationes Ægyptiacas, & arcana quædam similiter, proieceruntque singuli virgas suas, quæ versæ sunt in in dracones. Sed deuorauit virga Aaron virgas eorum.

Tu autem Domine &c. *vt suprà.*

Lectio S. Euangelij secundùm Marcum.

Marc 7. IN illo tempore: Exiens Iesus de finibus Tyri, venit per Sydonem ad Mare Galileæ inter medios fines Decapoleos. Et adducunt ei surdum, & mutum, & deprecabantur eum, vt imponat illi manum. Et apprehendens eum de turba seorsum, misit digitos suos in auriculam eius, & expuens tetigit linguam eius. Et suspiciens in cœlum ingemuit, & ait illi: Ephphetha, quod est adaperire, & statim apertæ sunt aures eius, & solutum est vinculum linguæ eius: & loquebatur rectè.

℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica dicta, vt suprà, fol. 11.

℣. Bene omnia fecit.

Ibid. ℟. Et surdos fecit audire, & mutos loqui.

Hic sede.

Nahum. AIT Dominus exercituum, afflixit te, & nō affligam te vltrà, & nunc conteram virgam eius de dorso tuo, & vincula tua disrumpam.

Psal. 11. Disperdat Dominus vniuersa labia dolosa & linguam magniloquam.

Ait

Ait Dominus exercituum : Conteram virgam eius de collo tuo,& vincula eius disrumbam , & non dominabuntur ei amplius alieni. *Iere.* 30.

Qui conuertit petram in stagna aquarum , & rupem in fontes aquarum. *Psal.* 113. *Sap.* 10.

In vinculis non dereliquit eum. *Psal.* 9.

In conuertendo inimicum meum retrorsum ; infirmabuntur:& peribunt à facie terræ.

In hoc apparuit Filius Dei,vt dissoluat opera diaboli. 1. *Ioan.* 3

Propterea Deus destruet † te in finem : euellet † te , & emigrabit † te de tabernaculo tuo , & radicem tuam de terra viuentium. *Psal.* 51

Reges eos Deus in virga † ferrea, & tanquam vas figuli confringes eos. 2

Castigans castigauit me Dominus , & morti non tradidit me. 117

Sicut ignis qui comburit syluam , & sicut flamma comburens montes. 82

Sicut deficit fumus , deficiant : sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei. 67

Sicut cera quæ fluit,auferentur:supercecidit ignis,& non viderunt solem. 57

Quoniam brachia peccatorum conterentur ; confirmat autem iustos Dominus. 36

Nisi conuersi fueritis,gladium † suum vibrabit : arcum † suum tetendit, & parauit illum , & in eo parauit † vasa mortis , sagittas † . † . † . suas ardentibus effecit. 7

Hic N. accipiet benedictionem † à Domino , & misericordiam à Deo salutari suo. 3

Quoniam Angelis suis mandauit de te N. vt custodiant te in omnibus viis tuis. 90

Dirumpamus † vincula † eorum,& proijciamus † à nobis iugum ipsorum. † 2

Benedicat † te Dominus ex Syon , qui fecit cœlum , & terram.

Oratio flexis genibus.

DEus qui beato Petro Apostolo tuo collatis clauibus regni cœlestis , animas ligandi atque soluendi Pontificium tradidisti , concede ; vt intercessionis eius auxilio à peccatorum nexibus,& diabolicis vinculis hic famulus

famulus tuus N. liberetur. Per eum qui est morti mors, & inferno morsus, & qui cum Patre, & Spiritu sancto venturus est iudicare sæculum per ignem.

BONA A DEO OBTENTA ENVMERANTVR, ET EST præludium actionis gratiarum.

§. 14.

Lectio Libri Tobiæ.

Tob. 1. N diebus illis; Dixit Angelus Raphael: Tempus est vt reuertar ad eum, qui me misit. Vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia eius. Et cùm hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatus est, & vltrà eum videre non potuerunt. Tunc prostrati per horas tres in faciem benedixerunt Deum, & exurgentes narrauerunt omnia mirabilia eius.

Tu autem Domine &c. *vt suprà.*

Lectio S. Euangelij secundùm Marc.

Marc. 7. IN illo tempore: Dixit Iesus ad illos, qui surdum, & mutum sanandum obtulerant, ne cui dicerent. Quanto autem eis præcipiebat, tanto magis plus prædicabant, & eo ampliùs admirabantur, dicentes: Bene omnia fecit, & surdos fecit audire, & mutos loqui.

℟. Laus tibi Christe, &c. *vt suprà fol.* 10.

Psalmus.

65 VEnite, audite, & narrabo, omnes, qui timetis Deum, quanta fecit Deus animæ meæ.

56 Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam, & eripuit animam de medio catulorum leonum, dormiui conturbatus.

Ibid. Misit de cœlo, & liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

26 In petra exaltauit me, & nunc exaltauit caput meum super inimicos meos.

Impul

Impulsus euersus sum vt caderem, & Dominus suscepit, me. 117
Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis & nomen Domini inuocabo. 115
Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos. 30
Os meum aperui,& attraxit spiritum, quia mandata tua desiderabam. 118
Bonum mihi,quia humiliasti me, vt discam iustificationes tuas. *Ibid.*
Bonum mihi lex oris tui, super millia auri, & argenti. *Ibid.*
Hæc me consolata est in humilitate mea quia eloquium tuum viuificauit me. *Ibid.*
Populus,quem non cognoui,seruiuit mihi:in auditu auris obediuit mihi. 17
Subiecit populos nobis,& gentes sub pedibus nostris. 46
Percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundauerunt. 77
Quia satiauit animam inanem, & animam esurientem satiauit bonis. 106
Quoniam abscondit me in tabernaculo suo, in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui. 26
Et eduxit eos de tenebris, & vmbra mortis: & vincula eorum disrupit. 106
Et redemit nos ab inimicis nostris,quoniam in æternum misericordia eius. 135
Quia contriuit portas æreas, & vectes ferreos confregit. 106
Salutem ex inimicis nostris,& de manu omnium, qui oderunt nos. *Luc 1.* *Psal.*
Transiuit per ignem & aquam, & eduxisti nos in refrigerium. 65
Torrentem pertransiuit anima nostra, forsitan pertransisset anima nostra aquam intollerabilem. 123
Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium. *Ibid.*
Laqueus contritus est,& nos liberati sumus. *Ibid.*
Funes ceciderunt mihi in præclaris; etenim hæreditas mea præclara est mihi. 15
Tunc repletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra 125

exultatio

exultatione.
27 Et refloruit caro mea: ex voluntate mea confitebor ei.
125 Tunc dicent inter gentes, magnificauit Dominus facere cum eis.
Ibid. Magnificauit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.

Oratio flexis genibus.

Ex libro Tobiæ.

Tob. 13. MAgnus es Domine in æternum, & in omnia secula regnum tuum: quoniam tu flagellas, & saluas: deducis ad inferos & reducis; & non est qui effugiat manum tuam. Confitemini Domino, & in conspectu gentium laudate eum; quoniam ideo dispersit vos inter gentes, quæ ignorant eum, vt vos enarretis mirabilia eius, & faciatis scire eos, quia non est alius Deus omnipotens præter eum. Ipse castigauit nos propter iniquitates nostras, & ipse saluabit nos propter misericordiam suam.

℣. Tu autem Domine miserere nostri.

℟. Deo gratias.

GRATIARVM ACTIO.

Pro obtenta liberatione.

§. 15.

Lectio B. Pauli Apostoli.

2. Cor. 1 Enedictus Deus, & pater Domini nostri Iesu Christi, pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

Tu autem Domine, &c. *vt suprà.*

Lectio S. Euangelij secundùm Lucam.

Luc 17. IN illo tempore: Cùm ingrederetur Iesus quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi qui stete

ſteterunt à longè, & leuauerunt vocem, dicentes: IESV præceptor miſerere noſtri. Quos vt vidit, dixit: Ite, oſtendite vos ſacerdotibus. Et factum eſt, dum irent, mundati ſunt. Vnus autem ex illis, vt vidit quia mundatus eſt, regreſſus eſt cum magna voce magnificans Deum, & cecidit in faciem ante pedes eius, GRATIAS AGENS, & hic erat Samaritanus. Reſpondens autem Ieſus, dixit: Nonne decem mundati ſunt, & nouem vbi ſunt? Non eſt inuentus qui rediret, & daret gloriam Deo, niſi hic alienigena. Et ait illi: Surge, vade, quia fides tua te ſaluum fecit.

℟. Laus tibi Chriſte. *vt ſuprà.*

Per Euangelica &c. *vt ſuprà.* fol. 10.

Pſalmus.

BEnedic anima mea Domino, & omnia, quæ intra me ſunt nomini ſancto eius. *Pſal.* 102

Qui propitiatur omnibus iniquitatib. tuis N. qui ſanat omnes infirmitates tuas. *Ibid.*

Benedic anima mea Domino, & noli obliuiſci omnes retributiones eius. *Ibid.*

Qui redemit de interitu vitam tuam: quæ coronat te in miſericordia & miſerationibus. *Ibid.*

Quid retribuam Domino, pro omnibus, quæ retribuit mihi? 115

Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos à lachrimis, pedes meos à lapſu. 114

Calicem ſalutaris accipiam, & nomen Domini inuocabo. 115

Quoniam ipſe liberauit me de laqueo venantium, & à verbo aſpero. 90

Dilataſti greſſus meos (Domine) ſubtus me, & non ſunt infirmata veſtigia mea. 17

Quoniam eripuiſti animam meam de morte, pedes meos de lapſu, vt placeam coram Deo in lumine viuentium. 55

Auertiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros, & qui oderunt nos, diripiebant ſibi. *Ibid.*

Conuertiſti planctum meum in gaudium mihi: concidiſti ſaccum meum, & circundediſti me lætitia. 29

In Deo laudabo verbum, in Deo laudabo ſemonem: in 55

Deo speraui, non timebo: Quid faciet mihi homo?

Luc. 1. Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Vt sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, seruiamus illi.

Gloria Patri, & Filio, &c.

ORATIO.

Ecclesiastici 51. COnfitebor tibi Domine Rex, & collaudabo te Deum saluatorem meum. Confitebor nomini tuo, quoniam adiutor, & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditione, à laqueo linguæ iniquæ, & à labiis operantium mendacium, & in conspectu astantium factus es mihi adiutor. Et liberasti me secundùm multitudinem misericordiæ nominis tui, à rugientibus præparatis ad escam, de manibus quærentium animam meam, & de portis tribulationum, quæ cicundederunt me: à pressura flammæ, quæ circundedit me, & in medio ignis non sum æstuatus.

DEPRECATIO
PRO ACQVISITAE sauitatis conseruatione.
§. 16.

Exorcista stans dicat:

Lectio B. Petri Apostoli.

1. Pet. 5.
EVs omnis gratiæ, quæ vocauit nos in æternam suam gloriam in CHRISTO IESV, modicum passos ipse perficiet, confirmabit, solidabitque. Ipsi gloria, & imperium in sæcula sæculorum, Amen.

Lectio S. Euangelij secundùm Ioannem.

Ioan. 17. IN illo tempore, dixit ad Patrem Iesus: Ego dedi eis sermonem tuum, & mundus eos odio habuit, quia nō sunt

sunt de mundo, sicut & ego non sum de mundo. Non rogo vt tollas eos de mundo, sed vt SERVES eos à malo.
℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelicam lectionem, tribuat nobis
Deus omnipotens suam sanctam gratiam, & Benedictio†nem,
Amen.

Psalmus.

QVI habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cæli commorabitur. *Psal.* 90.
Quoniam confirmata est super nos misericordia eius, & veritas Domini manet in æternum. 116
Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquàm sederitis, qui manducatis panem doloris. 126
Quoniam,
Nisi Dominus ædificauerit domum, in vanum laborauerunt qui ædificant eam. *Ibid.*
Nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustrà vigilat qui custodit eam. *Ibid.*
Dominus conseruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra, & non tradet eum in animam inimicorum eius. 40
Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum, ex hoc nunc & vsque in sæculum. 120
Conserua me Domine, quoniam speraui in te, dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges. 15
Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum, vt saluum me facias. 70
Sub vmbra alarum tuarum protege me: à facie impiorum, qui me afflixerunt. 16
Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij vt saluum me facias. 30
Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula; protegar in velamento alarum tuarum. 60
A resistẽtibus dexterę tuę custodi me, vt pupillam oculi. 16
Protector noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui. 83
In te confirmatus sum ex vtero: de ventre matris meæ 70

tu es protector meus.

69 Manda Deus virtute tuæ: confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

Oratio flexis genibus.

S. Eccles. QVæsumus, omnipotens Deus, famulem tuum N, propitius respice, vt, te largiente, regatur in corpore, &, te seruante, custodiatur in mente. Per Christum Dominum nostrum &c.

ADMONITIO AD PERSONAM LIBERATAM; Et ad propria dimissio.

§. 17.

Conuersus Exorcista ad personam liberatam, dicat:

Ioan. 5. ECce sanus factus es, iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.

Marc. 5. Vade ad domum tuam, ad tuos, & annuncia illis, quanta tibi Dominus fecerit, & misertus sit tui.

Iudith. 8. Vade, & Dominus tecum sit in vltionem inimicorum nostrorum.

3. Reg. 19. Vade, & reuertere; quod enim meum erat, feci tibi.

1. Reg. 1. Et Deus Israël det tibi petitionem tuam, quam rogasti eum.

2. Par. 25. *Dei enim est adiuuare, & in FVGAM conuertere.*

MO

MODVS COMBVRENDI INSTRVMENTA Maleficialis.

§. 18.

Præpara ignem, sulphur, & picem, cum instrumentis maleficialibus, separatim tamen, & stans dic:

Lectio Libri Sapientiæ.

DOMINE,

NEGANTES te nosse impij, per fortitudinem brachij tui, flagellati sunt: nouis aquis, & grādibus, & pluuiis persecutionem passi, & per ignem consumpti. Quod enim mirabile erat, in aqua, quæ omnia extinguit, plus ignis valebat; vindex est enim orbis iustorum. Nix & glacies sustinebant vim ignis, & non tabescebant, vt scirent quoniam fructus inimicorum exterminabat ignis ardens in grandine, & pluuia coruscans. Creatura enim tibi factori deseruiens, exardescit in tormentum aduersus iniustos: & lenior fit ad benefaciēdum pro his, qui in te confidunt. Propter hoc & tunc in omnia transfigurabat omnium nutrici gratiæ tuæ deseruiebant, ad voluntatem eorum, qui à te desiderbant, vt scirent filij tui, quos dilexisti Domine, quoniam non natiuitatis fructus pascunt homines, sed sermo tuus, hos qui in te crediderint conseruat. Ingrati enim spes tanquàm hybernalis glacies tabescet, & disperiet tanquam aqua superuacua.

Sap. 16. *Ibid.* *Ibid.* *Ibid.*

Exorcista dum dicit, Lectio S. Euang. &c. signet se primò, deinde extendat manum versus ignem.

Et versus Sulphur, Picem, & instrumenta malefica, & alia, Cruce † signet, & dicat:

Lectio sancti Euangelij † secundùm Matthæum. †

Mat. 13. IN illo tempore dixit Iesus discipulis suis: Sicut colliguntur zizania, & igni comburuntur, sic erit in consummatione sæculi. Mittet filius hominis Angelos suos, & colligent de regno eius omnia scandala: & eos, qui faciunt iniquitatem, & mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus, & stridor dentium.

℞. Laus tibi Christe.

Autor. ℣. Per Euangelica dicta tribuatur huic igni virtus diuina.

℞. Vt sicut comburentur hæc diabolica instrumenta, sic auferatur malitia per ipsa illa, & infundatur seruo Dei N. sanctitas optata.

Psal. 71. Intonuit de Cœlo Dominus, & Altissimus dedit vocem suam, grando, & carbones ignis.

Iere. 23. Nunquid num verba mea sunt quasi ignis, dicit Dominus, & quasi malleus conterem petram.

Psal. 20. Dominus in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.

Psal. 45. Arcum conteret, & confringet arma: & scuta comburet igni.

Isai. 33. Nunc consurgam, dicit Dominus, nunc exaltabor, nunc subleuabor: concipietis ardorem, parietis stipulam: spiritus vester vt ignis vorabit vos.

Isai. 44. Hæc dicit Dominus: Ego sum, DOMINVS faciens

omnia

omnia,& extendens cœlos solus:stabiliens terram, & nullus mecum:irrita faciens signa diuinorum,& ariolos in furorem vertens.

Omnia sculptilia eius concidentur, & omnes mercedes eius comburentur igne, & omnia idola eius ponam in perditionem: quia de mercedibus meretricis congregata sunt,& vsque ad mercedem meretricis reuertentur. *Mich. 1.*

Sculptilia comburite, & idola comminuite. Igneque succensæ comburentur vsque ad nihilum. *Deut. 7.* *Ibid. 12.* *2.Re. 23.*

Ad dæmones.

Væ qui prædaris, nonne & ipse prædaberis;& qui spernis,nonne & ipse sperneris? Cùm consumaueris deprædationem, deprædaberis: cùm fatigatus desieris contemnere, contemnéris. *Isa. 33.*

Deuorabit ignis vectes tuos. *Nah. 3.*

Et ipsi erunt ignis. *4.Esd. 15.*

Et

Erit fortitudo vestra vt fauilla stupæ, & opus vestrum quasi scintilla: & succendetur vtraque simul, & non erit qui extinguat. *Isai 1.*

Quid cogitatis cõtra Dominum? consummationem ipse faciet:non consurget duplex tribulatio;Quia sicut spinæ se inuicem complectuntur; sic conuiuium eorum pariter potantium consumentur quasi stipula ariditáte plena. *Nah.*

Erunt N. sicut paleæ ante faciem venti, & sicut fauilla quam turbo dispergit. *Iob 21.*

Tempore quo fuerint dissipati, peribunt, & vt incaluerint soluentur de loco suo. *Iob. 6.*

Sicut deuorat stipulam lingua ignis, & calor flammæ exurit; sic radix eorum quasi fauilla erit, & germen eorum vt puluis ascendet. *Isai. 5.*

Reddet animam pro anima, oculum pro oculo, dentem pro dente,manum pro manu, pedem pro pede, adustionem pro adustione, vulnus pro vulnere, liuorem pro liuore. *Exod. 21.*

Quia

Per quæ peccat quis,per hæc & torquetur.

Et de execratione, & mendacio annunciabuntur in consummatione:in ira cõsummationis & non erunt. *Sap. 11.* *Psal, 58.*

Eccl. 7. Vindicta carnis impij, ignis, & vermis consummatio illorum flamma ignis:

Et

Ibid. 40. In ventre eius ignis ardebit.

Ad Deum.

Domine,

Sap. 16. In memoriam seruorum tuorum examinabantur, & velociter saluabantur, ne in altam incidentes obliuionem, non possent tuo vti adiutorio. Etenim neque herba, neque malagma sanauit eos, sed sermo tuus, Domine, sermo qui sanat omnia.

Sap. 5. Armabit Deus creaturam ad vltionem inimicorum.

Iudit. 16. Dabit enim in carnes eorum, vt vrantur, & sentiant vsque in sempiternum.

Psal. 17. Ignis à facie eius exarsit: carbones succensi sunt ab eo.

2. Cor. 11. Satanas transfigurat se in angelum lucis, non est ergo magnum si ministri eius transfigurentur velut ministri iustitiæ, quorum finis erit secundùm opera eorum.

At,

1. Cor. 4. Sic nos existimet homo, vt ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei.

Quapropter,

Leu. 26. Destruam excelsa vestra, & simulacra confringam.

Benedictio ignis.

Lectio Libri Tobiæ.

Tob. 6. PRofectus est Tobias, & canis secutus est eum, & mansit prima mansione iuxta fluuium Tigris. Et exiuit vt lauaret pedes suos, & ecce piscis immanis exiuit ad deuorandum eum. Quem expauescens Tobias, clamauit voce magna, dicens: Domine, inuadit me. Et dixit ei angelus: Apprehende branchiam, & trahe eum ad te. Quod cùm fecisset, attraxit eum in siccum, & palpitare cœpit ante pedes eius. Tunc dixit ei angelus: Exentera hunc piscem, & cor eius, & fel, & iecur repone tibi; sunt enim hæc necessaria ad medicamenta vtiliter.

Ibid. Interrogauit Tobias angelum, & dixit ei: Obsecro te Azaria frater, vt diceas mihi, quod remedium habebunt ista, quæ de pisce seruare iussisti? Et respondens

angelus, dixit ei: Cordis eius particulam si super carbones ponas, fumus eius extricat omne genus dæmoniorum, siue à viro, siue à muliere, ita vt vltrà non accedat ad eos. Recordatus itaque Tobias sermonū angeli protulit de cassilidi suo partem iecoris, posuitque eam super carbones viuos. Tunc Raphael angelus apprehendit dæmonium, & religauit illud in deserto superioris Ægypti.

Benedicite omnia opera Domini Domino: laudate, & super exaltate eum in sæcula. *Dan.* 3.

Benedicite ignis & æstus Domino; benedicite frigus & æstus Domino.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum eius. *Psal.* 148.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. *Psal.* 123

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Domine, exaudi orationem meam. *Psal.* 101

℟. Et clamor meus ad te veniat. *Ibid.*

℣. Dominus vobiscum. *Ruth.* 2.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMVS.

Benedic † Domine hunc ignem tua sana benedictione †, vt sit remedium salutare generi humano, & præsta per inuocationem sancti nominis tui, vt quicunque eo vti voluerint, corporis sanitatem, per maleficiorum destructionem, & consumptionem, & animæ tutelam accipiant. Per Christum Dominum nostrum, Amen. *S. Eccles.* *Autor.* *S. Eccles.*

Domine sancte Pater omnipotens: æterne Deus, Benedicentibus † nobis hunc ignem, sulphur & picem. *S. Eccles.* *Autor.*

In nomine tuo, † & vnigeniti filij tui, Dei ac Domini nostri Iesu Christi, † & Spiritus sancti, † cooperari digneris, & adiuua nos. Qui viuis, & regnas, cum eodem vnigenito tuo, & Spiritu sancto, Deus. Per omnia sæcula sæculorum. *S. Eccles.*

℟. Amen.

Ignis hostes tuos deuoret. *Isa.* 26.

Qui facis angelos tuos spiritus, & ministros tuos ignem vrentem. *Psal.* 103

Aspergatur aqua Benedicta: postea accipe sulphur, & proyce in ignem, & dic:

Dæmon

Apo. 14. Cruciabitur Igne,& Sulphure,in conſpectu Angelorum ſanctorum.

Deinde accipe Sulphur,& Picem, & proijce,& dic:

Apo. 21. Timidis autem,& incredulis, & execratis,& homicidis,& fornicatoribus,& veneficis,& idololatris , & omnibus mendacibus , pars illorum in ſtagno ardenti igne & ſulphure, quod eſt mors ſecunda.

Proÿce Sulphur.

Iſa. 34. Conuertentur torrentes eius in Picem.

Proÿce Picem.

Et humus eius in Sulphur,& erit terra eius in picem ardentem:nocte,& die non extinguatur : in ſempiternum aſcendat fumus eius.

Iob. 18. Aſpergatur in tabernaculo eius Sulphur.

Iob. 31. Ignis eſt vſque ad perditionem deuorans, & omnia eradicans genimina.

Pſal. 10. Ignis & Sulphur, & ſpiritus procellarum pars calicis.

Proijce inſt. Malefica in ignem, & dic:

Iſai. 30. Nutrimenta eius ignis , & ligna multa : flatus Domini

Ibid. ſicut torrens ſulphuris ſuccendens eam:vt redigatur ad nihilum.

Et

Eccl. 36. In ira flammæ deuoretur.

Eſther 16. Gladio,& igne pereat , & ſic deleatur, vt non ſolum hominibus,ſed etiam beſtiis inuia ſit in ſempiternum, pro exemplo contemptus & inobedientiæ.

Eccl. 21. Stupa collecta ſynagoga peccantium , & conſummatio illorum flamma ignis.

Pſal. 105. Exarſit ignis in ſynagoga eorum : flamma combuſſit peccatores.

Iſa. 64. Facta eſt in exuſtionem ignis.

Act. 5. Diſſipati ſunt,& redacti ad nihilum.

Eccl. 21. Via peccantium complantata lapidibus , & in finem illorum inferi,& tenebræ & pænæ.

Sap. 19. Ducebat enim illos ad hunc finem digna neceſſitas , & horum quæ acciderant commemorationem amittebant

bant, vt quæ deerant tormentis, repleret punitio.
Et vsque ad consummationem, & finem perseuerabit desolatio. Dan. 9.

Et

Omnis consummationis vidit finem. Psal. 118.

SVFFVMIGATIO QVA SVFFVMIGARI possunt personæ à Diabolo oppressæ.

§. 19.

Væ cautè admodum, & raro exercenda est, nedum infirmis succurrere intendimus, eos grauiori morbo afficiamus. Quando ergo est adhibenda. Autor.

Per omnia, seruare poteris ordinem suprascriptum; Et benedictione ignis facta, prout suprà §. 18. dispone patientem supra ignem, ita quòd fumus ascendat ad nares, prout tibi expedire videbitur, & repete sæpe aliquos versiculos ibi positos ab eo loco, vbi dicitur: Nutrimenta eius &c. fol. 92. imò alios quosdam reperies, qui ad rem facient, hîc tamen animaduerte prætermittendum modum instr. proiiciendi in ignem, de quibus, & si nullum verbum fecissem, tamen prudens Exorcista ex se animaduertisset. Possunt etiam recitari sententiæ illæ quæ §. 11. vbi sunt imprecationes, & §. 12. Quibus ad placitum, & pro opportunitate addere potes, qui sequuntur versiculi.

Ad

Ad Deum.

Num. 10. Surge Domine, & dissipentur inimici tui: & fugiant, qui oderunt à facie tua.

Ad dæmones.

Ier. 49. Fugite, & terga vertite: descendite in voraginem.

Et quare inter vos non dicitis,

Exod. 14. Fugiamus; Dominus pro eis pugnat contra nos.
Iob. 19. Fugite ergo à facie gladij, † quoniam vltor iniquitatum gladius † est, & scitote esse iudicium.
Psal. 113. Mare vidit & fugit: iordanis conuersus est retrorsum.
Iere. 49. Fugite, abite vehementer: in voraginibus sedete.
Psal. 113. A facie Domini mota est terra, à facie Dei Iacob.

Fugite ✠ partes
aduersæ.

✠

Apoc. 5. Vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid Alleluia.

DAEMONIS SCRIPTI, ET IMAGINIS DÆMONIS Combustio.

§. 20.

I diabolus per os opressi loquatur, scribe nomen eius si illud significauerit: sin autem vel loqui noluerit, vel nomen celauerit, ei nomen ad libitum imponas, ex illis quæ dæmoni magis conueniunt, ex quibus exempli gratia aliqua tibi proponam.

Matt. 13. Inimicus. {Inimicus homo hoc fecit.
Isai. 14 Baculus, {Contriuit Dominus Baculum impiorum.
Ibid. Virga, {Virgam dominantium.
Luc. 11. Beelzebub. {In Beelzebub principe dęmoniorum eiicit dæmonia.
Act. 16. Pytho, {Factum est, &c. puellam quandam habentem spiritum Pythonem obuiare nobis quæ quæstũ magnum, &c. *vt suprà*

Bestia

Bestia.	Bestia quam vidisti fuit, & non est, & ascensura est de abysso &c.	Apoc.17.
Aspis.	Super foramina aspidis.	Isai. 11.
Serpens, & Serpẽs tortuosus.	Super Leuiatham serpentem vectem, & super Leuiatham serpentem tortuosum.	Isai. 27.
Draco.	Et apprehendit draconem, serpentem antiquum &c.	Apoc.20.
Inferus,	Redimet animam meam de manu inferi.	
Infernus & Mors.	Et infernus, & mors missi sunt in stagnum ignis.	Psal. 48. Apoc.20.
Aquilo.	O, ô, fugite de terra Aquilonis, &c.	Zac. 2.
Insidiator, & Raptor.	Insidiatur, vt rapiat pauperem.	Psal.9.
Superbus.	Nec superbi ab initio placuerunt tibi. Et prudentia eius percussit superbum.	Iudith 9. Tob. 26.
Leo.	Aduersus vester diabolus, tanquam leo rugiens circuit, quærens quem deuoret.	1.Pet. 5.
Angelus malus.	Misit &c. & tribulationem: immissiones per Angelos malos.	Psal. 77.
Spiritus nequam.	Spiritus autem Domini recessit à Saul, & eum exagitabat spiritus nequam.	1. Reg. Mat. 10.
Immũdus.	Dedit illis potestatem spirituum immundorum.	3.Re. 22.
Mendax.	Ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius.	
Diabolus.	Inuidia autem diaboli mors.	Sap. 2.
Dæmones.	In principe dæmoniorum eiicit dæmones.	Matt. 9.
Dęmoniũ.	Immolauerunt dæmoniis.	Deut.32.
Satan.	Affuit inter eos etiam Satan:	Iob. 1.
Satanas.	Vade pôst me Satana,	Mat.4.

Et chartam in ignem proijcias, & dum comburitur dicas aliquos versiculos ex suprascriptis.

IMAGINIS
Combustio.

PRæpara duas imagines, alteram sub effigie dæmonis cum nomine, alteram quæ personam maleficam quâ dæmon vsus est, in illo

lo maleficio componendo, cui adde nomen aliquod, vt v.g. Pytho maleficus, strigha, vel aliquod simile; & his præparatis ante ignem vt suprà paratum, legas sequentia, & facias prout infra.

Lectio Libri Apoc.

Apoc. 19. N diebus illis: Apprehensa est bestia, & cum ea pseudopropheta, qui fecit signa coram ipso, quibus seduxit eos, qui acceperunt characterem bestię, & qui adorauerunt imaginem eius. Viui missi sunt hi duo.

Proiice imagines in ignem.

In stagnum ignis ardentis: Et sulphure cæteri occisi sunt in gladio sedentis super equum, qui procedit de ore ipsius: & omnes aues saturatæ sunt carnibus eorum.

Iere. 11. ℣. Tu autem Domine Sabaoth, qui iudicas iustè, & probas renes & corda.

℣. Videam vltionem tuam ex eis, tibi enim reuelaui causam meam.

BENEDICTIO AD QVÆCVMQVE VOLVERIS,

siue illa sint per cibum, vel potum sumenda, siue portanda, siue in vnctione adhibenda.

Et ad quemcumque licitum vsum.

§. 21.

ADMONITIO.

SCias, benigne lector, me hanc prolixam benedictionem, non eo animo scripsisse, vt semper ea integra vtaris, sed vt quæ tibi pro temporis, & rei opportunitate videbuntur, pro instituto, facere eligas: Quamuis omnia, si tempus tibi suppeditauerit

ditauerit perlegere poſſis; ſunt enim omnia ad benedictionem pertinentia, inſuper & quadam vicem authoritatis ſacræ Scripturæ gerunt.

Sacerdos ſuper pelliceo, & ſtola ornatus, vel ſaltem ſtola, dicat:

℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini.
℞. Qui fecit Cælum, & terram. *Pſal.* 132
℣. Benedicat † nos Deus, Deus noſter. benedicat † nos Deus. *Pſal.* 62.
℞. Et metuant eum omnes fines terræ.
℣. Domine exaudi orationem meam. *Pſal.* 101
℞. Et clamor meus ad te veniat.
Verſ. Dominus vobiſcum. *Ruth.* 2.
℞. Et cum ſpiritu tuo.
Verſ. Iube Domne benedicere. *S. Eccleſ.*
℞. Benedictione perpetua benedicat nos omnipotens Deus.

Lectio Libri Geneſis.

CReauit Deus hominem ad imaginem, & ſimilitudinem ſuam: ad imaginem Dei creauit illum; Maſculum, & Fœminam creauit eos, BENEDIXITQ. † illis DEVS, Creſcite, & multiplicamini, & replete terram, & ſubiicite eam, & dominamini piſcibus maris, & volatilibus Cæli, & vniuerſis animantibus quæ mouentur ſuper terram: Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem ſemen ſuper terram, & vniuerſa ligna, quæ habent in ſemetipſis ſementem generis ſui, vt ſint vobis in eſcam, & cunctis animantibus terræ, omnique volucri cęli, & vniuerſis, quæ mouentur in terra, & in quibus eſt anima viuens, vt habeant ad veſcendum. Et factum eſt ita. Viditque Deus cuncta quæ fecerat, & erant valde bona. *Gen.* 1.

℞. Deo gratias. 1. *Cor.* 15.
Verſ. Vnigenitus Dei filius. *S. Eccleſ.*
℞. Nos, & hæc N. benedi†cere dignetur. *Ibid.*

Verſ.

Verſ. Iube Domine bene†dicere.
℟. Ille nos, & hæc benedi † cat, qui ſine fine viuit & regnat, Amen.

Lectio S. Euangelij ſecundùm Lucam.

Luc 24. IN illo tempore. Cùm recumberet Ieſus cum duobus diſcipulis, qui ibant in Emmaus, accepit panem, & bene†dixit, ac fregit, & porrigebat illis. Et ſurgentes eadem hora regreſſi ſunt in Ieruſalem, & inuenerunt congregatos vndecim, & eos, qui cum illis erant: dicentes. Quòd ſurrexit Dominus verè, & apparuit Simoni. Et ipſi narrabant quæ geſta erant in via, & quomodo cognouerunt eum in fractione panis.
℟. Laus tibi Chriſte.

S. Eccleſ. Per Euangelicam lectionem det nobis, & huic N.
Autor. vel his N.N. N. Dominus ſuam ſanctam
S. Eccle. gratiam, & Bene†dictionem †
In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiri†tus ſan†cti, Amen.

Gen. 9. Benedixit Deus Noë, & filijs eius, & dixit ad eos: Creſcite & multiplicamini, & replete terram, & terror veſter & tremor ſit ſuper cuncta animalia terræ, & ſuper omnes volucres cœli, cum vniuerſis, quæ mouentur ſuper terram.

Gen. 14. Melchiſedec Rex Salem, proferens panem, & vinum, erat enim Sacerdos Dei altiſſimi, BENEDIXIT ei.

2. Par. 30 Surrexerunt autem Sacerdotes atque Leuitæ benedicentes populo: vox eorum, perueniteque oratio in habitaculum ſanctum Cæli.

Eccleſiaſtici. 11. Benedictio Dei mercedem iuſti feſtinat.
Pſal. 3. Domini eſt ſalus, & ſuper populum tuum Benedi † ctio tua.

Ioel 2. Quis ſcit ſi conuertatur Deus, & relinquat poſt ſe Benedi†ctionem.

Pſal. 83. Etenim Benedi†ctionem dabit legiſlator, ibunt de virtute in virtutem N. N. N. videbitur Deus deorum in Sion.

Pſal. 71. Deſcendet ſicut pluuia in vellus, & ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terram.

Pſal. 132. Sicut vnguentum in capite, quod deſcendit in barbam, barbam Aaron.

Quod

Quod descendit in oram vestimenti eius, sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion. *Ibid.*

Quoniàm illic mandauit Dominus Benedic✝tionem, & vitam vsque in sæculum. *Ibid.*

Eccle.36. Secundùm Benedic✝tionem Aaron da populo tuo N.

Aperis tu manum tuam, & imples omne animal benedictione. *Psal.144.*

Te enim Domine Benedi✝cente, Benedic✝ta N. N. erit in æternum. *1.Par.17.*

Hic N. accipiet Benedic✝tionem à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo. *Psal. 23.*

Bene✝dicat te Dominus ex Sion, qui fecit cœlum, & terram. *Psal.133.*

Bene✝dicat tibi Dominus, & custodiat te. *Num.6.*

In quo quis benedictus est super terram, Benedi✝cetur in Deo. *Isai.65.*

Dicatur absolutè.

EXorcizo te creatura N. in nomine Dei Patris ✠ omnipotentis, & in nomine Iesu ✠ Christi Filij eius, Domini nostri, & in virtute Spiritus ✠ sancti ✠ vt fias N. exorcizatus ad effugandam omnem potestatem inimici, & ipsum inimicum eradicare, & explantare valeas, cum angelis suis apostaticis, per virtutem eiusdem Domini nostri Iesu Christi, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos &c. *S. Eccles.*

ORATIO.

OREMVS

DEvs, qui ad salutem humani generis in multis creaturis maxima sacramenta condidisti; Adesto propitius inuocationibus nostris, & huic N. Benedi ✠ cendo, *vel benedicendæ*, præparato, *vel præparatæ*, virtutem tuæ Benedic✠tionis infunde; vt creatura tua mysterijs tuis seruiens, ad abigendos dæmones morbosque pellendos diuinæ gratiæ sumat effectum; vt quicquid in domibus, vel in locis fidelium, vel quicunque hunc *vel hanc* N. super se habuerit, vel hoc N. quomodocunque vsus fuerit, careat omni immundicia, liberetur à noxa, non illic resideat spiritus pestilens, non aurora corrumpens. Discedant omnes insidiæ latentis *Ab Ecclesia.*

E

Verſ. Iube Domine bene†dicere.

℟. Ille nos, & hæc benedi † cat, qui ſine fine viuit & regnat, Amen.

Lectio S. Euangelij ſecundùm Lucam.

Luc 24. IN illo tempore. Cùm recumberet Ieſus cum duobus diſcipulis, qui ibant in Emmaus, accepit panem, & bene†dixit, ac fregit, & porrigebat illis. Et ſurgentes eadem hora regreſſi ſunt in Ieruſalem, & inuenerunt congregatos vndecim, & eos, qui cum illis erant: dicentes. Quòd ſurrexit Dominus verè, & apparuit Simoni. Et ipſi narrabant quæ geſta erant in via, & quomodo cognouerunt eum in fractione panis.

℟. Laus tibi Chriſte.

S. Eccleſ. Per Euangelicam lectionem det nobis, & huic N.
Autor. vel his N.N. N. Dominus ſuam ſanctam
S. Eccle. gratiam, & Bene†dictionem †

In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiri†tus ſan†cti, Amen.

Gen. 9. Benedixit Deus Noë, & filijs eius, & dixit ad eos: Creſcite & multiplicamini, & replete terram, & terror veſter & tremor ſit ſuper cuncta animalia terræ, & ſuper omnes volucres cœli, cum vniuerſis, quæ mouentur ſuper terram.

Gen. 14. Melchiſedec Rex Salem, proferens panem, & vinum, erat enim Sacerdos Dei altiſſimi, BENEDIXIT ei.

2. *Par.* 30 Surrexerunt autem Sacerdotes atque Leuitæ benedicentes populo: vox eorum, peruenitque oratio in habitaculum ſanctum Cæli.

Eccleſiaſtici. 11. Benedictio Dei mercedem iuſti feſtinat.

Pſal. 3. Domini eſt ſalus, & ſuper populum tuum Benedi † ctio tua.

Ioel 2. Quis ſcit ſi conuertatur Deus, & relinquat poſt ſe Benedi†ctionem.

Pſal. 83. Etenim Benedi†ctionem dabit legiſlator, ibunt de virtute in virtutem N. N. N. videbitur Deus deorum in Sion.

Pſal. 71. Deſcendet ſicut pluuia in vellus, & ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terram.

Pſal. 132. Sicut vnguentum in capite, quod deſcendit in barbam, barbam Aaron.

Quod

Quod descendit in oram vestimenti eius, sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion. *Ibid.*

Quoniàm illic mandauit Dominus Benedic†tionem, & vitam vsque in sæculum. *Ibid.*

Secundùm Benedic†tionem Aaronda populo tuo N. *Eccle.36.*

Aperis tu manum tuam, & imples omne animal benedictione. *Psal.144.*

Te enim Domine Benedi†cente, Benedic†ta N. N. erit in æternum. *1.Par.17.*

Hic N. accipiet Benedic†tionem à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo. *Psal. 23.*

Bene†dicat te Dominus ex Sion, qui fecit cœlum, & terram. *Psal.133.*

Bene†dicat tibi Dominus, & custodiat te. *Num.6.*

In quo quis benedictus est super terram, Benedi†cetur in Deo. *Isai.65.*

Dicatur absolutè.

EXorcizo te creatura N. in nomine Dei Patris ✠ omnipotentis, & in nomine Iesu ✠ Christi Filij eius, Domini nostri, & in virtute Spiritus ✠ sancti ✠ vt fias N. exorcizatus ad effugandam omnem potestatem inimici, & ipsum inimicum eradicare, & explantare valeas, cum angelis suis apostaticis, per virtutem eiusdem Domini nostri Iesu Christi, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos &c. *S. Eccles.*

ORATIO.

OREMVS

DEvs, qui ad salutem humani generis in multis creaturis maxima sacramenta condidisti; Adesto propitius inuocationibus nostris, & huic N. Benedi ✠ cendo, *vel benedicendæ*, præparato, *vel præparatæ*, virtutem tuæ Benedic ✠ tionis infunde; vt creatura tua mysterijs tuis seruiens, ad abigendos dæmones morbosque pellendos diuinæ gratiæ sumat effectum; vt quicquid in domibus, vel in locis fidelium, vel quicunque hunc *vel hanc* N. super se habuerit, vel hoc N. quomodocunque vsus fuerit, careat omni immunditia, liberetur à noxa, non illic resideat spiritus pestilens, non aurora corrumpens. Discedant omnes insidiæ latentis *Ab Ecclesia.*

inimici; Et si quid est, quod aut incolumitati habitantium inuidet, aut quieti insidiatur, hoc N. adhibito, *vel hac N. adhibita, vel his, N.N. adhibitis*, effugiat, ✠ vt salubritas per inuocationem tui sancti nominis expetita ab omnibus sit impugnationibus defensa. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Autor. ℣. Vers. Nos & hæc N.N. tua dona, cum prole pia.

Ab Ecclesia. ℟. Benedicat Dei genitrix virgo Maria.

ORATIO.

S. Eccles. DEVS inuictæ virtutis auctor, & insuperabilis imperij Rex, ac magnificus triumphator, qui aduersæ dominationis vires reprimis, qui inimici rugientis seuitiam superas, qui hostiles nequitias potenter expugnas: Te, Domine, trementes, & supplices deprecamur, ac petimus, vt hanc creaturam N. *vel has creaturas N. & N.* dignanter aspicias, benignus illustres, pietatis tuæ rore, sancti✠fices, vt vbicunque posita, *vel posita*, fuerint, vel in quocunque vsu adhibita, *vel adhibita*, fuerit, *vel fuerint* ad honorem nominis tui, per inuocationem ipsius sanctissimi nominis, omnis infestatio immundi spiritus abigatur, terrorque venenosi serpentis procul pellatur, & præsentia sancti Spiritus nobis misericordiam tuam poscentibus vbique adesse dignetur. Per Dominum nostrum Iesum Christum, &c.

℟. Amen.

Ios. 24. Per illum Benedixi vobis, dixit Dominus.

Eccles. 3. In Benedic✠tione Dei & ipse speraui.

Psal. 128. Benedic✠tio Domini super vos † Benediximus † vobis in nomine Domini.

Autor. *Aspergatur aqua benedicta, & postea dicas:*

Ephes. 1. Benedictus Deus, & Pater Domini nostri Iesu Christi, benedi✠xit nos in omni Benedic†tione Spirituali in cælestibus, in Christo. ℟. Amen.

Tob. 7. Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob vobiscum sit, ne & ipse impleat Benedictio†nem suã in vobis, Amen.

ALIA BENEDICTIO generalis, & breuis.

Psal. 123. ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Do

℣. Domine, exaudi orationem meam. *Psal. 101.*
℟. Et clamor meus ad te veniat. *Ruth. 2.*
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.
OREMVS.

DOmine Iesu Christe, qui dignatus es benedicere quinque panes in deserto. *S. Eccles.*

Benedic † creaturam istam N. vt sit remedium salutare generi humano, & præsta per inuocationem sancti nominis tui: vt quicunque eam adhibuerint, corporis sanitatem, & animæ tutelam accipiant. *Ab Ecclesia.*

OREMVS

Immensam Clementiam tuam omnipotens æterne Deus humiliter imploramus, vt hanc creaturam N. quam in vsum generis humani tribuisti, Bene † dicere, & Sancti † ficare tua pietate digneris, vt sit omnibus eam adhibentibus salus mentis, & corporis; & vbicunque posita fuerit, locus ille careat omni immunditia, omnique impugnatione spiritalis nequitiæ. Per Christum Dominum nostrum. *S. Eccles.*

℟. Amen.

BENEDICTIO CANELARVM.

§. 22.

DOMINE Iesu Christe Fili Dei viui, Bene † dic Candelas istas, supplicationibus nostris inclinatus. Infunde eis Domine per virtutē sanctę Cru † cis Benedic † tionem cœlestem, vt qui eas ad repellendas tenebras, humano generi tribuisti, talem Benedic † tionem signaculo Cru † cis accipiant vt quibuscunque locis accensæ, siue positæ fuerint, discedant principes tenebrarum, & contremiscant, & fugiant pauidi cum omnibus ministris suis ab habitationibus illis, vel locis, nec prę̄sumāt ampli⁹ inquietare, aut molestare seruiētes tibi *S. Eccles.*

omnipotenti Deo. Qui viuis cum Deo Patre, & Spiritu sancto, in sæcula sæculorum.
℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

Apoc. 7. Benedictio & claritas, & sapiẽtia, & gratiarum actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo nostro in sæcula sæculorum, Amen.

BENEDICTIO DOMVS.

§. 23.

Quando iturus es ad domum aliquam benedicendam, primò in ipso itinere dicas:

Psal. 5. DOMINE deduc me in iustitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Psal. 89. Respice in seruos tuos, & in opera tua, & dirige filios eorum N.

Ibid. Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos: & opus manuum nostrarum dirige.

Qui

Psal. 66. Gentes in terra dirigis.

118 Gressus meos dirige.

Ibid. Vtinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas iustificationes tuas.

Et

Luc. 1. Ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

In ingressu Domus, dicas:

Luc. 10. Pax huic Domui.

Deinde dicas ad habitantes in Domo illa:

Ibid. 24. Pax vobis, Gratia vobis, & pax à Deo Patre nostro, &

Rom. 1. Domino Iesu Christo.

1. Pet. 1. Gratia vobis, & pax multiplicetur, & adimpleatur.

2. Pet. 1. Sit vobiscum gratia, misericordia, pax à Deo Patre, & à

2. Ioan. Christo Iesu, Filio Patris, in veritate, & charitate.

Iudæ. Misericordia vobis, & pax; & charitas adimpleatur charissimi.

In primo

In primo loco Domus legatur hæc Lectio:

Lectio Libri Numeri.

N diebus illis: Dixit Eleazar Sacerdos ad viros exercitus, qui pugnauerant: Hoc est præceptum legis, quod mandauit Dominus Moysi; Aurum, & argentum, & æs, & ferrum, & plumbum, & stannum, & omne quod potest transire per flammas, igne purgabitur; Quicquid autem ignem non potest sustinere aqua expiationis sanctificabitur. *Num. 31.*

In alio loco Domus, & si plus fuerint loci, legatur sequens Lectio, & diuidatur pro opportunitate locorum & temporis.

Quæ diuisiones fient vbi Signum hoc ⊏ reperitur.

Lectio Libri Leuit.

IN diebus illis: Locutus est Dominus ad Moysen, & Aaron, dicens: Cùm ingressi fueritis terram Chanaan, quam ego dabo vobis in possessionem, si fuerit plaga lepræ in ædibus, ibit cuius est domus, nuncians Sacerdoti, & dicet: Quasi plaga lepræ videtur mihi esse in domo mea. At ille præcipiet vt efferant vniuersa de domo priusquàm ingrediatur eam, & videat vtrùm leprosa sit, ne immunda fiant omnia, quæ in domo sunt. Intrabit postea vt consideret lepram domus, & cùm viderit in parietibus illius quasi valliculas pallore, siue rubore deformes, & humiliores superficie reliqua, egredietur ostium domus, & statim claudet illam septem diebus, Reuersusque die septimo considerabit eam si inuenerit creuisse lepram, iubebit erui lapides, in quibus lepra est, & pro- *Leu. 14.*

iici eos extra ciuitatem, in locum immundum: domum autem ipsam radi intrinsecus per circuitum, & spargi puluerem rasuræ extra vrbem in locum immundum, lapidesque alios reponi pro his, qui ablati fuerint, & luto alio liniri domum. ✠ Sin autem postquàm eruti sunt lapides, & puluis erasus, & alia terra lita, ingressus Sacerdos viderit reuersam lepram, & parietes respersos maculis, lepra est perseuerans & immunda domus, quam statim destruent, & lapides eius ac ligna, atque vniuersum puluerem proiicient extra oppidum, in locum im-
Ibid. mundum. ✠ Quod si introiens Sacerdos viderit lepram non creuisse in domo, postquam denuo lita fuerit: purificabit eam reddita sanitate: & in purificatione eius sumet duos passeres lignumque cedrinum, & vermiculum hyssopum, & immolato vno passere in vase fictili super aquas viuas, tollet lignum cedrinum, & hyssopum, & coccum, & passerem viuum, & tinget omnia in sanguine passeris immolati, atque in aquis viuentibus, & asperget domum septies, purificabitque eam, tam in sanguine passeris, quàm in aquis viuentibus, & in passere viuo, lignoque cedrino, & hyssopo atque vermiculo. ✠ Cumque dimiserit passerem auolare in agrum liberè, orabit pro domo, & iure mundabitur.

Et pro opportunitate temporis, & loci legi poterunt etiam Epistola, & Euang. posi.
§. 8. pag. 27.

Pergas ad principalem locum domus, vbi præparentur aqua, sal, & aspersorium ex hyssopo, & dicatur Lectio sequens.

Lectio Libri Reg.

4. Reg. 2. IN diebus illis: Dixerunt viri qui habitabant in Iericho ad Eliseum: Ecce habitatio ciuitatis huius optima est, sicut tu ipse Domine perspicis, sed aquæ pessimæ sunt, & terra sterilis. At ille ait: Afferte mihi vas nouum, & mitte in illud Sal. Quod cùm attulissent,

egressus

egressus ad fontem aquarum, misit in illum Sal, & ait: Hæc dicit Dominus: Sanaui aquas has, & non erit vltrà in eis mors, neque sterilitas. Sanatæ ergo sunt aquæ vsq; in diem hanc; iuxta verbum Elisæi, quod locutus est.

℣. Tu autem Domine miserere nostri, &c.

Dum dicis Initium S. Euangelij &c. Signa te primò, deinde extende manum super Aquam, Sal, Domum, & Habitantes.

Initium sancti Euangelij † secundùm Ioannem †.

℟. Gloria tibi Domine.

IN principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, & vita erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes. Hic venit in testimonium, vt testimonium perhiberet de lumine, vt omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, in mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. In propria venit, & sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius. Qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. ET VERBVM CARO FACTVM EST, & habitauit in nobis, & vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti à Patre, plenum gratiæ, & veritatis.

Ioan. 1.

Dum dicis sequentia verba, signa te primò, postea extende manum super Sal, Aquam, Domum, & Habitantes in ea cum Signo †

Aut. PER Euangelicam lectionem, det nobis Deus Pater, & vnigenitus eius Filius Dominus noster Iesus Christus, & paraclitus Spiritus sanctus suam sanctam gratiam, & Benedi†ctionem, Amen.

Vel sic:

Per Euangelicam lectionem, det omnibus Deus Pater, Filius, & Spiritus sanctus nobis † Sali, & Aquæ, † ac huic Domui, *Signa in quatuor partibus loci.* ††††. suam sanctam gratiam, & Benedic†tionem, Amen.

Ordo ad faciendam Aquam benedictam.

Psal. 123 ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini.
Resp. Qui fecit Cælum & terram.

S. Eccles. Exorcizo te creatura Salis per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, per Deum qui te per Eliseum Prophetam in aquam mitti iussit, vt sanaretur sterilitas aquæ, vt efficiaris Sal exorcizatum in salutem credentium, vt sis omnibus sumentibus te sanitas animæ & corporis: & effugiat, atque discedat à loco, in quo aspersum fuerit omnis phantasia, & nequitia, vel versutia diabolicę fraudis, omnisque spiritus immundus adiuratus. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Resp. Amen.

ORATIO.

IMmensam clementiam tuam, omnipotens æterne Deus, humiliter imploramus, vt hanc creaturam Salis, quam in vsum generis humani tribuisti benedi†cere, & sancti†ficare tua pietate digneris, vt sit omnibus sumentibus salus mentis, corporis: & quicquid ex eo tactum,

ctum, vel resperſum fuerit, creat omni immunditia, omnique impugnatione ſpiritualis nequitiæ. Per Dominum noſtrum, &c.

Exorciſmus Aquæ.

Exorcizo te creatura aquæ in nomine Dei ✠ Patris omnipotentis, & in nomine Ieſu ✠ Chriſti Filij eius, Domini noſtri, & in virtute Spiritus ✠ ſancti, vt fias aqua exorcizata ad effugandam omnem poteſtatem inimici, & ipſum inimicum eradicare, & explantare valeas, cum angelis ſuis apoſtaticis, per virtutem eiuſdem Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſeculum per ignem. Reſp. Amen.

ORATIO.

DEVS, qui ad ſalutem humani generis maxima quæque ſacramenta in aquarum ſubſtantia condidiſti, adeſto propitius inuocationibus noſtris, & elemento huic multimodis purificationibus præparato, virtutem tuæ benedic ✠ tionis infunde, vt creatura tua myſteriis tuis ſeruiens, ad abigendos dæmones morboſque pellendos, diuinæ gratiæ ſumat effectum, vt quicquid in domibus, vel in locis fidelium hæc vnda reſperſerit, careat omni immunditia, liberetur à noxa: non illic reſideat ſpiritus peſtilens, non aurora corrumpens, diſcedant omnes inſidiæ latentis inimici, & ſi quid eſt quod aut incolumitati habitantium inuidet, aut quieti, aſperſione huius aquæ effugiat, vt ſalubritas per inuocationem ſancti tui nominis expetita, ab omnibus ſit impugnationibus defenſa. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Hic mittitur Sal in Aquam in modum Crucis, dicendo ſemel:

Comiſtio Salis, & Aquæ pariter fiat. In nomine Pa✠tris, & Fi✠lij, & Spiritus ✠ ſancti. Reſp. Amen.
Verſ. Dominus vobiſcum.
Reſp. Et cum ſpiritu tuo.

ORATIO.

DEus inuictæ virtutis auctor, & insuperabilis imperij Rex, ac sẽper magnificus triũphator, qui aduersæ dominationis vires imprimis, qui inimici rugientis sæuitiam superas, qui hostiles nequitias potenter expugnas; te, Domine, trementes, & supplices deprecamur, vt hanc creaturam Salis, & Aquæ dignanter aspicias, benignus illustres † & pietatis tuæ rore sanctifices †, vt vbicunque fuerit aspersa, per inuocationem sancti tui nominis, omnis infestatio immundi spiritus abigatur, terrorque venenosi serpentis procul pellatur, & præsentia sancti Spiritus nobis misericordiam tuam poscentibus, vbique adesse dignetur. Per Dominum nostrum, &c.

EXHORTATIO.

Sedeat Exorcista, & conuocatis habitatoribus Domus dicat:

Gen. 35. IN diebus illis: Iacob conuocata omni domo sua, ait: Abiicite Deos alienos, qui in medio vestri sunt, & mundamini, ac mutate vestimenta vestra.

Sic enim &

1. Mac. 12. Simon mundauit ædes, in quibus fuerant simulachra, & tunc intrauit in eam cum Hymnis & Canticis.

Isa. 1. Lauamini, mundi estote: auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis: quiescite agere peruersè, discite benefacere, quærite iudicium, subuenite oppresso, iudicate pupillo, defendite viduam, & venite, & arguite me, dicit Dominus; Si fuerint peccata vestra vt coccinum, quasi nix dealbabuntur: & si fuerint rubra quasi vermiculus, velut lana alba erunt.

1. Ioan. 1. Si confiteamur peccata nostra fidelis est Deus, & iustus, vt remittat nobis peccata, & emundet nos ab omni iniquitate.

Dicit enim Saluator noster,

Mat. 13. Munda priùs quod intus est Calicis, & paropsidis, vt fiat & id, quod deforis est mundum.

Fiat exhortatio ad Patrem fam. & ad reliquos, vulgaribus verbis de infrascriptis rebus, & de aliis opportunis.

Primò

Primò, Vt doleat de peccatis præteritis.
Secundò, Vt proponat emendationem.
Tertiò, Vt satisfaciat proximo, si quoquo modo offēdit.
Quartò, Vt qui aliquid ab eo passi sunt, remittāt offēsā.
Quintò, Vt ipsimet pro se orent, & precentur Deum Opt. Max. pro illis à quibus iniuriam acceperunt.
Sextò, Vt de his, & similibus filios hortentur, & moneāt.

Postea surgat Exorcista, & capite detecto, dicat sequentia.

ENEDIXIT Dominus domui Ægyptij propter Ioseph, & multiplicauit tam in ædibus, quàm in agris, cunctam eius substantiam. Gen. 39.

Reuersus est Dauid, vt benediceret domui suæ. 2. Reg. 6.

Domine,

Ab occultis meis munda me, & ab alienis parce seruo tuo. Psal. 18.

Deus in loco sancto suo, Deus qui inhabitare facit vnius moris in domo. Psal. 67.

Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem. Psal. 112

Hæc dicit Dominus: Effundam spiritum meum super semen tuum, & Benedic † tionem meam super stirpem tuam. Isai. 44.

Ægestas à Domino in domo impij, habitacula autem iustorum Benedic † centur. Ipse deludet illos ores, & mansuetis dabit gratiam. Prou. 3.

Domine,

Benedic † tione tua, Benedi † cetur domus serui tui. 2. Reg. 7.

Qui dixisti:

Effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus idolis vestris, mundabo vos. Exec. 36.

Incipe ergo, & Bene † dic domui serui tui N. 2. Reg. 7.

Non nobis Domine, nō nobis, sed nomini tuo da gloriā. Psal. 113.

Super misericordia tua, & veritate tua, ne quando dicant gentes, Vbi est Deus eorum? Ibid.

Deus autem noster in cœlo, omnia quæcumque voluit, fecit. Ibid.

Qui timent Dominum sperauerunt in Domino: adiutor eorum, & protector eorum est. Ibid.

Nisi

Ibid. Nisi Dominus ædificauerit domum, in vanum laborauerunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustrà vigilat, qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquàm sederitis qui manducatis panem doloris.

Ibid. Cùm dederit dilectis suis somnum, ecce hæreditas Domini, filij merces, fructus ventris.

Ibid. Sicut sagittæ in manu potentis, ita filij excussorum.

Ibid. Beatus vir, qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur, cùm loquetur inimicis suis in porta.

Benedictio.

Psal. 123. Vers. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

Resp. Qui fecit cœlum, &c. *vt suprà.*

ORATIO.

S. Eccles. E Deum Patrem omnipotentem suppliciter exoramus pro hac domo, & pro eius habitatoribus, ac rebus; vt eam Bene✠dicere, & Sancti✠ficare, ac bonis omnibus ampli✠are digneris. Tribue eis Domine de rore cœli abundantiam, & de pinguedidine terræ vitæ substantiam & desideria voti eorum ad effectum tuæ miserationis perducas. Ad introitum ergo nostrum Benedi✠cere, & Sancti✠ficare digneris hanc domum, sicut benedicere dignatus es domum Abraham, Isaac, & Iacob, & intra parietes domus istius, Angeli tuæ lucis inhabitent, eamque, & eius habitatores custodiant. Per Christum Dominum nostrum. Resp. Amen.

Alia Benedictio.

S. Eccles. BEne † dic Domine Deus omnipotens locum istum, vt sit in eo Sanitas, Castitas, Victoria, Virtus, Humilitas, Bonitas, & Mansuetudo; Plenitudo legis, & gratiarum actio, Deo Patri, & Filio, & Spiritui sancto: & hæc Bene † dictio maneat super hunc locum; & super habitantes in eo. Per Christum, &c.

Benedictio

Benedictio Thalami.

BEne†dic Domine Thalamum hunc,& omnes habitantes in eo in tua pace consistant,& in tua voluntate permaneant,& senescant, & multiplicentur in longitudine dierum. Per Christum Dominum nostrum.
Resp. Amen.
Vers. Benedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Domino. *Dan.*
Resp. Et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Domini. *Psal.* 148

Sumat Exorcista partem Aquæ benedictæ,& tradat custodiendam in vsum domus, & dum accipit Aquam,dicat:

Assumet Aquam sanctam in vase fictili. *Num.* 5.

Dum porrigit Aquam,dicat:

In custodiam,& in aquam aspersionis. *Num.* 19.

Accipiat Aspersorium, & intingat in aquam,& dicat:

Domus
Aspergatur ex hac aqua. *Num.* 19

Et aspergat dicendo:

Aspergatur aqua lustrationis. *Num.* 8.

Aspergat de aqua omnia loca domus: postea incendatur incensum priùs sequenti benedictione benedictum, in omnibus locis domus, maximè verò in illis,vbi magis videbitur expedire.

Benedictio Incensi.

DOmine Deus omnipotens, cui astat exercitus Angelorum cum tremore, quorum seruitium Spirituale & ignem esse cognoscitur, dignare respicere, Bene†dicere, & Sancti † ficare hanc creaturam incensi, vt omnes languores, omnesque infirmitates, cunctæque insidiæ inimici,eius odorem,sentientes effugiant, & separentur, *Pontif. Rom.*

parentur, à plasmate tuo, *& ab hac habitatione*, vt nunquam lædatur à morsu antiqui serpentis, quod pretioso Filij tui sanguine redemisti. Qui tecum, & cum Spiritu sancto, viuit & regnat Deus, per omnia sæcula sæculorum. Resp. Amen.

Sequitur Aspersio.

Pro qualitate domus addi possunt versiculi ex Psal 50. hoc modo dum aspergis, dicas:

Psal. 50. Asperges me Domine hyssopo, & mundabor: lauabis me & super niuem dealbabor.

Ibid. Amplius laua me ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me.

Ibid. Miserere mei Deus secundùm magnam misericordiam tuam.

Asperges, repetatur.

Ibid. Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

Amplius repetitur.

Psal. 50. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & peccatum meum contra me est semper.

Asperges, repetatur.

Et sic sequere donec perficiatur aspersio hoc ordine.

Poteris etiam recitare aliquos versus ex illis, qui positi sunt §. 11. *fol.* 35.

Præparetur Crux vna ponenda in principaliori loco domus, vel plures si placet, & ponantur in habitationibus: forma autem Crucis sit vt infra, quæ benedicatur hoc modo.

Lectio Libri Regum.

2. Reg. 6. ABITAVIT arca Domini in domo Obedom Getæi tribus mensibus: & benedixit Dominus Obethom, & omnem domum eius. Nunciatumque est Regi Dauid, quòd benedixisset Dominus Obedom, & omnia eius propter arcam

Dei. Dixitque Dauid: Ibo & reducam arcam cum benedictione in domum meam.

Verbum Crucis pereuntibus quidem stultitia est, iis autem qui salui fiunt, idest nobis, Dei virtus est. I. Cor. I.

Domine,

Fac mecum signum in bonum, vt videant qui oderunt me, & confundantur; quoniam tu Domine adiuuisti me, & consolatus es me. Psal. 83.

Vers. Adiutorium nostrum in nomine Domini. Psal. 123

Resp. Qui fecit cœlum & terram.

℣. Domine exaudi orationem meam. Psal. 101.

Resp. Et clamor meus ad te veniat.

Vers. Dominus vobiscum. Ruth. 2.

Resp. Et cum spiritu tuo.

OREMVS.

Bene†dic Domine hanc crucem tuam, per quam eripuisti mundum à potestate dæmonum, & superasti passione tua suggestorem peccati, qui gaudebat in præuaricatione primi hominis peruetiti ligni sumptionem; Qui cum Deo Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Resp. Amen. Pontif. Rom.

Alia Oratio. Oremus.

Rogamus te Domine sancte Pater omnipotens sempiterne Deus. Vt digneris Bene†dicere hoc lignũ, *vel signum, si fuerit in charta*, Crucis tuæ, vt sit remedium salutare generi humano; sit solidtas fidei, bonorum operum profectus, & redemptio animarum: sit solamen, & protectio, ac tutela contra sæua iacula inimicorum: Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Ibid.

Resp. Amen.

Alia Oratio. Oremus.

Devs, qui beatæ Crucis patibulum, quod prius erat, sceleratis ad pœnam conuertisti, redemptis ad vitam, concede plebi tuæ, eius vallari præsidio, cuius est armata Ibid.

mata vexillo. Sic ei Crux fidei fundamentum, spei suffragium, in aduersis defensio, in prosperis adiuuamen; sit ei in hostes victoria, in ciuitate custodia, in campis protectio, in domo fultura, vt per eam pastor in futuro gregem conseruet incolumen, quæ nobis ag † no vincente ✠ conuersa est in salutem. Per eundem Dominum nostrum, &c.

Accipe Crucem, & dic.

Gal.6. Mihi autem absit gloriari, nisi in Cru✠ce Domini nostri Iesu Christi.

Reponat Exorcista Crucem in loco conuenienti, & dicat:

Agg.1. Ponam te quasi signaculum.

Postea dicat;

Sap.16. Signum habentes salutis, ad commemorationem. Sicut

Num.21. Fecit Moyses serpentem æneum, & posuit eum pro signo, quem cùm percussi respicerent, sanabantur.

Aspergatur Crux Aqua benedicta.

S. Eccles. ℣. Per signum Crucis de inimicis nostris.

℟. Libera nos Deus noster.

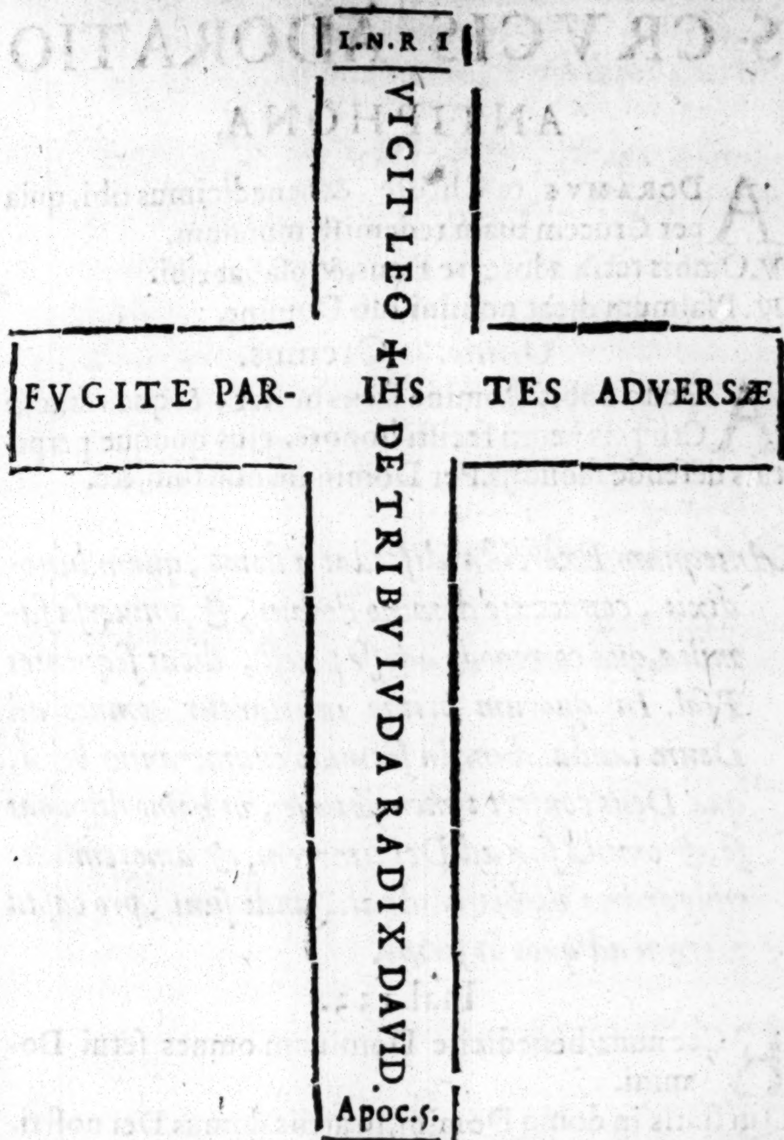
OREMVS.

S. Eccles. EXaudi nos Domine sancte Pater omnipotens æterne Deus & mittere digneris sanctum Angelum

Autor. tuum de cælis qui (*extende manum, & fac Cruces per quatuor partes in nodum Crucis*) custodiat ✠ Foueat, Protegat, ✠ Visitet ✠ (*fac signum Crucis versus Cælum, deinde versus*

Autor. *pauimentum*) atque defendat ✠ ✠ omnes habitantes in hoc habitaculo. Per Christum Dominum nostrum ℟. Amen.

Forma

Forma Crucis, ponendæ in Domibus, in cuius medio includatur cera Agni, vel Paschalis Cerei.

F

S. CRVCIS ADORATIO

ANTIPHONA.

ADORAMVS te Christe, & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.
℣. Omnis terra adoret te Deus, & psallat tibi.
℟. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Oratio. Oremus.

Ab Ecclesia. ADesto nobis Domine Deus noster, & quos sanctæ Cru✝cis lætari fecisti honore, eius quoque perpetuis defende subsidijs. Per Dominum nostrum, &c.

Antequam Exorcista discedat à domo, quam benedixit, conuocato domino domus, & vniuersa familia, quæ commodè adesse potest, dicat sequentes Psal. In quorum primo inuitantur omnes ad Deum laudandum; in secundo enumerantur bona, quæ Deus confert timentibus se, vt homo disponat se, & omnia sua ad Dei timorem, & amorem: ideo vulgaribus verbis euulgariZandi sunt, pro captu illorum ad quos fit sermo.

Psal. 133.

ECce nunc benedicite Dominum omnes serui Domini.
Qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.
In noctibus extollite manus vestras in sancta: & benedicite Dominum.
Benedi✝cat tibi N. Dominus ex Sion, qui fecit cœlum & terram.

Psal. 127.

BEati omnes, qui timent Dominum, qui ambulant in viis eius.
Labores manuum tuarum quia manducabis; beatus es, & bene tibi erit.
Vxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuæ.
Filij tui sicut nouellæ oliuarum, in circuitu mensæ tuæ

Ecce sic Bene†dicetur homo,qui timet Dominum.
Bene†dicat tibi Dominus ex Sion, & videas bona Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.
Et videas filios filiorum tuorum,pacem super Israël.

Hos Psalmos, si volueris breuiter, & iuxta sensum vulgaribus verbis recitare, traduxi,quos deuotè, & attentè legito, & absque alia sermocinatione absolues.

ECcoui carissimi, in quanti modi sete inuitati a benedire,& render gratie al Signore.
Tanto più voi,che hauete particolari doni dal supremo Iddio nel Christianesmo, ò nella santa Chiesa.
Di giorno solamente? non già,ma leuateui ancora su la mezza note,& in segno di gratitudine, alzate le mani, e benedite, e lodate il Signore.
Quale scambieuolmente,dalla celeste Sion v'essaudirà, & come fece col cielo, & con la terra,quale lui creò, vi Bene†dirà.

Salmo 27.

D'Onde ne auerrà,che quelli, che di cuore temendo Iddio, e dimostrandolo consegni nell'osseruanza della sua santa legge,saran beati.
E non solo aspetterà Iddio, di darti il premio dopò la morte, qual è senza paragone, mà cominciando quà giù in terra (quando vederà esser ispediente)farà che le tue fatiche non sian vane,ne ti mancaranno le cose necessarie.
La tua moglie se per sorte fosse sterile, sarà feconda nella casa tua, à modo de' pampini, che crescono, e moltiplicano.sorgendo dalle viti.
Et acciò sia maggio il premio, vedrai intorno alla tua mensa,i tuoi figliuoli,in quell'istesso modo, che sorgendo le nouuelle oliue, circondando, fanno corona a genitori.
Vedi adunque come sono benedette l'oppre di quelli, che temono Iddio?
Iddio dunque dal cielo ti dia la sua benedittione † e ti dij la consolatione promessa à Gierusalemme,sin che viuerai.

In modo che per il longo viuere, vedi i figliuoli de tuoi figliuoli, e la pace d'Israel in te s'adempi ancora.

VSVS STOLAE
DE MODO LIGANDIS TOLAM ad collum patientis.
§ 24.

Præpara Stolam, & quando tibi expedire videbitur sedens dicas:

Lectio Libri Apoc.

Apoc. 12. ACTVM est prælium magnum in cælo: Michael, & Angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & angeli eius & non valuerunt; neque locus inuentus est eorum amplius in cælo. Et proiectus est serpens antiquus, qui vocatur diabolus, & satanas, qui seducit vniuersum orbem: & proiectus est in terram, &
Ibid. 16. angeli eius cum illo missi sunt. Et vidi de ore draconis & de ore bestiæ, & de ore pseudo prophetæ spiritus tres immundos in modum ranarum; sunt enim spiritus dæmoniorum facientes signa. ⊏ Et vidi angelum descendentem de cælo habentem clauem abyssi, & catenam magnam.

Accipe stolam in manu tua.

In manu sua: & apprehendit draconem serpentem antiquum, *pone Stolam ad collum oppressi:* & ligauit eum. *forma Stolam sub gutture oppressi versus pectus in modum † Crucis*, per annos mille, & misit eum in abyssum, & clausit, & signauit super illum, vt non seducat amplius gentes, donec consumentur mille anni. Et post hæc oportet illum solui modico tempore. ⊏ Et diabolus missus est in stagnum ignis & sulphuris, vbi & bestia, & pseudo prophetæ cruciabuntur die, ac nocte in sæcula sæculorum.

Ruth. 2. ℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Lectio S. Euangelij secundùm Matthæum.

In il

IN illo tempore dixit Iesus ad Pharisæos: Quomodo potest quisquam intrare in domum fortis, & vasa eius diripere, nisi prius alligauerit fortem? & tunc domum eius eripiet. Mat. 12.

℟. Laus tibi Christe.

Inuenti sunt in populo impij insidiantes, quasi aucupes laqueos ponentes, & pedicas, ad capiendos homines sicut decipula plena auibus, sic domus eorum plenæ dolo. Ier. 6.

Ait Dominus exercituum: Afflixi te, & non affligam te vltrà, & nunc conteram virgam eius in dorso tuo, & vincula tua disrumpam. Nauon. 1

Conteram virgam eius de collo tuo, & vincula eius disrumpam, & non dominabuntur ei amplius alieni. Iere. 30.

Dicit Dominus: Ego dedi te in lucem gentium, vt aperires oculos cœcorum, & educeres de conclusione vinctum, de domo carceris, sedentes in tenebris; Ego Dominus. Hoc est nomen meum: Gloriam meam alteri non dabo: & laudem meam sculptilibus. Isai 42.

Accipe Stolam, & dic:

Stolam gloriæ indues N. & coronam gratulationis superpones tibi. Eccl. 1.

Facias sub gutture tres modos, & dicas:

Vincula illius N. alligatura salutaris. In nomine Patris, † & Filij † & Spiritus sancti † Amen. Ibid.

Quia

Funiculus triplex difficilè rumpitur. Ecc. 4.

Accipiat patiens de manu Exorcistæ vtramque Stolæ portem extremam, alteram dextera, alteram sinistra manu, postea dicas:

Funiculus lineus, in manu eius. Eccl. 40.

Vt cernat eum pro signo. Num. 16.

Hic inuehendum contra spiritus, & cooperantes.

Prou. 6. INiquitates suæ capiunt impium, & funibus peccatorum suorum constringetur.

Iob. 18. Arctabuntur gressus virtutis eius, & præcipitabit eum consilium suum.

Ibid. Immisit in rete pedes suos, & in maculis eius ambulare tenebitur: planta eius Laqueo, & exardescet contra eum siti.

Eccles. 27 Qui in altum mittit lapidem, super caput eius cadet: & plaga dolosa, dolosi inuidet vulnera.

Ibid. Et qui foueam fodit, incidet in eam: & qui statuit lapidem proximo, offendet in eo: & qui laqueum alij ponit, peribit, in illo.

Ibid. Facienti nequissimum consilium, super ipsum deuoluetur, & non agnoscet vnde adueniat illi.

Ibid. Laqueo peribunt, qui oblectantur casu iustorum.

Eccl. 9. Sicut pisces capiuntur hamo, & sicut aues laqueo comprehenduntur; sic capientur homines in tempore malo, cum eis ex templò superuenerit.

Isai. 22. Cuncti principes tui fugerunt simul duréque ligati sunt: omnes qui inuenti sunt iuncti sunt pariter.

Sap. 17. Vna enim catena tenebrarum omnes erant ligati.

Isai. 8. Vt vadant, & cadant retrorsum, & conterantur, & illaqueentur, & capiantur. ⊏. Dixistis enim Percussimus fœdus cum morte, & cum inferno fecimus pactum.

Ibid. Flagellum inundans cùm transierit non veniet super

Ibid. nos. ⊏ Idcirco hæc dicit Dominus Deus: delebitur fœdus vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit. Flagellum innundans cùm transierit, eritis ei in conculcationem.

Ita composita Stola legas Exorcismos, qui tibi expedire videbuntur, fine autem legendi imposito sic Stolam soluas prout inferiùs disponitur & est legendi finis.

Solutio Stolæ.

Iob. 39. Vers. Quis dimisit Onagrum liberum? & vincula eius quis soluit?

Quis

Quis educit vinctos in fortitudine? *Psal. 67.*
Et eduxit eos de tenebris? *Ibid 106.*
℟. Qui ligat aquas in nubibus.

Domine,

Quid est homo, quòd memor es eius, aut filius hominis, quoniam visitas eum? *Psal. 8.*
Quid est homo, quia magnificas eum: aut quid apponis erga eum cor tuum. *Iob.*
Minuisti eum paulominus ab angelis; gloria, & honore coronasti eum, & constituisti eum super opera manuum tuarum. *Psal. 8.*
Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues, & boues vniuersas insuper, & pecora campi. *Ibid.*
Volucres cæli, & pisces maris, qui perambulant semitas maris. *Ibid.*

Qui dixisti discipulis,

Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit. *Luc. 10.*

Et

Quæcumque alligaueritis super terram, erunt ligata & in cælo; & quæcunque solueritis super terram, erunt soluta & in cælo. *Mat. 18.*

Et iterum: *Mat. 21.*

Soluite, & adducite.

ORATIO.

OVique B. Petrum à vinculis absolutum illæsum abire fecisti, famuli tui N. vincula, *solue nodos stolæ, & depone,* absolue † & eum ipsius meritis illæsum abire concede. Per Christum Dominum nostrum. *Ab Ecclesia.*

℟. Amen.

Lectio Isaiæ Prophetæ.

HAEc dicit Dominus: In tempore placito exaudiui te, & in die salutis auxiliatus sum tui: & seruaui te, & dedi te in fœdus populi, vt suscitares terram, & pos- *Isai. 49.*

sideres hæreditates dissipatas: vt diceres, qui vincti sunt: Exite, & his qui in tenebris, Revelamini.

Sedens capite cooperto dicat ad Dæmones, & cooperantes, finem imponens.

Isa. 24. Formido, & fouea, & laqueus super te; qui fugerit à voce formidinis, cadet in foueam, & qui se explicauerit de fouea, tenebitur laqueo. ✠ Et congregabuntur in congregatione vnius fascis in lacum, & claudentur tibi in carcere.

Odientes eum in

FVGAM Conuertam.

Psal. 88

Mat. 23. Quæcunque dixerint vobis, seruate, & facite.

Propterea

Act. 16. Sto iudicio subiectus.

FINIS

INDEX

INDEX RERVM IN HOC LIBELLO CONTENTARUM.

Primus numerus §, *secundus verò fol. designat.*

INDEX SECVNDVS
Qui est Euangeliorum.

C

D

E

I

P

R

S

INDEX TERTIVS
Qui est Lectionum.

IN

INDEX ORATIONVM
Qui est quartus.

FINIS